

Aditi-Inana Kinga

Szerelem fekete virágai

2002-2004

Szerelem fekete virágai

Viszi a víz viszi a szél a dalt távol vagy mit sem ér
a szerelem él itt dobog hozzád beszél dalom a tér
téged zenél dalom idő minket szeret dalom a szél
a víz a tűz körbe-körbe játszik az ég szívem veled
éled álmod ébredsz vágódsz ágyamban égsz ágyamban élsz
ágyamban halsz elvisz a szél elfúj a szél szeret a szél
engem ölel dalom a szél téged zenél engem ölelsz
engem szeretsz dalom a szél téged zenél szívem az ég
téged remél a fény az éj felhős egek tűz az a nap
felhős az ég tüzel a nap fáradt szívem érted zenél
az ég dalol szavad halott igéd dalom viszi a szél
bűnöd erény szeretem én ráncos szíved piszkos dalát
viszi a szél elfújja szél közös dalunk viharos ég
ráncos arcod játszik zenél engem remél üres szíved
szeret a szél elviszi víz minket őriz dalol az ég
szeretek én szeretlek én viharos ég fehér dalát
elfújja szél viszi a víz fényes apám hordja a víz
fényes álmát szeretem én lángtengerben szeretlek én
fénypillangó tűzerdőben fénypillangó szeretlek én
szeretek én elvisz a víz elfúj a szél dalom igéd
elfújja szél szívem zenéd fénypillangó fényszembogár
édes otthon szívem zenéd

Tömény széndioxid a határvonal vulkáni utóműködés életveszélye kíváncsian húz a földfelszín
pöffeszkedő meszes csontjaimat rogyadoznak csalogat Erdély halott arcainak büszke hallgatása
a kénköves horizont pulzál feszült madár erei csapolatlan porszönyeg hamu szítál törpefenyő a
Hargitán.

Beszippant a sötét légüres tér világ-talan tündéerkert-agónia felfal az éj a kéndioxidos barlang-
horizont haláltábor tövises zubbonyban.

Pezseg-pezseg a széndioxid barnás bugyborékoló szennyes lében a pokol bugyrai földszínű
sáros nedv bugyog-pezseg véráramban idegekben.

Papamama

Sötét ég koszorúja borítja arcod magányos szépségét éjszínű hullámvész tíz szülés fájdalma
szívta erőd csapolta idegrendszered nedűjét a zene a bálban törte bilincseid a csatatérre
száműzött fagyott döghústól rémüldözött élő halott fekete vizet csepegtetett megszülető
sejtekbe nemzéssel irtotta égig érő halált a Don-kanyart magyarok poklát vörös lidérces
riadalmát gumibot-ütlegetések rongyos hús cafatát szilánkos véres vizeletét jégahalottak fagyott
üvegszemét letépett körmöket rabság négy négyzetméterét.

Ráolvasó

Nem hagyják szállni tanulni taní-tani álmodozni de lökik jeges reménytelen csatatérre
párhuzamos sínekre megerőszakolják határon túl és innen akasztanak szabadságot gondolatot

jeltelen tömegsírba pucolnak hantolnak ráncos élő halott arcok darabokban szesszel táplált milliók koszos bűz foghíjas pusztulás lézeng szürke utcák fojtogató karmos karmaiban a rabság moslékával hizlalt részeg álmodók alkoholbűzös rothadó szeretteim lézengő milliók szájában cigaretta tudatlan tanulatlan miért nem hagyjátok élni miért.

Kerekded tágra nyílt gyermekszemek vészjósló újszülött öreg bölcs világegyetem szakállas sugárzása nyomorult éhező szomjúhozó árva kivetett csöppség vízzel és vérrel elárasztott csillagrendszerek boldogtalan magányos ősz öreg isten.

Tavaszi sós ízű óceán világegyeteme véres humusz az eszes lény *áldozata* hulló piros-zápor igaz őrlődés égi földszemcsék bája pirossal elegy porhanyós agyag.

Önarckép

Üveges kísértet-szem befelé hulló közápor élete sírban virágzik a dermedt fényfoltos arc aranytömb gyöngéd mosolya kormosan tüzes karmosan tüzes üveges szemek büszke sugárzása riadt hullámlás vérző fekete kontúr fényáztatott aranymező.

Befogadott fű fa homok fényáztatott hullámlás fodros habok felhők leplei virágai *Ophelia*.

Idő őrizze tér szabad levegőjén lópata dobog vérző pulzálás a szárny tű hegyén sem veszi porát bujdosás ősi törvénnyel idegekben *kárpátok* töviskoszorúja könnyezik vért verejtékezik aszalódik műtőasztalok között.

Elemi erők tudatlanságát uralják idegek sejthúrok pendülnek csalogat *élni akarás*.

Felemelt karok tárva-nyitva nyílt testben a lég hajtja ösztönzi a vizet az áramot öntörvényű emelkedés zuhanás szabadságát pillanatok városa a sejtben fényjáték parányi fodrokon erővonalak millióján áramlatok vonulása hullámgörgeteg sodor kíméletlen rendeződik a sor a föld mágneses mezejében.

Ottfelejt az *uralom* a semmiben görcsöl a pusztulás minden sejt zsiger és idegek sír könyörög sötétben kiált a szorító közelség mindenségben a tébolyító hiány.

Habtenger félelme hómező-rengeteg jeges vonulatán csalogatnak tüzes jéghegyek narancsosfehér ködben nagytömegű víz parti hullámai felhők sűrűjén gazdag sziklák álmai föld lég tűz víz alkotása csábító jéghegy fényárban szürke árnyékok *díszítik*.

Nagyfényű ketrecek lángcsóvák sietnek színes vibrálásban *ismétlődés* pereg.

Vibráló fényfonalak sűrűjén hajszálér-hálózatom pulzál *elektromos szeretkezés* hullámai.

Elsötétedő lila láng tengerpart homokján villámok cikáznak fénykörök sűrűje elektromos hullámmozgás örvénylő vízcseppjeim csillámló virágai.

Hósvatag ködréteg alatt a *hold* aranygyapjas hómező alvó krátere csend karjain.

Jéghegyek hósvatagán vágató árnyékaripák habzó tengerár félelme ködösít a fehér lebegés hóhullámokban sejtjeim szövete fényből rémséges *iszony*.

Fenség üressége elnyel beszippant a halálos béke és nyugalom *hangyák rémülete* retteg retten riadt.

Hómező hidege betakar jégcsapok növekednek legbelül kívül-belül megfagy *vízmeleg* a gyönyörvárás megöl.

*Korhad*t magányom nem ízleli érzés nélküli gyönyörre vár önelégült süket tudatlan nem tudja a boldogtalan magányt.

Hófehér tisztaság leplei hullámozása izzadságcseppek a *lepedőn*.

Kietlen *hósvatag* jégcsapok véres meleg megdermed a magányos varázsló alakos színekben.

Mindig a *váz* hajt rügyezik születik újra változatokban.

Hóolvadás lángolás árnyékai vízfoltokon sötét borzongás szaggatott életek fekete vére kiált a föld táplál a *földzuhatag* sík tükörben kietlen tiszta kékség vize felhői.

Zöld siráncok zöld lángolás barázdált földfelszínen szenvedély vize futótűz magok génjei *szenvedésem*.

Lubickolok vibráló fényes létben a falakon árnyékaim *élet-halál határán* sokszínű csivitelő zsidongás.

Leveles ágakon a hold szemez velem fáklyák karcsú szerelme íves *sudár test* szőke bája sejtjei szirének mámoros zenéje gyönyörben.

Gyönyörteli színes *elemi játék* elősködő vízfoltok függőnye ködben felhők tengerén rohanás a vízen.

Örökös vibrálás hű hullámok *tánca* tündöklése színes szirmai csillagok sötét égen.

Játékos légben játszó fényszigetek jéggel.

Kék tenger nyugalmán fényes hógörgeteg cukorhabos jéghegyek szakadéka dermed *teraszos* hullámozás fagyott vízesés.

Hómező barázdái könnyed hullámtarajos habrétegeken párás gomolygás fényben *fehér nedvek*.

Narancssárga lengedezés szakállas ős-öreg vérzik a gazdag anyag magánya sír tudata kör rendszerén rendezett szép fenség vágyott létezés ciklikus didergése ősi szakállas rettegés az egyben piros élet iszonyata lengedező sírja szelek szárnyán.

Szerelem halottja perzselő lét szelíd alázat zárt rendszerében fejet hajt a szem belül kiürül varázslatban hullik világa összeroppan és megsemmisül a nem-lét megszülető tébolyult drágakő hajnal pillantása horizonton pusztító fény a *lét szeme* szerelmében.

Rózsakoszorús hajnal fényötét dicsősége mosolygó sziporkázó sziklaszirt fényhullámain tejfehér köd-vakság kíméletlen diadal megvakít megszűnök rózsakoszorús *hajnal* zárt repülése aluszik.

Falak húzódnak az űrben lépések rengetegén kíváncsi gyermekszemek és bezárul a tér az ég a kék kényszeresen lépegető hús- és bőrfelület bomlik tudata.

Megpihen karon ölben méh vizében az érző anyag álmodik sugár-burokban az ölelés elnyel betakar a kimerevített éber *szem*.

Megragadjuk tartjuk elmerülünk elillan karon ülő ölelők megszökik hátra se néz lángtengerben lépeget az *üres szépség*.

Ősarc kő tekervényes barázdáiban végzetes eszmélet lég tüzes vizében elpárologok így hanyatt-homlok megmenekülök a rabságból semmibe hulló vég-zet a rohanás *búgócsiga* spirálisa.

Merev megfeszített szem fekete leple sebei virágzása imádkozik liliméért a könyörgő fehér árnyék szürkésfényes figyelme burkában *árnyéktalan*.

Fehér hullámozás virágzásán könyvek és világ játékába menekül az ember önarcképe művészet boldogít játékfigurák bábosait *tükröm* árnyait szellemeit.

Holt szemek vize ősforrás össötét *ősi* fényessége.

Vérpiros és fehér árnyékkal *bábszínház*ast játszanak a cigánykerekezők kényük-kedvük szerint mosolygó lefejezett ledöfött lényem szétmarcangolt szívvel.

Hullámozó kék ég színű vizén lebeg földünk rózsaszín álmogolyó szűk lehetőségei: babaszobák harcos kisfiúi szép üdvözült kislányai ismételt rutin a megemésztett forgó keringés kitekintünk az űr semmijén lebeg unottan *földünk* pulzáló kék virág közepén.

Bomlaszt sejteket a fény áldozat kiszolgáltatott *fohás*zai véres harcokon megkötözött árvaság megkínzott szabadság folyik a fényes fekete az elrendelés a sors végzete karakterek hálózatán érzelmek dúlásán elfárad a remény majd a mindenség lélegzik ritmikusan körkörösén.

Felfűzött gyöngyök véres rózsák bájos koszorús szőke porhanyós *föld* nyakán mosolyog a homlok tüzes alma szája.

Angyal kürtje riogat piros-fehér leány kihalt elpusztult téli csupasz fám fényesfehér és kék ege vonzásában az *emberi kín*.

Lángoló napraforgó arcán szalmaszálak izomrostok vizenyős hínáros szemek világa szerelmes szép kivetett naplemente szalmakazalban napraforgó sápadtsárga bomlása kék körkörös hullámozás csillagos éj ürességén búzamezőn az *almaszáj*.

Ősbuja akarat kék egyöntetűség légbe kapaszkodik napsütött törekvés illata. Az aljnövényzet az *életfa* szakállával összegabalyodik hajszálerek idegek földszemcsés hálózata visszatérő vágyát égeti a lemenő nap burjánzó kisse-kusza földfelszín kék boldogság tengerén fodrozódik szél szárnyán lengedező aranyhajunk leheletnyi szötte se lelkülete vezérelte világ lebeg ittasult varázslatán behálóz szétmállik itt hagy a lemenő nap.

Porhüvely szemében feszült magok akarata formák szövevényén elzárt szerelmes idő variációk hálózatán hőtenger sugárzásában elektromos burokban a formavilág energikus erők

játéka szeszélyén a törvény anyagot tömörít jelenséggé a tükörben könyvek társasjáték színjátékok könnyed világ unott idején rendezett minták a bábszínházakban *bábosok hatalma* egymásnak feszülő nagy erők védelmi vonala a megvalósulás pusztulása részleges erőviszonyokban.

Szakállas *öreg szőtte* mag közepén fortyogó láva hasadó feszületen személyiségem sugaras kerengőben a vérben izzó test elektromágneses föld-lég szárnyainak imádói sűrű fajsúlyos anyagban.

Üresség semmi és világok szellemből anyagból változatokban az energia létrehoz megoszlik bomlaszt vonzaskörében a tudattalan megvilágosul felhasznált elektromos mező vezérelt áradásán céltudatos szellemek vonulása uralkodik az anyagon megrendezett formáiban *korlátlan elme* világlik.

Magok koncentrált hatalma törvényében programozott automatikus szépség rászabott téridőben kibontakozik a szívós érző anyag kínos tudatossága üres gyönyör.

Elektromos hálózaton kódolt akarat lehelete vágyakozik *beteljesedik* szellemvilág súrlódásán feszületek erdején törvény fegyelmében teremt játszik az anyaggal tükröződik uralkodik energikus létezése a semmivel kacérkodik áthatja csábító nász menyegzői fátyol ráborul.

Szellem formában: szépség rendezettség bájos tánca vizek felett lélegzik a létezés ígéje a semmibe terpeszkedik *örök teremtés* unos-untalan.

Felhalmozott tömeg zsugorodik a téridő gyarapszik feszült sűrűség súly nehezedik túlfeszített rend összeomlik fehér izzás felőrlődik a mag *sűrűtménye* robban.

Létezés: unott világot elviselni megtartani kibírni álma üres képei zuhanásán reszket a semmi.

Idő tüzes nyavalyái töredékek a térben a nincs sóvárog lubickol az űr izzó vérfürdőben a lét kínja és az *idő átka* tart.

Föld vonzalmában a lélek lemenő napján szomorúfűz narancsos lengedezése *légbe kapaszkodik* a fű is.

Harmatcsepp könnye öntözi sziklatömböt magból fű *kihajt*.

Fűzfa lengedez simogat gyászos vörös *kőszirt*-rétegeket.

Jégtömb felenged sír az olvadás *fáj* a remegő iszonyat.

Könnyek vérzik a *belső zokogás* a fullasztó szív összeszorul fakad lázas forrás hömpölyög test szirmain a könnyár.

Eldobtuk életünk üres csilingelésünk űr-napok testében *éter-egységünk* hangok üzenete dobog otthontalan csupasz vergődés.

Humusz szemcséiből fenséges *fák* hullámozása napsütéses légáramban koronájuk beborít szívük fény-szerelme.

Fák erdején ágak törekvésén *hálós arcom* szövődik szellemek metszetein él-hal.

Képzeletem *kacér valóság* szabad tiszta törzsei egymás tiszteletében a méltóságos téridő üdvözlő a függőlegesek sorában gyökeret eresztettem.

Barnás őszöreg gallyakon új hajtás piroslik rövid élet méltatlan tájon szelíd groteszk *hangzatok*.

Narancssárga áramlat energiája hömpölyög kőszirteken véráztatott *gyász* új életre támad a megrendülés hullámai elemi ereje.

Nemes fán kúszónövények életerős burjánzása öntudatlan bájos szépség lét alázatában önfeledt áldozat .

Kőszikla darabjai gázfelhőben *porrá* morzsolódnak hallgatás kényszerén.

Erővonalak mentén pulzáló élő háló új születik örök magányos törvény széllal teremtő rend világ lehetetlen titkos szikra-rejtély tűzben parancsa fénylik maga mutatkozik a fátyol félre libben szellem vágyakozik *hullámzó alakzatokban*.

Büszke szépséges fák áramos feszülete jelöli hangjaim útját a semmibe tart. Fák körtánca karja ölel elenged *úton* a tudat fénye elragad vágyakozásom létkoszorú bölcsőjén virágos ágak szövevénye.

Koszorú szél szárnyán ringatózom sugaras tüzes lég kéklő szeretkezés út menti fák ölen áttetsző üveggömbszemem narancssárga vonalán felnyitott erezet vibrál keringő gallyak csúcán pályáján hűvös űr semmijén meleg *sugárzásom*.

Sötét ég előtt fekete kontúros fa koronával lidérces áramlása retteg a tátongó seb tátott szája megcsonkított elhalt részek üdvözlő lélegzése *új hajtások* megszületnek.

Növekvő gyökérzet porlasztja a földet friss bő érhálózat emészti humuszát szilárd törzs megfeszül délceg büszke fakirály koronája borít terebélyes világ üdítő rengeteg *elágazik* ágain.

Terebélyes világ erőt szív a földből nap levegő áldja fényben elágazó sejtek sugárzása kincset adományoz *belakja a földet* jelenségek erdeit.

Gazdag életem gallyak rezgésén elágazó megőrző idő cipel üzeneteket a *magány* roncsolt idegerdő közönye.

Börtönélet fal aranyat ürülékvért a tömegerdő rácsos ablak meggyötört szépség a pokolban.

Gubbasztó görcsös félelem feszülten vibrál *keresi szírmait* napraforgót talál.

Gúzsba kötött szépség nyakán hurok szürke ingoványban lázas kötőmb *mag-hasad* fény árad lényegem elmerül.

Görcseink kínjaink kereszt alatt rogyadozunk a pokolban égünk kiszakad önvalónk izzik a fehér fény ős-halál üdvözlő nyugalom *hazatér*.

Barázdák az arcon kőfennsík *ráncai*.

Kőfennsík *ráncai* tömegsír fojtott csönd.

Nélküled a kezem nélkül mire mennék nélküled arcod nélkül vak süket lennék nélküled a térdeplés nélkül kihez szólnék imára kulcsolt kéz nélküled föld alatt lennék sírkövemen koldus évek gyilkos gyarló vad szerelmek veled és nélküled por-hamu szürke lennék nélküled terebélyes királyi fában izzó poklok szeme *veled és nélküled*.

Havas sivatagon vasrácsos ágy paplanja alatt kilencvenkilenc év nyöszörög még nem érkezett meg. A babaarc felkavarja csontvázba vész és megérinti forrásom bugyog-bugyog lágyan édesdeden *őszanya-szerelmem* tartani halálod.

Isteni mosolyán közeledő világ üveges szeme elmúlás lehelete riadozik harmincévnyi bugyros pokol égszínkép dallamaival látom kinyújtott árva kezéd az iszonyt szemeidben mágnes vagyok remegsz reszketőn riadozol nyöszörögsz *piciny élet*.

Hegytetőre baktatok sivár sötétségben csúszik a talaj lábaim alatt az ellenkező irányba a hegytetőn sziporkázó cigánykerekező szerelem beavatott táncos csilingel fényárban a hegytetőről integet a hegy lábánál szorongó szomorúságom követi lépéseimet sötétben *a hegyre fel*.

Kihasít *vágyam* a világból áramló fekete mandulaszem sziporkázik a földön megkapaszkodik tüskés erezetem fojtogatja.

Lángoló aljnövényzet fekete bokrai geometrikus ábrák kövek *tüzes parton*.

Zöld pázsiton homok vérzik elfújja vágyakozó szél a kőszirt a márvány *magába zár*.

Fekete lepel betakar a föld keresztekkel sírkövek virrasztanak elvonulnak a *viharfelhők*.

Hegytetőn állt a férfi-isten fényben sziporkázott *égi vára*. Lent álltam szorongó a völgyben a paradicsom kapujában agyonkínzott fekete múlttal hazám-házam az én sötétje fénylett parázslott ereim falán a fojtogató másvilág testem vizei párolgó izzadása elhasználódott felfrissült piros dobogásban szikes talajon.

Erdei séta üzenete

Süt a nap. Megszűri az erdő fák tengerén is bántja a szemet óriás szálegyenes törzs kidőlt kiterített nyomja nyomasztja társait. Küzdenek élettelen súllyal a vállon. Veszteség.

Megbolygatott szokásrend. Erők összpontosítása teher alatt levegőért.

Üt-e a zuhanás sebet és mennyire mély vagy sértetlen marad a kéreg és élete megfeszített. Sűrű az erdő. Kapaszkodó életek egymás lihegő leheletében. Burjánzó kisse-kusza gazdagság. Új hajtások. Lombkoronák élnek a fényt lubickolnak melegben esőben frissülnek vérük pezsdül.

Minden idegszáluk megfeszül pillanatok szerelmét raktározzák megszülető sejtekbe elhalnak újjászületnek sötét bársony burkolja borítja testüket hosszantartó árnyékolt létezés a szilárd nemes tartás kényszere a programozott maradás. Ideig-óráig süt rájuk a nap. Kitartanak. Élő vegyületek gyökér törzs korona idegei játszanak a fénnel a humuszban. Vannak. Élnek.

Olykor hullajtják leveleiket. Állnak csupaszon feszítenek megszólal a váz tengere.

Lombosodik. Megférnek egymás mellett szelíden helyet sorsot társat nem választanak beérik a minőség szeszélyével -kegyelem adomány- öntörvényű szabad mag szerény beteljesülésében a magány a sokaságban, és tágas térben egy-egy fa erdőből kihasítva magánya didereg álló nap heven csupasz égetett elszenesedett fekete ujjak kék ég háttére előtt szemek keresztüzében kimutatnak a zöldből.

Elpárolgunk az ég kékjén bár kristályrendszerünk szilárd élet-halál közömbös arca kör alakú sorson túl tovább légüres téridő magába zár angyal és démon is *emberarcú*. Vagyok tűz lángja vízcsepp a patakban tengeri hullám buboréka porhanyós földdarab nedvességén szellő szárnyal kőtestemben a tüdő levegőt vesz hullámnunk porszemek egymásban az út(on) levélerezet.

A vízben szép kő fekete-üreges szemeiben a pusztulás üressége mindent elnyel a zöld hínár és a moszat megtapad a patak fényesíti csiszolja lényegében változatlan kikezdi gyenge állagát az idő lassan szivárog bomlaszt töredezik és *kő marad* levegő vizében.

Lapos mennyezet homály sekély tér rozoga dülöngél a *fekete macska* éber őrző szeme féltékeny az élet itt csírázó búzamagok halál ellen sikolyok az úrben körforgás áldozatai kipróbált sarokba hajított jelmezek nem csak játék nem csak álarcosbál.

Pokol tüzes üregének fekete tátott szájának úr tömege piros patakot elnyel borít éjszínű lepel földalatti harcban véres víz elfolyik gyökereimen két *humuszos szempár* sötétjén.

Gyökereimen fényes víz csordogál *bevilágítja* a poklot.

Gyökereim felitták sötétség vizeit leveles ágaimban pulzál a fény-sötét szellemvilág hazát talált piros szirmaimon virágzik otthonom *a mindenség* - Csöppnyi fényes humuszos földrögben világok világa sötétje hullámozik.

Betonfal árnyékában süvít véres halál szele eszméletlen darál a gépezet élni akar fogaskerék-illeszkedés lidérc történelem betonfalba kevert barázdált tömegek szabályozott ellenőrzött rendszerek virágzó hús-vér emlékek a macskaköveken vérzik a köveken az ürülék-sötét.

Két fekete üreges szem *bensőségeimen* virágzik.

Üreges szemek fekete virágok dermedtsége kőbe vásott arc pokla szomorú magány szakadék kacérja lég piros szemei ég piros *kővirága*.

Üreges fekete szem üresség királynője poklok tüzének fénye hullámozik tompa hangján a piros-fekete kör a dermedt sötétpiros a *dermedt merev sötét*.

A zárt pokol mered rám vásott arca sérti szabad élet fényes hangján a piros ölelést zárt körein.

Fekete zárt pokol szabadsága *piros kőmell* virágaiban.

Piros kőmell virágai zárt poklot ölelik.

Kőmell hasi dombság mélyén *eros szervei* véres élő energia izzó folyékony láva éj sötét szemeiben.

Borús homályos vizes lég fojtogató nedvessége sekélyes lapos ég közös fennsík égi partján napfényes hullámvásáros piros szabad álom ölen veled a *világ karjain*.

Kisírt könnyek fekete gyásza merevített kormos-karmos kín-patak nem folyik nem csörgedez remeg didereg üresen test két színe hús nélkül véres éj feszülete kisírt szemek lángja fekete kettéhasított arc szerelmes parton tüzes test *árván* elterül.

Lázasan lüktet véres homok kövek alatt kiszikkadt giz-gaz-rémálom-hangok lángoló árama elrendelés akarata villámai betöltik test üregeit didergés láncszemeit az üdvözült természeti fény alkonya ég *holdasszony* tűz-, lángvörös varázslata.

Test zsidongó merész elterül megfeszített vágyakozása alkot homokos piros űrt természet imádata láncon a gyöngyök szíve szellemvilág *nyakéke*.

Megdermed a fekete üres csík pirosas ideg-bozótos ölen ég testén színeváltozása *gyászkönnyek* piros gyöngyök hullnak.

Tökéletes S-ívű zárt úton véráztatott kövek kuncognak lángol királyi sarj hangjain alkonyi zene teliholdja mereszti szemét az asszony kísértete fehér kör fátyla ölel föld-férjem holdasszony borzongató *szellemi nász*.

Forró *sivatagi szél* kavár szürke porréteget
örvénylő tüzes vihar borít fekete leple.
Örvénylő tüzes vihar perzseli pórusokat
sejtek érhálózatán sivatagi homok pulzál.
Sivatagi homok pulzál forrósítja test egén
örvény-idegzet vágyát oldódni fényes porban.

Havas pusztá árnyékain lángok futótüze rohan esztelen piros-fekete hangok melódiája fél menekül rettenet világa lángoló *csipkebokor-szerelem* megfeketedik gyilkos árva didergő megfagy a sötét dermedt vidék vágya kék égen tűzkorong ontja vérét otthonunk a patak pirosá öntözi álombéli virágos zöld mezőn merevedő fallosz zöldell hanyatlik diadalmas test elhervad a szív látványa a piros virág szirmai égő sebekkel kövé dermedt öntudatlan téboly-sikoly temetett sziklacsipkéken.

Csupaszított koponyacsont támogat földben az üres szem tátott száj ürege humusz zabálja beleim sarát talaj és víz hasad örök piros és fekete lázas erő láng-köd-űr megkövül láva-fényes-tüzes-lángok sziklaszilárd ráncos arccá lényegül csupaszon a csontváz *a kő-fekete a kő-piros ösztön* támad láncon árad és feltámad ragadozó vér karmai megfeszített láz meghág a remény csordogál sejtek üregén a fekete rabság szárnyai dermedten rózsaszín kőben a kemény kéz piros kőpalástja borít sötét szem sziklahasadék üregén gyászdal kövei piros láva-folyam dermedt betemet tűzkorong-űr-köd szürkeség gomolygó hamu kő- homoksivatagon rőt haj.

Érintetlen tiszta hófelszínt borongós patak édesvize szeli át lángol a mélység tavaszra várva és havas jeges marad a nyár futótűz nem olvaszt didergést az önfeledt örök álom ölen az ölelő semmi vág eret elfolyik a vér az űrben száraz karók árnyékán pirosan izzik a lemenő nap fekete *földréteg alatt*.

Árnyas fehér pusztaságot korom fedi fekete por sötét víz szeli át száraz kőrök *kárhozott idő*.

Kék bálterem boldogságán táncot lejt a királyi pár vérző szakállas elrendelés hajlékony vörös testek nászágya égi horizonton.

Vörös palást karjai tartanak fogva ölnék hangjai ölelés kése metszi ágaim szabad hajtásait fojtogat *vörös dühe* könnyedén ragad meg.

Felolvad a hó kínja karmos fekete tudás szénnel tüzelt égési sebek piros katlana meghág az űr dobogó *hasított torzó*.

Pusztít kínjaival könnyörtelen sorsa a *nemi szerv halál árnyékaival* fojtott tűz elválnak a bokrok lángmező ontja vérét a piros patak gyöngyei tüzes napkorongok.

Rózsaszín billentyűzik *kék fúgát* pitvarok kamrák kövein borzas lidérc idegzete áramos szerelme árnyékain.

Sivár sivatagos kiégett földszínű kopárság horizontján hegycsúcsok *rózsaszín szeretkezése*.

Csipkés hegycsúcsok *rémes halála* hasadnak egymás kő-karjaiban piros nevetés fekete szemek fénysugár lángcsóva lövell.

Lángoló fakirályt *elnyeli* fekete üreg.

Kifehéredik *fényesedik* gyökere villámain tüzes parázs égeti lázas kővédett izzó piros sivatag fényes fehér hullámozás.

Gyülölöm a sötétség zárkáját a szája elnyel fogai hasogatnak az űr-úr egyszerre szippantja ki velőm idegeim parazsát vagyok az üresség megpattan a dobogó véres izomcafát szétreped hasad és *megárad a sötét*.

Mars isten hasogat sugárzó fákat halom hasított szemei égnek harcol a *vas-istenség* meghasadt sugárzó fák energiája.

Lángtengerben izzó paripán mérges nyilaival *halálra sebez* a piros.

Repedező kődarabban lassan szivárog az éltető lég tölti el a pórusokat piros hullámokon az élet láza fénylő sugárzó energia *hasadó kőcsillag*.

Szürke semmis lapos sekélyes értelmetlen értéktelen a szürkesség *megérint*. Fekete véráztatott kövek hasadó fényei dobogtatnak.

Sötétség tátott szájába *berobban a fény* lesz kintenger vérző sebhelyes test.

Tébolyult erő kényszerít ösztönöz gyülölöm a sötétet egyedül a *szenvedés tölt el* pórusokat zsigereket kínos testüregeket a kényszerűség a feszültség láza.

Vörös-fekete víz és szürkesség berobban a fény-patak csörgedez eros-lyukak ürességén szív köldök hüvely a szemem hiányol isten bősége vágyakozom *fény-szerелеm* meghág szeretkezőnk fényár fényáramlat pulzálsz és didergek.

Sosem menekülök áramlás veled hullámzom űr ködén világok rengetegén fényár-áramlás didergünk hullámzó mindenség kiszakad a kietlen dermedt halál fénné lényegülünk hideg űr ölen arcaitok változatai fénytenger ölelő ölen.

Arcaitok változatai részeim vegyülése személyiség-hatalmak erotikus beteljesülése démonokat összeroppantó feszültség nyers ösztönerő gyilkos mérgei dobálják részeim *piros öl hüvelyében.*

Mars pusztító karjai hasogatnak így születek meg arcaitok változatain elmerülök ráncaitokká lényegülök fényes csíkok tekerednek kintengerek mélyén derűs *magzatvizem elfolyik.*

Vízi kígyó rettentő csapásokkal megsebzett vergődik félelme tiszta tudatlan árvaság fekete víztömegekből kiemeli fejét a fényre körkörös gömbölyded megigazulás és a piros alma üdvözült gömbalak.

Lemenő nap sötét fáinak pirosas-fekete vizein *szellemek riogatnak* fekete szívek fekete szárnyasok hideg-tiszta-árva parton fekete kötömb magánya piros-bozótos csókjain lángot lehel a lemenő nap magát temeti tehetetlen por-hamu száll az éjszakában.

Lángjaid fekete aljnövényzeten csupasz pucér fekete fa vázán lángfokok tűzfolyam temeti fekete arcom változatait a hófehér pusztaság hideg lángjai légies nincstelen *iszonyatban.*

Fekete csonkok vázak didergő vonulása jelenés *légies hidegben.*

Törött ágak gallyak bokrok vékonycsontú fák terülnek el csupasz sivár hófelszín árnyain piros csókok megbélyegeznek riogató démonok mintázata díszítő absztrakt vibráláson lemenő nap lángoló tűz-folyamában *kövek égne* piros patak.

Színek tudata: kék a víz a lég zöld magok rendezett szelleme programozott természet élete megigazult kék áramlat hulláma *formába önti* eros-thanatos kísértetét a kettős magányt fekete váz piros szemeit átlelkedült szellem természetét általdöfött poklot kék áramlatokon ölelés sivatagát csonka törzsét megfeszített lángolást fehérfényes légies űr dobogó szívét.

Lemenő nap pirosra festi a földet izzó felszín alatt kín kapaszkodik hasogatja láz kiégett kavicsos szürkességét.

Lángtengerben hegyre hág égne tart a tűnő nap heve zsigereiben a másik elfolyik vére halódik az emlék gyengül a szó varázsa kietlen idegzet vágya burkában aszalódik az ige a ráncos elhagyott lélek zsugorodott világ aszott szürke sivárság bolygói kiver lázas veríték a föld perzsel feléget elektromos-sokk *áramütései.*

Sebeket üt a *rémálom-energia* fojtogató levegőtlen hatalom büze tűzkatlanban rabok ürüléke virágillat könnyezik árad a siratódal hömpölyög a vízőzön apad a kín hevül a ráncos föld felissza bolygók rétegvize vöröses sivatagom hamu-színe.

Kék szín lég tudata ölel a víz eláraszt *zöld bolyongás* sivár talajon piros lángnyelvek fekete váz.

Lángjaiba fül piros virágom terjedő tűz-törzs teremő piros ujjain hullámzó világok úrjén tüzes ujjain *istenség násza* feléli az űrt.

Piros lét elszenesedett fekete ujjain villámló érhálózat vérző rostokon kisülései lüktető nász ősi ölen pirosas lengedezés vérekes áramló fény-gyökérzet tüzes áramos szövete pulzál izzó világok úrjén a *fény feszültsége*.

Lángitatott testem a föld tűzkarjain megkínzott *varázs-képeim* alakzatai fényszemű égen elmosódott tűzfoltok.

Borzolt-idegű *bokor tébolya* álomteltjes tűzén nincstelen kapaszkodás villámai világai őserő stigmái ösztöne természet viharai megkínzott nász tűzvirágok tűzkorongok.

Sziklasírban dobog megkövült fekete madarak *gyászdala*.

Kőhegység szívében fekete madarak légszomjas vágyai rettentő fényárban hasadás és szakadékok rabjai sors halottai pulzáló kósírban *megfeszített gyászdaluk* kőrostos szárnyaik karcolata sziklaszirteken láncon a szívük.

Megfeszített lángkarok ölelik izzó szemet sötét ujjak piros villámok kisülésein tűz rostjain fekete teremtes nedvdús vér-halál földrögök ágyán sűrűreg zamata sötét ujjakon szikrázik *idegláz* kisülése.

Föld piros villámain *tűzkorong-velő* kifehéredik a hasadó kettős a fátyolfelhős halotti nász forró gáz lüktetése sűrűsödik barázdált agy rögös bolygóinak tekervényein a fény.

Táguló ölelkező egy osztódása horizont nélküli megigézett kifosztott *határtalan* hasadása lángrostok feszülete fújja a szél az úr hamuját.

Narancssárga lélek világító fényes *földfelszín* alatti lángok színezik eloszlásom életem e test és aurája.

Szélben lengedező vérlángvörös halál gyökérzete kék üresség kék megsemmisülés szivárog megkapaszkodik körétegeken a megtermékenyítő szeretetisten az úr ős-öreg szakállas aljnövényzete szomorúfűz vérvörös hajzata a napban égő idegbozót lángnyelve föld-víz-tűz-légimádó *szeretetisten*.

Ágaskodó fehér karok fehér szarvasagancsok tűzsorsra vetett tűzkorong-száműzetés talaján fehér isteni szív pulzál fehér idegcsomó tűz-víz-föld-levegő áramlatán romolhatatlan ronthatatlan rombolhatatlan *öröklét* fehér ölelkező csontjai.

Kékhullámos fényég a földi lét kék vörös-fehér lengedező idegzetét látom *isten erezetét* díszítő képeim.

Piros villámok fekete testem elszenesedett fatörzs parázs-szemei halálból kitekintő *tűzkorongok* kékhullámos égen úr katlanában.

Lángoló bokrok tűznyelvek napsugarak beköltöztem belsejébe -nem éget- én vagyok a *nap*.

Lemenő nap kísértetekkel sötétszárnyú *vergődő denevérek*.

Véres ég szerelemtől ittasult föld vérző kőhalom idegcsomó-áldozat nedvdús *piros sivatag*.

Éjszaka teliholdja zamatos energia *fehér kör fátylán* megveti ágát sugarakban terjedő fény.

Teremtő élet vére pulzál test keresztjén megfeszített lángtörzs izzó tüzes koronája vibráló fényes hullámai.

Isten szemén kék megsemmisülés határtalan tudata a tudatalatti gyötrelem halálain megsemmisüléseimen túl.

Benneállszasemmiben nihil lehet mondom a pokol és a menny nem szólsz tükör-arcod nihilin nem érzi nem tudja még a lényeg nem fáj nem kín nem tűz nem víz nem föld nem lég nem élet nem halál amíg határ amíg elem addig elszigetelt és lehet pokol fekete szemed mélyen elmerült sötét örvények fényén kín volt a macskaszemű hullámsík a zöldszemű *szívárványos nihilin*.

Nihil és nihilin tükrében igaz arcuk fényárban úszó megvilágosult természet-elemek hullámsík megsemmisülés zöldszemű üdvözült szívárványos *sötét egyesülés*.

Már nem férfi már nem nő már nincs vég már nincs veszteség nincs vér nincs elválás nincs halál sem élet sem vágy örök fény örök hullámsík *szívárványos zöldszemű*.

Vérvörös örömteli lengedezés fekete foltokkal a *gyönyörvadás* az éltető erő.

Sötétedik a táj riadalom kaszabol a félelem darabokra.

Hasítottfa-darabvilág árnyék nincs a sötét akarat hegynek hág a piros téboly bolyongása megfeszít a nyugtalan láz lángrostok rémülete üresjárat körein felfal a vágy a hiány verdeső szív mérges nyilain szűk ösvények sötét hullás az űrben kivetett *száműzött*.

Fekete mintázatainkon mélyvörös izzópiros lángok kék ég boldogság vizein kör alakú *sötét szigetek* hasadécai.

Gyöngyöző fehér sziporkázás csilingelő fehér nevetés eláraszt a fény megérkezem arcom arany napba arany angyalok közt az egy *sokszorozódik* semmi ujjain fehér nincstelen idegzet.

Aranylik testem föld-ég arany borzongás rezgő vibrálás van gogh hullámai fehér-fényes szerelmünk ural *aranyláz didergése*.

Piros szívek zöld otthonom az uralom trónusán hullámsík aranyhajam *isten idegzete* energikus hullámsík tudattalan fény szikrái abszolút tudatosság lassú beavatásom kegyelme szívárogy gyönyörűség pillanatain az istenség érzete.

Piros szívek keresztben meghág a nemző teremtő-nemtelen ős-istenek vegyülete világlélek-tudás karjain ringatózom elhintett magokban lég hullámok parányi örvényében isteni szikrák színes élete létezőnk *gazdagon*.

Isteni szikrák egyesülése aranylik a fényes táj táncol a *teremtő* nemtelen.

Szikrázó fényes szemek szürkesség burkában áramlik leheletén a fény *hullám vagy benne*.

Ártatlanok mészárlásakor véres hús torzója kő megcsonkított törzs lángrostok kereszten piros mell kődarab.

Sötét borít szürkesség gomolyog a por a kormos bűz az *értéktelen mindenség* lóगतod magad üres kör-világokat betöltő fényét.

Eredendő tűz és láng és árnyékos jéghideg megperzsel futótüze olvadó hóborított kín-kormos tájon lángözőn véres a föld kék az ég feszített víztükrön halott nyugodt erő fényes szikrái arany ég arany szakadéka.

Izzó parázson fehér fa növekszik *isteni váz* egy ágon két kis ágon két kis gallyon isten ujjai gyökér erezetéből.

Két kis fából megszületik az *isteni bárány* fehér koronája pirosas gypja aranymezőn.

Fekete csomkok fekete *váz-erdő* fényeszöld lobogása.

Istenek öldöklünk egymás közelében mégis meresztjük szemünk keressük egymást forrás vizein.

Véres lepedőnk a domboldal hulló pirosa megfeszül *uralja* a tájat patakok véres nedve.

Oroszlán-hím ordít üvölt bömből sikolya falakat repeszt rázkódtat nőténye mégsem mozdul .

Isteni áradás forrásom szent levegő.

Eltemetett halott szív élő hegy gyomrában kín ragaszkodása aranyszínű ég feszül testünk szövetén *gyászfolt*.

Sziklába vésett zöld arc izmos karja összeroppantja csontváz-fejed nyakláncom éke fekete szívsonon elringat rózsaszín *álmom* támad meghasadt föld alól ujjai megalkotnak sápadtsárga ég feszül.

Hasadéokban a *szív éke* isteni szem feszített dermedt tükrén a világ megteremt fény-szikráival és a tör átjárja szívem katlanában alvadt vér.

Meghág az *uralom* darabokra hullok szikrázom szeretem hallgatni az isteni szót ülök a lábánál és csókolom lábfejeről a por fényszikráit.

Vércseppek hullnak a hórá keringésem a *királyi fa* erein a lélek ősi szakállas idegzete jeleket karcol boldogság kék hullámain.

Lemenő nap aranyló ég fekete vázak tengerén hóborított felszín árnyékain örökkön terjedő lángjaim nem olvasztják jégmezők hidegét *fekete földemen*.

Lemenő nap aranyló égen hókristályok szikráznak forrás gyöngyszemei.

Hüvös tükör a nap a mának *isten-arca* emeli fátylát rám bámul egyszerű sivár gazdagsága dermedt üveges szemeink édes-éles lencséje domború csók fellibbenő fátyol alatt.

Visszahúzódunk *zárt arcunk* csöndjébe ürül a világ kínja kereszteken mágikus erő fakad teremtő égi nász viharos fekete felleg.

Túlélés az istenemben poklokon egeken át fényes áradat úrjén szerető hullámai vibrálásom öleli tükörsima csönd síkján békés halott nyugalmam.

Hegytetők rózsaszínén *isteni nász* sápadtsárga égen.

Felkelő nap sugarai aranyárga testemen *föld kincsei*.

Keresztre szögezett szívek uralják a szenvedélyt arany a föld sápadtsárga az ég remény csordogál testüreges nedveiben fényes forrás vize szikrázik véres húscsapat dobog a torzó a megváltott piros kő és merevedő fallosz megteremt arany ondósejtek árama lángrostok idegzete csonkított villámcsapott szénné égett váz hamuszínű földemen fényes por szikrái *napom*.

Vérvörös fa körívén tüzel a nap légben száll *forró lehelet* piros hullám.

Meghág keresztre feszült reményem piros szíve láncon kőszirt gyomrában sápadtsárga ég parancsa fojtogat testem merevedő fallosszá változik teremtőerő kínos fogságában szomorúság fénye unott naptól cserzett szikár arcom élőhalott közöny a világ tetvei fényes kifeszített bőrön erőszakos ütések visszhangja alakít a fenyegető kar hullámozó *mindenség sóhaja*.

Szürke sivatagon tűzkorong égető gömb villámai testén fehér ágbogas hullámozás fehér elágazások kínja fehér újjászületések *születések ártatlansága* szabad teremtő idegzet elágazásainak hasadó kínja fehérre izzik széjjel-tépdesett fehér ágbogas szerelmén születések ártatlanságán.

Égető villámok áramköre vérkeringés érhálózatán idegzet elágazásai szabad akaraterő pulzál hullámok kisse-kusza rendjén támad árad isten lehelete semmi új nem születik téridők változatos arca villan idők-terek elágazása testünk folyamatosan épül szétesik az élet fája formái üresség matematikája angyalnakem találkozása megigazult pontokon hullámok bizsergésén a fény vakít kis gallyak végén korlátozott növekedés teremt ágbogas gazdag lombkoronám tiszta erő új embere tudatos halálában tudattalan formái forrás táptalaján *az ég madarait az élet fáján*.

Kíméletlen hasadékok elágazások törzsnyi vastag ágak csaknem megfojtják a törzset virágzik a helyhez kötött életfa gyökerezik megigazult rög milliárdnyi csillagzata életízű gyökérzet lombkorona hajszálerein vékonyuló idegzet megsemmisül az élet ily egyszerűen oldódik fel kileheli lelkét hullámok semmijén másnemű anyag energiájával keveredik ő maga nem is létezik hullámozó *élet-energia* titkok gazdag anyagi megvalósulása időleges változatok részleges minőségek változó alakban átváltozások jelenése világmindenség szellemi léte emberi történet lapjain isten-alakjaink szellemi lét örök létében nincs változás örök minőség nem évül el a játékos ajándékozás.

Anonymusok kora nem én vagyok a világmindenség lombkorona gyökérzetében törzsén levelein pulzál a föld víz levegő játszik a fény belső izzás tüze szenvedély isten oltárán isten karjain fényes arc háromszöget alkotunk szemében úszkálók őt ő nem én vagyok karjain ringatózom fényes hullámok szerelmes életén.

Szél lehelete borzolja levelek idegzetét hullámaik ölelkeznek szél lehelete kavargat másnemű anyagot is hordoz halmazállapotok különböző szerkezetén részleges töredékes idő térben áramló érintkező pillanatok egyesült darabjai éter szellemének alakuló kristályai örvény megsemmisítő szívóhatásán sötétség fényelnyelő vonzalma piros *szenvedélyem* feszülő energiamező a fényimádót átítatja meghasad az ég sötét vágyam issza a fényt vakító fényárban megkínzott darabjaim tébolyult körei egymásba hullnak vakító villámok szikra-halálai.

Megfeszített kőszőlő széttárt szárnya sziklafalon légüres térben hanyatlik hull élettelen fej kőbe vésett szobor sziklasírt meredélyén nap szél víz tűz pusztított leláncolt nemes.

Sötétség szívóerő zuhanás megpattan a semmi ébredés szétmarcangolt véres izomcsomó örvénylő zuhanása körei után villámgyors egyenes vonalú hullás pattanás semmi világokon virágzó *napszirmok*.

Nietzsche Hölderlin Rilke még nem oltotta ki *fényem* a fénye még bírom elbírom hordozom hősivatag testemen pulzáló vérző darabok fényárban úszkálók megsemmisülésem befogadott az ég könnyed lehelete emberré lett meglátogatja a földet szélben hullámozó levelein.

Éter hullámain szikrák szellem-jelek hangjain véges határtalan idegzet kapcsolódási pontjain terebélyes világok szellem-szikrák jelenése kinyilatkoztatás megtermékenyít új világokat halott idegzetet szellemhálón szikrák villanásai teremtet világai levelek idegcsomók *idegbokrok* lombkoronák.

Piros villámok eget-földet rengető hatalma tüzes napkorongon fehér ölelkező hullámozás fehér utak fehér áramló idegzete fehér bokrán elágazások egyesülési pontok új világai *fehér szellem* születik idegvégződése in a határtalan semmi úrjén.

Isteni feszültség tébolyom vonzotta és elnyelte világbirodalom uralmát kiszakadt elszakadt magyar *eredet-örökség* kivirágzott terebélyes lombkorona isteni tébolyom táptalaján.

Isteni feszültség napsugara in tébolyom hangok diktálta menekvés fényes könnyed szabadságért nem megértő birtokolni vágyó pusztító hatalomtól megfojt táplálni eksztázisban egyesülni átfoly in egymáson akadálytalan szerelem.

Szeretnék ringatózni lengedezni *isten karjain* veled vagy nélkülöd.

Isteni S-ív fényes koronája nemtelen hold fehér körén ki kapu szellemvilág ajtaján piros szenvedélyben testek *kioltott élete* lángok martaléka elmosódott anyag bomlik pusztul megsemmisül fehér por fényárban isten szemében világaira vágyakozik rózsaszín tudat szellem-szikrái isten aranyujja hegyén rózsaszín víztartalom forgó keringés idegzete rózsaszín szellem nedvei.

Értetlenül csodálom kegyelem jelenéseit érzelmi telítettség életre szóló elhivatottság örök hűségre kötelez tudattalan intenzív képei szellemi ereje angyalvilág tudatosodott üzenete abszolút tudat fényes álmait lassan fejtem meg a határtalan boldogság forrását
- isten szemébe engedett belenézni - látom sűrített lélek-anyag szellemképeit látom belső világom isteni üzenetét a mindenkori én röntgenfelvételét hűsítő energia old feszültséget enyhít izzást alvás hullámain eloldozott feloldozott szellemi áramlás képei akarataukat kivetítik a földre édes álmunk hűvösén a világ emésztő láza enyhül kibogozzák a csomókat a szellemszikrák

időtér téridő idő tere tér ideje terheitől szabadon a szellemvilág és az isten kódolt anyagban az agyban lélekben sűrített szellemképeim szépsége forrása a tejfehér köd-jelenések kinyilatkoztatások telepatikus megérzések világok tájképei *angyalvilág* minőségi fokozatai.

Világegyetem kékjén trónol a rózsaszín kalap fejtető hullámain bábuk bábok kinyilatkoztatott *i-gaz-sága*.

Képeiben nagy szellem kódolt szoknyáját meglibbenti fátylát felemeli a szél *isteni áramlat* ölén rejtett arc villanásai piros szenvedély teremt világokat.

Föld alatt vibráló pulzáló tűz sötét hegyeink ölén értékeink csillagmezején szétfeszít az alkony a láz a *sötét idegrendszer*.

Korcsosult élővilág rothadó szív test felforr a vér égető felmelegedésben fák sikolya gnóm óriások nyöszörögnek vég vázai erdőtűz lángjaiban süvít a szél kiizzik a fehér szellem a hold köre kísérteties fátyla fénylik *felköltözünk* csillagok közönye szabadító hűvösén sötét semmi ölelő mezőin végveszélyben játékos lángjai meleg vérkeringés torz formái csillagfényes semmi sivatagán hamu-áramlat felfal a fény a láng a tűz erdőtűz lángjaiból hamu-áramlat semmi hűvösén fényes halála ölelő fekete tömegek teremtő pusztítása láncreakció a végtelenben fénypontok határtalan tágulása üres sötét hűvösén összpontosított könnyedség a kör forgó keringése elérhetetlen szépség békés boldog nyugalma teremtésre nem szorul önkéntelen gazdagság bőkezű adakozása semmi súlyán szikrái fájdalommentes teremtése forró faló mindenség hevítő óriása gömbteljességet teremtő gyorsító kergető energia kódolt a bolygóban megnyugszik helyén elnyugszik sajátja hűvösén vonzáskörében él-hal oválisok galaxisok gömbök körívek teremtő ereje lényege mindenek sajátja a közép sugárzása az élet téridő-specifikus korszellem hűvösén lubickolok.

Pozitron elektromos fény sötétje és a neutrino szellemi erő a homlokon.

Járulékos fény-sötét járulékos anyag-szellem sokszorosított változatai teremtő játszik teremtett istenségén rejtélyes szikrák nyomán élő tükör mégsem ismeri magát sem nem *elektromos akarat* meglibbenti fátylát.

Sötét holt tömeg súlya lelkei hasadása anyag élő anyag alakulása kiegyensúlyozott arany egyetemesség aranymetszésben teremtett szerkezetek véges határtalansága rettentő kínja isteni hármasságon nem tér meg üres kezek a zéró nyugodt teljességébe energiája hajtja úzi 10-ben a hármat páratlan egy zéróiban zéróival üres semmijén a kettes és a tízes számrendszer isteni embersége hasadva tér vissza önmagába helyiértékek önmaga egységei semmijével mennyiségileg gyarapszik változó számokba kódolt lényegiség az **egy és a zéró** utóbbi a semmi vagy csak a zéró egyhez járuló járulékos zéró vagyis a semmi és az egy közöttes gazdag tartománya 10-es számrendszerben hármások élő anyag aranymetszésén a véges határtalan feszülete kínja visszatér önmagába veszteség nélkül egyetlen egyszerűségében világból emberből az isteni határtalanul tágul zéró titkában egyesül páratlan egyetlen egy a semmi ürjén páros vég nélküli zéró az egyetlen páratlan egy falja fel tágul az ürességet hozzátartozik általa terjeszkedik lényege nem változik egy és a semmi-zéró feszültségén teremtődik jelenségek gazdagsága élővilág megszerkesztett hármasai élet rejtélye megváltó-teremtő lélek pusztulásával visszatér az egybe a szentháromság az aranymetszés emberi szent titka a szépségben a párosok: köszikla-halott-ásványok élettelen kristályosodás nyugalma nyugszik isteni báj vigaszán ellentétek változatainak feloldódása az egyben osztódik páratlanok véges végtelenén örök szeretkezésben a hármások.

Élő anyag formái megfeszülnek teremtő élet-energia diadalmaskodik minőségi élet minőségi halál békés nyugalma felborítja páratlan szép élet kihívása amíg meg nem tér az egy és zéróinak páratlan páros határtalan nyugalmaiba.

Élők jelenszűrű végtelene fektetett nyolcas és halála isten munkál határtalan bennünk és halála.

Egy és zéró között feszül a teremtett gazdagság.

Mennyiségi növekedés zérói a kacér semmi kihívása az egy uralma hatalma mindenek fölött.

Egy és zéró közötti hármasság arányszám az emberi minőség hajtóerő a törekvés vágyakozik megtérni az egybe felfalni a semmit.

Egyben a világsokaság közöny teljessége fényötét sötétfény anyaglélekszellem lélekszellemanyag szellemanyaglélek háromszöge és farkába harap a kígyó az egy feloszlik élő teremtményei nem érhetik el látják szemét három-egy szépséges fenségét. A hármasság kergeti elérhetetlen önmaga egységét.

Megtér nagyságába párosok különböző minőségű halála a három érintésével amely az örök élet forrása a szem.

Párosok megváltott érzetét kibillenti a páratlan életforrás határtalan gazdagsága.

Fordított nyolcas élők határtalansága az egy és semmi nászának teremtett világi bő gazdagsága. Egy és semmi nászán állandó arányszámok rejtőzködnek a határtalan örök állandóság minősége az ember különböző téridőben mást-mást lát meg benne.

Élő teremtményekké osztódik az egy hármassága másolatai a minőség a hármasság visszaszorozván nem teszi ki az úrfaló táguló egyet örök rés örök talány örök rejtély örök hiány örökön élő-teremtő isten túlmutat jelenéseinek teremtett világain felnő maga is gyarapszik az élők fordított nyolcas-minőségben az élők jelenszűrű végtelene nem ér fel az egy egyetemes (világ)-egyetem egyszerűségén az örökön bővülő-táguló egyhez az egy lényegiségében a sokaságát mégsem ismerhetvén emlékeztetvén egyetemes egy-etem világi jelenségek lényegisége gazdagsága semmi úrját faló hűvös mindenség súlya tömege mérhetetlen energiákat semmisítő eltérítő megtartó szellemi erő szám-törvényszerűségek rengetegén információ-szisztemek egy-szerű rejtélye elektromágneses hullámokon a **szellem talánya**.

Lemenő nap ontja vérének a test halott áramlatában föld korcsosult téridő az anyag létében a járulékos *téridő*.

Sötét-fekete halál erő energia-forrás az antianyag gyorsít megsemmisülés ellenében hajt a fekete anyag mindent elnyelni vágyó erő energia-konstans holt lélek sűrített kínjának fénye után a csönd isten energiáján a nem létező anyag vágya vágyakozása *emberi szellem* testben anyaghoz kötődik.

Főnix mesebeli madár hamvából újra éled feltámad és szebb lesz mint annak előtte.

Hegy gyomrában fekete madár *űr áldozata* a megfeszített kőszőlő sziklafalon sziklacsúcson semmi tejfehér ködön.

Vörös kőpalást pulzáló kényszerén rózsaszín világ kövei csörgedező kiszikkadás halott lelkei *álom* ígézetében törpe kis lényekké zsugorodnak.

Megcsontkított keresztre feszített lángrostok *szellemei* töltönek el világvérző szemek dobogó stigmák tébolyult gyorsulása leselkedő sötét erők pusztító ígézetében poklokban halálotok utam

mentén- a sötét szívóerő várakozik gyorsít a mindenütt jelenlévő erő az egy gyermekei tátott szájában a sötétség az egy anyaga peremén az anyag hiánya teremtese az ige a szellem hatalma megvéd a túlfeszített fény-láz lehelete megbékül a törvény munkálja anyagát a sötétrel üdvözíti fiait világokat semmi ürrét betöltő információs határtalan energiája szelleme.

Antianyag sötét anyag anyag hiánya által létező teremő valóság tán maga a *szellem* az információ határtalan energiája hűvös szelleme.

Éjszaka világító szeme holdfázisok ritmikus szeszélye vonz taszít sötétség keblén fehér fátyla kísért fojtogató romantika *titka az ige* határtalan szerelme.

Szakadék szurdokba hull a sötét víz kínja csordogál szemén átfolyik a fekete ár hangjain szférák zenéje tisztasága zuhan gyorsuló iramban a vég ürességébe semmijén visszatér a kezdet eredetéhez szférák a szakadék peremén tágra nyílt hasadék szeme véres gyász fekete lángoszlopa fényforrás tébolyult energiája.

Hullik a vér tiszta fehér hóra kifacsart test pulzálása dermesztő parázs éles *jéghideg* szikrázó villámai.

Szavaid üregéből *halál szele* süvít a sötét forrás állati tombolása világok tükrös ágain éget a jéghideg uralkodó keménység és én simogató meleg gyógyfürdőre vágyom pezsgő szellem-szerellemmel messzeségek összecsengő harmonikus édes dallamom.

Örök kényszerűség a szívben éles metsző fehér elágazások kísértetek gyászkönnyeinek megroppan a kő is sziklaszilárd-áldozat hasadécai lávakitörésben megközelítik lég szabad pulzálását visszahull szerelme a földre parázsló szikrák felégetik hűlt helyemet por-hamuréteg mesebeli *főnixmadár*.

Aranyló bőrömön zizeg a sás selymeszöld domborulataim termő szépséges falloszai feszítenek *aranylik* az ég.

Piros szívekkel dobálózik dobogó mell a kereszten ondósejtek árama aranyeső árasztja el partjaim bejártam S-ívű világok rengetegét fekete lepelben gubbasztott a szenny eleredt és folyott-folyott a vére kőpatak a bűn gyászkönnyeinek és rám borul szikrázó fehér palást üres lengedezése feszült izzás-horizont ködös domborulatain isten szeme pulzál a homlokomon isten agyontépdesett agyonmarcangolt darabjai levelek szökellő szárnyalása.

Napvirág tűzszirmai fehér szellemek kíséretében sivatagos szürke föld villámaiból.

Parázs-habok villámaiból izzó-fehér csontok.

Testlélekszellem körei napfogyatkozás vakító fényén közöny krisztusai és játékosok öröme forrásánál beteljesült vízcseppek édes álmok élet halál hallgatás csönd csönd csönd belefeledkezem és jelek jelzések vibrálása minden vágyakozásom *szeretek*.

Megfeszültek a fehér utak idegeim örvényei sors tüzén **ördögi falloszra** tekeredő gyűlölet a magvető fájdalommal ördöggel szeretkezik föld felett a szétmarcangolt hús-izomcsomó test véráramlata tébolyult izzás zuhanó megsemmisülés emészti a fehérét utam nagyságát vízcseppekre boncoltam fel zsarnoki lovaglás szégyen-születteit földfölötti sziporkázás káosz

gyönyörét a kantár feszesen szemét-szégyen-féreg-magam a létezést dobogtatom így a kösziklára vesztese szíveknek eltörött derék föld alól húzom ki álmittas arcokat gyűlöletemben ismét törmelékeire zúzom mágikus fallosz hatalmát az ördög meglovagol rabság díszei műremekei csillámló szemeim halottai keretben a fekete csönd sötét elvágat így teremtek temetek fojtogatom magam combjaim között hátamra hull sorsom a tar-kopasz-gonosz megülte sejtjeim kiégette nedveim üres kongó űr-báb vagyok istenség szélfúvásos káoszán visszhangzik ügetésünk a forró vágta dermesztő édes-álombéli csönd harmóniája nyomor tébolyult virágai haragvó viharok megfeszített fehér utak összekuszálódott idegek egyé szeretkezett vérfolyam párolog személyes szellemiségem szavaim égető parázsán.

Borzongásom telített hold remegése fehér kísérteted sötét csönd hangtalan simogat zsibongó test fenség ferde szemein át kacsingató képek álmái.

Járom *köreinket* diadalmas tested széles hátamon gyökerezik falloszod zöldje véráztatott fehér utad párolog szellemed én vagyok.

Piros villámokkal forog a tűzkorong tűzgömb *tűzgolyó* kicsit nyomott ferde tengelye a szeme se áll jól luciferi fény vadnyugati vágta lófarkam ostorod megfeszített diadal szabad könnyörtelen kíméletlen vadnyugaton összeszurkálnak kaktuszok forró sivatagi szélben izzó lélegzésem tűzgolyó.

Megfeszített fehér utak idegszálak gombolyaga tekereg a kígyó izzik sziporkázó hátamon gyöngyöző falloszod ördögi fenséges kacaj megfulladok pezsgő parázs-vér villámló feszületén világ súlyával keresztcsontokon vágatunk alföldi pusztá gyermekei vadnyugat könnyörtelen embertelenségén forró sivatagi szélben megrepedezett agyagos földön kiszáradt cserepek *törmelék* por-hamu örvénylik az új élet elszáradt bokrokon.

Piros cseresznyepaprikák szívek aranyláncon *glóriám*.

Véres domboldalon pereg a víz fehér *gyöngyszemek*.

Tihanyi echo libabőrös fehér tájon visszhangzik *disszonáns dallam* szétroncsolt töredezett múlt szelleme kísért a boldog fénylő teljessége fejemen vérző koszorú tövisei hullnak alá lándzsával átütött kardokkal hasított darabjai láncon pulzálnak zamatos nedű selyme hullik rám betemet szunnyadok örök-álmot temetek kihúzom magam a rózsaszínt a földből kinevet zöld dombokon eltemetett szíve S-ívű szépséges tökéletesség szentlélek lehelete pórusaim bennetek lubickolok véráztatott kövekkel dobálózom napkorong sugara.

Kék hullámban alámerül égig érő fa-korona lángnyelvek gyökérzete.

Köralakban parázs-idegzet izzik fehérén *kígyózó hullámozás* karjaiban testem fényédes szötte.

Darabokra szaggatott testünk *álma* izzik parázson karjainkon.

Hullámaidban elmerül lélegzet vágyakozása pórusaid lélegzetén pezseg vérem hullámozása.

Izgatott némaságban szilárd *lovas* rejtőzködik nyílt arc vezet fehér palástban rettentő leplezetlen terhet.

Hegytetők levegője malaszttal teljes rezgő vibráló dallam a horizonton hús patak borzas remegő idegzete a *tükörben* szikra-feszültség áldozata.

Meredek sziklafalba ütközik a *fényes víz* könnyed lobogása bölcsen elapad szépen kisimul.

Szakadéktól elvezet az *ösvény* megtart a kristályosodó arc ragyogása.

Derűs szellem szárnya ölel humuszos táncparketten a légben gyökérzete friss hajtások szeretkeznek.

Hiány hevül mély földi láz sajgó stigmái beteljesülnek kék *tiszta tükrén*.

Képeid feszült-feszített erejében tükröződöm arcommal egyesülő hangok követése szobor-komor fényteli hullámok energikus alakulása természetem tüzes *istenképe*.

Nőiségem párjával istenségem barlangjában ragyogó hullámozó személyes halálunk *elmerülünk* képi hangok árján érzéki világ elektromos töltésű feszültség energiáján.

Szakadék örvényein visszhangzik ólomsúlyú keresésem elszenvedőinek megkínzott kacaja öl-elő szeretők csönddel telt vágya hallgatag fájdalma követ a pusztulás az ég záradékában törvény kincsei iszonyatában kísértetkastély-arcok ígéznek vágyálom vágykép varázslata rámtalálsz *rádtalálok*.

Polip fojtogató karjai zöld fák ágai fenséges rezdülései zúgnak csapkodó birtokló hullámok pusztuló semmiség rezgései ütemén *kacér álomvilág* vonzó vágyakozása.

Domb ívén az egyesült *szem* piros koronájában lángoló hajszálerék.

Isten báránya démoni tűzzel *legel* a világon és *béget*.

Hegytetőről *komor-szürke völgy* fullasztó kelleme szellem-szürkület poklán.

Isten báránya *magányos* hegycsúcson alázattal virraszt piros koronája magányos virrasztás.

Isten báránya világon legelészik angyal-démoni szem és fehér papiros.

Kiürült vad sötét *szem* éber rád szegeződik sivatagos tájakon.

Kietlen-sivár *hegytetőn* szeretet-áldozat kiürült elhagyatottság.

Egyesült pirosas korona törzsei áldoznak hegycsúcson *szél* követelő zenéjének.

Hófehér felszín árnyain foltos űr semmijén ész-lelés égető szerelem energiája mindenség teljes üressége éltető hullámozás fényes sötétje fenség és élmény alkonyi hajnal szürkülete örökös körök a halott is él mindenséget betöltő láz-fény vizek felett *lebeg a lelke*.

Lángmezőn fekete bokrok meg kell *halni*.

Mindenség varázslatos ígérete bejárhatatlan utakkal tele részek részei sóhajtoznak vágyam siralmi égnek szállnak *hol vagy*.

Havas *temető* feketén vérző sötét bokraiban haldokoltam kőtengerén hullámzó fényes energikus láz jégbarlangban.

Hangok szólama hófehér pusztaság jeges fagyos róna befagyott víztükroön kiégett kisült ég hideg sivársága szellem sivatagán holt élet lehelete úr nyugalmán női láz lángjai nemi szerv merevsége megajándékoz halál szép árnyékaival a jég-szerelem-ösztön szór fojtott tüzeket öserő hatalma pusztít kínjaival könyörtelen sorsa sebhelyes szégyene a kínos múlt a kopár fej fenség martaléka a foltos diadal.

Örökmozgó futószalagon köfeszület kőlábakon véres izzadtságcsepp a test erőteljesen lépked futószalag ellenében fárad az anyag tehetetlen kifulladás elvisz magával a futószalag és rajta a tömeg mindig-mindenütt résztvevő kísértete kísértése örök tájon.

Illékony utak talánya ragyogó fény arca szabad hullámai föld hazátlana légies lobban szél szárnyán fény arcában fény kezében.

Lég tüzeiben ölelkező *szárnyasok* égi szemei víz alakzatait játszák völgy kényszerű szálláshelyük.

Tengerkéék égszínűkék háttér vizén lángoló fakirály *ringató* karjain élek.

Fagyos táj tükreán a lelkem lemenő nap simogatja narancssárga édes ízével hófehér foltos ruháját sugarak íve aranyozza melegíti csiklandozza hulló fekete lángok tűzfoltjai.

Gyászfolto lelkem lángot vet lemenő nap tüzes ösvényét kiszáradt kórók-karók jelzik.

Táncoló törzsünkkel egymás felé hajlunk ível meleg *ritmus* vérző tüzes égen szárnyalunk a föld kíván.

Lelkendező lángoló ágaink érrendszerünk forró levegőnk elégünk hamuvá *égünk*.

Gyökerünket méreg vájja rádőlünk a pusztaságra köves sivár kiszáradt táj homok borítja koronánk nap perzsel lángban didergünk elégünk hamuvá égünk lázas örvénylő fergeteg tombol sötét vihar fekete port *viszi a szél*.

Helyet kaptam *a villamoson* koporsót tettek elem kinyitottam döbbenet csönd kiürült agyonnyomorgatott krémtubus te voltál izzó foltokkal piros sebhelyes üresség.

Erős szilárd *férfitár* csalogatja asszonyát elragadni kitépni tövestül láz-tudatát kifacsarni lényegét vérárammal táplálni tüzek lángjaiban holt hamuvá érlelni halálán dicső-ülni nem eresztetni széllal szerves anyag éltesse virágaim sírhalmát.

Ágaid növesztet létem virágába fojtogatja lázam hullása fergeteg zuhanása bűnöd.

Királyi fenség karjával ölel hiányzik koronája ékeit titkon *fényesítem*.

Gyökereimmel lángolón ide vagyok kötve táplál friss levegő véred átjár karjaiddal tépsz kirántasz.

Nyárra nem emlékezem ott perzsel szívemen bús-borongós ege tartanám illanó védtelen.

Lángoló gallyak futótüze hófehér árnyas tájon *fény- nyaláb* űz riogat pusztító ereje követel megigéz kivet édenéből.

Borús az ég emlékek kiürülnek jelen útja virágzik jövő-titkok mélye rejtetten dobogó fájdalom ismeretlen porladó út eloszlik hazája légből int a *kacérság fejedelme* elragad.

Hegyek levegőjét szereti a fa szárnyas szakadék felett *alászáll* mélységeibe hullámszik a víz a fény.

Hegyek domborulatai védelmeznek út vezet ritka lég szívében megpihensz medence ágyán tágul tüdő ölbe vesz égető elem *lélegzik* üdén frissen.

Dibeg-dobog *őserő* arizona hegyei közt örök pulzás cseveg szép létezéssel növekvő szenvedéllyel megnyugtat mindeneket: levegőt szomjúhozó fát növekedni hagyja szép ösvényt elvezeti meredek sziklafaltól szakadékot szelídít zöld pázsit gazdagsága sziklás homokos talajt díszít indián festőecset.

Hiányotok űrjén ömlik a víz sötét erőm fényetek rakosgatja együtt vagytok nincstelen sivárságban *holt árnyam* vágya riadozik.

Semmi sötétség pusztá üresség megfoghatatlan szépség elillan eltűnik a fenséges lét rejtélye talányos érthetetlen semmi semmiség sötétség és leszel energia teremtés átölel örökön-örökök *fényes sötét*.

Nyilazott seb nedves sötétben fényt energiát *zabál*.

Sötét szabad erőim vég lázában unott élet csupasz sivár sírja nincstelen remegés vágyálmok hálózatan szellemek bábszínházában *cinikus ördög* kacag.

Démoni hasadásban káprázatos fény vonz vakít a szellemanyag fehér-fekete párharca ringatózik forrósodik ideg és vér elektromágneses mezőben teremt dalol az ősmag a világerdő fény és sötét édes árnyékaim.

Szép porhüvely szentségben mindenséget szomjúhozik riadtan menekül a gyász a némaság késői szép virágzása szabadul tükörképem elillanok isteni gyönyör halálra szánt.

Körjátékot nem játszottam vérző a testem komolysága ölelésbe fulladt *gyászom* sugárzó hasadó mag jéghideg tűz melege kék palástban körtáncot jár.

Idegeim futnak utánad behálózna fekete vérem csöpög lüktet az ölés és az ölelés ritmusára beágyazodom sejtjeidbe hol rögzök iszonyata figyel pirosra festem földed futok perceid után.

Virágaimba fojtani a telet havas jégükörben lemenő nap holt árnyait édeni álom vágyát.

Királynő vérző árnyéka újhald reménye piros tiszta vizű habokon kékség *gyötrő* csobbanása.

Perzselődik halódó báj szürke rémség körme vájja hasadó sötétet fény-nyaláb riaszt rémült boldogtalan vágy ismeretlen szomorúság vizein elnyel felfal a *sebhelyes test* örvénylő energiája fekete üregek földszagú ízetlen árkok.

Hívja árnyékát tüzes csilingelő vízi álom világgal-virággal díszített koldus üresség légmentes tér halála szenvedélyes zene csókjain ölelkező áldozati pár táncol parázson istenek alkonyán megfojtja megöli a lángot csupasz sivár kövei lerakódnak mázsás súlyú szürkeségben unott ismétlődő sivatagi körök homokján hasított kösziklási őrzítő fehér fényáram.

Forrás bugyog perlekedik követel édes keserűség csörgedezik táplálja ég-föld feltör szivárog elpihen elillan.

Teljesség ernyedtségében világ súlya nehezül testeden aranyívvű áramvonal folyója körbe-körbe kígyózik szívem érhálózatán.

Megláttalak

Gyönyörűséges fekete tömb-test piros-fekete halált halt szellemek testtartása drágakő-szemed szedegeti széthullni vágyó sejtjeid styx folyamának minden cseppjét hűsíti tisztogatja a légzés gyémánttá keményszik szelídül szellemi fekete tested.

Megláttalak

Michelangelo fehér márványban látod ott az *ég arca* fénypórázon tart formát ad látható lesz általad amíg jégpáncél-szobromat török lassan csöpög-éget észrevétlen a véres víz és kelletlenül dibeg-dobog mindhiába a minden és a semmi zúzza diribdarabokra üres anyag dibeg-dobog esztelen a láz-akarat.

Ismeretlen *forrás fakad* maga a törvény a felfakadó tiszta víz élni-halni akar az elrendelés gondviselés karjain vad szilaj lehelet a korona kincseiért szent napkirályok folyik-folyik az elrendelés a szabadság szerelmesét nem ráncigálhatják drótokon fényes forrása és szerető szolgálata az egyetlen szent ösvény uralma az isteni fényben.

Álmaim *kincses szigetén* rubin gyémánt gránit megfojtják a vágyat fény fókuszán buborék-világok megfeszülésén elhagyatott sóhajt inni kér kileheli lelkét és megtér nyugalom bölcsőjén üres körvilágok fényén.

Színes múlt kavicsai *rejtegetik* álmaikat kövirágok.

Sötétség vonz sűrít elborít pusztító éltető álmodó sötét anyag csalogató üres közege képtelen-képi szabadulásom üzenetei erdejében az átkozott *édes barlang* bájos isten bábjai lehetősége.

Elcsúszunk hullámok egymáson vonz taszít hullsz míg emelkedem közelítesz távolodom kerülgetsz kikerülsz körbejársz megcsodálsz égre vetett szemeim ragyogását üvegbugár zárt koporsó iszonyata hidegét látod megfeszített víztükröz izzó pokoli félelme tombolását boldog bocsánatodért bársonyos hajaim *libabőrös testem*.

Fényes szellemetek imádatom lényeit test szerint is tartani a tudás ízű fényes reményt száll és libeg sejtjeimben kikandikálok az űr levegőért üres föld lüktető anyagából isten árján fuldoklok elhagyatott egyedül ígézem az eget éget vágyott hiányotok az üresség felnevel édessége *megríkat*.

Vad madár szelídül halni kész *lángok* martalékaként ha nem a dögkeselyű szelleme jó tűznyelvekkel megfojtani szívét.

Öltözne színarany palástba ragyogó díszekben tündökölné délceg király a völgyben ölelné párját állnának ülnének egyhelyben közös vállalás *a másik* szenvedélye lubickolás.

Sírok hazájában ismeretlen a lankás völgy fekete kövek magjai hasadásában az ég lubickol pokol tűzében érc hevül energiánk az idő árnya átölel a fekete barlang *sírok hazája* és láncai.

Szakadék mentén vezet utad látod *a végtelen* nyilall úrbéli halott tükörfényes közeg hallod a víz verdes-csapdos elhalunk fogom a kezéd.

Üzete *nagy szívünknek* ostromozza vad lelenc haragvó isten elsötétül nélküled elhagyatott magánya és kítaszított mindenek.

Lelenc lelke lángoló csipkebokor lebeg a *vizek felett* szakadékos hullása és megkínoz a gonosz fukar féltékeny rejtőzködő titkolózó bolygószellem és az átkozott még nem üdvözült anyag boldogság nélkül.

Fényárban megfürödtem tengerek örvényeiben alászálltam poklok mélyén citerázott tűz zenéje zuhantam a nincs-csönd felszívott betemetett és virág nyílt csalogatlak csiklandozol vizet fakasztó lüktetés karjain *sivatagom*.

Örvénylő mélység megemészt az ördögi kacaj harsonája támaszom csipkés szakadékok hullámozó idegerdő szárnyain áldott hangok *küldetése*.

Kaktuszok borzas tütengerében mérges gyilok nedve kering haldokló lelkek sötét áramlata mint lián tekeredik kaktuszerdőben kaktuszrengeteg.

Homokos kietlen csúcson összenőtt pirosas foltnak kiürült fekete szeme zuhan fehér-gyapjas fején szabad hullámok hazájában üveggyölk pattognak a két sötét üregben álma erővonalain ősi utakon a *semmi úrjén* lebeg abszolút tudat fény-szemén.

Nő magánya kő igája földön marad helyén csak a helyén szelleme van szerelmében elhagyatott körkörös út piros szellem dibeget-dobog száll tétova dal *semmis kincsem*.

A Semmi ül alaktalan a *hegytetőn* légüres tér dermedt csupasz sivár.

Két vérbő-lázás fakorona összenőtt láng-törzsei kormozott fa hamu csillámló *fénypalást* ráborul.

Egyesült fakorona sárgavirágos domboldalon éheznek.

Vérző bárány gyapja pirosas semmis áldozat.

Elhagyatott sötét miért hagyta engem el sivár halálom.

Szerelmes pár sivatagát homok lepi otthonunk.

Üres pokol menny fekete szeme néz rám *sötéten* üveges dermedt.

Hegycsúcsok kötáblái ölelkezik a sziklás létezés a fekete hiány magaslatok égi nászán lángoló karok intenek.

Zavart tájon riogató szellemek sötét üregek díszé *hiányzó isten* és a lelked tudatod elméd hasad.

Szakadék fölött imbolygó lidércek sivár kietlen sivatagos násza bús-borongós *piros fátyol* hullámszik táncol felperzselt megfeszített égen zöld völgy ágyán vérző-tüzes álma virága zamatos zöldellő éden.

Fekete a völgy szava csalogat elzárt *éden* zöldellő édes tánca ígéznek fakoronák pirosas bájos álom.

Kötömb lángoló karja integet *vérbő szellem* tüzes öle édes megöl.

Ásom kristályosodó gyökereimet kristályaimmal dobálózok angyal-vértanúk szorongása idő fényes leleteit *ásom ásom* kristályosodó gyökereimet.
Fényes nappal kell meghalni.

Kicsi Blanka mi hírt hoztál fintorog grimaszt vág kis királynő nyújtózkodik nyugszik apján tépi anyját billentyűzik az ujjakon könnyes szeme győztes-gyilkos fényes-sötét világait könnyes szemű áldott éden.

Kicsi Blanka mit rejt hajód merre csapkodja zúdítja ár apály-dagály kísért bírtad kieveztél bűzlök a tenger anyaméh-temetőben a sírásó világraszóló vágyad-álmod istenek letaszítottja.

Díszített sírkő tüzes szerető ihlető kék lehelet csókján halott régen teremthetnek *sírkertünkben* sírok régen könnyzáporral öntöztelek zsarnoki kötáblákat sírköveim közt levegő lobog lángolása hiány.

Az én életem értéktelen odaadnám fűnek-fának semmis kis mosolygás ölelés fuldoklása piros világ nyűszít fehérén.

Kőizomzat feszül az égnek habjai enyhítik lázát dühét poklok csalódása marja szemének tükrét.
Álmaim rózsaszínén bizsereg vágyam piros kőfeszület pásztáz eget harmatos balzsamozott.
Ismeretlen a szélvédett létezés dadogó kisgyermekként áhított a sárga virágos zöld mező.
Sárga virágos zöld mező nap hevét véráramba vezet.

Kőizomzat feszül az égnek szakadék sötétjét betöltik színek évszakai ősrégi szén parázson izzaszt nevedet.

Örökzöld erdőt izzó pirosan tűzön madárdal lángom merevedik.

Sárga virágos zöld völgy takarja testünk didergő lidérc pajkos álmait.

Kőcsúcsok rejtelve elásott gyászos hajnalokon földrétegek elmozdulnak csillag robban láva hasad piros végzet vég fény-tengeren üdv-piros.

Álmaimon billentyűzik színes ecset szül rózsaszínt pitvarok kamrák zenéje kék fuga hömpölyög árad.

Hasadék fényárján rózsaszín virágzás merev sziklafalon.

Karmester pálcája szakadék rózsaszín virágzása szárnyas emelkedés sziklafalak mentén.

Testnedveim rózsakertje illatozik parázson halálom áldozata szárny vég lüktetése.

Kormos hóolvasás locs-pocs latyakja tükrözi ég kékjét.

Pirosból fekete feketéből piros vörös és fekete fekete és vörös.

Piros és fekete egymásba olvad lázbeteget vonzza föld hevülése.

Humuszban véráram látatenger szilárd rétegek alatt izzadok föld hevülését.

Lángok martaléka tüzes fürengeteg hullámszó lavám elterül feketén megkövül forró csillag nedvei tűzvizes olaja fekete földkéreg alatt.

Fekete lyukak világűr-gócok lázas erőnlét oldja görcseink ős-energia porlaszt semmivé édes álmat fényt élet szövetén menekülő kín fekete lyukak.

Sátáni kacaj parázsló gyöngyök idegeimben megszakad a napfény bíbor ravatalon.

Istenek fejében konc kolonc páran kitartunk az *olymposon*.

Markomban míg összeszorítom a csendet izzik a kicsiny lég magyar sors kibékítetlen.

Szóttan kín merev hallgatás rideg távolság vágy izzik fal közönyös kacaj szenved űr-lény katlan-burokban érintés nélkül szikra-szédület tüzes reménye vízbe fül szóba hull ádáz lehelete véletlen gyilok tudás tapasztalás halál arc imádott arc szem száj homlok arc fény vetül hang arc arc hang arc hang arc

Arc hang arc hang arc fény torz fájdalomad légutakban árny didereg elillan sebzett szép ideg-láz seb-ideg-láz határtalan áramlás védtelen csupasz mezítelen elhagyatottság megőrzi megóvj a *te-kép* álom vágját.

Csúnyán pusztulunk vergődő kép gyászunk és kétségbeesés hallgat halálunk menekülő szomorúság riogató árnyakon lebeg éjszakánk csipkézett szakadék gyilok-arca égető hiányban forrósodik a fuldokló szeretet-börtön vágyakozik élet-halál-hang-arc reszkető fájdalom présében távolodó álom szorongok végleg elmennél lehetetlen *borzalom*.

Éjszínű mátkaság kies rideg nincstelen magány ólomsúlyú füledt vágy légüres feszült fájás elveszett paradicsom áramos közelsége ordít üres űr teljes hiányod rothadó pusztulásom vég.

Test szép íve csengő varázslat fénye ígázat női had élén didereg a *mágnes bűvköre* vég káprázatán leánykar ürbe hull mohó bűvöletén.

Fekete lyuk-szívem milliárd évnyi napenergia tüzes hidege feszület feszültsége idegekben béke nélküli hálózat ellen-érdekeltségek létezése.

Édes látomás csontok zörögnek *ráncok* keresztút-idegzete üszkösödő váz rángatózik a földi lét világlik sara.

Elemi erő vasfegyelem erőltetett menet ólom légüres tér iszonyata időzített erőszak öldöklő hatalom a *terror* szorongó hálózatán.

Tehetséges *kaméleon* szín- hangváltása szereposztásban hasad tudat véráztatott forgószínpadon szétmarcangolt vágyott szellemtest rángatódó idegcsomag megvalósul ízletes vég üstökös-ív fény-mámora.

Marhavagon fulladásos halálai döggjárvány szilánkjai a tüdőben tűvékony szűrások hasadékaiban fáj az oxigén a fény a csók marhavagon-koporsóban töpörödött kaszás forgó keringése kifulladás kerek szorongó nyakakon.

Forog a malomkerék kínoz arcod álma *pecsét* megbélyegez.

Hiányzó múlt megszületik csöndre ítélt kastélyban fojtott hajnalokon betűvarázslat hamuszín.

Jel izzik szabad bátorság istenek karján alkonyat *Jel-sugár* már nem én vagyok a kopogó H föld-humusz Jel-csoda akarsz szólni nyitott koporsó fedele hullj bele jel-sugár.

Költő vagy harminc évesen felfalt megevett elárult szerelem fekete sértett büszkeség csillámló szépség sugárban ott a kanapén fekete bőrkabát elrothadt elkorhadt kiszikkadt szerelem ott a kanapén fekete bőrkabát sértett becsület elszivárgó vér tengere besötétedik fekete lesz velem és vésett fekete kősólyom lángoló vértengeren.

Már nem én vagyok kopasz tar fejhez hasonlatos elhullt hajszálgökökérzet arc ráncaiban sötét redők rongyos csikjai már nem én vagyok rideg zuhanás szakadéka pokoli síkoly meglékelt megcsapolt betű humuszos űr tüzes ég jele
már nem én vagyok.

Kín és mégsem eresztlek *közös hamu* szétszóratása fekvő virágcsokor ölelkező delfinek háromszög szemében.

Összefonódott karok hallgatása némaság állóvíz-szerelem remegésem vacogó fogam pusztulok támogatlak *gyönyör* dülöngélő mámorod.

Örök óra a piros halál szürkésege isten párosa fény-szem abszolút unalmán megáll az idő szél víz és a föld.

Fájdalom rügyei fulladoznak könnyek űrt égetnek felzabál a víz a kacaj tépem ki kint magam üres szorongó seb-létezést édes alakot álom-vihart ég jeges forráság nem enyhül.

Szép leány elment vándorútra felszabadult égető gyöngyök terhe alól légüres űr fogadja test láncá fojtogat szén ég véres tüzes katlanban csillagban.

Csatamezőn istenek sötét alakos szellemek harcolni kezdenek büszke naiv trófeás testemen cincálják a húst marakodik a gennyes seb gyűlölete csatazaj véres porában forró szélvihar kerekedik fojtogat dühük fuldoklom démoni ősök árnyain hullámozó testem harcmezőn.

Ellenerők hömpölygése keveredik izzó anyagom szenvedésünk falak mögött eleven vibrálás vég szájában *közöny bölcsei*.

Kerestem halottasházat krematóriumot füstszagú szerelmet összekeverték hamum piros színnel szétszórták a szélrózsa vízrózsa minden irányába hamuidegek irtóztak borzongtak megLakoltak végső hazájukban röhögött a föld cinikus továbbélés halálos *körtáncok* bomló mosoly-keringője.

Kivágtak mint macskát kivertek csontra soványodott kutyát meghátrál az összetartó érzelem fenséges félénk szomorúsága közelségre vágyik odasimul láza megnyugszik riadtan a csont-bőr-királyság félelmes szelídség a halál könnyörléte *bolyong*.

Kopogó kövek földmorzsák hamum bizsereg hangyaboly rőt idegekben kopogó kövek.

Sebeket ütöttem sudár fán karjait vágta belém ágai beleimben növekedtek virágzó zsigerek zöldellő horizont jeges szél pusztít korai hullás virágtemető.

Sudár fa gennyes sebei aranylik áttetsző betegség és fénylő foltjai egyöntetű vörösesbarnán lassacskán elhal a fa.

Tenger illatától hangos az ég idegek zsibongása megfeszített virágzás.

Rettegő lélegzés feszületén betűk légies vándorlása sóvárgó vérszívó vámpír-lelkek árnyain.

Szemcséibe beépített vákuum őriz velőt zsigereket nedveit feltétel nélkül.

Férges birtokvédelme testemen zsarnoki erőszak rongyossá mos kifacsar illat szín mosoly és a gyűlölt-imádott hatalom szabadságom idegek erdőtüze feléget vágyat lázat szerelmet ködös gránittömbön párás üvegbúra.

Vészterhes hiány veszett kutya görcsei sziporkázó rémület rettenet kiszipolyozott üres porhüvely kong semmis kifacsart könnyörtelen kegyetlen szépséges vágy öröm cseppekben a gránittömb és sötét és csönd.

Követtem a csillagot fojtogató fulladásig fénycsóva igézett a porban üstökös-sugárba ivódtam közös ív együttesünk vonszolja az édent sebzett rideg ideg a présben közös pályán zaklatott keringés és tovalibbenő falevél szívárgó lidércálom szellemei kísértésében a csupasz boldogtalanság hajszol elcsábít elbűvöl fényárban a szellemszekér és a szürke test.

Bevégeztetett piros mered vissza rám elhullott vérvirág gyilkos kacagásának nedve szivárog könnyedén könnyei ütemes harang-kondulás vágyakozik vértelen ajkam éteri borzalma szférák zenéje felemel megmérgez ősi gyilkos édes gyöngyöző sátáni kacaj fekete álmotömb kövei sírnak harmatos lélekharang lég szárnyán táncoló báj.

Cikázó érintés villámai fohászkodik az ég álma barlangom vibráló lángja hűsítő lét forrása kínos menekülések nyitott kösziklasír vulkánom kráterében csillag robban és fénylik szép világa hűsítő lét forrása.

Hiányzó érintés ölelés sikolyában aszalódik üszkösödik szépségem márvány-test oltárán felfal a dögkeselyű szellem formába kövesedik.

Rejtett csöppnyi házikó kertjében sütkérezel szorongásom lapokra fecsérli sivár szépségem álmod vesztettem édes fekete balzsam öröklét.

Kincsem: nemes vágta tüze tiszta otthontalan vágyam öl a láng-fényes horizont-láz idegek vágatása.

Kacag az ördög lényegem vibrál mindig mindennel tüzet rak alám parázslík hamum semmivé izzom fehér nincs kacag szépséges kórus halálos összhang.

Fagyasztó mosolyod veszett csillagdúlás fejek a porban életem színei nélkül mi te voltál alattomos gonosz szivárvány-manó kihűlését bevégeztem vágyott álmom helyett örömtelen hangom hívja a földet szabad téridőket a lég döghúsú frissességét álmok szakadékan isteni rossz betűk halmazán kristályszem érett rendszerei szellemjövő üde édes láng-reményei nélkül ködös én-táj körein élő egek és súlyos vas-halál.

Édes ízéd számban perzselő létezés oldhatatlan kötelék menekülő vad riad csapda és *záródik a hang*.

Szakadozott ég vérző tüzes pokol minden veszteség elér nincstelen pórusok fodrozódó idegrongy foszló pulzáló hús és vér fénylik fekete létezésem éldegél kék nyeli el a világot *dallamos zeném*.

Csilingel a szó jövő emlékezik mélyből fakadó álmom régi feledett szép nyom test szövetén nevem megtapad a furcsa tünemény számon tartasz könnyedén *nefelejcs*.

Vérző lángokban sziklatömb nyomorúságos kavicsok hasadoznak kivetett didergés rettegő borzongás giz-gaz elhagyatottság vadkelet és vadnyugat sziklái közt a kék *üvegszemű*.

Vérekes lángtenger piros nedvek csillagai kötömböket mint kavicsokat dobál részvétlen *évmilliók* üdvöztető mérgezése.

Meghasadt sötét riadalom lángtengere kötömböket mint kavicsokat dobál koporsónkban *meghasad a halál*.

Sötét légüres tér *koporsó* ki lakozik benne kopogó vacogó halál körtáncot jár szerelme elhagyatottság éjszakáján.

Temetőbe is *mécses* ég halott ki odajár kukacok perelnek fénnel meszes csontjaimon fénygömbökben fogát vicsorító ráncos arc borzalmi.

Hétszer halt halálod vérvörös vágányok alagút sötétjén piros virágaid isteni arcodon jeges sötét visítok vérpiros csordogálás.

Kőbe vésett *sólyommadár* széttárt szárnya halála csönd sziklatömb istenember női prométeusz kőbe zárt világ szerelme leláncolt ígézet elhagyatott kővé dermedő szabadság magány elernyedte előre bukott fej.

Szakadék hasadékan *sziklaszirt-sólyommadár* széttárt szikla-szárnyak kő szerelme.

Sziklaszirt sólyommadara találkozik mosolyommal fenséges sebezhető kivetett védelmem *kőfátyol szárnyalása* szakadékos sziklaszirt sírboltozat.

Édes alázat királynői fenség kőkriptába zártan kenyér és rózsaszál *árpád-házi sziget*.

Keringő kerengő vég nélkül mosod folyosód koszorúd a nap sugarai ütlegetnek és vég nélküli szorongó véres fényár a kövezeten.

Mocsaras *lápvilág*-rémálom gyöngyvirág-koszorúi vergődő gyöngyöző sejtjeim rongyossá

dobogtatom szétfoszlik remegése idegeim gyűlöletükben.

Fénnyel telített rothadásom férges boldogtalan *bomlás* vergődő izzó húscafat.

Hálózat nehezedik a tüdőre léghólyagokban gumibot-ütlegelések.

Fekete megalvadt *véred* pusztító étkezés belőlem sejtmagokban szaporodó kínhalál fekete anyaggá váltál büszke sejtközök menekülésem a rémséges pusztulástól kősvatag forrósodik a zárt áramkör a kaszás elektromossága.

Betontelep urnái ablakok lesik a hajnalt tágra nyílt *szemek* mereven.

Rózsaszirmok hagymalevelek hórétegek nyugalmán kiontott vércseppek *csönd* buborékai áramlatok könnyűsége elhulló fénygömbök.

Elnyesett áramos vezetékek dermedt borzongó elhagyatott csupasz bokor téridő könnyörög égő *idegcsomó* széllel áramlik tüzes tébolya.

Egyirányú utca rémes szűkössége kísértő *szellemhorda* rémiszt riaszt mérget kever vég peremén fényspirál feltörő fekete forrás sötét vizén.

Felhők palástjába burkolózik gyönyörű nő teste az ég szakadozott ízekre megfeszül a lég és vize hús szellős leplei védelmében.

Kő kövesedés megkövesedett kötenger körétegek elmozdulása és az *örök robbanás*.

Porhüvely-palást lavina-görgeteg *vágyakozó fényspirál* láza tudattalan lehelet szeme hang-érzés szabadon áramlik téridő koordinátán pillanatnyi értékek távlatán légies összetartozás sűrűsödik a vibráló halál villanások kristály-hullámokon légből teremtődő szikrák kigyúlása gyöngyszemek lehelet-lélekben.

Rothadó test omladéka tátja száját.

Hernyó-hajlékony ráncos puha test idegszálas áttetsző láz hullámszik a halál-mag-gyönyör ráncos öregszik fényes áramlik és virágról virágra kínos vérszívó sután buja lepke aszott kiszáradt nedvszívó hímporos szárnya szürke lehelete színes máz *pillangó* szárnyán izzik a fény-sötét.

Dobogó korcs test issza vizeid pirosát megállj izzó öl tüzén párologj tündér édes dallama lejt *égi táncot*.

Megtépett áramos bokor izzó körakáson reszket gyökeret ereszt és várakozik kiürült és dermedt nedvei köveken zöld újraéledése megtépett áramos bokor.

Hullámokon győzelmes siklás emésztő szenvedélye láz-energia szikrák kristályok sugarak idegsejtek áramában téridő-kulissza megváltó fény lehelete ragyog hangjain az ige hullámokon túlmutató rejtély igézete ott vagy nincstelen játszol színes üveggolyó-világokkal megszületnek és álmod képi folyam akaratát leheled hullám-formákba szikrák szellemének mindene megjelen sz villanásai bölcsőjén pusztító-pusztuló földszemcsék tüzek *hullámszik mindenség*.

Fájdalmam rángatódzik takaródzik beteg föld árnyékában ősi játszmák fásult üres vihara
véráram kering a *hárem* energikus álmában megbélyegzett kéjhölgyek zsibvásár forgataga
működő gépezet vezér-áramlata elemi megrázkódtatás és a beteg oroszlán rothad búzlik
angyali magot.

Tűz-kín zavarod elhullott papír alélt levelek vesztes sárarany fejsze fa törzsén szétfolyik a nedv
napsugár balzsam.

Idegroncs *végnapjai* groteszk lépcsők torz tükrök metszetén világlik dallamos illattal megtört
fényes arca tüzes nőstény vágytestén elragad sötét örvény hajzuhatag hálóján a szeretet jógija
és a szolgamosoly bája.

Amíg fúj a szél zörögnek a levelek susognak imát fodrozódó felhők varjúraj ellep ég elsötétül
addig *újjászületni* ki akar.

Forró vércsíkos kőszikla kavicsos giz-gaz rémálom kiszáradt bokrok cserjék *lángoló sivatagon*
rétegvér égeti a bőrt homok ellep kövek kavicsok.

Földomlás földzuhatag felszív a nap kietlen pusztaság *sivatag*.

Pulzáló sebzett idegroncs rángatódzik a piros koporsó riaszt zsarnoki hatalma féltékeny férfi-
gyilkos meglekel és megfür az iszonyat üveges riadt szemében az éj pusztulásom *csillaga* vér
ömlik vérzik a sebes sivatag zivatar energiám gránittömb kihajtott búzamag tanúi tavasz után
eljön a nyár.

Horizont összeroppant koponyát sejtjeiben űr sötét energia *szívvelő*.

Lelkek háreme sivárságában jeges szél hullámszik szerelem hangjain gyilkol a megfeszített vízi
koporsóban sírásó sikolya és némaság idegek harca háremetek magánya a sors ítélete
bosszúálló szellemek trancsírozott lelkek.

Vérfoltos horizont szívja gerincvelőt sejtekben űr-sötét energiáján fény-multiverzumok ősi
csontok üregeiben éles sivár lég és *penge-koporsó* borul rám a büntetés-küldetés megritkult
levegő párás köd lehelete olvaszt reszket jégburában űr sötétjén.

Kép-telen veszettség eltemetett sírodban pulzáló ideggömb tűz-víz-föld csalogat igéző
varázslat homályos tükörben a bomlást fekete hullásán vérpiros virágok lázas igéi *meghaltam*
oly sokszor varázsló hívogat visszajöjj édes jöjj.

Otthontalan kincses sziget lebenyeit szél lengeti imádott hancúrozás fullasztó *sötét agyban*
szikla-ujjaim pengetik idegeim rothadó bomlását búze örök tavasz nyár őszt tél.

Kísértetek hallgatása üvegbe fagyott jövő cirádás jégvirágai elföldelt poros légutak elhagytuk
gyönyörűséges szép tudó világát.

Kihullott szívemből rózsaszirmait sárba döngölöm a reményt a szóban izzik halálom *veletek és
tovább*.

Lépkedek a sír felé s áldozom a *koporsó*-szerelmes és testetlenül szerelmeim üdítő szellemek.

A hallgatásban a várakozásban megöltél és megöltem az álombéli mesés házikót könyv zene szín isteneit kiürült megfagyott *közös szemünk a szív* felborzolt idegeken lóhalálában menekülés ólomtömb sziklatömb-alakodtól és fekete gyászunk életre kel mással nélkülünk.

Michelangelo világokat lát fehér márványban és a szonettben elhullt falevelek a semmiben néma vaksötét vég szétroncsolódott idegerdőn pusztuló nyár tavasz zöld magok élet szakadékan pulzál haláloz érzem pórusaímon ég V *Abyss*

Méregerős szent sötét feketeségem kihúztad méregfogam áradásos víztömegeken fodrozódó fény hullámokon gyöngéd könnyörületed koldusszegény napszerkezet aszott öreg csontváz ki magyarul regél és sző legendát.

Beburkolózom csillagok hideg fény rettenetébe nyelvi sírboltozatokban *levegőt* óhajtok azt ami nincs.

Abyss margójára

Tiszta láz izzadtságcseppjei párolognak édes-mérges belélegzés halott töredezett virágzás rideg komor kísértetei keringőznek pillangó létezésen.

Szívárványos sírásó lélegzik csillagos éggel borított koporsójában patás dühödt mérge legyek riadt vibrálása semmi idegzete fojtogat semmi véredényein menekülsz fa felhő ég pillanatok mélyen elásott rejtéken könnyűség lebeg tánclépések jelenségek utcakövein absztrakt barlangrajzok rejtélye.

Űzöd az egybe magad árnyaidon megtörsz újra hiány darabol éget egységesít világ világossága személyes gyökér-törvény pulzáló befogadott mezítelen darabok szellemek kísérnek szorongató árnyasereg hadurai sejtelmes ködös vetületének kín martaléka kincs kristályosul drótkerítés karóiba húznak üvegszemekkel bámulok horizont-burába fagy meredt vágyakozása. Kínod elől futsz tova szárnyas alakokba lépsz ideg-álmok gyöngyeit fűzöd sír-koszorúba fantázia-lényeged mítoszok körútján felkelő nap menekül sziklatömb sötét fuldokló réme elől a légüres kintest dobogása hevület patások kínpadán.

Világ világot utáni vég darabjaiban rendező test kízzott tépett gyökérzet fekete lyuk-bűvölet pusztulás jelenkori fénnel láz és mag hasad sebzett gyorsulásunk a jellegzetes ma ádáz tombol áttetsző szép kor pillanata megalkotott fantázia-mítosz szabadulunk semmi tébolyán teremtet világainkon.

Semmi lehetetlen pusztulás dühödt kíváncsálma humusz-virágok körkörös spirális vágya határtalannak vélt fenség örvény légüres álom-vég.

Bogát sötét bolygó-pálya csillag éjszaka köpenyén gyógyír varázsló szájban villám-kő óvott barlang hangjai harangjai viharok idején sorsot oszt a csönd lecsupaszított sivatag jelentéktelen sivárság közömbös fekete falak világrengető közöny és szellemjátékban csönd bosszúja összenyom villámcsapott energia présel sűrűsödik.

Fúga

Pezsdít ráncos végzet arca barázdás föld hóborított múlhatatlan kacér kacsintás leránt arcom kiürül légszomj kergetőzünk negédes eros hívja csalogatja humusz kincs maradandó szépség áldatlan vergődés hidegben keringőzünk könnyedén édes-kés-kék szemedben nincstelen szomorú feszült árnyaink egysége adja formánk szakíthatatlan tündér-szerelem.

Könnyedén táncolunk keringő forgás összetartozás örök ritmusában kergetőzünk isteni lényem

semmi és minden hódolat térdeplő ima csillagzat fény hulláma örök ritmusban ölelkezünk ne ereszd el derekam tartsd meg szemem vizenyős szirmai szirmok mocsár csillagzata szerves anyagom véres húscsapat kopott idegek imádója körtáncunk szépséges kikelet narancssárga porzó buja növényzet mocsaras ingovány vessz el flórám és faunám színeiben földes kincseim ékesítenek arcod emeld rám én tündöklök benne örök vágyakozás kincses szigeten a mindenség hangjain lépkedek ritmusára nem sértelek kincsed fényem akaratom ár-ápály-törvényem vezérli hangjaid ütemet tempót ritmust szárnyaid védenek fénysugár beburkol tengered sziporkázik elmerülök ilyen-olyan hullám.

Hallgatás zárt a koporsó fedele bebetonozott lehetőség élet-jelen szótlán betemetett kíváncsú koporsó mellett térdepelsz gazdag bőség haláltusád a halál beereszt befogad éberén fürkész elnyel zárt marad és tárul koporsó fedele hullámfény elragad örök akkordok dallam lengedez fénylő sugarakat elnyel sötét vég vágya vonzásában csillámló ráncokban szemem jelene. Szikrázó csilingelő futkározás a vízen libben-lobban a láng kopogó halál tánc szomorúság vágyakozik eksztázis gyönyöre lobogó mindenség lebbenő szoknyái lehelete lelkendezik kopogó kínvallatás üveggolyók színes szemem károg üres kárvallott áradó őserő örvénylő (sejt)spirál körtáncot lejt bolygók ellipszise génben humusz táplál dallam lubickol változás fogyó fényben árnyak majd borít sötét lemenő napban tükröződik édes föld álma teremtményekben alkot forogva keringő dallam tekeredik tüzes gombolyag elillan vég végtelenben ciklikus körök keringés elérhetetlen csöppnyi lét.

Szerelmes fúga

Örvénylő köreink bolygók ellipszise személyes szféránk közös pálya ívén álma bekebelez fényt lényt árnyat örök-vágy-együttes hőség-bőség energiája robbanásig feszül közös-ív-létünk szikrák hűvösén kihül kifoszt kiüresedő határtalan ajándék abszolút álma fény-szem lehetetlen szférák zenéje szerelmes fúga összecsengő dallamok akkordok összeforrnak.

Vörös és fekete

Örök ősi tüzes láz a magma törné át sivárság gátjait kopogó szemek szomorúságát fehér árnyékos tájon dermedt víztükörben az örök tűz halott sivar téridőben.

Korhadt kitört ágacska halál vizein gyász levében gyász lepelben nincstelen semmis világ fojtott zokogása remeg reszkető ideg szomorúsága semmis nincstelen szerelmes szellem elvár nyugalma végtelen és határtalan boldog energikus akarLak láza.

Vörös és fekete hömpölygés örök dobogása szivárog szirének éneke hús-vérben a szfinx vadsága támadása vad büszkeség isten oltárán.

Vörös és fekete csobogás test nélküli dobogás álmai elragadták hatalmas szellemek törött szárnyú sötét diadalban.

Izzó kövek lángtengerben vörös és fekete kínok testetlen holt világ kereszteken üdvözültek arca.

Izzó kövek tüzes pataokban parázslík a szél szikrázó lég lángra lobban felég földünk életünk.

Ősi örök vágy csírájában tüzes feszültség hatalmában hasadó magok fényes mindenség édes egyetlenem mennyek ura örök hullámozás.

Őseid-őseim fojtott vágya árad örök hímvevőn perzseli vizeim múltak múltjait forrás eredetét fényes láz-álom égeti abszolút tudatosságot.

Testlélek vágya hullámozása álmom egymásért egymásban örvénylő fúga.

Vágyam piros réten legel ölem piros vizét issza üres kitépett ölelés dobogó melleim hiánya hasad fényes egymásom tüzes magma kihasítva.

Vörös kősr élet poklából véres hegyhátam völgye hasad forrásom forró vize fakad árad ellep

sötét köveket hátamon a világ tűz-völgye.

Gyönyörű vizeid vérzön feketéllik vörös körengeteg lábainál hever lelke pirosas árnyékában lázas könyelv magma-hasadása spermaáramlata fekete csókjai izzó sziklacsúcsokon tüzes csermely csordogál elnyeli remegését vezeti hullámain dobogása.

Bolygószellem

Örök tűzpirosban lángol a nap felkel teste ívén éjszaka kövei tüzesen a föld a kör a gömb és vakító fénytenger hulláma varázsolja az örök pirosat.

Égő kő vérző test nyújtózkodik feszíti mellét büszke lázzal dicső pajzs dobogó pusztaságban keresi tűz domborulatait.

Vérző tenger meghasad fekete meder betemet kéklő tenger a fényes ég.

Lángoló kőmell a kígyó tekeredik körbe-körbe a bolygó tüze megfojt lángja körös-körül.

Piros szemek vére hullik tüzes kövek hegytetőn forrósodik az ég alja feléget a táj.

Kő sem menekül a csúcsot előnti láz láva bugyog elterül a hegytetőn izzó szem parázslík elsötétül és dermedt pórusok a testem rád kacsint.

Rám kacsint kacag a tested kígyózó szörny égető démoni fénye.

Kígyózó szörny kopár világa elnyel a bolygó tüze semmi úrjén.

Lángoló mellkas hasad az űrből dobog a megcsönkített torzó és perzselő szél.

Kihasított lázas torzó kőszeme vérzik izzik játszik testem kísértete.

Kihasad az űrből izzó-forró kebel égő szeme figyel lesben a démoni támadó.

Mellkas pirosan szárnyal parázsló szél dobogtatja a négy elem üdve spermaáramlat tűz-rengetege ellep és a tüzesvizesolaj robbanása légiesedik és tejfehér köd fény-szemén a négyszögesített kör az üdvözült glóriás bolygószellem.

Hajnalodik. Fojtogat szobád a *haldokló piros* rémült szemeimben sziklazátony és jégvihar kopog és tör forog üvege törik szilánkosan szél szaggatja és sötét üregében mérges homok.

Elsötétül. *Havas puszta szörnyetegét* karó hasítja szét a föld ádáz sötét szelleme tépi-cibálja folyik fekete vére falja riadt-rémült vizét az alkonyat pokol lángjai mindenek szeme űz üldöz riogat eltemet.

Puszta felszántott égbe a föld szórja magjait puszta felszántott föld öleli az ég záporát.

Fasor útja távolodik kivonul koronás élet porhanyós puszta humusz távolban a világ alakja fák koronás vonulása.

Csalogatnak völgyeid véreznek értünk a fák izzik spermád fehérre értem érrendszerünkben egyesül a láng elpusztul a kín és vérzön megkövesedünk fehér folyam sziklaarcon *égi tüzekben* egymás ráncai egymásba ömlünk örök tavasz.

Hangoskodik riogatja csipkés sziklák várát a csendes-óceán örök csattogó zuhogás apokalipszis nagy erejű csapásai alatt szegényház rostokol megvénült bolygó emelkedő hullámszint és összedől a bábel-torony a felhőt karcoló és kiszív erőt vért velőt rombol idegeket és rakéták hullnak kízó-szigetek ránc védőn borulnak tömegpusztító fegyverek hiánya és ködfelhőben neonfényes üveg burában riogat a *világhatalom*.

Pillanat pillanatok spirális eszméletvesztés szédületén zuhanok fekete tested sejtalakzataiban

örvénylő testem fantázia kódén szédítő roham félek elveszthetlek kardvágások hasítják az együttlétet és örök azonosság és örök hiány jégbarlangba zárt élet eros- és thanatos-alakzatok és a *jégbarlangba zárt sírban Trisztán és Izolda Philemon és Baucis*.

Mocsárban haza otthon fekete verebek a test ágbogán méreg görcsös izomcsomó lövell megtelepül az ingovány elborít ellep hormonok szennye reszkető bűnei iszonyatban a vég hatalomittas mámora szédül szakadék mély poklát áhítja eszmélet-lenül hullunk medence mélyén sötétség sátáni katlanába boszorkányszombat és söprűznek attila minket vagy gyógyír és varázs főzet szellem alkonyán én-te ködtenger nyomorog a fény picike parányi édes velem.

Sivár kietlen *hegycsúcson* ölelkező pirosas lomb angyal-démoni úr szeme zuhan a világot elnyeli.

Köveket törnek az utak rejtélyes belső izzás harcai istenarc élő láz látomása fényidegzet és a szemlélő ködöt oszlat megkínoz az *elárvult táj*.

Izzó kőhalom tetején megtépett reménykedés homokos rajza elfedi a pirosat fáj nagyon a bokor zöld magánya ontja vérét spermapatak izzásában a *szépséges ég* vesztett kék színe.

Homokszemcséket szél szórja szemeinkbe veszett varázs a kék ég rózsaszín felhőivel megvakul megkínzott *meséinkben* a fényes királyfi mindig csak ölni és büntetni kész reszket dalaink ütemén a forró szél zenél kötenger parázslík ráncos rajza szikrázik a kín megkövül a vég.

Kék hegytetőn rózsaszín foltokon *csilingelő nevetés* hulláma szél szárnyán lüktető erezet vére csörgedezik dibeg-dobog.

Fekete szenesedés parázs-szemei *alvilági táj* kifehéredik.

Viharos hullámokon örökzöld fényes éden átölel kincses sziget *aranyalmafája*.

Kincses sziget köríve véres fekete humusz *örökzöld-lét* erdején.

Fehér testek hömpölygése *barázdált agyunk* védett körformáin a halálraítéltek fényhullámok hömpölygése.

A védtelen *fekete herceg* vitézsége felajzott bűvölet markában habosra tenger absztrakt dicshimnusz a vigyázz Jeanne d' Arc.

Fekete burokból rügyek virágos rét búzamező vár *aratást* a koromszín nyílvesztő-patak piros szájában kései virágzása ódon kincses szigeten árnyai menedékei fekete lyukak.

Vág metsz alakít az üszkösödő hallgatás tüzed velem hangjaimon pelikán csöpögő vére formák variációin *határtalan szerelmem*.

Születéskor mi teremti alakuló jelben a jövőt őriz anyaöl vágyában a boldogság feszült légtére egyensúlyozol hangjain a horizont széttárt combjai fodros kék hullámozás dús hajzuhatag-boltozat borít véd táplál ég sara.

Körtáncot járok körtested körül *fényes porhüvely* vízesés hullása szikrázó ködös lepel ég idegkazal a csillámló szökőkút töredezik sugárban irányok határos formáin szakadozik fakad feltör hull a mélybe folydogál csörgedezik és körtáncot járok kör tested körül fényes porhüvely.

Felfűzött piros szívek töviskoszorúja piros gyöngyök bársonyos nedvei.

Alapítás sugarait visszhangozza a *tihami echo* hullámozó bársonya sebeket éget a fényes angyal a lángcsóva üreges testem fehér galambjai szállnak szívemben kitárul a mindenség dallama aranygyűrű-káprázat kék ég testemen hancúroznak a szabadság gyermekei vibráló reszketésem a szétszaggatott győzelmes sereg a csönd telítettsége hangáradat tombol tébolyom örületem alapítás sugarait visszhangozza feszített szárnyakon a viharos orkán szellem-hangjai szív-kard-kereszt-kőszikla-könyv-kulcs a szellem hangjai az anyagban.

Pokol rózsaszín álma hódol az ég szellem-koronával az *alapító kőszikla* formátlan-ormótlan harmatos balzsama kék paláston sápadtsárga könnyed csillagok.

Aranytömbön fehér galambok szárnya szent dallamai szétszaggatott szívek didergése a rabság szellemét karddal hasítják szét: vérfolyam tüzláva azúrkék ég idegzete törmeléke por-hamu csönd.

Felvonóval - barátaim tolják és többször feltörő félelem visszazuhanhatunk a mélységbe - megérkeztem a hegy tetejére kopár-sivatagos mégis jól és szabadnak érzem magam. Szeretetből betérek egy üzletközpontba nadrágot vásárolni. Szűk fojtogató légüres tér egyedül vagyok miért is maradnék *egy nadrágért* ilyen olcsó semmi áron üljön kis szívem a sivár neonfény természetellenes magam-felejtő, csaló fényében, hazug vigaszában, amely a melegítő ölelés védelme helyett maga a pokol amint fojtogatja nyakam és a tűz iszonytató átkom, és visszatérek a szabad levegőre és mindig az árt, aki a legdrágább nekem, és végig- átszelem a sivatagot, állok öntörvényű szabadon és minden porcikámat ismerem, mögöttem a férfi vállamra hajtja fejét, sorakoznak mögötte oly sokan - mind minket néz-, és ismét újra megint az irányító női hang, az önmeghatározó akarat és a férfi, akit szeretek és aki szeret és nincs más ki betölthetné az ő helyét.

Szürkés-sárga sivatag középkori utcáján lépkedek mellettem konténer telis-tele szeméttel sok elhasznált papír között ülök a papír-halom rakás tetején kamaszok játszanak örülnek mókáznak vidámak iszonyodom miért szeretik a szemetet miért játszanak papírhalom-hulla elhasználódott értéktelen kicet-kacat között és folytatom utam egy régi borítású öreg piros könyv mint egy ház betölti utam szellemét mintha csak ő létezne minden más semmivé válik minden más eltűnik vonz az elfeketedő piros szakadozott-rojtos régi-anyag borítású könyv egyetlen *női hang* és megszólal a könyv egyetlen igaz rám szabott megoldása életemnek.

Nem égett csonkig a gyertyám teli-tele étellel-energiával viaszos erőm égni kíván az Isten anyja mátkája szerelmese leánya Iris Nagyboldogasszony Magyarország koronája fejem nincs ki meggyújtana alig használt nagy *fehér gyertyám* csak remeg a keze mindegyiküknek.

A szakadék a zuhanás ős-öreg-boszorka bukás zuhanás Isten semmijén a legősibb legokosabb hangok az ég vizein örök a nap itt a föld-siralom-völgyében a sivárság sivársága sivatagán építék homokra maga az ördög maga a halál a fukar féltékeny tüzesvízesolaj fekete kígyó

fekete szilárdság olykor tudatos karja tudatos földje és birodalma halálán megkeresi az Isten. Öntudatos birtokló bosszú féltékenységi felrobban-szétesik-széthullik darabjaira a világ az ördög elvégzi munkáját elemeire hullik szét pillanatokra átérezheti Istent magát a határtalan boldogságot a határtalan szerelmet és a vég nélküli ajándékozást a *föld fekete kígyó* szilárd fekete karja tudatlansága ismét összeáll.

Az egy és a nulla vagyis a zéró és a hármas az ember világa nap létezése tejfehér ködön a világokra küldött *női hang*.

Amikor elvesztettek remegő érzés gyomorban zsigerekben rettegés reménytelenség a szépség nem lesz többé egy személyben látható hallható érzékelhető. Mérhetetlen repedezett fekete tömb hajszálereken szivárgó élet hit remény.

Kereső kutató labirintus sötét alagút az egyformán erős fények befoghatatlanok bár szerethetnek gyilkolhatnak átjárhatnak áramolhatnak át-keresztül.

Későn jössz már nincs benned élet az érintés tán lángra lobbanthatná a felgyülemlett keserűséget -

Feladat feladat feladat és határtalan erők médiuma. Tanulni tanítani álmodni szállni szeretni hinni remélni. Betegek a csalódottak akikben epévé vált a szeretet az adományozás az ajándékozás sötétséggé fáradtsággá reménytelenséggé a meleg közelség hideg feltörhetetlen magánnyá *mondom monoton néktek* nyitott szív nyitott karok - lábak olykor zártak olykor nyitottak személyiség függő- és lassan gyógyuló sebek. És hallgatom a Férfit ülök lábfejeinél sírok nevetek gyönyörködöm és a vágy ajándékozni szolgálni szétoszlatni bomlani bomolni hullámmá változni határokat nem érezvén adni adni adni.

Pokol fenekén harsány isteni hang miközben szeretet megértés türelem gyöngédség könnyörület hiányában pusztulok. Rongyossá szakadozok véres cafat forgó keringésem ellenére sem mondhatok az imádott kísértő ördögöknek *IGEN-t*.

Borzasztó elviselhetetlen, hogy már csak gyűlölsz tehetetlen kis kopasz remegő rettegés borzongató didergés éppen ezt imádtam halálosan a poklok hidegét az *ördögöket* akiket nem lehet eléggé szeretni -

Napraforgón felfelé ívelő szél hullámozó ég fogyatkozó nap sötétedő okkersárga búzamező zölderes fehérés *kék idő*.

Ég a földdel erdőben összeér *vibráló zöld* végtelen hullámaival kék fák csillagai elsötétedő egeken.

Van Gogh lángolásban fák vonalain ősi köd fény áldozata derékba tört fa vérzik sárga *narancsos élet* szenvedői.

Lélekből teremtetett formák víziók látomásos rózsaszín könnyed álmovilág szépsége *kék ibolya* foltjaid mítoszai szépség szimmetria az anyagban.

Vérvörös izzásban arany szárnyak föld színeiben *isten szeme*.

Arcod *áramló arc* búzaszálak rostjaiból vérző seb a száj lángoló vérbe mártott sárgás szakálla napraforgó-búzamező tested nap izzása az ég tüze.

Kabátod kék ég végtelene felhőkkel fehérés piros hullámozó lángolás *fehér köd* szalmakalap alatt rostokban az arcod a napon napraforgó nap-korona.

Nap körei szemed körül véres szenvedély foltjai a szigorú örök tekintet állhatatossága búzamező szalmaszálak izomkötegében.

Véres víz előterében *aranykor* ártatlansága búzamező mezítelensége.

Élet vibráló gazdagsága kék réten *kék* lángok ég diadalmas boltozata szalmakazlai.

Zuhanó mélység vegetáció gazdagsága *napsugarak spirálisa* a végtelenbe hálózatain mélykék égen lángoló csipkebokrok magánya.

Gomolygó hullámozó vibráló kék egek előtt *pár cipőm* falloszai isten médiuma.

Törekény sebezhető gyéren virágzó élet fája halott lemetszett ágai csodazöld rügyei fehér virágzása *kék hóhérai*.

Hullámozó kék végtelenben sárga vibrálás magánya *fehér sirályok* lebegésén a hűvös határtalan éget fénye az ár áradás áramlás pusztasága tüzel égető szenvedély állandó hullámain otthonos világaink.

Tüskés életek szépsége kiske-kusza isteni utakon.

Hullámok öregedő görnyedt *koldulása* fiatalos tartás arany imái szépség kereszttüzein.

Gyűrött ráncos vén *dombság* kék irányai.

Víz ég lég virágok életén homokos földes ráncos arcok kékeszöld szürke szemek végtelenén szétszórt *magok*.

Zöldes fa sárgásbarna foltjai *aranykor* színei metszetei.

Vibráló föld foltjain lángoló fa fehér hamu *sorsa* elsötétedik a megdögönyözött szenvedő föld.

Esendő sápadtsárga háttér fájdalomán viszi a szél fehér hamum *virágai* közepébe.

Lángoló haj rostos szalmaszálak *arcbőr* izomkötegeiben.

Fehéres zöldes *út* a végtelenbe ível misztikus lángoló hóesés égig érő fái mentén.

Csak azt érzem a végtelenbe hullok melegség sugarain szerelmetes izzásban bátorítanak aransárga szárnyak és *a piros szem*.

A végtelen kivetettségben sápadtsárga lét a természet aranyos barna *közönye*.

Vibráló hullámozó rengeteg *csillag* fénye keveredik az ég kékjével.

Ragyogó fényes *hullámozó rengeteg* napsugaras lángoló búzamező vöröses szakállad.

Összeszedett önfeledt tehetség szerény-szelíd pontos mozdulatain szabad lelkek *zenéje* csendül lelkesedő szépség és szellem uralma gomolygó bozontos fényes sötét űr és nincs meggondolatlan mozdulat.

Fekete háttér előtt a fényes víz mélyülő végtelene szenvedő vibráló élet virágcsokorban kivetett törekeny zokogás sárgás zöldes ruhában bíbor *selymes nyoszolyán*.

Élő szemek szomorkás rettenete fél tudomást vesz rólad halálos bölcsesség rettentő létezés üzenetei a borzalom képein a szabadulás elemek viharos gyilkos rabságából a mindent betöltő átlényegülés bilincseiben gyötrelmes magányban fogva tart isten oroszlánjai állatai fensége *az isteni parancs* halálokon sivár sivatagokon pusztító zivataros óceán közepén az ember szépséges szerelmes létezés létének mítosza a hagyomány élő jelene és szellemei átsegítenek poklok poklai alvilági tájak rémségein által az örök határtalan boldog isteni birodalom szerelmes szerelme világi világán.

Ajándékozó fenség ujjongó pillanatai *végtelenén* megfeszül tágul léte létezése szerelme vágyakozik az üresség zérói semmijén.

Anyaméh burkában égetett izzó föld töviskoronája.

Szeretők együtt hullámoztok fehér márványban a súlyos teher a végtelen szomorúság elesettsége kapaszkodik áramlás-áradás karjain belőle nő ki általa lélegzik éva ádámból óvó-védő szerelmes test megkínzott ragaszkodása nem ereszt holtodban is támasza vagy öregedő töpörödött hajlott hát visz által vizeken egeken.

Idegek ráncain a gyönyörű test védő kéz nem simítja el a lélek görcseit torz szörnyeteg energia-áramlásán szeretete amely képtelen képet alkotni a lélektest iszonytató rettentő gyötrelméről sem tudat sem öntudatlan éden és kikészít a kukacos megsemmisülés méltatlan formákba igyekszik az időtlenség lassú menetében gyötrelmes akarlak hangod hiánya szemed iszonyata a belső kín fúr-farag a sors és labdajátéka félszeg a kietlen-sivár ránk mért feladatban a test diadala űr vonzásában sebezhetővé lesz tisztaságában kínos tudása védelmi erői kezein beleborzadsz mélyül az imádott arc a megragadhatatlan hajlíthatatlan gyönyörűség a daliás-bevehetetlen büszke test kisiklik unos-untalan.

Kisimuló ráncokon eltűnő gyötrelm fényes leplein az emberi végzet redői hullámain sugarak szentsége átitatott uralmán győzedelmes béke körkörös fényforrás elrejtett kincseiben mélyről fakadó zárt áramkör napfürdőt vesz bezáruló egeken sorsot vár táguló alázata fejtetőin muzsikál a világ világossága szüntelen figyelme imáiban bensőséges mosoly szelíd nézése szárnyai a vizek felett.

A végtelen *kék falai* tüzes vérnarancssárga mélyülő örvény behullik végtelenbe a kékes pirosas szenvedés víz lég zuhanásán ereken folyókon széttartó zárt vágyak vágyakozása vonalak színek horizont tűszúrásaiba kapaszkodik fák hullámzó folytonossága elhullt levelekben füvek csendülő hangjain víz- föld alatti élet titkain megáll az idő a helyek terein.

Vízen járó nap turbulenciája magányos hullámzó kivetett égi birodalom szépségéből és *visz a hullám* vizeken és a légben.

Ég-föld *anyaga* vonalain erek-fagyökérszet-indák-liánok és a vizes tüzes szeles szürke nap.

Gomolygó sötétség járja át a fény szeles hullámszája örvénylő árama ecsetmunka szenvedélyes lángcsóvái megfeszített káoszon a hús és a vér körkörösén megcsavarva a spirális börtön színes alakos formái feszültség erőin kezein oldódó simogatás könnyörülete irgalma áld imád óv-véd amíg a kör bezárul *rózsaszínű bugyrain*.

Szenvedélyes ragaszkodás *áramlik* tettekbe az energikus mozgás a világ ölelése a keresztre feszített magánya angyali erő diadalán a dolgok harmonikus folyásán.

Fényes ráncokon rettentő erő akarat ujja hegyén átütő-égető tekintet lángoló szépséges hatalom ördögi-isteni arcban vergődő hullámok víztükreán könnyörtelen rettenet játékszere betölti szerepünket hajt a háló vonalain.

Szerelmes vibrálás szülöttei fénylenek zárt áramkör túrhetetlen feszültsége ölelni-ölni kész kénytelen szenvedélyes ereje létrehoz mozgató tébolya lököt rettentő erő szellem gyújtópontján rettenet kisülései az élet védelmében a szépség bája.

Piros örvény lángtenger otthonod véresen dobog a fehér kebel mintázza *akaratod*.

Vizes lég semmijén keveredik a föld az éggel ádám történetében lángoló robbanás piros védettség *mítoszai* szél szeszélyes játéka dobogás hullámain feszült közeg áramló energia a semmi előterében vénusz kagylói rettenetes forróság karjain a védelem örökön vágyakozón.

Isten a szeretet mert megtűr maga körül a halál szele bugyolál lepleibe keresztől levett arcot szerelmes öngigazolóm igazán *holt-halott Krisztus* üreges űr ernyedő halálba merülten.

Sötétbe merülő arcán redőd fénylenek a világ roskatag sorsa viseled minden ízében remélek üreges mélyülő fennsík szeme a pusztaságban viharos szél rettentő ereje feszült lázas közeg odaadása akarat hálóján megbabonáz a föld elszánt gyökérszete hívogat *csalogat*.

Nevetgélő mosolygó szikla kérlelő kézben hegyeket mozgató vágyad áramos tested játékszere riogató parancsa villámok hasítanak bármikor dörög pusztítása törvény angyali haja szeme szája rémületed *mosolya*.

Érinthetetlen varázs fény sebei mosolya játéka arcodon a gyöngéd mosoly ívén kérdő tekinteted sziklatömb ég kegyeltje bájos rettenet tudása jövőm ellenállhatatlan szépség vonz kegyelme S-ívben hullámszik fényben fürösztö győzedelmes *tested aranyát*.

Izmok hajlatok mélyedések fekete lebegés fényes foltjain elvarázsolt vonalak szigorú szépséges báj rettenete rémülete nőben a férfi férfiben a nő varázslatos szomorúság tündöklő színek árnyalatain csiklandozó megszülető vágy vágyakozás szépség domborulatain szabad rabság teljesség érzetén üresség kín a hiányban a fájdalmas *iszonytató szépség*.

Kagyló igazgyöngyében akaratom melegség karjain vágyakozó védelem lebegés az élet gazdagságán kimért mozdulatain égetett változatos csodája lélekspirál fantáziadús szépsége hajfürtökön tekeredő test ívein feszült-feszített játékos domborulatain tündöklő csoda gazdagság a test érezhető művészete teremtetett alakokban alakzatokban a művészi hús-vér elegancia S-ívekben valami mindig rejtetten kitérül a végtelen *határtalan szépség*.

Időtlen párás légben szürkeség végtelene eksztázisán alkotás halál szerelem körkörös igézete.

Tartásában szerelem holt testében örület szelíd méltóságában asszonyi uralom istenfia testén sebezhető keze stigmái az ég felé a *csoda felé*.

Az egész földi *gyötrelem* nyomorék-nyüsztő fogyatékos kúszó-mászásban és csimpaszkodó könyörgő mozdulatodban. (Cory)

Szenvedésed gyötör sebet éget arcod mosoly nélkül a *pokol*.

Fáj a nyitott gennyes seb zsigereimben boldogtalan vagy és megváltatlan míg *rettegni* tudlak.

Mosolyodban az isteni szikra mikor felcsendül zeném mikor érted felejték unalmat fájdalmat fáradságot *kicsiségem*.

Hódíthatatlan tested légies poklod tüze kíneserv életünk *lényegem*.

Isteni erő hatalma űz benned és veled egyre bővülő-szűkülő köreinket a végtelenbe égig érő fák csillagain elszenderülünk a fehér semmiben mégis fáj az űrben is a hús és a vér a görcsös *lélegzés*.

Izzadtságzagú bűzös-szörös *test* hajlott hátán a világ terhe szikla szemeiben csipkái hajszálgyökök - erek halálba merülten.

Veletek egy a végtelenben az örök halálba vezet a tükörben üzetés vágy megsemmisülés fájtok imádok magam bennetek elválaszthatatlan egység tartotok oszlopokat vagyok megtartotok a szerelem múlhatatlan körbe-körbe körkörös imádsz *istenem*.

Magára hagyott öntudatlan belső *ritmusod* hinta-mozgása előre-hátra vége a sírban. (Lory)

Semmiben harcra hősies küzdelem biztatás a kereszten én fájok tanításod szerelmes életem *üszkös* darabjai.

Maszk helyett kilengésünk súlyos zuhanás könnyed ringatózás falevelek körtánca hol nincs ég és pokol csak te meg én.

Hintamozgás ringatózás elmozdulnak *rétegeink* egymáson siklanak.

Időtlen szürkeségben részünk lesz a semmi és a minden a halál és az élet és az üresség.

Élet gyökerén *élet kezdetén* értő mosolyod sivár-megtört halálfehér maszk és a szerelmem irántad az iszonyatban. (Cory)

A *teljes élet* akarat öröm vágy és gyötrelem szenvedélyes szerelem.

Éjszaka narancssárga egén szerelmes űrt tartja fénye a szóba kapaszkodó rettenet érintetlen vérző virága kietlen *sivatag tükrében*.

Csontjai elbújnak ráncos-lötyögő bőr gyér szőrzete összegyűrt *mell* zakatol lityeg-lötyög a hús a sírban.

Éjszínfekete hajad is halott-fagyos lélekmezőn sugárzik szenvedések görcsei oldódnak a fésűn csillámló tükörben szépséged ragyogsz *havas tükörben*.

Ritmus dallam körtánc a *vizeken* friss léggel táguló beteljesedő szüntelen feszített keringő vibrálás kergető szenvedély boldog önfeledtség.

Gondtalan ölelő burokból fürösztött tudatlan arc boldog álomba elmerülő letűnt tiszta víztükör pusztító tudás görnyesztő terhe alatt öregszik éva könnyörtelen istentől egyazon töről az ítélettel hízelgő szépséges csábító kettéhasítja unalmas földi életem *szürke folyását*.

Vénséged sötétjén táguló szemgolyók haláltáncot járnak a férfi testében női melleim megnyúlt ajakkal görnyed bölcsességed hős károgod keserű boszorkány.

Tükörképes ismétlődés szimmetriák törvényében kék borzas fejek ölelkeznek mint szalmakazal boglya fák koronája szeretetteljes enyhület *enyhülésük*.

Tested ige szemed fehér foltjaiban mindenkori fenséges jelen válasza komolysága jelölő ujjak háromszögeiben.

Angyalok között napba öltözött széllal teremő fenség titkait falja átjárja az űr barnás-szürkés-fehéres szülőd beszélni készlet kétségbeesett vigasztal a végtelen *engesztelő* rettenet.

Sebes-sivár űr beszippant létra lesz idővel az asszony rajta karóba húzva gurgulázik szeme a torz lét medúzafej köoszloppá *a hiány* dermeszt.

Szürkés-fekete *haláltánc* viharban reszkető didergő magányos falevelek sorsa jéghideg és forró végzések útján szenvedő erek meszesedése retteg a görcs a kételkedés nem érzem vagyok vagy.

Légüres térben szépséged pöndörödik-ráncosodik ágba-fába kapaszkodik levegővel töltekezik az *élhető éltető halál*.

Patkányüregben egérlyukban formákba játékbá *virágai* diadala üres táguló körök fehér vágyakozása hiány nélkül a beteljesülés.

Színes játékom szürke alapon víz a földben földön maga útján vízesések források vize és szurdokban zubogsz zuhansz örök erő elérhető követhetetlen drága *szépség*.

Fehér-fekete tisztaság mester közöny szépség isten temploma integritás teljes üresség semmi űrjén pillanat becsület kimért idők élet éld és *világosítsd* te vagy a fontos és a fehér kör megtelik arcokkal sorsokkal harccal próbákkal erő szív energia szeretet és próbái meddig jutsz lég vér elemek idegek hálózata őseid titka és bűne a feladat egyszeri és személyes győzd a mindenkori pillanat nyomását színről színre és a tükör maradjon kietlen sivár de tiszta fényes és a sugárzás és áramoljon az energia.

Aranyba öltözött asszony *az örök szerelmese* harmonikus hatósugarai tragikus isten magánya a szó az ige bűvöletében meleg öl megtartó védelme ígérete nemz táplál megőriz a kérlelhetetlen kozmosz és ura erőd világot hoz kétségbeesett szerelmes áldozatot teljes ívű szépség bezáruló dicsősége.

Egymásba gabalyodunk szűkös keresztmetszeteken csimpaszkodunk segítségért kiáltva menekülünk szóba ölbe érintésbe játékba kétségbeesett magára hagyatott létezés és eszmélés véres sikoltó tömegben védő biztonságos jelenlét közelségén nem kínozt az érzés nem rettegünk miként *elégtelenek* vagyunk.

Áramló szerelmed lesi fürkészi szépséged örült szeme tovatekint uralkodó érintéseken a tragikus szellem kifacsar huncut fensőbbség a keresztben féhérfényes félgömb könnyörtelen szeme kigúvad egységek rejtelmén az édes mosoly zsoltárt zeng és átadjuk egymást kézről-kézre a piros kékes zöld labda gyönyörű fás ligetek habos bizsergető selymes mézes vizek *érintésén*.

A belső áramlás mozdulatlanra dermeszt királynő az angyalok között komoly arcod könyv összeszedett nézésed tartásod törődött kezeid áldása világok világain.

Felszabadult *öröm* eksztázisának lengő karjai áramlik át rajtunk a világ szépséges csoda vigasztalan könnyeitek tisztára mosnak értetek vagyok hűséges szellem.

Félelmünkbe kapaszkodó sejtjeink rettentő ereje menekülni kész vizek forrásán árnyékos halál a béke asszonya természet *emberi végzete* üdvözült tönkretett egység arca szépség diadalában.

Hajunkban kopár fa ágai rettenete védő lepleinken véres víziünk *követel* nem ereszt az üdvözült vágyakozó kereszt energiája a megtestesülés.

Csilingelő ritmikusság szöttezésben torz hangzatok szürkén sötétlik a piros állhatatos örök szólam hullámain kergetőzünk időtlen körköröség vég *kígyózik* a kezdet.

Fényes lepleken az emberi végzet légies mosoly redők hullámain szentséggel átitatott sugarak uralmán győzedelmes béke körkörös fényforrás elrejtett kincsek mélyről fakadó napfürdő záruló áramkör alázata fejtetőn muzsikál a kecses világosság melleden a szüntelen figyelem bensőséges komolysága szelíd nézése szárnyal a vizek felett.

Tiszta éteri csengés sziporkázó fényes hang kitágul benne a *dallam* unalmas mellékes szurkáló tövisek monoton folytonossága lépkedő rettenet félelmei körén előhívja a lehetetlent a hősiecsatazaj a véresen csordogáló elfolyó élet fájdalom tengerében felszíni fényén mélyének sötétjén a belső mozgás ritmikus enyhülő-görcsbe ránduló csilingelő sikoltás.

Érthetetlen remegés éjszakai riadás feszülő test áramán nincs kisülés örült éjszaka szenvedő magányos érzi csak a meg nem született villámaikat a keresztre szögezett embert a körben unostalan formatervezett *kábeleken* tűrni áramosságát és nem segít tér sem idő bezár forgunk együtt.

Ritmikus dallam körtánc a vizek felszínén táguló friss léggel szeretkező benső szüntelen feszített keringő vibrálása kergetőző lebegés boldog *önfeledtség*.

Pórusokban a *kék ég* vágyakozó hullámozása örökös forgásban a boltozat feszes íve védőburok az űr szerelme.

Félgömb öl földgömb ölen körkörös unott öröm öröklött gyötrelmek gyönyörteli *anyaméh* burkában égbolt köríve koszorú átölel gyönyör gyötrődése ölén.

Élő szemek szomorkás rettenete szabadulást nyer képek képzeteiben a gyötrelmes *magány* diadala tart fogva az űr vonz és mozgat táguló feszülő lét létezése.

Szürkeszínű vásznon szabadon játszik a *fény* követhetetlen alakzatai játékos határtalan teremtő boldog közöny üdvözüti az anyagi világ poklait.

Fekete bőrkabát adó-vevő készülék elektromágneses hullámain fényvezető utak fáradt unott sivár isten-hangok kiürülnek áramlatai szárnyasok világszövetein terpeszkedő-terjeszkedők tejfehér-ködös hamuerdők kietlen tájain fekete palástom borítván ölel bárányaim farkasaim párdúcok oroszlánok és melankolikus vigaszom vigyorgom az *angyal*.

Sziklák ráncos redőin idegek ingerülete *fátyolfelhős szövet* feszül testnedveken sejtek szeme rezgő vágtatása agytekervények szürke vizeinken parázsló vibrálás ringatódzó vegyületek rángatódznak.

A fehér út beléfullad kiomló vérben elhal a vágyakozás rózsaszín igéje a férfi arca beköltözik fényes-fekete démon talizmánod *aranygyapjas* bárány.

Halott fekete halott fehér szárnyak vibráló remegés fényes homályban napraforgó örök feszültsége a piros halál édes zamatos világokon túli szikrák teremtett mindenek nászi ágyán sűrű telítettség űr energiahányos vonzalmán öröklön hasadó hajnal álmai tudás anyaga szépséges szerkezete örök hiányon örvénylik a tűz faló lángja birtokba veszi forróság a földet hűsítő vágyaink édes alvó álmok a mindenség hűvöse árnyain.

Remény dombján elsötétedik befeketedik a rózsaszín láng feszítő ereje láncon a robbanás engedelmes sugarai üteme örök hasadó hajnali mag lüktetésén piros szikrák dobogó szellem izomzatából nászi ágyán pulzál a világ fátyla teremtmény rendszereiben.

Ráncaidban édesvízü forrás fakad pezseg fényes piros hullámaid karjain repülök megfeszített szárnyaid adtad pokol peremének tüzes szakadékan szikrázó stigmákból csordogál a vér légüres sorsod fagyos édes iszonyata pusztuló test sötét kínja csúszik a porban fetrengsz a bűnben bűzös mocsokban szíved tör járja át és körbevesz sugárzó glória vágyad kihunyó parazsát feledhetném *hullunk* jéghideg tömb az űrben üres légüres szemeid fojtogatása.

Vágyakozó szemeid parazsa kialszik jéghideg ágyán márvány szembogárnak szivárványos ívén a halál a veszély üregeiben elföldelt energiám tombol felfal a vágy öröklön csonkított szabadság marcangoltatok hárman dobogását széthullt hasadozott édes gyönyörök poklán darabjaira törmelékeire a *teremtő fallosz* merevedése.

Bűneid mocskában pulzáló nyílt sebhely vérző kivetettség rab szeméttelenen zúdul rád titán istenek mérgező nyílzápora hasogatja dobogó ütemmé lényegült tested felfalja a vihar tüskés szürkesége remegsz fekete üreg szenvedélyes piros izzó királyi trónuson pulzáló töviskoszorú hercegi világ *dideregsz*.

Örvénylő tüzes lángok kergetőznek forró sivatagi szél szárnyán égő sebek parázsló álma
pusztulóban a vad piros fájdalom szenvedélyes fuldoklás fojtogató tekeredő tövises rőt hajam
rémület sziporkázó téboly napsütésben lángoló égőpiros *kényszerzubbony*.

Fehér út párolog forró vér piros domboldalán mészköpor-fehérjék égő kavarodása viharos
szélben tomboló téboly örült ereje megfeszít tüzes feszülete fehérre csupaszodó ágas-bogas
bokor elágazó agancsai világfák karjain ringatózom a lián fojtogató ölelése szerelmem
szóttésén kígyók tekerednek égető pulzáló lángokon kacag a *kacér levegőég* fehér glóriája.

Fekete lényegiség beesett szemeim árkaiban levélerezet csigaház csúcsán álmaim békés
szendergése fekete üregeim derűs por-szemei fényes szellemek pihenése *elringat*.

Szürkeség didergő rémei fekete tájon elhal a törzs nedvei sötét vizeken eltemetett piros
virágok sirató-énekek fekete madaraim csöndjén üveges üregeiben *gyászdalok* karmos halott
világ égető parázsló szikrái.

Vérző pulzálás szakít hasogat melleim árkaiban pusztít a kaszás didergő remegése lúdbőrzik
iszonyat rettentő rémülete kínozték léted tudata.

Forró árkokban süvít a szél temetem eltemetem létezésem minden áldott nap a temetés parazsa
lángra lobban a feszülő-feszített halálra nyilazott izomcsomó-test mérgezett tőrei forognak és
szétfröccsenő elátkozott nedveim vérző árvaságban zuhataga elmos pusztít a tébolyult *örület*.

Forró lángnyelvek napsütötte kígyók torkomban tekerednek lüktető szívem fojtogató parazsán
a hasogató fájás lehorgonyzott halál és halott szerelme meghasadt hasadása lángmezején
fénymezején tűzgyíkok állati ösztöne isteni didergő téboly durva *vaskorban*.

Szellemvilág pörköli testem *libabőrös éjben* halotti lepleim kísérteties telihold fátylán didergő
fény álm nélkül szétzúzott köveim didergése szétzilált idegek hasogatott megmérgezett szívek
árnyai kísértének tüzes akaratot tüzes katlant.

Forró sivatagi szél örvénylik testem árkaiban fekete vérem lángra lobban üregek mélyén elvetett
sejtmagjaim halálát kaszálja megvilágított létem bevilágított lételemek láza *hajtengerem* befon
eláraszt elmos lezúduló zivataros tuskés létezés.

Tüzes oltárom isteni hangjain lángnyelvek falnak felfalják az állandóság jégcsap-didergését
olvadok halálom mérgező vízáradat áramlás áradás villámain elektromos magasfeszültség
fényes por *zúzmarás eziüstjén*.

Megmerevült teremtes *fallosza* forró-jéghideg parancsa tüzet okád.

Teremtes merevedett fallosza virágzik tündöklő sivár hegyorom delén megfeszített kiszögezett
remény pulzáló csordogáló vére élteti szerelmetes fák egészséges kacaját piros hasadt lélek
bokra öntözi nedvét didergő áramütött villámcsapott *rémálmom*.

Teremtes merev falloszán elterülök feszített arany bőrén didergő sejtek szeme rémült remegés
isten hangjain fekete herceg tébolyult vihara mered.

Merevedő teremtés merevült falloszán rőt hajrengeteg mérges vize öleli pólyázza dühödt hullámozás szörnyetegek tüzes partján halott álmom égszínkéék virág arany pora kering fénylő lázam forgó örvénylése tűzkorong peremén nap heve testem éget vérvörös csíkjai rémes szürke dühödt zivataros *parancsoló égen*.

Zörög a hold zizegnek a levelek porcikáid átok földjén mérges vétkek véráztatott dal didereg álmom-vér ledöfött áldozatok aranyzemcsés kiszögezett piros foltos reménye süllyedő partokon *lángok futótüze*.

Fekete szemeid árkában lubickol pirosas rózsák tüskék nélküli varázsa semmi tengerén mezítelen fürdőzés világít sötétséged *gondtalan tükör*.

Közeled sejtjeim véreim üres sötétjén pulzál szemeid árkaik erek hálózata álmaim rózsaszíne emelkedő vízszint nincstelen szellemi nász édessége.

A tudatalatti közel van a számhoz leszállt a nap a földre hangvillák rezgésén fehér utak elágazásai kínjai ismétlődését teremtik gyászolják mindig az elválást fehér ujjait napban növekszem a földön tiszta szakítások árnyain köréd fonódom a szépség nem ég el szellemi égés szenvedély nap táplálja a mindenség energiája szerelem égés mégse pusztul égeti mégse pusztul a szellemi nász szerelmei istenre tárt fehér karok szellemei áldozatok fehér szárnyakon fehér ujjakon. *Dalok* az örök bánatról.

Fehér széthasítottság megkínzott jelenében elásott rózsaszín kormos-gyászos remény földjén égszínű mellkasom áramló eloszlunk a *légneműben*.

Havas pusztá szürke árnyain próbálkozik a piros lángol kínos *szenvedélye* a földnek.

Férfiarc fehér körvonalain huhogó *fekete bagoly lánya* merev gyilkos rezzenéstelen üveg-szeme.

Hosszúkás megnyújtott fejem elkínzott agyonkínzott oválisán lenszőke hajtenger hullámozik teremtvő fallosz szilárdságán a világ folyton-folyvást megszületik az akarat táguló *birodalma*.

Világszomjas üresség vérzik égő égen lángcsóvák kísértete elszenesedett fekete ujjak magánya hold baldachinos ágán nászán forog-kering a föld halála.

Kietlen sivatagos pusztá földre leszállt a nap izzó égő barázdált szenvedély az agy láva-hullámain hömpölygő lángok villámcsapott piros meghasadt maghasadt öröklét teremtvő fehér elválások megfeszített kínjain mindig újjászületik növekvő-növekedő szellem-bokor fénylik szépség alakzataiban rejtett titka üresség szimbóluma kifinomult idegzet léggel szeretkező elvékonyodik elfogy teste szellemszikrák mindenség erezetén hangvillák ágain a dal szárnyain fekete-fehér arcának hasonmásai viharos örökös együttlétek élet halálain elhagyatott egy magánya számtalan szövevényén *osztozkodik a törzs* a látszat-test felbomlik eredete gyökér-bokorzat semmi hullámain pulzáló mindenség egyetlen ágacska gallyán árvácska a véges végtelen szellemi fény gyökérzetén bokrok alakzatok formák világai.

Napba ágyazott szellemszikrák téridő nélkül el-nem-égő-szenvedély *fény nélkül*.

Fejtetőmön hűvös fehér fény húzza hajamat *isten szenvedélye* beköltözött itt lakik hangok áramába temetkezem agyonkínzott sorsok falai mögött rejtőzködöm arctalan hullámlás mos át szellemek istenségek akaratán bábok önkívületi bájos szépsége saskeselyű tépdeste lüktető szerelem mindenség karjain ringatózik szorong.

Állunk a napban fehér fakirály összenőtt törzsén töredezett élet örök társakkal újjászülető elválasztottak téridő kínján szellem-bokor növekedésben egy törzs töredezik folyton hasadó mag fényenergiája állunk a napban fiatal hajtások borítják örök tűzön hasított fakirály örök szerelmünk pusztító megtartó villámok lángtengerén hullámain fényes szellem-bokor lángtengerén tüzes torzó szenvedély *mi vagyunk a nap*.

Mindkét fél újraéli az elválás kínját egyedül fehér úton ott kísért a *halál szele* fűj démoni természet árnyékában megváltatlan isteni rabok szürke megnyújtott árnya alakja fogva tart az elrendelés véráztatott pora mindenség fényszikráinak hangzata.

Légszomjas levegőtlen szobában fennhéjázó világbirodalom nagyzol elnyomó erőszak és én anyanyelvem hajsztolt szellemére vágyakozom kincsesbánya terített asztalán hol rugdossák a poros kis magyart leporolom kiporolom jól kirázom felfrissítem felüdítem és nem nyugszom míg nem fürödhetek mezítelen anyanyelvem virágos mezején világhatalom gazdag paradicsomában és én isten szülője a ködkirály a körkirály jövők jövője nietzschei jók birodalma birodalmi zsenik pontos egyszeri egy egyetlen egy egyetemes nyelven az álom és akarat diadala győzelmei egyetlen imádott *nemzetemért*.

Összegabalyodott sors szötte hálóján vergődünk árnyékaink futótűzén fehér utak szelleme táncol a vér a piros ürbe tátong fekete szakadék táplálja fekete szív halál lopta fényéletét gyászos rózsaszínt pulzáló remény szigetén dobogtatja légüres tér teher isteni hangok árama *élet ívét* ritmusos melódiája jelöli kék-ég-imádó hasított mellkas torzóját.

Akarat-erő élet-erő szabad akarat kín halál regresszió álom úr üresség semmi isteni szabadság vágya erős mítoszok világok kultúra művészet műveltség test lélek török hasad elfolyik a vér halál áldozat fény energia rózsaszín köves-kietlen föld-kegyelem hang arctalan testetlen sorstalan roskatag lélek nélkül sivár kietlen vég nem én nem személyiség nem személy természet és szabad akarat üresség fehér-fekete szellem úr csigaház álom élő világegyetem természet és szabad akarat magok-hangok magvető az én szabad akaratom energiája vonz mindeneket csillagok istenek napok szellemek ideák élet törvénye örök lényegiség örökkévalóság *áld és követel* élet halál szellemek birodalma.

A kő bűzös mocsárban víz-át-nem-eresztő szilárd kemény szellemtelen semmi lánya szomorú kínos halálos úr álma üresség virága könnyes könnyel telt szabadságvágy elnyomott elnyomatott életerő sárba döngölt tüzes akarat szürke haldoklásom isteni fényszikrák-hangok-magok rabja pillanatok örök idejének *amazon* letépi szépség virágait.

Megtöretik a test hasadozott élet parazsán csörgedezik elfogy a lélek a föld szelleme pusztítja falja fel adja át magát a rózsaszín köves kietlen kőborított tájain szivárgó patak kiszikkadt elszenesedett üres-fekete-jeges megtépdessett-szétmarcangolt kínáztatott vérző húscsapat maga a halál elhagyott hideg-zúzmarás-fagyos-fekete tájon kereszteken az arany-feltámadás örök szenvedély örök szerelem arctalan-testetlen-lelketlen sorstalan puszta föld ürességébe hullnak az éter magjai viruló zene hangjai fényes szellemszikrák isteni lehelete magvető-kegyelem eláraszt őríz az ég-föld a személytelent nem én vagyok az üresség a semmi szelleme kegyelme

a legyen a lesz őrizem arcaink piros vérbő vérző cseppjeit szemgolyóból szembogárban könny kínjait halál fekete szelleme madár szárnya száll a réteken a világfán ágaskodó keresztek szögei szögeltetik meghalunk feltámadunk fehér szellem madara fekete szakadék üvöltő szájából hasítja levegő-eget csillagközi érzékelés istenek oltárán elvérzett bárány dala törvények eszmények élet öröme üzenetei csillagdúlás akarata széthasogatott létezés örök igazságok áldozunk elvérző áldozatok lefolyóján elfolyik csöpög a vér meghasad a lélek a mag fényes energia űr hajszol nem ereszt teremti táguló-terjeszkedő-terpeszkedő tüzen az élő világegyetem magok-hangok- könnyek-vércseppek szellem hordozza az életet-halált-testet-lelket az üres föld pusztasága sivár semmijén csigaház ősi gyűrűit szürke ismeretlen világait rózsaszín csúcs éltet mesék fantáziája csipkés hegycsúcsok a kastély a vár a király a királynő a nehéz-nehézkés komor fekete hegy forró bensőségei a semmi sivár földjén pusztaságon jégmezőn kövek kövek kövek csillagközi érzékelésem élő világegyetem vagyok szürke ismeretlen élő **világok világa**.

Elváló-szétváló ágaink tökéletes egység meghasad a lélek elfolyik a vér mag-energia megszállja birtokunk üresség kínja az *égboltra lép*.

Kiégetett esztelen szenvedély időben forog-kering leszállt az örök és mi állunk a napban tudatlan bűnösök pokoli kínja önmegvetés hetykesége agyonsebzett beteg hamuvá éget fekete-sötét haláloz tüzes testem a te kidőlt törzsed hamuvá égünk hasogatott tűzifa parázsló *elhaló szerelme*.

Sors erőltetett elválások fehér lelkek elágazásain isteni energia láncreakciója újjászületés örök halálokon forró hasadó magok szét tört kereszteken hátamon a világ lángoló csipkebokor tombol hívása a viharban növeszti szellem-hálózatát a rózsaszínű éjszakában égig érő fakirály megtépzott koronáját állunk a napban kígyózó lángcsóvák és elfolyik az űr a *rózsaszínű éjszakában*.

Lángok kígyónyelve nyalogatja az életet tüzes fekete tenger tükörképekben párolog elillan piros cseppeken izzó könnyek mardosó parazsán kiszikkadt meder kövei kövek holdfényes tájon a rózsaszínű éjszakában *elfolyik az űr*. (szív)

Mélységes magasság tátong pofájában a szél süvít metsző éles borzongató ég közén közein szürke por szállingózik a nincstelenség hamuja kerékbe tört értelem-életem bűn terhe alatt cincog satuba szorított isteni hang elvesznetten az *éjszakában*. (szakadék)

Rendíthetetlen sziklaszilárd sivárság angyal-démoni szeme röntgenez elemi világot fényszikrák szelleme pusztíthatatlan kietlen sivatag. (kő)

Lúdbőrös éjszaka zárt ajtókon reszket a szél vacogó fogak csikorgása test pusztá földjén megváltatlan zúzmarás gyűlölet-sivatagon didereg eszelős vihar iszonyata nincstelen elveszett hamu-borított hamu-lepett sivár szürkesség és megfagy a szív a test a vér. (hideg)

Határtalan szomorúság vásott arca kőbe harap börtöncella teste rácsos falak elektromos kisüléseinek könnyek árama borzolja idegerdőt kis halálok késdöfések szúrásai és a hármass nagy-halál istenem a lelkem halála. (éjszaka)

Elásott betemetett beszennyezett felörölt elpocsékolts piros energia hiánya mély sötét magányban elzártan didereg a pusztulás rémülete sivár üresség érdektelen iszonyatában remeg-reszket a semmi mindennek semmissége gyilkos tébolya virágokat szakít mérgező gyűlölet

görcsös rögzös sziget fénye vesztett kirabolt elveszett ártatlanság emlékei díszai fojtogatják
gyermek ragyogó arcán a bájos fény megnyomorít megcsönkít szép szerelmes pár csókjain a
lázás öröm széjjelmart tudatlan boldogság velejéig mérgezett. (halál)

Ered-folyik-folyó-folyam-árad-(ki)apad-csörgedezik-forrás fakad hullámszik-árad-torkollik
alakuló birtokolhatatlan megfoghatatlan tovairamló kacér szépség. (élet)

Napban virágzó *szellem-bokor* szerelem éltet megkínzott-megfeszített egység megtöretett test
és lélek fény-energia elválasztottság fehér parancsolat lángkigyókon fejlődő isteni hangzat
üzeneteit követi énben szívben felszabadul a másik virágzása piros szirmokon lüktető
mindenség elválasztott megkínzott testeken holt életeken győzedelmeskedő fény.

El- leválasztott mégis egy egység a szellem-bokor képe sugalmaz teremti árnyékom palástján
idegrendszerem vér- csatornahálózatom emlékezik nem felejt egymás üzenetei sajátos
dallamom fénylő képei tartják lüktető kíséretünk *isten vizeinken*.

Üveggömb-világom áttetsző hullámszása lelkek szent hangjai szellemek átlátszó akarata bábjai
bájos átszellemült lelkek isten ujjain poshadt vízben rothadó bűzös virág agyonázott levegőtlen
túlélhettség.

Poros porzó fehér gyöngyök szállingózik *az út* havas-hideg véráztatott dombok alkonyán
feketébe fullad.

Éjszaka-táj: fekete korom leple alatt hamuerdő szürkességén eltemetett holt piros lángokban áll
a test a föld az ég és füst terjeng megégetett hús kesernyész iszonyata.

Kő-szilárdság nemesség kínja öleli a napot körkörös határa.

Köves tájon csörgedező patak kiszikkad kiszárad szürkés-kék föld *nap-hőmpölygés* rózsaszín
szárnyai alatt.

Isten-tudat hidegében halok a piros temetésén kacagó gyűlölet nyugtalan felborzolt
partszakaszon fekete kifeszített víztükr-üveg szürke-árnyékos hórétégek sötét megfeszített
szörnyetegei víztükr gyászos-fagyos ágyán elmerül sötét mag őserdejében őserdejében piros-
törzsű és gyökerű pusztulás fekete kidőlt fakirály.

Fehér nyílegyenes szellemtörzsek összekötik eget a földdel sötét elválás elszenesedett ujjai
távoliból taszít piros vizű agyonázott virágzásom fekete csillagok bosszús sötét lovasaik
pusztító sugarakon fényes a hit hitem itatom szemerkél aranyeső nászi ágyon vérdús dobogó
telt kebel táncoló fehér szellem-szikrák szeretkeznek fekete csillagok lovasai *piros virágzásom*.

Fehér pillanatok örök mezején szabad akarat hajlékonysága.

Fekete szív susogó szárnyalása füstös kormos égen az éjszaka szörnyetegei huhognak merev
üvegtekintetük sötét birodalmam hegy gyomrában megfeszített örök múlt fekete madár
kiszögeztet szárnya suhogó sötét szárnyalás fátyla *susogó dobogás*.

Fekete oázis gyászán fehér gyémántok ragyogása éj leplén *tisztafényű* csillag csillogása fehéren
tündököl.

Földre kiszögezett fehér madár örök szárnyalása.

Lenyesett fehér szárny vize fényes medence ágyán sugárzó hold-asszony földre kiszögezett búsborongós csonkaszárnú elejtett madár *szürke virágzás*.

Fekete szív szelleme *fekete szellem-szív* holt oázisán gyászba öltözött gyászos földön sötét csillagai pusztító ősmagban dühöng hegy gyomrában a gyűlölet a rothadó csillag víziszonya bűzös gyomrában feszített sötét madarak tetemei vég viharjelzései az örület a téboly felpörgetett iramú rohamában.

Fény gyermekei fehér szellem-törzsek hasogatott fahasábok szárnyai fénylenek égen és földön.

Szökellnek elillannak az arcok üres lényemben üregem fekete zárkám bezár felszívódom sötét szívek gyászos zuhatagán hull alá öntözi semmim senkim mérges vízzel a fekete fátyol a mérges vizű gyilkos tó

fekete leplem *csonkok erdején*

vibráló vakító fény tejfehér suhanása csillámló porfelleg hamuerdő mélyén földközelen hullámozó szikrái.

Irigyeim sárga kutyák ugatnak teliholdas halálos didergő borzongató borzongó éjszakán üres utak kísértetei az asszony halálos szelleme fénylő fátyol suhogó leple rátok gyengéden borul *fekete csillagok*.

Füstölgő fakorona kormozza a gyászos eget üres csúcsokon temető egyesült sírkövein levegőhullámok fekete hamurétegét ritmusos ütemes vágta örök-édes dallama halál szerelmese fény-hullámokon halálos holt halott elsötétedés az éjszakát a halott ég sötétségét *szeretőmmé* teszem.

A fekete csillag messze ellökött magától az éjszakában hangjaim hívogatták csalogatták gyűlölte őket és követelte jussát a rabszolgánő természetes ősei áldott tiszta levegőjű *szabad szellemeit*.

Sötét tisztaság emlékművei borús dobogásom tartja *piros égen* fekete csillagaimat.

Fény vagyok tűzcsíkokkal örök élet minden halálát *túlélem* összetöröm keresztjeimet összekeveredem fekete gyűlölt hamu- humusz-szem-csékkal elmerülök piros foltjaim arctalanok keringenek bennem fekete csillagok.

Dibeg-dobog őserőm a tűz a piros őrizlek üdvözült *főnix-madár* fényes pulzálás rengetege.

Kirajzolódik éles arcom férfi- fény-képe tekint vissza rám mire befogadtam szépséges orcád *vérmeg pirosom* meghaltál.

Elektromos feszültség viharában nyugtalan véráztatott harcmezőkön hömpölyög az esztelen piros fenséges erő sötét félelme nem őrzi álmom dobogó lüktetés tombol a fekete *tébolyult halál* ordít üvölt sikolt hivalkodó bűze.

Hasogatott álom *nem ringat* ágain fényes fakirály.

Szent hangjaim hulláma arcok váltóárama dobogtat nyughatatlan piros várakozás sötétség tébolyult körein föld humuszán végeérhetetlen boldogtalanság beteljesületlen a *szeretet álma*.

Lenyestem szárnyam fényes fehér-örök-élet madaráról akadályozta röptöm sötét sebek gyűlölete hallgató csönd csapolta szikrázó csillag-erőm vércsíkozású tiszta egeről falta lángcsóváimat halál-asszony fehér kísértete éjszaka fátylán a *telihold*.

Megcsonkított elhullt fehér madár fényes kör forog *hangjai áramán* fekete madár kiszögezett szárnya.

Kifeszít megfeszít merev sziklaarcú a halál csillaga gyász gyűlöletét változtathatatlan kövei szilárd erő erdejét sírkövek fekete kör humuszán jelölik a nedves alaprajzot bánat fehér csonkjai végzet elválasztottai *fekete szemeim* fehér márvány sírköveim.

Fekete madár párolog elszáll sötét nedve kőben megmerevedik üresség hullámlásán halál írnokai beteljesült a lét a létezés *arcképcsarnoka*.

Szépséges életetek pezsdítő vérem szerelmes halál örök pillanatai fekete kontúros piros erdőm sugarai *ráncos végzet* arculata.

Istenek harca szétfeszített porhüvely szerelmét az élet akarata teremte egyben a részek játéka pulzáló üresség szele süvít hullámai elragadnak szent hangjaimon kutatom horgony alakzatát akaratát *megáldott parton*.

Megcsonkított magunk istenek partjain el- beborít tébolyult viharos szél zúgása éjszaka sötét ábrázata fehér kör fátyla szakadozott súlyosan sebesült fényes-fehér nász álma gennyedzik a vérző nyílt piros seb örök fehér madár keresi-kutatja röptének egyesült *nyugvópontját*.

Sötét nyugvópont végső magam halottai létezésén hullámlzik kacér élet árama alakuló változó véges végtelen újjáéleszti halottait a *feltámadott* keresi fényes-fehér ringatózás szerető karjait édes ölelését.

Kiszögezett megcsonkított madár a földön *telihold* fátyla kísért fényes halál gyászos kísértetei falják fehér álmom fekete barázdái.

Megváltás nélkül fekete csillagok *halál-rabszolgák* öserő fekete magjában kihunyt a fény a piros gonosz gyász mérgező füst-felhők szállingózik permetező köd a hatalom akarása.

Fehér és fekete fekete és fehér fény a sötéttel egymásba játszik szeretkező hullámlzó *együttlét*.

Megmártózom *fekete tengerem* vég nélküli hangjai árama mozgat bájos bábót.

Fehér szellem boldog piros élet álma.

Fehérlik *piros álmom* vonszolja rántja magához gyászos barázdált életem megkötözött halálos sugarait a föld mágneses erdején szerető hitem a harc a háború vas-istene hegyeket mozgat eljönnek hozzám.

- őrizem a szemedet-

Fehér megcsonkított madarat gyűlölet sebezte halálra és követi fényes hangok áramát
áramlatait a sötét szív mérges szörnyetegét szállingózó köd lepi el harmatos megtisztult fehér-
fekete *utat mutat*.

Ködös bús-borongós tájon szárnyaszegett fehér madár öröksége fényes telihold fátyla sugárzik
fekete szívek sötét szörnyetegeiben a mérges halál a gonosz gyász felfalja tiszta élet ígézetét a
halálos csönd piros napban fehér törzsei állhatatos *egységét*.

Zajlik a trójai háború harcmező testemen szépséges heléna halálos földben elpihen hangjai
sugaraival megvilágítják az *életet*.

Megszületett elválasztott egység éles kardvágásokkal *piros nélkülözés* viharos szélben hasított
sebek részei örök halál fényes-fehér szellemeit dicsőítik.

Egyesült út szenvedélye piros vérmezőbe torkollik két sudár fekete-fenyő őrzi fehér nász
bosszús *álmát*.

Búsongó szomorú-fűz sejtelmes hangjain rejtélyes titkaim félelmes kísértetek földre rántanak
vérzik az ég lángcsóvák rétegei metszik hasítják hömpölygő piros hullámok fájdalmas *bánatát*.

Fekete csillag holt-halott szíve *szörnyetegei* riogatják fehér szellemek fényes életét elpusztult
létezés halálos humuszán.

Örök-fekete fenyő zöldfoltos piros tüze *álmodik* árnyékos hófehér ház szellemében.

Szabad szellemünk fehér szárnyalása külön utakon őrizzuk nászunk képét röpít az *úr* dobogó
álom hasogatott életünk paraszán.

Vagyunk az üresség az élő akarat a sötét a fény az arany szabad szellem a szenvedélyes örök
szerelem a szabadság a szépség az isteni hang-kép az örökkévalóság az élő világegyetem dala.

Gyűlölet dühödt mérges virágai kinyíltak humusz tűzpiros paraszán hóborított dermedt jeges
árnyékain *holt költők* művei és folyik-árad ömlik a víz orkánerejű szélviharban.

Halál hidege vesz meg éles-érdes közeg metsző vég dermedt balzsamozott arca köd-
homályban membránon terjedő rezgés *megfeszített* víz holt nyugalmán fekete üreg gyászos
pusztulásán világmindenség dermedt sugara halálos humusz tükrén kifeszítve.

Oroszlán hangpróbája a megkínzott megfeszített élet ösztönös áramlatok édes-bájos dallamán
szikrák üzenetei fekete üreg felhalmozott trágyadombján elföldelt gonosz feloldott humusz
méreganyag fénysugarak dermedt csillagai élet-halál szellemei játékosok gyöngéd simulékony
lágy arca ösztönöz riogat ordít pusztuló-tébolyult halál-sikoly viharos orkánerejű szél bömböl
végzetén.

Testünk-lelkünk fehér-fekete háza gyökerező-ölelkező fenyő-páros gyásza *ég felé* tör piros
vérző talajon.

Földre leszáll a telihold fehér fénye fekete szív démoni erejében kihull lelkem fehér kettősének álma ölelkező piros hömpölygő véráradatban örült-tébolyult fekete körök gyászán pattanásig feszített végzetem a *gyilok*.

kiröpül a fekete madár sötét gyászos szívből
elejtett sötét madár fekete szívben
fehér madár elhull sötét szívben
fekete szív szörnyetege és kihunyt elhal a világ
elhalt piros kihunyt elhunyt a fény sötét hatalmak ördögi bosszúja a világ ellen
fényben lakozom sötét hatalmak ringattak karjaikon
elfolyt vér meghasadt víz forrás szökőkútján energia áramlásán fekete csillagok az égen és a
halál szellemei a pusztulásban a jóság szerelmem próbája a *gyilok* ellen
sötét zárkám veszélyei elől fénné változtam
sötét szív démoni börtöne csapolta piros fényem
isteni szent hangom nem fekete nem fehér arany oroszán tűzsörénye tüzes sörénye lángnyelvei
színtelen-szagtalan hangjaim beszélő tudattalan
csonkítottad fehér fa ágait fekete villámaiddal lángnyelvek égették ölelkező fatörzsek álmát
halálos pokoli kín hideg gyűlölete falta-nyelte
jámbor szelíd arany oroszán ordít bömböl lángnyelvei nyalogatnak felfalnak
isteni szent hangok szabad árama
levedlem a bőr rétegeivel szellemvilág terheit
aransárga lángnyelvek oszlopcsarnoka bezár tűzpiros éjszaka

Hóborított árnyékos jéghideg pusztaság lángnyelvei futótűzétől nem olvad fel a merevség piros
kövek szeretkezése éles metsző fehér megfeketedik megtapossuk a gyász vicsorgó pofáját a
gyűlöletes halált szolgálta az életet elmerülök földszagú kongó üreges magban tombol átkot
kiált a szétmarcangolt *sikoly*.

sárga irigység töri útját remény dombján beborult égig
pirosas fehér csalogat nem szűnő hangja hajladozik feléd

sápadtszürke homályos kör némasága tiszta sugarakkal fény és vér üzenetével
piros halála kiömlő vére megtisztít szent melegében megfürdik a világ fekete test tébolyult
hideg-rideg körei
elhal a fény a sötét falja felszívja a világot dühöngő hatalma alakítván kiöklendezi

megfeszített kiszögezett szerelem elhalt sötét törzsét piros villámok figyelő szemek őrzik a
világmindenség elemei tartanak tátva a fekete poshadtt bűzös száj reng a föld tombol sötét mag
ősereje

gyűlölet poshadtt mocsara megfojtja pirosas fehér lélegzetét
dermedt tested jegét megolvasztotta világraszóló élmény bűnöm ez az örökkévaló szerelmi
története dalí nője voltam fekete arany

kőbörtön sötétje kínos évei mozdulatlan kőszivatag rengetege fekete szellemek időszakos
uralma a piros hiányában fényszikrák villámai porrá omlasztják a köveket fehér-fényes
oszlopcsarnokomat nem tarthatja gyűlöletes halál a gyász poshadtt sötét szája isteni szent
hangjaim elnyelnek felfalnak homályos sápadt-néma fehérés körök

Dalí-ciklus

ördögök vérvörös fekete arcát piros sugarak tüzelik forrósítják sivatag lángjai
szőke angyalhajú nő arany hullámzása testét hangyák eszik gyökerek szövik hálózatosan
börtönét
vérző csonkított akt piros könnyei nyitott erek darabjai lüktetnek sivár pusztaságon
megvagdosott mellem kőhányója csonkított fényes akt szálldos cirkuláló sugárzás
elektromosságán
piros kéz irányított kék tenger sötétjén fényes-fehér sugárzású üdvözített halál
fénylő köreim örvénylő hullámai sodornak felfalnak kék égen piros torzók kívánatos kacér
álma
repedezett darabjaim megkínzott szemei ékek éles csúcsa meggyötör szurkálják szívemet
nyilaik hasogatott véres izomcafát cikcakkos fényes villámok
aranyoroszlán tűzsörénye lebeg a szélben lángkoszorú az égen üres mag kék hullámok
lengedező piros vérű madara forró hajszálgökökerek érhálózatával
piros hamuval teleszórt akt megcsonkított arany szárnyalás diadala

sugárzó fényes-fehér szellem forrósága égeti ég kékjét elektromos áramlatok áztatott fejem
forog-kering labdajáték harcmezején

elektromos áramlatok kékvirágos torzója forog-kering a világegyetem a szürke egy rejtélyes
titkai között

vérző torzó lángnyelvei nyalogatják semmi kékjét fényes-fehér villámokkal

vérző szemem fehér hullámai fényes mellem sugárzó szemei piros álmok vérvörös tüzes hamuja
kísérteties ördögi arc villámlása

kéksugaras virágaim földjén az ég alja tüzel fehér villámok hasogatnak vértócsa álmai

hajszálgökökérzet erei behálózzák testem-lelkem-szellemem világűrjét

elásott agyam semmirekellő torz vigyora hangok árama beköltözött bérbe vette testem rongyait
dallamos melódia

hasogatott torzó lángoló bensőségek vihara

hangyák lepik el fallosz-testem örök zene hullámzó vigaszát

piros virágaim keblén sugárzó szem célkeresztben a megfeszített nemiszerv hangjai hangyái

fallosz-testemen játszó kék hullámok csókja cseveg napsugár aranya vérsugarak átszelik-
metszik az űrt sápadtsárga tájat a szelek

világai tojásai vérekes örvények túlfeszített ciklonok robbanó szabadulása lelkek háreméből

fekete csontváz-kéz gépi szorgalommal körmöli hangok megnyilvánuló akaratát

foltos szépségem szövetét marcangolja gyűri tépi-rágja-cibálja kékvizű forrás ágain lángvörös virágok fekete folyam sötét kezein halálos élet lépcsőfokain árnyékaim és arctalan szellemszikrák isten kezein föld beavatott súlyos pehelykönnyű szemei kitörő mindenség-vulkán vérvörös folyam sugárzó sejtek fény-játéka

embrió földszagú lélekfejlődésében elvérzik a világ kínja

repedthéjú tojás elnyel a föld fekete szeme összetört tojáshéjon szelíd jámbor aranyoroszlán simulékony simogat csókolja a számat

betekintek mélytengeri élet vizébe édes dallamot hegedül a halál

véres karddal szívem férfikoszorúja elbocsátatott a kék tenger ráhelyez égi hullámok fényességére szürke-íramú rohanás

földi sivár pusztaságon virágok gyűjtögetése szépség éjszakáján

fekete üreges árnyékom képeket vetít a világ falára

arany-oroszlán bömbölő szárnyalása dühöngő lángnyelvek

szürke pusztaságon céltalan kerekkezem őseim szerelmeim halálos árnyékán cirkulál a fény üres körökben

teherhordás: a világ súlya üres üreges testemen égő magok arany sugarai sejthálózatán a semmi tudattalan dallama a föld aranyeső-párolgása sápadtsárga fényes közegben meghajtom fejem összekulcsolt kezeimen kegyelem árad mozgó mozgató kezeimen

fekete születés: lángkarok szörnyetege fal viruló cinikus kacaj

lángnyelvek virágai leveles ágaim hullámzó testem génjei rendezett szépség

lángokban az arany-szörnyeteg fekete szeme feltörte a világ héját

kezdet-vég között lángoló semmi angyalszárnyas szerelem vére ömlik szellemteste fehér nő börtöne

sirat az arany férfi megkövülnek könnyei kőszikla-szerelem magömlés nélkül

aranyvirág kelyhében csupaszított fényes kebel mosolyog égi arcodra bömböl a sötét gyászos vég csupasz csontváz egybetart végzetes szerelmem

arcunk színes vizein könnyeink kőszikla-sírja aranyvirágot terem csupasz mellem fénye érted piros

arany-fallosz tébolyult üvegszemeiben hullámzó dús szőke haj és csontkezek kőbefagyott könnyeid aranyvirága

üres arany oszlopcsarnokom kong sárgafényes gyűrűje kőbefagyott könnyeid sziklavára

lángok zsigereiben foglyul ejtesz fekete sziklafej aranyhaj burkában

lángfényes aranymező örök imádata sziklatemplomában sugárzó fejem dala vénusz-madár csarnokában őrzi szerettei kőbevéssett arcképeit

rút-sötét szörnyetegen vicsorgó pofája pusztulás dühödt mérge bömből az éjszakában vérző agytekevénysimák keselyűk tépázzák tébolyító lángnyelvek tüzes ostorok szerzetesi fejem mindenség tövisei arany-ujjai vésődnek a bőr alá az idegrendszerbe

fekete ló vágója üresség paradicsomában

tengeráramlatok szemének aranykapu hódol üdvözült halálé

aranyörvény hullámozó hangjai lángnyelvek szeretkezése az égen vulkán fehér lánvája csiklandoz bizsergő édes önkívület

sorsunkba zárt megfeszített fekete madarak szállunk

szívárgó mérge kiszáradt bokorban örökkön a kígyó öntözi világunk a cinikus arc gonosz vigyora rejtőzködő szenvedés lemosná a kín varázs nélküli kihűlt üres üvegszemét

szürkés-kék hegy álomitatott absztrakt barlangrajza primitív vágyódásom szabadság éneklő madaraira állatvilág tudattalan csillogó ösztönéletére bájos tévedhetetlen hű hangok követőire ketrecük a gonosz vigyora tombol éget rózsaszín mesés kör ígézetében megváltatlan cipelik az élet terheit

gyűlölet fogságában elmérgeződik a gennyes seb

pusztító hatalmából menekül szép tiszta akarat fekete füst-gyűlölet kormoz vörös ördögi arca utolér vicsorít feni a fogát

aranyoltár éjszakáján tűz-testem ízekre szagatták a szív-hangokat folyton-folyvást megölöm a piros remény éjszakáját a piros reményt az éjszakában örökkön dobog egyre ver gyors iramban elhatalmasodik gonosz-dühödt halál gyászos szellemek ellepik többszörösen holt halott asszony tűzpiros lázát

pulzáló világ dobog vérvörös erei ízekre szagattott hasogatott fagyott részei merednek ránk üveges holt-halott szemek

világ lüktetése pulzál felvágott ereimben torz szürkületi vigyor fényes akarat rabja

szilánkosan ékelődik a világ bőröm alá holtomig szedegetem szúrós virágait kitépném tövestül magamat

fénysugarakkal átszőtt fekete folyam megmérgez elpusztít a tudat lüktető gyémánt ragyog szikrázó pillanatok világoszóttas hálóján belőled alkotok ragyogó szikrázó szellem fekete folyam

úr sikátora kiszívja lelkem életnedv pirosát arctalan fekete üreg szürke utcák labirintusos
sejthálózatán megfeszít idegen testem áradó vér fekete folyama hömpölyög-árad világhamu
szóttese

fehérrácsos ablakomon világhamut fújja a szél négyzetmintás arcomon vérzik a sors parazsa

fehér négyzetrácsos ablakom tekint rám feldarabolt sorsok groteszk torz vigyora

gyűlölet homokszemcséi mérges kígyók átkozott szavai csavargatták lelkük mézét a számba

gyengéd őserő kitörő rohamai vulkán tüzes kőokádó szája

fekete vizeken égető lángnyelvek úsznak kiömlik árad a sötét gyász pulzál a piros

lángvirágos a dús piros száj fekete ürege

piros testem szabdalta fel fekete késed zuhogó-ömlő vére elmossa a világot fényes sebekkel
kirakott szerelmes ég

szomorú fűz bánatos-halálos lengedezés szív koszorúerejének kísérteties suttogása

szerelem halála szerelmes halál fekete gyászkés felvágja piros ereit kihunyó lángok tenger-
medrét

fekete madarak sorsuk kifeszítve fehér szellemszikrák vérfürdőben

hasogatott fehér fa fekete sebei éltetik a világot fényekkel ragyogó szürke álmuk kör peremén
sebesületlen vérkeringés

mocsaras sorssá hasogatott fehér madár fényes kör kísértete pulzáló női mell szellem
megmenekül halál tátott száj bűzös üregétől

fekete verebek villamos áram-vezetéken sápadtsárga gyöngyök

fekete verebek áramló vezetéken felfűzött sápadt-árva gyöngyök gurulnak földalatti pokolban
tátott száj ürege felé

lángsugaras arany-oroszlán tüzes sörénye közepén bensőség üreges fekete lyuk elnyel leránt
szürke bolygó

vérvörös nyíl pirosas fénysugarat elnyel ráborul sík fekete testem mezejére

kihunyt elaltatott szorongó szellem riad félelmében sűrűsödik sötét erő világ mágnes

sötét erő elnyeli a világot eláraszt üdvözült pillanatok ragyogó fénye

föld magja forró tüzes magma égő olaj fekete szilárd pereme

hamulepett fényhullámok kormos-szutykos utcái házai halálízű sivatag

elhalt fényes szikrák kihunyt világrengető akarat nyomor itatott sápadt mérges ízű bűzben
közönyös fásult arcok rengetegén föld mocska véráztatott hús- izomcsatát sötét gerjedelme

fényhullámok riogató összeboruló karjain önkívület édessége bánatos fekete fa kísérteties
könnyei sutognak suhognak érthetetlenül

fénysugár-fallosz fehér ondósejteket gyöngyöz sötét üreg kőszikla szakadékára

fehér üreg medence lángvirágos kőszivattyú halálgöngyök fűzére aranygyűrűi

lélek képei párolognak szabadon önkényes formák ritmusa bűvkörén lebeg lehelet madara
elszáll megbilincsel bezár fehér nyelv fekete élmény lélek-vándorlás rabjait

lebegő lehelet madara hangjain lángnyelvek égető szavain horgonyom a semmi vadvirága

tévelyt fehér-fényes akaratban bánatos fém vért könnyezik

gyászos körök végeérhetetlen kilátástalan sötét lánc megszakad

sötét körök bűzös mocsok megfeszített görcsös akarat kihuny elalszik a gyertyafény véka alá
rejtett rejtegetett rab város bilincsén

világtengely romboló hatalma halálmadár szárnya alatt fényszikrák szabad szelleme isten
kötelékében az éjszakában

halál szelén süvít a hatalom akarása szabad szegénység napfivér-holdnővér szózata

színes virágainkkal díszített szilárd törzsek fényes halála szellemek lélek-vándorlásban tér-
időtlen

sziklatemető kőkemény homályos köd földjén élő mag pulzál meleg energia tűz szenvedélye
látja kék tükörben hullámok égi lázát

földnyelv fallosza szeretkezik mibennünk ondósejtek árama

sivár föld-fallosz behatol fehérjedús ondósejtek fehér legelőjén az élet fekete madár holt-tenger
mélyén szeretkezik a fény a vízzel aranyágyon

lélekáram zuhataga aranyhaj hullámaiban napfoltos tünemény zsibongó mindenség fénygömbje
hazatalált

sziklaszilárd kővirágokkal díszített törhetetlen váz-a

napfényben színes koszorúnk őrzi menyegzői lelkünk fehér habléányát

fényes-fehér ház napsugaras glóriája elektromos hálózata megfojtja sötét szellem cselszövéseit

zárt körutak sötét forgás keringésén öntudatlan álmatlan alvó halál csillagok kín nélkül az éjszakán elektromos feszültség akaratan vérszürke bolygó aranyalmaféjén találkoznak a sors csillagai a fény-kín éber álom tébolyult ragyogó követ

aranyerdő: csillagok befogadott lelke forgó-keringő békés mozgás a teljességben fényszikrák pirosa

fekete törzsek lankadó levelein játszi napfény üdesége földet áztatja kiömlő véretek sugárkoszorúja

világokat elnyelő fekete szívóerő megalkotja fényes formák szépséges arculatát törvényszerűségek szellemén hullámozó alakzatait az elektromos feszültség kupolacsarnokom a semmi vagyok megtartó-fenntartó esztétika

életre kel tágul bennem a határtalan véges világa én a semmi teljes ürességű szelleme sűrűség szívóerő elnyel alkot teremt végeérhetetlen világokat rejteget fantáziadús álmaim energiája új világok virágait ülteti a teljes tökéletesség egyszerű pillanataiban elszórja magjait egyszerű szépséges magok virágait téboly határán

sejtpusztulás világai új élet születése halálfüzérén lilomkoszorús hajnal fénysugár arany glóriája

kékesszürkés fekete hegy tépdesett álmai szaggatott rózsaszín körív befogadja holt halálos pulzálás fehér sugarait

fekete sudár jegenyék utolsó álma fehér láz piros-ölelésű kertjéről

halálmadár szárnya alatt piros égő gyöngyök gurulnak fekete lyuk teremtő akarata varázsol világokat a pusztító bűzös lehelet szépség összetartó törvényei szerint bolygók galaxisok spirálok gömb- és körvilágok

vércseppjeim hullása beteg föld elemi ereje gennyes sebekkel borított test piros életre áhítozik vérbő étellel táplálkozik a nyugodt-békés fekete üreg fényes világai pulzálnak üresség semmi úrjén megrohasztott friss keringés kihunyo forgás üresség semmi úrjén akaratos energia koncentrikus körökben pörgeti forgatja lázam fényes energia akarata

piros pipacsok kifosztott virágos rét két ujj között szorított lefejezett lankatag szívek vére hullik árad ömlik kering körbejár táplálja a földet hasogatott halom farönk álma színes ölelkező lét törzs hullámozása merevített üveges szemek gyújtópontján farakás arca lángra lobban hamuvá ég akarát úrjén emésztő tűzben fényes sugárkoszorút elfújja a szél

sötét üreg kövei kék egeket álmodja behálózza földi szél porfelleg a csönd felörlődött halál színes szemcséi formák napsugár fényes ujjain barlangrajzok szürke hamuréteg úrjén

hasogatott sebes fatörzs kis piros virágai mérgező sötét italát utolsó vércseppeket lenyelik elnyeli megfojtja fekete folyam torkolata lángvirágos fénykoszorú álmát

piros-fehér holt halott álom vegyületében ölelkező szabad törzsek csillagfényes hömpölygő-hullámozó együttállása

holt-halott piros álmom arca megfeszít

holt piros álmok elmosódnak egymásban átítatott arcai fókuszában lángoló szemek égetnek
feszítik szürke világ telített ürességét kicsordul

koronás imádandó isten akarata kiköpi elnyeli rejtegeti teremtett világokat formál tetszése
szerint az örök-örökkévaló rejtőzködő eloszlik részein energikus álmain szépséges hiánya

vagyunk nélküle ő szépséges halott állandóság teremtett törvényszerűség felfoghatatlan
összetett gazdag lét rendszerei fénye által megvilágított szürke álmain abszolút tudat ihletett
pillanatai átjár a ragyogás egy ponton termékenyíti tovább élő-holt gömbjeit maga-magát
anyagi tudatlan tudás hullámain örök tudat halhatatlan szellem-szikráival ragyogó fény-
hullámvás idegi-csillagerdő tájain ritmikusan fel-felvillanó világok láncolata szürke álmain a
csillagok a galaxisok beszélgetnek teremtdő-teremtett világai fényterjedés szellem-hulláma
eláraszt kifűjja az üres anyagi világot és elárasztja fényével

sötét erdő ontja vérét égeti perzseli tarló ürességét kifacsarja fény magányos kínja

fekete folyam hömpölyög árad testünkben hullámokat vet gonosz szellemek ördögi fintora
vágyakozó fehér folyómeder óvó-megtartó ölelő karjaira vérző-piros sebhelyes tüzes part a
fekete árad eláraszt elnyeli fénysugarak rajzát szétszaggatott álmokat

mérges vizeim öntözöm megfagyott vérem kősvatagát sötétszirmú piros nász virágai lebegnek
halálmadár szárnya alatt

kiszívom a világvelőt isten csontjaiból

ördögök rombolnak megalkotnak isten ujjain elpusztíthatatlanná válsz kezeik alatt

kígyó mérget sziszeg a békák brekegnek ordító oroszlánok sötét zuhatagot köpnek vergődünk
rab-tigrisek elsőprő hullámain egymás karjai közt kés és gyilok

körüljárod fehér házam ordító oroszlán szimatolsz mint kopóid teutánad

fekete gyöngyök lángoló piros pokol tűzmezején sötét roncsok ziláltan

sötét burok mérge felfal elnyeli istenek fény-falloszát hódol megkínzott szétszaggatott teremtdő
forrás eredetén

sötét fertőt kényszerít ránc a mérges tenger tajtékos zavaros hullámai vízbe fojtják szép
szentjánosbogarakat hangyák földes seregét elárasztják észre sem veszik

ordító oroszlánokat kaszabol korunk búzós mérge szivárog a hatalom sötét vize vágyakat érlel
éltet rohaszt kidönt fényes pontok világítanak

mérges vizem zúdítom rád pokoli kínok gyötrelmes mocskát a borús ég kifacsart megfojtott
pirosa

gyűlölet örök zöldje irigykedik szabadulni kíván a piros álom ránehezédő hatalom életének rohasztó elnyomó bűzében kiveri méregfogát a fény hangjai felfalják ürességét bach bartók beethoven dalí klímét úszkálunk aranyhaj fényes tengerén michelangelo mozart wagner van gogh

fekete törzsem világfényes hangokon erősödik jöhet borús ég viharos szele

szörnyetegek alakváltozásai kongatják üres serleget játékos világok vérszívó halászok hatalmában elillan a tündér

gyökér és törzs összeköti föld humuszát az éggel a váz gazdag korona tobzódása járulékos az időben

arcaink tépik-hasogatják egymást szagatják tíz körömmel karmolják kezek marcangolják gyűrűknek tönkreteszik megmérgezik az ég elrohasztják csupa seb-csupa vér-csupa víz-csupa váz-csupa izom életünk

napom leszállt hazám szívébe szabadságom

kelet-nyugat-észak-dél pályaudvar párhuzamosai szívében dobogok

házak rongyait lebegteti a szél testüregeimben arcok kikelete pusztul sötét köröket ró haláluk remeg didereg szürke idő fojtogató sebe gennyes eláraszt a méreg bizsergő-pezsítő mocskos világszirmokat seper szállingózik szabadon fehéren

elnyel a fekete folyam szorongató bús feje fekete üreg rémisztő diadal kaszabol felszabadít a fekete lyuk

tükörsima halott lélek a kis patak elvezet árnyékos táj ürességéhez besötétedik

megérkezem sorsom pokoli házába termék hiánnyal tele szerelmes zuhanás segítőkész akarat nyújtja kezét a fuldoklónak a mélység lélekbugyrai parcellázva a duna csöndes folyásán a nyugalmas kikötő zuhan át- agyonázottak élete gyökereimen humuszos olajozott pokoli gépezet bezár halálos otthonod sorsalakzat mintás történeted átázott befagyott halál élete magad maradtál betonozott otthon sírgödörében szobádban a szeretett mindig másnak keresi kegyeit és nézel üresen megvilágosult magad elé a föld az álmok mélyén sír szobáinak zárt üreges termeiben sorsod kulcsa lecsupaszított sikoly veszélyes veszélyeztetett zuhanás a föld bezár a sír üreges üres apám sorsalakzata feltámadás a gondolat kijutni belőle a nemzet meglátom lelkem lelke rajzát agyon-áztatott földalatti város térképét kiürül kinnal bámulom sötét erdőm a mélység kőrétegek zárnak el fényes földfelszín folyóvizének életétől onnan indulok egykor a biztos stégről sírboltozatomban világlik személyes életem csörgedezik a mérgezett sors itala gyökereimen felszívódik törzsem lombosodik a pokol a halál a sír-sötét fényes leveleivel lázár feltámadása ülök előre szögezett szemekkel a női buddha

fekete üreg felszívja kiüríti világom elterülök akarat szívében fényszikrák tengere világlik

vérezik az ég alja alkonyat tüzen tömeg sűrűsége összezsugorodott törekeny anyó piros csíkjain szomorú fűzfa tűzenergiája csillagok akarata pulzál őrvölgy tómból pórússaimon felszívott fényem szellemhangok lelkének egyre gyorsított iramú pörgése felfalja a világot tűz szívében piros energia

véges világok határtalan kimeríthetetlen csodája mindenség karjain ringatózom személyes sorsom célirányos módszereivel kérdez megvilágít isten-szerelme sors-alakzatokat helyzetek kiszámított gyakorlata kimódolt módok eszközei ész hullámain teremő-teremtett világ folydogál ereinkben csörgedezik ujjainkon részesedésünk szerint idő korlátain isten vágyának a nap kíváncsisága magához ölelni az űrt formálni arcait életszikrák akaratát élő-élettelen szerves-szeretlen minden anyagi halmazállapot világtapasztalatát teremő-teremtett mag-energia-tér megálmodott szépséges törvényein megfeszülő-megfeszített világ rejtőzködik saját testén lakmározik végtelen idő szerető felelősség

csillagaim sorsalakzat börtönében gyöngyszem a láncon kiszakad fényem látja megvilágított rajzunk

idegpályák behálózzák testem csillagait kihunyó fényük megbénuló életünk visszatér álmodó álom öntudatlan energiája

rózsaszín szilánkokra töredezett álmain köríve rejtegeti sziklasír sugárzó hangjait

kiszikkadt-kiszáradt bozótos mélyén elrejtve hagytalak fojtogatott az irigy sötétség isteni hangokat könnyező kínos idő meghíúsult álmai gonoszul fintoztak fogaidon kuncogott a gyűlölet

betemetett piros vér tüzes nap égő vörösén pipacsmező pulzáló világai láng-hullámok

fekete üreg édes álma nem zár magába halálos nyugalom karjaid tested pirosa kivet magából elhal lüktető seb vérzuhataga

elszáradtál kis bokor kiégtél hideg éjszakán nem melegít hasogatott halom fa halott nem él nincs tüze forró az üres lég körülöttem

porból kiszakadtam szomorúfűz a mocsokban benzingőzös út mentén mérget lélegzik tüdőm világ temetett sorsában

sziklasír kövei hasadoznak a föld áporodott sors szaga a tűz-energia kormozza égeti a börtöncellát

világ sorsunkban eltemeti rothadó tetemeinket

holt madarak kifeszítve világ kő-barlangjaiban

csillagok közt szárnyalni forogva keringvén szépséget szabadon megélni hegy gyomrában kifeszített fekete szárnyak szerelmes tűz rothadó halott hamuszínű madarai

vérünket ontja korszakos halál rejtőzködik sötét ostoba magány elszenesedett bokrain magunkra hagy a tűz felperzselt életünk felégett tarló lángba borul a föld kiszáradt elpusztított világunk

kőhalom aljáról bányászom piros szíved betemetett égek holt tested mellett a föld alatt tüzes lélekszellem égi alakzatom

nap tűzkígyóiban lánghullámok földre költözött leszállt a nap tűzkígyók hullámzó lángcsóvák

föld szívébe költözött a nap hamuszínű szürke sivatagán elterül kisajátítja birtokát tűzkígyói falják-égetik lánghullámok az örök édes bánatot meghasadt fehér szellem-fáját

lángokban szívünk a nap tűzkígyói pusztítanak a föld okos ösztönét meghasadt ölel fehérfényes energia ölelő karjain karja rabul ejt csupasz csillagerdő magányos örök égés

nap csókolta a földet mikor nálad jártam kiégettelek sivár-pusztá tarló vakított a fény jeges tükröben energikus idegerdő összeborzolta képi világod megfeszíti égő testemet

vérvörös fekete nap halott testünk hasad a forrás fény-fakirály fehér áldozati oltár virágzik tűzgömbjében a sötétség halált-fojtogató karja örök égés misztériumában hasadozott feldarabolt testünk

élet áramának sodrásában korcs kiszáradt odvas faüreg földszínű szürkés sötétje sorsszületett éhen-hal hullámszik ringatózik sustorog suhogó búzakalász-mező ringat

nyers hűvös levegő éles csapásai hargita szent hegyén a szentség felemészt zuhan énem a sötétség megsemmisül a fekete nincs a semmi vagyok

fekete köpeny a halál kiemel dobogó szív csattogó kések ügyes mozdulatai összeroncsolt izomcsövet pulzálásán a fekete semmiség zuhanásom vagyok a lét tudata kiélezem megsemmisülő hulló szív halála eloszlom az úr a sötét mindenség

kiszakad a piros dobogás légüres térben csupasz magára tekint maghasad szétszóródik fényszikrák sugarain örök sötétség semmijén a hatalom felszív elnyel magába zár fergeteges gyorsuló zuhanás semmi úrjén hullik tudatom magja élek és végignézem látom haláloamat

sziklaszirt szakadékan légüres térben megfeszített szárnyú kőszőlő lankatag lekonyuló fej örök szerelmes élete kőbe zárt megformált örökség magány

elnyel a kőbarlang sötét ürege holt szárnyalások tetemén a fény határtalan akarat hatalma semmi úrjén kivirágzik a szerelmes hívő remény kőtábláin az örök ige

éteri fehérfényes szárnyalás kiömlő vér holt szíven a tűzgömb az égő elhamvaszt emésztő égés forrósága fényáradat semmijén örökkévaló élet fája magfűzió-sorsom megfeszített hasadásán madarak széttárt szárnyának hűvöse

fénymadarak örökkévaló szürke álma csonkíthatatlan az élet fája a sötét úr végtelenén -nem csonkítható meg- agyonsebzett fekete madarak zavart keringése sors poklába zárt megfeszített szárnyalás vérző tűz fényében

nap örök tüze ég kihalt pusztaság földjén fényes életfa márvány kristály-szerkezet szürke álman gyökerezik a lét napfényben nedves világ sötétjén

izzó föld forró lelkei fényes szellemei fekete burkában

tüzes kín édes teste szeretkezik egyenesen előre tekint maghasadt lélekarc sziklaszilárd
magányos büszke rendíthetetlen sebzett istennő ülő kő-mellszobra szerető odaadó simulékony
macskafajta

odaadó szerelem forgó keringése taszított föld alá vízözön-életem rongyosra ázott csupasz
rejtély-sötét birodalmam személyes alakzatait feltérképezem bebetonozott üregekben
urnatemető-lakótelep-élet ősi mintázatú világa

fenyeget világom lángba borul életem kincse fénypontok vakító emésztő fénysugárban elnyel
megvilágított földalattiság

egymás testét vesztett élet fényében rejtett nap narancsos tüzén kettéhasadt egység örök élet
fény-fája

lávaflowam örök égés szilárdul kötött anyaggá életem sejtjeim gyémántfényes csillogása ragyog

szerelmünk megfeszített sólyommadár lángkígyók égetik örök kövek vértanúságát napban
fényélet fényfáját szépséges fönixmadár szentséges hamuja száll

kősziklába vésett szerelmes ígék tűzmagmában sötét a fény megfeszített madarai sugárzó
energiája

lekonyul fejed megfeszített kő-sólyommadár

arany rejtelem-világ megszületett gyermeke megvilágított kőszikla sorsalakzatai fényes
gömbben mélytengeri szív dobog hűvös üveg tükrén lélegzik-pulzál a világ

aranyeső szivárog mélytengeri magban szorongató üreg megfojtott vágyak szabadság
szerelmesei megkötözött sóhaj földbezárt feszített akarat üdvözült természeti gyönyör

aranyeső csurog alá arcomon ondósejtek árama felszívódik fekete sors üregében fénypontok
szeme sugárzik a kegyelet kegyelmet alakzataim alkotása hullámszik a vérfrissítő szív

arcképcsarnok szívem szorító dobbanásán fényégetett sebek alvadt vérnyomok

fényesfehér fallosz merevedése hűvös spermaflowam sugárzás jeges napjain megtermékenyít
világom megtartó-fenntartó fekete mag tárguló mindenség szíve örökkön születő szív
lángmagma tüze

hétmérföldes lépteink csillámló aranymező megfeszített üres üreg tündököl a nap a szűz földön
aranyfény áramlása szétszóródik fényszikrák szétszóratása magvető kezén sarjad a világ a
csönd-magok fekete tűz humuszán világok fényfája

fe fekete mélység gyökerező fa fényszikrák szívében sarjad áramlik aranyeső vize

fehér fatörzsek összekötik eget a földdel fekete mélységben gyökerező koronák küzdelmes
törekvése napfényes remény bűvöletében irtózatoss fájdalom a fák halála kidől sebet ejt a súly
az iszonyat szele

úszom-úszom szédítő rohamban öntudatlan keresek könnyű fény dereng nem értem világot
megpillantom kutatom gyűlölve szeretem férfi-másom kutatok-keresek keresztút terhe mire
szóra méltatom az egyetlen társat kihűl teste kialszik futnék utána hova lett elillant a piros álom
úszom-úszom felejték kitörlődik újra látom vérpiros öltönyét szemben a nappal tágra zárt
szemek a fájdalom és nélkül hagyom menjen elmenni elhal megsemmisül úszom-úszom
feloldódom könnyű karcsapások ígéz ígélet megbabonáz a piros jelenés az örök ige a varázs a
halálos nyugalom egy vagyok a vízzel egylényegű nyugalanság gyötör haldoklót a láz a szikla-
szellem állatösztön a fényt meghasadt én az egység egyesül a férfi és a nő kikecmereg a vízből
szilárdan szelíden ravasz ügyesen elszántan ül a stégen nézi a vizet a halott

feketeszemű fényes férfi és megfeszül világunk az élet magja éjszaka meghasadt ölében

fekete tövisek kínozzák élő szárnyalás szigetét fehér vérrózsa fekete szemét forró homok-
hamum mezítelen

születendő halál sejtmag anyaméhben bébicsírák

állati üvöltés tüze fekete hasadék-présben megvilágosult arany-ösztön

üvöltő oroszlán simogat a farka felfal üres torok

fekete lángok martaléka elégek tomboló emésztő tűz pokla halálé gyászé gyűlöleté

áldozat tűz-oltáron sötét szökővíz gyógyító varázsló

élet őrjög testlélekszellem csillagok fekete tüze elemészt felfalnak vágató halott kémek
titkokat aranymező arany kő nyugalmát

hegytető levegőjén fényfallosz tündérlánya megtermékenyít arany magömlés combjaim között
szűzies kurva a világ megfeszített

földközelen aranyeső lángjai sugárzó napok fényt zabálnak

csillámló ondósejtek árama tagjaimon hüvelyemben aranyerdő égen-földön gyökerezik

égő tűzifa lángjaiba csap a villám heves égés fény-tébolya tombol túlfeszített magány elföldel a
fekete madár

spermafolyam áramán születik a világ fényes hüvelyemben fényfallosz aranyalmái tündökölnék
sugárzó magok napok

csupasz föld vagyok aranyló csillámlás fekete tüzem összetart fényes angyal világom képeit

szétterpesztett lábaim világot ölelő karok üres közép rejtekén termékeny a mindenség isten ujjai
mozgat szív-alakzat éter hullámain

testem magyarország magyar sors pokla fekete tűz sűrített agyvelő-drágakő-teli kincstár
meghurcolt megrabolt nyomorult végzet csonkított életünk hamuján szenvedélyes szív dobog-
lobog világ ütőerén pulzál szürke véreink fekete-fehér szellemeink szeme ragyog

ércnél maradandóbb fekete kőmadár szárnya lendül

világfa ágain fehér tornyok ütközése isten ujjá mozog a hüvelyben megsemmisül elnyeli a törzs-gyökérzet és fekete tűz sugárzik a láng megfeszül

fekete glóriás virág-sugárban fényre feltörő szökővíz visszahullik a világmag emésztő virágvíz szökell hullik fényes légbe vérbe vissza

arany mag a világ sejtje arany sejt a világ magja mindenség rejti el

idegen anyák ismeretlen arca húsízű vérszagú öl arctalan védelméért folyik a harc isten ujján forog a világ egyesül kezén nirvána ragyogó fény

nap vagyok sugár-kezeim nyújtottam glóriás fejem míg poklokra alászálltam fényárban megfürödni

ölelő karok védelméért meleg öl piros sugaraiért poklra szálltam én a szomjúhozó vándor-bolygó-apám az elutasító hátat fordított élte ezt a poklot

kő-örökkévalóság és fényes éter szeretkezése fekete nap tüzén emésztő sugarak isten ujjai ragyognak világhüvely rejtekén

nap vagyok sugárzó energia szürke sivatagon isten ujjá bennem forog kezeim elringat a föld zöld oázisom

napban szeretkező fény-törzsek sugárzó koronája

tűzmadár-kibontakozás téridők isten kezén

világfa-élet gyökere világforrás galaxisaim bolygók pörögnek gyors iramban

emberi tudat parányi részei megalkotott világok ösztönös-lelkes szellemiség érzékelt tudatosult ösztönökbe égetett élőlények formavilága élettér-érzékelés: a kutya a hangya a patkány a giliszta a méh a delfin energia önmozgása az anyagban tébolyult láz lángokban a világ hasadó egyesülő robbanó anyag intenzív fény képei néma halak föld-tűz-víz-levegő oltáron az örökkévaló háló

értelmes szerető szeretetre vágyó arcom nálad marad aranyba foglalod fekete tűzmagom szerelmes fényes ígéit

építjük a bábel tornyát ősmasszívum kő-tengerén egyéni világok zárt nyelvei fekete hasadékokba préselt árvák

megölitek egymást tébolyult sötét mély-tűzű gyűlölet gyermekei
megölitek egymást sötét mély-tűzű gyűlölet tébolyult gyermekei
mély-tűzű tébolyult gyűlölet gyermekei
tébolyult gyermekek mély tűzű gyűlölete
mély-tűzű gyermekek tébolyult gyűlölete

tóparti erdőrézlet fényes tükrén rejtőzködik a múlt a várandós jövő benső-külső világ parányi pontjai tapasztalata személyes mindenség fájó egyedi egyéni nyelvei töredéke téridő-pokol hullámszikra a részecske felszabadít a fényes halál

gyászos-fekete halálmadár-lelkem fogva tart két kő-fényfallosz egymással szemközt álló sziklanyelv szűk kis helyen megfeszített szárnyú árva fekete madár szállni kíván két fény-kőfallosz nem ereszt

fehér madár széttárt szárnya fehér homok mélység kék-fehér

égi asszony tizenkét csillagból koronám körvilágok ragyogó-tündöklő fény-villanásai határtalan örök tudat álma égi asszony fekete kőmadaras glóriám

fám szelleme felszívta határtalan fény-tengerét fekete utam fekete úr ravasz-róka szeme ősi boszorkány ősi égi asszony határtalan kék nyugalom körvilágok ívén tizenkét csillagból koronám béke hullámain fekete szárnyasok

fehér fényben tündöklő lélek fekete lángjain egyesül a férfi a nővel meg akarja ölni magát pusztítja

sötét áradat a szenny maga alá gyűri hazám szigetét a bűn fertője kimossa partjaink pokolban ég a kis földdarab fénypontok világítanak-

fekete mag sugárzó nap kő-fényfallosz szirmai ölelik
fekete magom fény-kőfalloszok napszirmai ölelik
fekete madár fényfallosz-sugarakon elszáll fehér ismeretlen homály örökébe

friss szabad levegőt szerető nép vágató száguldás végtelen pusztán álmaiban szárnyaló fekete holt madár

legöregebb legősibb asszony piros-kendős boszorkány piros-kendős barázdált csupa-ránc-arc napbarnított föld-rögök humusza aszott legöregebb asszony arca az úr bukik piros-kendős női bukott angyal zuhan száraz-virágos teste piros sugárban

fekete nap felvillantja képeit meglátom
fekete nap sűrített őserő képeim jelenése
kibocsátja képeit hét-pokol hét-éden bejárt föld-rétegek égi szférák rejtőzködő fekete-barlang-isten

fénysugár eláraszt zúdul ég magasából nap szerelme sötét akaratos föld porszem-ölébe rémülten rázkódik

fekete polip fojtogató emésztő karjain sáros bűzös mocsokba ölt megváltatlan lelkek

magányos sötét vadász látványa ragadozó madarával örök kezdet csöndje honol itt őskézdeti sötétség valamiféle anyai titok

fekete mag-nap sűrűsége világítja a világot

fénypontok: prófétáló istenképek sötét pusztaságon

sivatagi homokon természet karjába zárt arany istenek fekete napja éltető oázis ölében

felkelő nap szeretet pirosas rózsaszínébe öltözteti kék hegy csúcsban ívelő széles (t)alapzatát
isten-háromszög-szeme visszatekint káprázatos természet-folt fénysugaras víz-özönére

élő közép sűrűsége a fekete vonzza élteti holtan is a távlatokat a mindenséget a vágyakozó
csillagokat üres aurát teremt glóriát változó alakzatok élő részek nyugosznak forronganak
robbannak új formák élő alakuló világok szellem akaratóban részek formálódó változó
alakzatai világai irányító mag rendszerei kifűjja őket leheletén körök-gömbök rendezett
ritmusán pusztuló születésük határtalan hatalmam terjed fényes abszolút tudat álma elpihen
szürke öntudatlanság kreatív alkotó magát világait teremt teremő alakuló világait

fény-kőfallosz hatalma megfeszít holt fekete madarat szárnya megtapad felhős-ködös ég terébe
visszatérni kíván fény-fallosz nem ereszt

két lebegő égi ferde fehér dőlt magas torony nagy robajjal egymásnak szilánkokra hullnak szét
bőröm alatt

fekete madár több teremő fényt nem kíván kínosan kiszolgáltatott égő tűz-fájdalom elszáll
fehér-ködű homály könnyed szabad boldogságot remél nemzete isten tébolyában vagyok írnia
kell

széttárt combok mélyén világnagyságú szív dobog megfeszített szárnyú madár köszikla
aranyba öntött mérföldes léptei

aranyhegy magába zár szerelmes arany egyesülés

hegycsúcson fehér köszikla-nap mosolyog fényes sugár-karjaival gyönyörű arca

fehér fény-kő-fallosz termékenyít fekete rab madár élő halott poklát didereg-retteg fénysugarak
égető-lázás áramában menekül tejfehér köd üdvözült könnyűség szürke paradicsomában

fényfallosz-sugaraktól fekete madár szárnya elválna odatapad vergődik emelkedne fekete szűk
tölcsér-résből fehér köd-homályba megelevenedő ősi sötét holt lélek üdvözült halála mindenség
fényességét elnyeli

fénysugár-fallosz fekete mag-madárba hatol áldott állapotos elrepül

hegytetőn fekete madár megfeszített köszikla-szárnya

holt-halott kő-lelket életre keltik a fénysugarak

puszta-csupasz földet eláraszt arany-kegyelem

lélek-sorsok vándorlása arc és test leválik szellem-szikrákon hullámszik egyesült nász

fekete mag fekete virága fénysugarakkal szeretkezik fekete madár fény-kőfalloszokhoz tapad

hullámozó világszövetben ragyogó-csillámló téglalapcsík fényes rostos sejt homályos-szürke
lengedező szövetben isteni lehelet piros-idegzetű érdarabok vére ragyogó sejtben isten
egyesülése

rögös csupasz sík fekete földön fehéres zöld csírahajtás jól látható

békés nyugodtan állok az út mentén elgázol száguldó vonat túlélés első pillanata korhadt
csontkírtott fekete faüreg arany búzakalász-mezőn lengedezem tudatos lehelete hullámozom
örökkön-örökké

forog a fehér torony-kép hömpölygő köd-anyag forog fekete spirális-alakzat mozgó üresség
homályát látható fekete napsugarak sűrített életre kelt holt képi emlékezet az ürességben
megtermékenyített mindenség

tudatlanság feszíti szét kő-lábait pirosért sír az árva halott kőszikla-barlang jéggömbjébe zárt
elhullt szép vér és fekete szív fekete madárban tűzmező lángerdő kiégeti a sorsot bűnök
szennyes alakzatait a fényáradat fény teremtmény rabsága teremtmény fekete sziklamadár vergődik holt
lelke kőszárnya fehér köd ürességére vágyakozik forog a fekete-virágzirom a fekete mag a
föld szilárd kérgén fehér világtengely-torony a fehér köd spirálisan

fekete szív világközép fekete madárban
fekete szív holt lélek sűrített képeket adományoz a fény
holt fekete madár-szív világközép fényes nász
fekete szív holt madár teste holt madár szárnya megfeszített fényt zabál
fekete szív holt fekete madár fény-rab

fény kiégeti a sorsot bármily arany is titokzatos ismeretlen felvillant kidolgoz szép szent
ikonokat kénye-kedve szerint a határtalan katlanában fekete áthatolhatatlan pillanatok fényes
nászán

fogoly vagyok holt medence vértengerében a fény

kinőtte a sötét pokol megfeketedett vérmedence kőszikla-életem a kis fehér piros-tetős házat
világ szívében fényízű fénytenger-áradat mosolygó fehér kőszikla-nap

halál-medencében ragyogó gyémánt pokoli sorsban sugárzó fény-nyaláb aranya

holt medence vértengerében kőszikla-életem világ szíve dobogtat fekete napsugár-szirmokat
fényes üresség forgó tengelye homályos fehér köd

spirális nászán éjsötét éjfeleke határtalan sűrített képeim hullámozom a szépség szűk szürke
utcák fojtogató karjaiban tengeri sellő kőszigete fényárban

fekete kőszikla tüze szökővize holt fejem fényei éter hullámozik homályos köd tengerén
aranyrózsák fekete arany-gyöngyök sora visszahullik

lángmező fekete kőszikla-arca megtartó fényárban

szárnyas arany-oroszlán kitép kínos élet sorsát kiterített gonosz vicsorgó halálsikoly ágaskodik az arany ló égi szférák magasába mosolyába vékony sziklahegy csipkézett csúcsán mesebeli fehér kastély rejtőzködik vágyat ébreszt: élni

fényes nő élet vizéből nem viselheti hús-vér fallosz sötét zárkáját mégis rátérdel az arany férfi vágyott merevedése szétfeszít rácsait sugárzó kőszikla-nap mosolya

sötét démon-lélektest véres egyesülései harca a pokolban aranyhajú gyermekeket szül búzakalász-mezőn ringatózik fénysugarak hömpölygő szeretkezése

sötét szörnyetegek kintornája aranyhaj-sugárnyaláb hullámaiba folyik át megkínzott torz arcom ragyogó fényes aranyvirág sikolya

vérmező lángtengerén fekete szív kereszt kapuján túl hullámzó arany-világegyetemek teremő ragyogásban fekete képek glóriás fénye

fekete sziget kék ég boldog tengere ölel áradó fénysugarak nap-virágai

hömpölygő testlélek hullámzó egyesülések aranya fényes kék tengeri légáramlat simulékony odaadó varázslat könnyedén emelkedik szeretkező teste fehér szoba szűk keretei között

groteszk torz szűk szoba ferde falai egymásnak esnek szorongat fojtogató élmény a fekete férfi pusztító hatalma hullik a vakolat bomlik hús-vér testem fényárban bőrrétegei leválnak

piros virág közepén szírom-háló sűrűsödik lassan nyitja-zárja a téridőt a sötétség szépség képeit égő tűz napsugár-tánca éteri üresség hangjain

angyalok napsugár-tánca fény akaratában megérintik aranysárga napkorongot gömb-tűzkatlanát

jókedvű nevetés vibrálása a sírásé és zokog bennem a kisgyermek fájdalma kutyák madarak nyüsziútenek mikor öltre mennek szép szabad boldog életért -mindenkié- tombol imádott isten szerető tébolya fortyogó forróság vérvörös vágyakozás

fehér kő-fényfalloszok vágyakozó holt-halott fekete kőmadárban
kő-fényfalloszok megtermékenyítik magukhoz ragasztják fekete kőmadár kőszárnyát vergődik homályos fehér köd ürességébe vágyakozik
napba öltözött költözött fekete kőmadár
isten szerelme eljátszadozik testemen fényfallosz-sugarai elárasztanak fekete forrás fakad glória öleli
napsugár-isten fehér kő-fényfalloszai körbe-ölelik fekete kőmadár riadt vergődését
fekete kőszárnyak megtapadnak szellemi nász fényén
fekete kőmadár repdeső-verdeső kőszárnya fényes-fehér köd gomolygása fény-kőfalloszok napsugár-szirmain

földre leszállt a nap megvilágosult lelkek szent szelleme száll fehér-fényes világfában szent energia szent tüze hasadó lélekmag fénye kis variációk zeneformák

nap kiegészítő föld rejtett sötét titkait képek hangok fény-nyalábok sajátos sugarain a nem-létezés a legszemélyesebb mindenség isten oltárán hasogatott halom farakás pusztíthatatlan megfeszített madárdal hullámfény világfa-örökség örökében örökön-örökre

isten oltárán hasadó lélekmag fényízű örök életű madarai üresség világfáján a megtermékenyülés

önmozgásos fekete kötömb sajátos lényegű alakzatai látomásos képeimben

anyag ősrégi emlékezete látomásos képeimben

hangok képek hullámozgásában felépül bennem a világ ragyogó fényes fája az ige

elnyelem a világot sűrű mag tömege fekete nap sugárzó fény-fáján megfeszített madarak szárnyalása isten kereszt-tüzén

semmi üresség kérdez üres ember kérdőjele önmozgó átszellemült szellem-anyag válaszai energiája öleli a világot tudatosult anyagi üresség energiája

homályos fehér tér kapaszkodik terebélyes világ-bokor fényes éden-ige

sűrített fekete képeim varázslatos hatalma hullámozgó világ-bokor-üresség fény-nyalábok násza

testszívlélek teremtő nászán üresség pulzál fekete nap-sűrűségű képeket dobog a világ

fekete kő életre kel hámlanak külső rétegei madarakká változik glórián elül

fekete kötömb élő szíven dobban a hús forró lávamozgás háta tovagördül

szerelmi nász kinőtte a létezést fényes teremtő megtermékenyített szikla-áldozat aranymezőn

aranyasszony-szívem alatt magzataim igék kihullnak áldott megterhelt létezés alázatos térdeplésben magam vagyok a kereszt kezemben kígyó-fonal-gombolyag és szöttek-kard bűnbánó fájdalmas asszony hullajtom sarjadó magjaim arany búzakalász-mezőn villámaival elhordom a hegyeket üres karjaim lengedező-hajú hullámozgás üres testemben mag kihajt sarjad éled élek alkotó istenemmel

folyamatos megtermékenyülés fekete képeim aranya

fekete szív lángoló karjai elragadnak kitépik belőlem létezésem sűrített lázas képeim

szürkefoltos gyűrött fehér zsebkendő szégyenemben elrejttem a pódiumon

születtem és vagyok a duna-parton véres áradat szennyes lé aszfalt betontemető lakótelep aranya mozgékony mozdulatlan kő-gyermek zuhan a rakparton a folyamba a vízbefúlás a szellemi gyilok a sikoly az üvöltés újra és újra ismét gurul zuhan a gyermek és megáll a gyémánt-múlt partján a félve reménykedő felnőtt

stégen ülök szemlélem a duna-vizet én a kőszobor mozdulatlan ringat a víz nem veszem észre
sodor testem az ár az áradat hazám-apám a törvény hullik betoncellás pokolba apám hátat
fordít a simulékony hús- és vérfaló nemtörődöm gépezet magamra hagy ülök betoncellás
sírkamra mélyén

élők-holtak birodalma átjárható lelkek szellemek megtalálják egymást földön holtak
birodalmában gyilkosok szerelmetes éltető

isten teljességében -igen- más-más tudatosságú lények más-más kifejezés más-más nyelvezet
értők jelölő rendszerei nyelvrendszerek tartománya megnyilvánulása kapcsolódásai

én a kőszobor tágra zárt köszmemem sugárzik megmozdul a dunavíz

pokol sötét alagúrendszerén vergődöm önerőből át a kőtest magánya sáros mocskos
ingoványban csúszik-mászik nehézkesen római szín nagytermében szemléli az orgiát fertőben
hempergő meggyalázott rabszolgák haláltusa sikolyai fényesbarna telivér paripák hajtják a
malmot körbe-körbe sors igáját vonszolják -fejük kalodában- befogott ménés ciklikusan
ismétlődő erőltetett menet ha nem bírja kilövik a sorból megtapossa a beidegződés a menet a
patás-tömeg és szabad levegőn tiszta tisztáson arany paripák ágaskodnak égő égi áldozatok
pompás testük -föld és fellegek nászán megfeszül- és mered meredek sziklacsúcson elrejtett
fehér kastély fény öröksége öröke felé

pusztulás-pusztítás nélkül meglátni hallani érezni tudni abszolút tudat

hasadó tökéletesség az egy az összetartó szem szent háromsága az üresség atya világának fia
áramlik alkotó alakuló teremtdő szentlélek fekete anyag önmozgásában az üresség a semmi
kérdés kérdőjelez felszívja magába a világot és válaszait hófehér gomolygó ködfátyol öleli
szívébe zárja a szeretet-energia ölen megtermékenyíti új élet születik minőségi ugrások új
világok anyagi mozgás üresség ürességében anyagi világ lelkei formái alakzatai
elválaszthatatlan egyesülések szerelmi nász fia saját vérét ontja örökéletű világért ő hozza meg
áldozatát megpecsételődik örökös teremtdő násza a mindenség körkörös ház emberi istenkép
szeráfkarok közösségében fény- időutazás tudatosabb jövő egyesült élők-holtak birodalma
földünkön élőkben megszólal a holt halottban él a földi létezés apám űz hajt démona szívja
vérem éveken át így üdvözlül így menekülök megvált megváltjuk egymást isten világa mozog
anyagom fekete dobogó kötömb fekete madarai szentlélek szikráival egyesült sűrített fekete
képek isteni tapasztalat isteni élmény tömege a kezdet a ma és a jövő négyzetes kör-kötömb az
ige dobogó kihűlt lávagörgeteg háta megmozdul leválik a külső héj a perem-réteg kör-sugarain
száll fekete madárraj fekete kötömb-középből fekete négyzetes kör-kötömb gördülő-görgeteg
háta fekete tűz fekete lávafolyam mozdul látom rejtőzködő hatalmát visszafogott mindenség
erejét a tűz az anyag a fény korszellem-szegmensekben a bábeli nyelv- és zűrzavar más-más
nyelvei nyelvezeteiben látom arany fonálát pirosan szerelmetes megtartó visszafogottság
csodálatos mozdulatai örökkön-örökké alkotó-teremtdő gondolatai önmozgása üresség
anyagának anyag ürességének isten-szikrái emberi tudatban az emberi szellem változó formái
alakzatok mindene mindensége öröktől fogva rejtőzködik a múltban a jelenben és a jövőben
különböző tudatosságok láncolataiban csodálatos mandarinok csodálatos mozdulatai

kő-növény-állat-ember-angyal-krisztus király-buddha isten megvilágosult egységei az egyben
személyes sorsok fajok sorsa fajok egyedisége általánossága a hármasság a teremtdő üres atya a
fiú a világban az áramló-alkotó éltető áramlás az üdvözlül-fényes lélek szeme képei fényképei

eszmélet képzelet szemlélek a szentlélek tudatosodás lépcsőfokai szellemeken az abszolút tudat látomásossága az isteni rész az isteni lelkület képekben minden anyagban polaritásokból származó éltető energia álmokképekben dobogó szív nirvána nirvána nirvána

más-más válaszok nyelvei nyelvezete örök lényegi tartalom üresség szívó-vonzó birtokló faló hatása anyag válaszai határtalan boldogság tejfehér ködén az örök tartalom korszellem nyelvezetei nyelvezete újítók új nyelvei-nyelvezete személyes válaszok korszellem koridő önmozgásos anyagában üresség leheletének násza minőségi ugrások energia-nyalábok átvitele átadása fogadása isten megtermékenyíti a négy elem birtokló birtokát a tudás a fekete föld a fekete kígyó birodalmát a világot hordozza öleli áthatja felemeli isten örökébe az anyagot sötét tudattalant és a fény násza üres istenkép átvilágított lélek lét létezés szellemek angyalok karjain

isten szeretet-energia fenntartó-megtartó lehelet abszolút tudatosság
szeretőm a magány szeretőm az isten
dobogó szív késlelteti szellemi leválás rétegei fekete madarait halálok szellemek támadó fény-
kísértetek otthonos háza birodalma fogadótermei felépítő felépítését

teremtődő-alakuló isten a világban addigi teremtett üresség-világa részese minden
teremtményének tapasztalati élménybeli tudatos-tudattalan birtoka struktúrák szerkezet-
építkezés élő-alakuló folyamatosan teremtődő multiverzumok folyton tudatosabb lények holtak
birodalma angyali- szellemvilág istene személyes és általános véglet

sötét tudattalanom képekben megmutatkozik a fény fekete kéregben a forró láva plazma-láz
tágul anyagom emlékezete világaim születése tudattalanom képei teremtő-teremtett világ
lélekanyag szelleme szent háromság atyafiúlélek az egyben örökkön létező szent anyag elváló-
leváló rétegek teremtett világa teret helyet magának átszellemült-lelkesült anyag véges
határtalan üresség ölelésében gomolygó fehér ködben

lélek-kőmadár-szentlélek-fekete kő tüzes izzó láva-magma kisebb robbanás egylényegű
teremtett világ külső kis tömegű elváló-leváló rétegek perem-világok születése átszellemült
lelkesült önmozgó anyag peremvilága pillanatokra érdekli csak befelé fordul befelé figyel
gondolatai mozdulásán világok születése sajátos arca égetve a pecsét az örök anyag sajátos
arca lelkesült-szellemült világa szentháromság dicsőséges diadala gomolygó fehér ködök

szem sűrűsödik titokzatos rejtőzködő szikráiban a látás a látvány fekete képek sora isten ujján
megalkotott formák szellem-pecsét mintái mintázata csodálatos sajátos anyag rejtőzködő
varázslatos titkai hűvös szellem gondviselő szerelmében ujjain kezén alakul-formálódik a
kínos-megkínzott anyag kileheli lelkét a tűzben a jéghidegben meghasad szétszóródik
sokasodik megsokszorozódik szellemszikrák kiégetik agyonégetik szellemben szellemek által
formálódik a világ áttöri szűkös határait legyőzi magamagát a harcok szellemanyag mindenség
szerelmes násza titokzatos egyesülések megtermékenyítő örök szerelmek tárháza
újjaszületések örök pillanatai régmúlt világok új nyelvezetei az üresség teremti felfal megemészt
öklendezik üres ölében alakulsz fejlődsz növekedsz szeretkezel áramlik átjár teremtő energia
örökkön-örökké újjaszületés folyton-folyvást megszületés szülési születési kínok égetik halált
és életet terebélyes világfa ágai gallyai szellemanyag-egyesülés nemtelen megtermékenyülés
pillanatai megszülető új világok meghasadt lényegiségem energia egyesült minőségei
pusztíthatatlan aranya örökkévalóság örökös megtermékenyülés kölcsönös nemtelen egyesülés
pillanatai új életek új világok

megmozdul világom kiválasztott fényes sejt-gondolat képek háza fényes szikrák ujján a megvilágosodás teremtdő-alakuló örök anyag mozog mozgolódik alakít önkénye önkéntelen forma-világokat tudattalan önmagából rejtőzködő hatalom elrejtett tudása öntudatlan átszellemült szellemített anyag mozdulat önkénye tudattalan izzó energia láz és a peremvilág leválik kihűlt lávafolyam-réteg hullám-görgeteg iszonyatos hajnal héthalált halt üzenetét gyógyító-gyógyuló lélek-szellemképek garázdálkodó testem elejti igéi magjait aransárga búzamező magma-hasadásban képlékeny anyag leple sejtet félrelibbenő fátyol

mozdulat önkénye tudattalan tett szellem utánérzése anyag önmozgását utólag ismeri a tudattalanban megtörténik fényén minden mi elrendeltetett eszmél utóbb szellemek tudatszikrák kora információt felvillantja a gazda ujján születik anyagi világok kezein hordoz szerelmes eszköz iszonyodik gyógyító-gyilkos energiák nirvána-tudatom övé sötét lélek fátylát meglibbenti természet anyaga milliárdnyi éves szellem-múltját rettenetes értelem szellemvilág ringat alakít anyaga utólag eszmél értesül megtörténik értelmének hálózata szövetek sejtjei mezők magjai idegrendszer neuronjai cseppben a tenger információ-sejtjei isten gondolatai világháló-szövetek sejtmintázatai teremtdő igék a fajok galaxisok homályos gomolygó köd

isten teremtdő szikrái filozófia anyagában halhatatlan tudat bolygószellem és képeim láncolata hálózata rögzülés nélküli tudat fények aranymezőn bolyongás tű hegyén terebélyes világfám

föld és nap szerelmes nászán fényes világfa szellemei hullámozása isteni személyiségek lélekképei szellemképei tudat- információ-szikrák

üres anyag szerelmes násza függő hálózatokban alakuló világfa szellemei hullámozásán áramlásán mindenség-isten lehelete tudatszikrák szellemképek

mindenség-isten alakuló fantázia-világ teremtdő gondolatai önmozgásos akarata szerint égetett szellemképek az anyagban

szerelem gyermeke istenek báránya csillaga születik

lélekanyag hasadása robbanó kötömb-világ rejtett titkai jelenése fekete képek és kiüresíti magát elárasztja szellemvilág megvilágított anyag szentlelke tudatosodik mindenség-világ lélekanyag folyton teremtdő világa üres telített meghasadt kárpit maghasadt fény-sötét őrzítő tébolyult energia űzi hajtja a világot akarata szerint a nirvána megvilágosult sűrített látomások igézete feloldódó szellemek mintái varázslatos jelenések képei sugároznak

örök hasadás mindig érzem a hiányt fényes férfi-felem vég nélküli halálom szellem összeroppantja üresség lelkes anyagát üresség lélekanyaga mozdul tüzes energia szellem utána kap

megkínzott anyag rabja üresség szerelmese szellemek fehérfényes spermaárama rejtőzködő sűrített szellemképek szellemvilág nyakéke önkéntelen maga mutatkozik semmiből felvillanó tudat ámul-bámul vergődik a fényes nász-közöny az örökkévaló a halhatatlanság sűrített lélekizzások a lenyűgözött vég

fényesfehér szellemi nász szerelmes emlékezet pokol kínja hiányzik fél-felem halott
meghasadt lélek megsokszorozódik

fényes kis tüközüveg-tórész partján kövekből kirakott háromszög-fal szeme és messze
fakoronák csúcsa

kőfátyol mögött tűzmagma iszonyata rettenetes erő fekete képlékeny anyag hatalmas hullám-
karja tovagördül halálos csöndben visszafogott néma robbanás kör sugarain fekete kőmadarak
kirepülnek izzó tüzes olaj bolygószellem elveszt egy lelket egyesül örök fény szikráival fekete
madarak szentlelke

lélektest izzó kötömb-szülőtől legkedvezőbb távolságban lélekanyag saját terét megteremti

könnyed fehér köd kék kő-sziklafalán szerelmeskednek hajnali napsugarak összetört-zúzott
piros szív feslett álmai izzó beteg-szárnyú hullámmás szférák roszkatag üdvözült zenéje

hajnali napsugarak égetett pecsét perzselő mintázata pirosas tört-szívű-szárnyú hullámok
gőzölgő forró párolgása véres sorsom

nap szerelmes násza a földdel kínzó egyesülés izzó vérvörös korong lánghullámain a rideg
pusztaság megtermékenyül kövekkel óvott körberakott tűzben gyökerező fényesfehér
pusztíthatatlan örökéletű világfa

életörökség a háromszögletű kőfal világító szeme lélek-sors megformázott örökéletű kövei
szem mögött fakoronák csúcsa

föld-hegy csúcsán fehér mosolygó kőnap a tudattalan föld a hegy csúcsa összenőtt fehér
mosolygó kő-nap kőszugaraival

kövekből felhúzott sors fala fényes szent háromszög közepén a szem beteljesülésem a démon
fehér fallosza

napszebes bolygótestem alávetem elektromos fényáradat tűz-feszültségének

tűzmagma izzó görgeteg lánghullámai fényttest szikrái képei

tűz-lélekanyag gyermekei vonzáskörében önkéntelen öntudatlan hatalmában fény-téridő
hatósugarában az egy részei azonos lényegiség lélektest-részek örökös összetartozók az egy
poláris minőségeiben a szem a mag kihajt teljes ürességem izzó tűzmagma-közöny körívén
lélektest-gyermekei nirvána-galaxis homályos fehér köd

homályos fehér ködben nirvána-galaxis fényfalloszok közé szorult fekete kőmadár beszorul
vergődik életre kel a kődarabokból kirakott sziklafal sorsom életem élőholt holtélő lelkei
kőműves kelemen fénnel szőtt átítatott kékfal-háromszög szeme köti meg tartja össze örök
lélekanyag-piramis hegyem mert az összejtig vagyok minden ős- az ős vagyok mely sokasodni
foszlik sajátos anyaga az örök egynek fényes ujjain magok gyöngyök és meg- bevilágítja
kövekből kirakott életem sorsom a hozzám-tartozókat megtermékenyült petesejtben már velük
világ végén is megtalálom őket otthon vagyok eljönnek hozzám elmegyek az élet-sors- a falon
is túl királyi fakoronák igaz üdvözült boldog földi élet hűvös fényes tüközüveg-tórész

akaratomban kivirágzik énem a fal a sors köveit lebontom a szóban élni fog életre kel világom
ölelő karjaimban napfivér holdnővér fényes pusztíthatatlan világfa

sötét éjszaka-tengerem telihold-szeme napfény-sugaras fekete magok izzik heves napkorong
sötét éjszaka-tengerem telihold-szeme

föld ontja vérét a piros színt falják sötét kísértetek mindenség szívét halott világ vergődik fehér
madár kötömb-teste a föld szelleme gyászban megkötözi véres halál

kiontott vér koporsó szívében meghal a világ vergődő fehér madár kösziklatömb fekete kérge
meghasad a tűzmagma a nap felfal feléget

fényszikra-magok mintás-szöttese gondolatfonalak szellem- lélekképekben
fényes sejt megteremtem testem lelkét szellemét szövet szöttesét

néma robbanás gyermekei halott kötestbe száll a lélek pillanatig igényt tart rájuk a rettenetes
tűzmagma-test a közép a bolygószellem dühe irtózatoss erejében megáll a pillanat bezárul a
fekete kéreg körsugarain kirepülnek körívén elülnek dermedt kőmadarak

hűvös tüközüveg-tó partján fényben áztatott szent fal kövekből kirakott testem nap-szeme
háromszög falán

kövekből kirakott háromszög-szent fal napszemű teste napsugár-ízű teher

álom vonzza az életet magához lélektest-vágyódás képeit megtestesül a sors a tenger
titokzatos rejtélye beteljesül tűzmagma-feszült akarat fénytenger-napkorong

tűzmagma-közép a fekete kéreg istenül teljessége körívén dermedt kőmadarak iszonytató
csöndben kötömb teremő robbanása vonzáskörén teremtményei

isteni szem az üresség látó tudatában a holt üveg-tükör-lélek a halál-part a napsugárral átítatott
háromszög-fal fénypont sűrített szeme –és nyelvi falbontás-

tüközüveg-szövet csillámló ragyogás alakzatai

tűzgömb örökkön égő áldozata emésztő halál fekete karja falánk szemérmes mohó féltékeny
fukar rejtegeti titkát a pusztulást-pusztítást és isten áhítatos nyugodt békéje

négyszögesített kör szilárd fekete váza véres víz lángjai örök égés a világ lázas sebei
mindenség izzó fájdalma ölel

fekete madarak lassuló szárnyalása emberi istenképmás körívén elülnek

holtan feketén kör peremén boldog csöndes béke

égig érő piros fa hahotázik kacag unott tátott szájában szürke halál hullámai természet
színeiben köszikla rostjai játszadoznak tejfehér köd tágra zárt szeme

számolom örökkön táguló kör alakú világaim egy tőről fakad középpontja bárhol is van én
vagyok üres tereim telefújom világaimmal örökkön kihullnak fogai gazdagon teremtek-
fenntartok és pusztít a bűzös rothatag száj a halál és a gyász

vad-szabad sólyommadár köszikla szakadékán megfeszített teremtdő-teremtett kör alakú
világok mindent betöltő átható fényben

tövises napkorong kukacokkal gép-gerinccsatorna szárnyai tört karmok illesztékei testébe vájó
vércse-csőrök

sperma-magma föld megtermékenyít világtenger vakító fénye

unott tompa halálszigeten fényfejek fénybogarak a világ játszadozik rubinkígyó és ékszer

havas temető fenséges csöndjén apám hívogat a fehér szellem szigorú dallama öröme béke
tisztá tükrén játszik a hullám és néven nevező tudom telítődik életemmel lerakom bűneim az ő
arcának hamu-tégelyét

poros-piszkos aszfalt beton-városban hajléktalanok lábbúze üres üvegek okádnak epét özönvíz
kövé dermed a számban holt lelkek gyilkos csatározása szürke porban dobog piros szívem a
tágra zárt szem tejfehér ködben átjár boldogasszony kék hulláma szoknyája redőin az aranyeső
áramlása szabad életünk csonttá aszott megfárad aranygyöngyök homokja foghíjas szánkban a
szél zakatol pályaudvar párhuzamosain mocskos kikelet

szemétdombon süvít a szél járja táncát mozgó naprendszerünk szembogárban szürke útjaimon
fuldokló fák közt kietlen szárnyaszegett kavarog a világ poros-mocskos városomban piros
húscafat mennyország asztalán arany nap fátylán

sötét éjszaka skarlát-rubin arany sóvárogja tudom édes szerelem szabad tiszta üde levegő
zenéjét angyalok társa a folyóparton betoncellás sírkamra mélyén

apám és hasonmásai a fekete sereg elrabol özönvíz árja árad bukik a halál betoncellás pokolba
a dunavíz áradása észre sem veszem birtokol a gyűlölt magyar halál az örök pusztító pusztulás
és én az isteni lét a létezés a holt halál kitámolygok gödrök mélyéről örök élet dicsőség szabad
boldog vigasz és napozok isten kezén

szerettem apám és mestereim a szabad lelkű tiszta poklot mágikus színészeit pezsgőt
bontogató hipnotizőreit búv körük üres játécai járatait sóvárogtam magam e piros virágot
fekete tengerem holt-halott ország porszagú mocskában anyám kétségbeesett keserű magánya
az örök helytállás szürke unalma vért izzad míg tanulom a világ nyelveit és vonz az élet az
álom a szabadulás a sírkamrából tiszta levegőn szép tág tudó lélegzete hol nem mérgez nem
mételyez a fekete csillag a fekete ország égi szférák nyelvek zenéjén hangok börtönében a
művészet és rokonaim a vérszerinti család mérgezi magát bennem gyűlöletük kivirágzik harcuk
az öldöklés a pusztítás örök vágyak sóvárgását öli gyilkolja anyám vágyakozása
mozdulatlanságra kényszerít skarlátvörös természetet fekete homokot dermeszt piros erek
életét minden megdermed körülöttem medúzafej és maszkja mögött rettegő skarlátvörös mars
áradó tomboló fergeteges energia halálos rémület az örökös visszautasítás üldöz halálom a
melegség a szerelem sárga vágya-vágyakozása

üdvözült unott szomorú fénybogár győzedelmes három férfi isteni ágyán a dicsőség diadalmas hermafrodita magjai kínos alakzatai szürke sivatagon

gyászolom megkésett kínom ráncos öregedő arc rózsáit piros szirmok fekete selyem ravatalon a rettegő eltáncolja iszonyat lépteit a sír felé a halál ritmusait gyűlölet jég teste zimankós hidegét tudattalan kínos kénes bűzű alvilágot hol áldás voltál egyesülés forró-lázás veríték fehér izzású vérfürdő csupa-seb test stigmáival római szentélyek örök tavasz fénysugár isteni pár tél alkonyán halál hajnalán tündöklő pontok hullámozó világok szakadékokon sodor-árad az elrendelés messze üdvözítő gyilkosomtól

addig üti-veri testem-lelkem míg írmagja sem marad a vágynak legnagyobb vétek legnagyobb veszteség nem simogat nem becéz nem érint nem csókol minden sejtet és minden porcikát és nem vetközünk gátlást ruhát maszkot édes bizsergő imádatot életteli teli vérbő áradást dermedt csönd fekete jegén kormos-gyilkos savanyú megkeseredett füst por-hamu vagyunk egyesült hegység szelleme isteni arcom a falosz az üstökös monogram

bűnre harsogó angyali kürt égető pokol lángjai milliárdnyi halál tébolyult körei fekete több tonnás kőcsillag alól megmenekül őszi erdő-részlet lélegzem dobog szívem míg összeprésselt testük-lelkük jajszava sem hallik föld-göröngy rögeiben hullámozó élő halál fiai trágyázzák a világ száguldó veszedelmét pokoli alvilág fényes-ragyogású tündöklését vezetékes csillámló elektromosság és karóba húzom az ördög fejét megistenülök fénybogár romolhatatlan arany pusztíthatatlan fény-áradat fény-áramlás fekete tengerében hallgatom szívveréseit lélegzetét üdvözült magam hallom őt látom arcát határtalan jelenései látomásai isten ágyán elterül halálom mossa átjárja jótékony hatalma mindenható szerelme életem folyamát

gyűlölet fekete lángja lobban és sodródik az elalélt gyengeség gyávaság a bűn a kurva meglopja a szentet a sötét-sivár jeges-fagyos hideget a dermesztő halált a poklot elvarázsolt áramlás felszabadult pillanatok megigézett eksztatikus öröm mágikus tüzek csíholása megöli lelked kínban fetreng tilos vágyam a vágyakozás halálos szerelme skarláterdő-testem sötét sírgödrei szabad áramlása megigézett eksztatikus öröm a piros agónia vérfürdő a bosszú angyala ítélkezik kürt harsan véres harcra hív megölni szeretett szerelmesem ne faljon fel

Paula M. Becker visszatér korai halála árnyán felszabadítani lehetőségeit miért épp bennem miért pont én hordozom kínjai szakadécai terhét dermesztő leplek éjsötét zárt sírjain halottaim látogatása vér- izzadtságcseppek csermelyei fényáradat sugárkévéi elektromosság örli idegeim tomboló energia ígék szövegei villámló viharok fergeteges násza halott csönd békés nyugalom sötét üregeiben szememben libegő-lebegő angyali emberiség és számok függő rendszerei törvényei rabszolgasága szentség angyalai

zsigeri bennem a halál az iszony és a döbbenet az út elején hétmázsás teher nyomja vállam tudatlan lévén alig vészelem át és megriad testem a ló lefelé a lejtős úton hol a vége nem tudom nincs halál testi halál vagy elveszi eszem és lesz maga a téboly csak önmagam csillagáig juthatok miközben szétfeszít tönkretesz a fekete méreg és fénykévéi és lefejem a rózsaszirmait a szöveteket idegeket vérhálózatot mocskos-bűzös egyetlen üdvözítő sorsom halálom lovát rettegő-borzongó tetem testem és az íram nem dobhatja le lovasát szétfeszít káoszom már az angyali szerelem és a menny édes dallama vitái zenéi az enyéim az igazi rokonok lélektársak isten felpörgetett felgyorsított világában bőven méri őket rövid időkre ismertet lélegzetvételei szüneteiben halálával és teremő pillanataival követően meg kell ölnöm halálos rettentő iszonytató méreggel teli testem káoszárt rettenthetetlen tartani tüzes jegét szilánkokra

törni szakadni hasadni készül dobogó szív parancsain uralkodó kezek keselyűk lakomája
vagyok nem leszek marcangoló szájaké sem lovam a gyors iram az elektromos áram fénynél
gyorsabb láthatatlan érzület a rettenet parancsa rendíthetetlen lovas az utak is mocsárrá válnak
lába alatt a társak mindörökre összetartoznak összetartanak még ha a hegy lejtős útja beomlik
is beszakad zuhanok és szárnya nő lovamnak repülök üröm még isten ürje üressége sem
töltheti be képzelete gondolatai öntudatlan álma teremtett anyaga véle nem azonos teremtett
világok ürje ürességébe visszahull így teremt és pusztít az akarat álma a mindenható örök
energia végeérhetetlen míg ló és lovasa varázslatos ígézetébe elmerül mennyben és pokolban az
isteni lény fényáradatban a semmi üres ürjén a mindenség istenül szeme szemében

isten szemében harmatcsepp könny fény-hullám elektromosság energia vagyok szemem
szemében felfoghatatlan

költészetem ott vall kudarcot ahol emberi angyali világ és istenem határos behatárolt: a
tudomány megfigyeli állatok növények életét miként kommunikálnak kémiai anyagokkal
szagok útján kisebb-nagyobb távolságból... szociális viselkedéseiket bemutatja térlátásuk
modellezi megszerkeszti mégsem szagolok a kutyaival mégsem érzem amit egy hangya érez
nem látok miként a méhecske gyönyörű nemes vadállatok vadászata sem vagyok sas sólyom
delfin és az ultrahang nem érzem világaik részben ismerhetem érezni mégsem érzem lelkük
érzületeik nem lehetek a bőrükben a jövő kitermelheti az álarcokat amelyekben ténylegesen
érezhetjük állatok növények világai érzületét világaik világait valóban isten szeme lehetne de
vajon lenne-e az emberben istenhez mérhető fogható felelősség szeretet aggodalom
gondoskodás teremtett világai iránt hisz annyi borzalmas elutasítandó elvetendő megvetendő
szenvetéssel jár az élet isten világa pedig a határtalan boldogság kegyelme és örök
adományozás teremtő nap

ragadozó madár szárnyalása vérszomjas ragadozók szelleme alacsony létra- lépcsőfokokon
áldozatokra van szükségük hússal-vérrel táplálkoznak és dalol a pacsirta isten kék egein a kék
bolygó vonzáskörében angyalok libbenő lebegő libbenését határtalan nyugalma tápláló
ajándékozó tejfehér ködben

akarat-szem sorsod az erőben kegyelem álm-energia határtalan hatalom hegyeket megolvaszt

fehér-torzonborz tébolyult hajam fehéráramos elektromágnesesség perel az éggel a kegyelmi
örület így teremti-pusztítja a semmi ürességét határtalan maga-magát tejfehér köd boldog
nyugalma

napsugárban árnyaink két fekete alak hókabátban hóbélés sikolt vért facsar okád havat fehéres
szakadék árkein fagyott dermedt tömbök kihunyó parázs dermesztő égen fekete vércseppeket
izzadó téboly szülöttei sikolyok rongyaiban

isten ágyán hangtalan vacog rózsaszín ajakkal megdermedt csigaház mézfehér csigolyáin
körökben tágul összeomlik a világ más-más formái dideregnek szívó-hatásban imádott energia
hol megszűnik a téridőanyag és képzelete álma formál formálja formába önt határtalan
szerelmet érrendszerem vércseppjei téridőanyag bejárom csillagvilág idegzetét labirintusát
galaxisait partjait mossá vérem áramlik az elektromosság kacaja vulkanikus kitörések
gyöngyöző örömök vigasz teremtő mezők az ür-úr szívó energia teremtődöm alakzatai formái
isten ágyán testem fája érrendszerem idegrendszerem hálózata arcaim kimért időkben lehullnak
az ür-úr üressége befogad elnyel életet életem idegvégződéseken a pozitív-negatív egymásba

hulló egység ige arcok a mágikus tükörben áttetsző jégtükör felszínén isten dómok kupolás csarnokok tekintetében szép igaz teremtmény áldás agyban dobogó szív vércsepp a hálózatban látom a fát ér- idegrendszerem gyökerezik pokolban és a mennyben elkalandozik a képzelet vénák artériák áramán áramlásán örökkön teremtmény világok helye szívem szerelme látom a fát képzeletem időnkben időtlen megtapasztalom az erdőt gyűlölöm és szeretem ér- idegrendszerem az üres téridő üzen számlálhatatlan dimenziók titkait képzeletemben háromdimenziós vércseppek számlálhatatlan dimenziók képzeletében vagyok arca isten ágyán a fényes háromszög és a sugárzó szem néz rám mered isten ágyán jégtükörben téboly édes tüze szerelme isten jégtükör-ágyán felszív magába anyagtalán teremtmény éltető szellem halálmezőn hullámozó határtalan szerelem isten ágyán szárnyaszegett fényangyalok fényes sejtek fénypontok fénygömbök világszövetben világok szövetében fénysejtek gyémánt rácsaiban felvillanó fénypontok fényüzenetek elektromágneses hullámozás láthatatlan hálózatai üzenetei égi fények

nap és világ árnyai beszélgetnek velem

nap és világ árnyai képek közönye sűrűsödik látó szemben a világ képeskönyve időtlen időben az idő illúziója

több tonnás fekete köcsillag nyomása és mégis élni kell fekete anyag titokzatos rejtelmait megbirkózni a sötét fénykérvék áramlatával világból kiszakadt isten szembogarában szellemi üdvözülés a fény képei mindenható energia és szellemi anyag láncon ellentétes pólusok harcának többlete kör-teljesség az üresség és az űr-űr –nem semmi- szerelme

szerelme varázslatos bűvkörén is kikerül szívében hullámozik a mindenség dallama bájos kisherceg-test lelkes szellemét megcsókolom tested minden ízét és minden porcikád sejtjeidben áramlok tova

üres szépséges létezés tébolyultan gyönyörű fenséges virága feszítő sűrűsödő energia édes kegyelem tüzeben ritmikus-ütemes pergő rend bájos kisherceg-test aranyhaja megcsókolom tested minden ízét minden porcikád sejtjeidben áramlok tova ízig-vérig-porig átlelkesült üdvözült szellem

apám szenved a végtelen űr rideg-hideg ágyán kidől és kivirágzik bennem isten a költészet széjjeltépdesett virága nap sugaraiban világok árnyékos szöttese por-hamu szövet testem szeretlek

üdvözült lidérces árny körtáncot lejt hófehér csönd ködén napsugár világ pórusaiban

körtáncot lejt keringőzik árnyam a havon tejfehér ködben üresség szemem határtalan béke nyugalmas csönd egyik arca lélegző dobbanó szív meg- megpihenő teremtmény-pusztító isten

csillagos ég áramló harcmező szívemben dobogó hullámozó mindenség elektromos számtan teremtmény-pusztító aranya ragyog tündöklő szikrázó pontok szabadsága rend törvényeiben

egységünk legyőzte a halált a gonoszt feltámadunk ragyogás szürke hangjain

kaotikus áramlatok rendezett vizein hét mennyország hét pokol krisztus és anti-krisztus hamuszürke gyémánt és szám szél lehelet teremtmény-pusztító a törvény tejfehér köd fény-szeme

piros mázban didereg retteg játszik a halál a piros árny arany nap narancsos tüzen fehér csönd
tejfehér haván kergetőző keringő árnyunk piros kőszikla-pusztaságon üdvözült kert ragyogó
tündöklő fenséges virágzás beteljesült megálmodott fénypont tejfehér köd szemén

istenkép-álom-alvás-hűvös könnyebbség képzelet-akarat-látomás-ima-gondolat-tett-
megvalósulás-realitás-létezés-lét-mindenben isten beszél-gondolatáramok-holt-halott belső
világok-fekete képek- egység szemlélődés szellemi élet-út hit-megértés-szeretet-szerelem-
szabadság haza magyarság

napsugár tövise simogatja bőröm halálfáradt fásult közöny zárt téridő-körút hord áramlata
magyar fekete folyó hömpölyög tövises cseppjei szűnnek-égetnek vérrel színezem a magyar
kínt szerető isten ravatalán

vértolulások életem zátonyán háromszoros halál zsilipje torlaszolja testnedvek idegi áramát égi
tűz fekete markolatban

játszótársam a tejfehér köd isteni szeme elhullt vércseppjei zárt sírűreg zárt halál méreg eszi-
rágja testem aranyát férgek kukacok magyar hon farkasok vicsorító üvöltése

megfeszült elektromechanikus világ tébolyult iram áramlatán viszi a víz testünk csapkodja
megfeszített fényszálak ragyogása hálózat fénypontjai felvillanása határtalan űr anyagtalan terei
megfeszült téridő erőmezején mindent betöltő mindenható fenség hatalmas erő erős hatalom
éltető halálos feszültség örök élet űrjének záloga

napsugaras aranyhajam mérgező kínjai fekete folyó kínos mérgei piros vércseppjeid a
véráramlat ólomgolyókká szelídül édes kavicsok téli napok fehér izzás özön-közöny

áramló aranyhaj átjárja testem vérhálózatát a dicső árvaság egy kis trágyadombon lecsücsülünk
kiterítve isten ravatalán fásult üdvözült szürke dumcsi

édes-kés-kék szemed tündököl a szürke ég a gyémánt fényes kristályrácsa tökéletesség feszült
terek láz-űrjén

elringat szerető kar halálos édes folyója lázadó aranyhaj üdvözült halál élete fásult szürke
dumcsi éltetője

ravatalon piros nász ujjong téli éj megkoronázása várlak újra és újra látni

medúza levágott fejem arany áramlása szénné égett testek hamuján fújja a szél test-űröm
semmijét elnyelem a megolvasztott kősziklákat töpörödött ólomgolyókká sűríttem őket a
határtalan üres elektromosság mágneses terei szemed kristálytisza halott létezése

ürességedben megfürödni fásult fáradt unalmadban énekelni darabokban létezni halott arcod
dicsőíteni zsenialitás szabadságát imádni tudván a feltámadást szépségesen élni időlegesen
részlegesen létezni

ősrégi tér kristályos szerkezet képzelet emlékezet rezgő vibráló hullámmásom merev holt-halott
tükkör-szemed

kegyelem kegyelem aranyhajú napfejjű szörnyeteg szemében látom kínomat tükörsima jég kínoz
halálát teremtdő-teremtett életet megfeszített ostor-pattogás megijedek rémülten temetem
ellopja tollam nálam marad és mindig előveszem ha érleli az idő

tébolyom az éjszakában ezerarcú –karú isten rángat ide-oda ujjain pörget az éjszakában isten-
arc rángatódzó idegeit megalkotom rendezem tébolyom taszít ölébe édes álom megsemmisülök
teremtek pusztítók alkotok örök fénnel égek elégek

vénusz él áramkörén érhálózatán árad a kegyelem befogad az örök magány ezerszínű arcát
ezeregyéjszaka meséit és fekete tengerem vibrál képeim adományozom szeretett arcaim

nem érdekel milyen utakon érsz el hozzám csak gyere

lángtenger habtenger nem érezlek kögörgető vért izzadok míg hegyeket mozgat világokat
igazgat vagyok élő halott láncszem szürkén felvillanó mértékre

tiszta forrásból fénnel test örök élő éldegélek fiaimat feláldoztam szerette a világot húsból-
vérből nedveimből téptem ki őket szolgálai szabadságért örök életük legyen

virágszakító virágfakasztó oltó-metsző fényt szerető virágba borul virágfüzér hullámozó virág-
tenger virág-legelő apák korán falják fel fiaikat

sebhelyes testem hegek borítják sír-sír szemem szürkésege feloldódik testetek fényén szürke
lánc-szemekben

köd-tömeg akarata szolgálai fegyelmezettség rendezgetett álom megvalósít szeszélyeit felvillanó
gondolatait sivár halott bájos báj forgat isten ujjai hegyén hangyaboly ici-pici csillagai méhek
tánca csodálatos mélyszínek égen boldog tengeren

szelíd alázat láncszem lenni útjain szürke gyöngyszem a zsinegen vércsepp bebetonozott
csatornában idegsejtek kapcsolódásain elektromos áramlat felvillanó fénybogarak hálózatok
rendszerin

szeretlek jössz te jössz te aransárga napba ithaka kék egén és tengerén megmászni a sziklákat

ismeretlen mélyből feltörő varázs beláthatatlan utakon téridőn túlról vigyázza erőm fényetek
meghatározott ritmusain

meghatározott lüktető ritmusain szolga vagyok szürke kihunyt gyöngy a láncon felvillan és ad
tovább viszi üzenetét szegény kifosztott maradok magam koldulom fényét adja újra adja mert
sírva döngetem a kaput és fény-szeme megpihen a szívdobogás szüneteiben alkotni-formálni új
erővel kör alakú világait a kegyelem édesen mos át fehér-fekete pusztító-teremtő arca szürkésegem
tejfehér köd fény-szeme dobog szívritmus szüneteiben a világ elnyel sötét űr sötétségem

ismeretlen forrás szürkességén kivetülő képek áramlatát tartják megtartják arany oszlopok
ismerős énem homlokzatát kupola szentélyén kék ég alatt kinyilatkoztatás igaz lényegét

ismeretlen forrás szürkén gyöngyöződik korhadt farönkök álmai jelenésén nekem szánt arcok
sötét üresség emésztí őket emléküik fénysugarakat lövell

ezerkarú ezerarcú világot éltető átjáró hullámszél vég nélküli teremtmény-teremtés fojtogató
fullasztó kar az útnak helyet ad elvérző sebek felvillanó kegyelme élő lüktető emlékenyomok

fekete csillag lángtenger olaja fűti szerelmem örök anyagát sötét kőtestem fényzikkáival üres
körvilágok szárnyain rettentő fényáradat a szem tudata lehetséges kék tenger közelségében

sötét poklok megvilágítják rothadt ráncos szemed szíved idegeid tüzes parazsát víz- égszínkék
mélysín-sötét egeim varázslatos vonzásában szálldos a fekete pillangó megrázza magát
csapkodja aranyát

gyűlöl gyermekki szabad énem mert fényképezél folyton-folyvást leszakítod piros virágaim
magamra hagysz kiszipolyozol kiszívod velőm idegrendszerem nedveit a virágport árva magom
magam elfűjja a szél nem kötőd meg spermaárral duna-áramlat üdvözült mocskát enyém
széttöredezett öreg testem fekete kőmadaraim a fény szem a bolond a négyzögesített kör
titkok titka próféciai fénypiramis kőműves-munka a test halála nélkül tükröződik a hét a
hétshétszeres a hármas számban az aranymetszésben égi lán lángtenger a föld zsarnoki-bitörő karja
égi olaj fénybogarak igazgyöngyök lánc idegrostok áramán villámgyorsan terjed a hír felvillan
mértékre kialszik mértékre tejfehér ködszemén isten szolgálhadda

nap tüzeiben felvillanó fénybogarak násza égek porcikáid édességem a desszert vágyam szőrös
virágaimban halott betűvetés dolgozni csak pontosan szépen halott láncszem felvillanó kialvó
fénye

leszakított piros virág a porban sír arcod a szakadékban gyermeki virágtépő gyűlöllek
virágszakító parányira zsugorodtál sír gyermeki rongy-arcod ráncos bőrcafát szíved-agyad
rimánkodik istent szomjúhozó

sötét pillangó szálldos csapkodja orcám lángtenger felett szürke királyság halál völgye parányi
útszakasz szempilláján üdvözült nedvesség a vízcsepp orcáján simogatás üdvösségem
szürkeségem a fekete szárny

pályaudvar párhuzamos végtelenén poros betontemetőben csupasz piros szíve a nyilvános ház
öröklik a szent kereszt az őszi erdő a szabadság-szobor és fekete kőcsillag alól menekült
örökkön parázsló arany szív árpád-házi királynő fényáztatott teste felvillan mértékre kialszik
mértékre a győzedelmes örök nő

szerető jelenléted életre kelti képeim fényzemek fénybogarak részeim

lehetnél bár lennél a mérleg másik serpenyője a felesleget elajándékozom fehér papíron fehér
pillangó lángmező piros sebeim poklaim fölött

fekete pillangó lángözön forró vértenger ontja szomját fénnel élő szépség magányát
adományozom oltárán

súlyozott ékeim díszeim teleíródik a film elég poklokon fekete pillangó

büszke zöld szabadság-szobor az örök asszonyi ölel tapodja kitapossa maga-magából a
meghurcolt sorsot és őt a zsenit a vágyak között és táncolván hancúrozik

kéktengerben tükröződik szemed tejfehér köd fény-varázs és üzérkedők pillantásai poklaimon
mennyekben száll a fehér pillangó tűz- és lángtenger felett

kering-forog a sehova üvöltő szürkés-kék tengerem halálos köd fény-szem álmain megkínoz a
boldog töredék megtöretett test és világ arany-nemző kőfallosz magömléses mintázata
szürkés-kék ég üvegén élő fantázia-képek

ismeretlen háttér szürke csöndjén fény-seregek kihunyó-felvillanó játéka ideggyöngyök
fénybogarak körkörös élete

narancssárga nap arany kör a ködben megfeszül pajzsomon a légies sereg imádva hódoló arany
testek kinyújtott karok angyalsereg issza fényem az aransárga színt köreit kegyelem átjárja
testüket

ragyogó szemében üres tölcser körvilágai fényburkában hulló mindenség szürke hátterén
fényburok fényhálózat fénypor hullik pillanatok töredékei alatt a mindenség ősködből
ősködben pusztító-teremtő idegsejtjeim ragyog a halott örök eszköz az ősködben az ősfán
csillagok sejt-galaxisok milliárdjai és felvillan mértékre kialszik mértékre

halott tó üvegtükrének partján kőtégla-piramis hiányzó csúcsán át látom sudár jegenyék királyi
csúcsát örök piramis évezredek báját őrzi a szfinx a nőstényoroszlán zsigerein üzenetei
csatornák hálózati rendszerek fény és a vér piramisok kövének erezetét légben szélben
szövetekben megcsillan az üresség szemén ragyog a hálózat folyik a vér a piramis kőkockáiban
felépül a szentháromság az aranymetszés arany metszetei és hímnős ragyogása fénybogarak
szent piramisok vér- és fényhálózatán gömbszelet bezárul központi magba ráborul fekete
fenség úr barlangja sírboltozat

amikor hinni kezdtem bízhatok és dermedt jeges halálom a pusztaság olvadása sötét
ragyogásomon túl szerelmem csúcsra hágott mindig megöltetek vissza- letaszítottatok
szakadékok mélységein által poklok vulkanikus tüzére az ősfá hajszálgököreinek
határfelületére humuszának gazdag paradicsomában faltam a mérgezett almát semmi sem
volt tilos többé semmi sem mérgező határtalan szemén a zsíros föld ismeretlen sötétjén
megsemmisülésem paradicsomi édenkert porladása folyton-folyvást átjár a kegyelem elrohaszt

szeme fénye vágyakozik szürke poros tested üdvözült barázdált ráncos sejtjeire

parányi halom hamu közösségünk elszívott cigaretta elrejtő párosát dézsája ömlik az eső alig
érezzük por és hamu vagyunk szemén a fény

kristálytömb fénysejtje sivár üres pályaudvar-végállomás poros aszfaltján dobog piros csupasz
húscsapat magyar nyelv hangjain a fekete madár magánya szentlélek abszolút tudat bábuja járja
bájos táncuk a hármasság az üdvözült téridő multiverzum anyagi formáiban közvetítő szent
pillanatok kiszámíthatatlan akarata szívverésén imádott törvények szeszélye rendezett káosz
érhálózatomon a fénysebesség elfolyik a vér bájos tánc határtalan energia világokat teremtő élő
isten élő fénypontok érhálózata örökkön-örökké alakulás szerelmeta öröklét

földalatti betonszobák urnatemetőjébe sodort a sötét dunaár apámmal magyar föld rétegei alá
iszonytató pokol szellemtelen halál kör alakú világok apám sötét seregével követett rettentő

bűzös halál rettegett ereje jött utánam felfelé a lépcsőn elrejtőztem előle az apácazárdában
cellámban védett otthonom sötétjén megsemmisültem karjába vett elringatott a halál édes
nyugalmas örökén feküdtem táguló egymásból megszülető kör alakú világain halhatatlan
hatalma megdicsőült örökében szeme fénye vagyok fénypontok alkotta idegsejteken
információ-láncolat génekben gépben agyban erek idegek láncain kihunyó felvillanó álom-
fénypontok szolgálata szürkés-kék ismeretlen háttér előterében mindenséget sűrítő esszencia
határtalan hatalma nagy-nagy boldogság

ismeretlen szürke úrból feltörő fényforrás elektromos áramlata testem körvilágok tölcserén
fényszoknya

égő szeretet és a szó amikor parittyával kiverik szemem

temetőből kivezető úton két alak kar-karöltve felém halad úrbéli ködös vidéken a határtalan
ösvényeit járja
lélektájon girbe-görbe magánutakon pezsdítő dallamok ösvények ormok szürkeségén a vigasz
szeráfkarok sötét szörnyei kör-világok szűkös kabátja feloldódom fényes szembogárban

föld kérgéből kihasadt üdvözült fekete madarak fény szeme áldott szikráival
megtermékenyülnek elülnek köríven szentlélek fiai határtalan nyugalma béke tengerén kőbe
vésett szentséges arcok kőmadarak tündöklő gyémántok égető fény szemén

béke tengerén kincsöppök láncszemei égető fényáradat pusztuló sejtjein szenvedés rabjai
kereszt fiai vágy ösztön tudat szerelem keresztjén krisztusi fénytetek körívre szögezve
naptengerem lángözön forrósága szeretet fénybogarak

fényvirág szirmai sugárzó téli nap fénykeresztben ered csöpög vágyakozó vérem forog tüzes
föld bolygóteste üdvözült köríven fekete madarak templomcsarnok kupolacsarnok csodálatos
arcán a glória

halál felfalja a világot pokol tüzén lángtengerben szörnyetegek között elhasználódsz isteni
bábszínház drótjain bájosan táncolsz te halott

ráncos szívű ráncos arcú isteni örökifjú örök vén elektromos áramlat ráncos lötyögő bőrben

piros izzó test nyilai iszonyatos fájdalom keze égbe kiált üvölt halálom ordít sötétség
éjszakáján fénybogarak világítanak tudatlan ostromol a fény játéka glória zeném humuszán
tudatlan égi rajongás szférák zenéje túlcsordul bennem unom a világot

szépségek kiválasztásában lassacskán tudatosul isteni lényem megtöretett tökéletesség szférák
zenéjén arany korona kupolám arany nap templomcsarnokom sötétség tengeremély éjszakában
zenél háromszög hiányzó csúcsa test halálom kormányzó angyalok fényhalászok piros
palástban napút tündöklése élő nap glóriája

észak dél kelet nyugat párhuzamosai szívében dobogok

fehér tündöklő ruhában fiatal lány járja ösztönös vágy köreit mélysötét tenger éjszakáján
kolostorok kikövezett kő folyosóin magányos imáit elfújja a szél szállnak kővirágok szirmaiban
kőmadarak elülő szárnyain kőarc barázdáiban felfénylenek csodálatos három üdvözült fény

képeiben fényvirágai árnyékom rajzolják kőkolostor kikövezett kő- körfolyosóján hideg
fényugarak tánca elnyugszik virágos belső udvar zöld csöndjén a kút mélyén feketén kéken
fényes üdvözült tél

alakos testben hömpölyög az ár kavargó parti homokszemek álma rózsaszínre színezi a kint
hullámszik kis ladikban lángok perzselő vizein vérvörös sivataggá izzik a bőr vízcseppeken
elillan elpárolog az élet és nincs part csak ár-apály halál fején rémisztő fogak összetépdés-
szagát a rettenetes vigyor

száraz-töredezett karcsú csónak aszott arcú halállal vemhes földbe zárt-eltemetett rozoga test
humuszos talajban levágott fej gyökerezik haja fák kietlen vörös ágaiba gabalyodik

bolygó fekete kérgén belül tűzpiros víz lángjait sötét kar mohósága fojtogatja és színek
összetett harmóniája édes dallamok gyöngyöző melódiája emlékfoslányok perzselő útjain
cigánykerekező álom éget és hasogat vicsorít rám rivall szakadozott toldozott-foltozott
töredezett világok végtelenén tévelygek bolyongok nem találom a véget

víztükör-világok rajza ázik-fázik didereg a fekete szín foltokban nedve emlékek gyöngysorának
illata fázósan táncot lejt szakadozik a múlt töredékes dallama fényes illatú

férfiak szeme csupa-seb testemen csurog fényük csupa könny mar-éget

arany levelek összeállnak csonka tornyok nyelvzavarában édes-halálos dallam-spirál átjárja
testem sötét vizét elnyeli a föld rétegződő sejtisorokban a humusz göröngyös rögök véres
csöppjei árnyékom szellemem kivetül képeiben békés nyugodt halálban örök hullámszó tébolyult
végtelen teremtdő-pusztuló világait keserédes vibráló alaktalan formáit hangokból és
illatokból igék szivárgó lázas képei borítják lelkem hétpecsétetes kis arany lakatok

mélytengeri sötétség hová nem jut el a fény fekete zárkózott vízrétegek gördülnek egymáson el
riogatják félelmes légszomjas rettegés életük formáit vérvörös pezsgő tovaíramló tovasikló
édes csókjai

üresség kábult fehér ködén két fekete alak bolygórendszer hullámain kéz a kézben egymás
mellett halad örök áramlat járja át összetartja őket örök tavasz a fehér márvány vibráló
villamossága örök szerelem

sötét tömegek katlanában hallgat a csönd tébolyult vibrálás világra hoz sejtnyi létet tűzvörös
pokol forró vizén megszületnek tudattalan képeim

ezerszeresen taszított föld alá a vicsorgó fekete párdúc-fej arany teste lángoló nyelve
glóriámon halált kiáltott rám perzselő-égető ajakkal tenger-testem csillámló-fehér győzelmes
villanásai igéidnek cikázó villámok a sötétben porrá hamuvá zúzzák holt sivatag kőfáit halál
erdőségeiben a piros tűzmadár ezerszer született újjá forogva kering a közönyös pimasz
szépséges test véres-sebhelyes manó-fájdalom halál erdőségeiből

hamuvá égett kőtested vibráló világa izzó jelen világokat égető tűz fogadj karjaidba ontsd
vérünk legbátrabb ragyogás parazsát ránk teríti halott csönd hazug válasza hamum elfújja szél
szólamom

elégett hajad és bőrod húsdod bűzét viszi a szél bejárja országház termeit körülengi szent királyok fejeit hamu a pokol borít ellep fekete köcsillag-ország ékei és felragyog a ház villanó fények arany trónuson arany angyalok háromszögben emelik-tartják magyar krisztus testét arany nap ködén oldódik szemük hét poklán hét mennyország aranyeső poros saruikon testem szent házában fényes nagy-magyarország angyali sugárzás fényáramlata koronáin viszi a szél védelmező hamud

téli nap fehér borzas hajú leány perlekedj hét poklallal hét éggel égő tűz varázslata

vibráló színek vonalak tébolyult energia-árama poros sejtjeink hullámozó szövete borul rád a duna-parton gubbasztó halálra kíntott fekete varjak rabláncon csörgetik kínjaik egy-két fakó bágyatag fénysugár-nyaláb előtt leborulnak áldoznak égi nász arany-ágyon lengedező lágy édes szellők tánca unalmas pestiek sötét ásításán lágy szelíd érintés porfelleg mitikus agyafűrt fekete köcsillag-ország földjén tüzes vizem beteljesül

fekete madaraim égi tekintete formái képein áramló agyam zúg-zakatol csodálatos fény villanó akaratában

négyszögesített kör magyarok szíve angyala füves pusztákon fénysebességű tüzes nyilak szélesebb irama kereszt jogar aranyalma égi asszony fényszoknyája villámai cikáznak édes dallamok arany porfelleg síró szemük könnyárama kijelöli háromszög szemét

kék egekben néz reám aszott földi fájdalom mennybéli gyönyör zárt arany testben rettentő sikoly és földrengés remegteti kárpátok népeit mártír-máglyám borítja sziporkázó fényes sejtek szövetét

stégről buddha-nő lógatja lábát alatta zúg a dunaár viszi apját lelke fojtogatott rétegein kínos alakzatok megkötözött energia hét pokol buddha nője égbe kívánczik betontemető földalatti celláiból

töredezett szétdarabolt csónak a parton felfalni képtelen magát zúg fáj a lehorgonyzott világ tajtékos hajain megfeszülő égi lehelet lebeg ragyogó hajók sziporkáznak arany nap szelíd sugarain szürke poros világunk stigmái

testemben gyökerezik tűzpiros világok egeket áttörő fája a vér parancsa forog-kering emelkedik hull alá a megfeszített kereszt vértócsa megalvad tejfehér köd bezár börtönébe a szem mindörökké őrizem

testem mély pokol sűrűregéből kitörő fényáradat energiája ismeretlen mag rejtelseiből villámlik bennem hullámozó elektromos világ betontömbök börtönök köreit rója sírok mélyén zárt koporsóban szürke szomorúság igéid hallgatom éveken át fényrózsa-arcod dicsősége isteni szigor kegyelem járja táncát hullámai vesznek kiismerhetetlen láthatatlan hömpölygés megszületik pusztul torzul elhal fűjja a szél szárnyain tejfehér köd szemét

megkínzott fekete gyötrelem fehér napban pusztító-vakító fénysugarak támadnak a szikla szakadékán eselek elbukom fekete anyagom elnyeli lassan fénysebesség szabadító tapasztalatát csillámló gyémántsejtek ragyogása a szövetben gyöngyözik fényes-fehér homokszem tündöklő szeme homlokán hullámozó vérekes fénypontos csatornák elektromos üzenetei örök villanások éjszakáján

kínpadon agyonkínzott gyötrődés menekül betontemető sír mélyéből apja arcától önmagától
szellemi társak erejétől gyenge-gyámoltalan nő-maga sóvárog sárgásmeleg lángot gyökere
hálózatából kifújja homokot a szél

pokol hét körén hét bugyrában gyökerezik égisz érő fakirály számlálhatatlan elágazás karcolja
áttöri az eget tárgyaló világait mindeneket betöltő villanó fényben elektromosság tetszőleges
akarata örök lélegzete átjár irányain multiverzumok alakzatai vörös-fekete tengerben a csepp

kör alakú világok sugarain szürke beteljesült tompaság tágra zárt szem kegyelme fényes
köldök-középszen villan fel ember-élet torzul szellemtelen forgolódik a kínpadon az állat a
növény az ásványi közöny isten tudata fej nélkül áramló elektromosság

tágra zárt fény-szem határtalan akarat halhatatlan energia semmi mindene megnyilatkozik
ködfelhőket fúj lehel bére a halál békés csöndje forgó keringés örököse sűrűsödő középpont
teremtés kezdete a lehelet körül mozgató nélküli mozgás fekete anyag ismeretlen rejtelmében
határtalan anyagi létezés tejfehér köd szeme álmodik multiverzum szeszélyes alakzatait
sorsszerű mozgó megalkotott terv szerint formái akarata villanásai itt-ott felüti fejét az élet

sötét űrben barlang sírboltozat látható gömbfelület szemközelen megfeszített fényember és
sötét színházcsarnok ontja képeit alakzatait formáit megnyújtott sikoly tigriscsókák kinteste
átvetve a vállon fénykötél létezésem fekete belső gömbfelület semmi horizontján fényképek
vonulása kifeszített űr sötét színpadom

szürke űrben örökmécses égisz olaj tüzes csillaga fekete föld szilárd karjai közt birtokló bitorkló
zsarnoki láz uralma töredezett fej semmivé foszlik világom csillagalakzat csillagtest szétrobban
darabjai fekete madarak szeme fényén szikráiban megtermékenyülnek semmi ágyán az egyetlen
lét ölen

hullámmezején látomásos képeim kifeszített űr belső gömbfelszínén álom és ébrenlét között
szürke horizont csókákat lehel sötét anyag arcom vonalai ábrázatom halott én élő
organizmusában képeim fényáramlat ér- csatornarendszerén hullámmezején megtermékenyülök
titokzatos ölelésén rejtelem sötétség üres űr ágyán gömbfelület kifeszített fényember álom és
ébrenlét között rejtőzködő szerető ravatalon látomásos képeim megtermékenyített arcom
szürke tükörsima horizont ismeretlen szerető áldásos áldott kegyelméből virágok világaim

karóba húzott fekete oroszlánfej ragyogó fényes elektromosság agya virtuális kivilágított világ-
fej kerítésen karóba húzott fekete kör kerítésen karóba húzott fekete kör pusztíthatatlan
tejfehér köd

föld-darabjaim szétszaggyatott testem lelkem megtermékenyül ondószikrák leheletén fekete
madarak lassuló repülése elül földem legtávolabbi körívén

sűrített feszült központi magból ismeretlen szürke háttéren teremtdő-teremtett világok
mindent betöltő villanó fényben

csúcsok leomlanak testlélek szerelmi máglyán elég szürke porom elfújja szél folyton-folyvást
elmos az eső vibráló rettegés parázslík szakított kötelék agyonkínzott arany létezés szárnyalás
a napba büszke fakirály megfeszített körívén szürkés-kék haldoklás rettegő szívem és hiányod

sóvárgom útnak induló megtelt busz vidámságát magas hegyek csúcsán lebeg sötét árnyam
maradok magam poros-szennyes város szürke aranya fénybogár megtöretett teste köríven
fekete kőcsillag nyomasztó súlya alól menekült őszi erdőrézlet szívében dobogok
templomcsarnok pályaudvar párhuzamosai örök éjszakáján tejfehér köd-homály metszetén

szívek sokasága szürke középben vérbő tűzpiros dobogás poros-mocskos betontemető dísze
mars lángoló csókjai szívek sokasága muskátligömb szelíd illatozó úr hullámain piros szívek
szerelmes virágai elégnék világom fénylő villanásaiban szereplőim szeplői fénylő áradat

isten játszik járja útjait a bolondban négyszögesített kör rejtekén égi tűz tejfehér köd
fény szemén égi madarak üdvözlés szikráival

emberhalászat szabadság égi szerelem pokoli kínok halottja a kereszten görcsbe fordul karod
markolatja dühödt üvölt kiált hús-vér szerelmes asszony fehér ruhája éget égi madarak őszi
táj fölött lassuló repülésük elül köríven

aransárga nap izzik a szellem szava megmunkált vas-dombormű koporsóm díszes fedelén
fénytenger határtalan kék nyugalom béke boldogság

szilárd földkéreg robbanása megsemmisülés isteni szikrák üdvözült fekete kőmadarak
szabadsága arany nap angyalai határolt táguló téridők kör alakú világai

föld szilárd váza négyszögesített kör égi tűz világdarab fényáradat legyőztem fekete madaraim
fényszikráival elülnek köríven égi madarak isten angyalai világ testében a kék tenger és
borzongató-irtóztató szürkesség halálunk központi magja fényáradat

pörgetett-gyorsított idegi sejtjeink a világ karja égi tűzben hullik darabokra szilánkosan
repeszei szűrnak míg a nagy erejű robbanásban megszületik az új glóriás csillag határtalan
fénytenger tejfehér köd fény szeme varázslatában pusztíthatatlan csillag glóriáján üdvözült
fekete madarak szellemszikrák áldott kegyelmében

fekete köreim járom a halált fénycseppek varázslatán szétfeszít a vágy lecsapom sötét
sivatagon piros rózsáimat hervasztom kiszáritom elsikkasztom hegytetők ritka levegőjén
fulladozom fojtogatom piros rózsáimat angyali lények ritka sűrűségű ürességén
szabadságomért haldoklom daraboló perceiben szabadító könnyed érintések pusztító hiányában
perzsel éget mindenk arca porszem-magam sötét arcában szorongató szorongó csöppnyi
létem hamu-halma közös kínok egyesült gyötrelmei test elfolyó vére csöpögtetett kegyelem
hétpecsét poklunk titkai üdvözítő mennybolt kupolái harmatcseppek idegi fénybogarai násza
szakadékok üvöltő fekete angyalok és a megkínzott megtöretett égi-földi nőalak hétszeres
égboltozat üdvözült asszonya kiáradó világain ürességén az ég fény szeme poklokon által

kiontott vértenger üvölt törött csontok halmazán tapodunk örült aljas férgek tetemén
körtáncot jár a halál

sebekből folyik a vér mind elfolyunk a tudatlan áztatjuk a halott földet piros virágainkat üvölt
fájdalmunk az úrben fehér pillangó lángtenger felett száll virágról virágra elszürkül tovaszáll a
fekete pusztulás bezárja mint pestis szedi áldozatát csalódása őrzöng a megvilágosodás tűz-
szúrások tükkel borított csuhában vezekel lángtenger felett lángözönben elpusztul a fehér

madár szenesedett teste szellem kisujja eltöröl terem világokat lángözön felett fekete virágom
a szélben elhal dalom megremeg neked illatozik a hetedik világ hétszer hét poklában sem
felejtheti ha megsemmisül is az utolsó szívdobbanás elhal a tudat is láttam tejfehér köd
fény szemét határtalan boldogság álmodó abszolút tudatát hatalmas erejét angyalok királyi
főtartóját

fény-buddha a duna-parton egyesül halálok halálával halottak erdejével a befagyott vén dunán
vízbe lógatott lábam víz hétszer hét poklokban által örökkön-örökké halottakat támasztok fel
ráncos rothadt szívű elvarázsolt kő-királyfiakat ébresztenek megöltek tejfehér köd fény szemén
megöltetek

én a tudatlan semmi lánya a halál megtermékenyülök sötétebb szellemek halála által

ragadós fényetek tájaira lángnyelvek poklából

haldoklik lemenő nap arany szívem sikolya az ég a véres föld reng rázkódik dübörög tejfehér
köd fény szemén halotti csönd szolgálóleánya a világ

aransárga szobám szürkésege

magom-magma-magam világ szerelme és apám serege dalom hangjain követ a szem
szürkességén a fénybogár egész lényem hordozza tágra zárt szemét fénylik dalom glóriája tágra
zárt szeme tükrén

könyvek között megtermékenyül magányom fekete lelkem sötét madara fény-falloszok közé
ékelődik

határtalan szabadság elszáll a legtávolabbi körív pereméig pusztíthatatlan boldogság szentség
felelőssége

élő forrás nem lehet megölni isten könnyeit örök élő a holtak birodalmában és nem tudják mit
cselekszenek lebegünk fekete pacsirták

beteljesül igaz üdvözült életem és halálom fekete glóriámon fekete madarak fény szeme szabad
madarai szerelmeim angyalaim fekete férfiak

üveges szemeidben ott dobog a szívem kitépi a rendezetlen szoba újra dobog látom üveges
szemeid rendetlen büszke szeretett kormos karom

napvirág boszorkánylepke Klimt és a világba kiviszem szobám

piros szívek föld humuszán feszülnek lengedeznek áramló táncuk zene szabadság szerelmében
világ tüze átjárja piros levél-szíveket zenélnek napvirágok narancssárga gömbjei égető
fény sugarak dallamos idegzetén nap gömbjei napgömbök leveles világai virágaim

világ-virág levelei lebegnek szél szárnyán lengedező dallam zöldleveles világ-virág beteljesítő
fény üdvösségében napvirágok napvilágok narancssárga nap gömbjei zenélnek énekelnek lét
hangjain táncot lejtnek napgömbök leveles világai virágai

virágról virágra ráncos szárnyú lepke hímporos halálom színes élő világa dobog érhálózatom
égő piros nedvei szürke lepke szívja-kiszívja vérvirágom nektárját tűzvirágok mezején
üdvözlő szürke lepke

saskeselyű szabadon szárnyal magas hegyek ritka levegőjén a vérszomjas piros ragadozó éles
szeme messzire lát nyílsebesen ragadja meg áldozatát élve nem ereszt hatalma a magaslati
levegő szabad erő áramlata napsugarakat imádja erős ragadozókat támadja halott vérszívókon
lakmározik jeges sziklás hegytetőkön madara fény idegzetén pillangó színeit csodálja

tűzszoknyám leng-lebeg a szélben szürke boszorkánylepke szárnyain szabad tánca zenél
márványerdő csilingelő harangjai

tűzszoknyám leng-lebeg a szélben szürke boszorkánylepke szárnyain fekete nyílsszemeim
sebeznek szerelmeim halálra

fekete nyílsszeme elnyeli zsarnok bitorló ádáz birtoklását rabságot nem ismer szürke
boszorkánylepke tűzvirága halott szeme fénytenger dallama hullámain zenél a szél az ég a víz a
tűz megváltott szürkesége

arany-falloszok sárga porzói tekergő kígyók hullámozó testén aranyporos idegvégződés
mérgező nyelve rózsaszín harmatos szimmetria meghasadt termő föld-foltjai kivetett
aranyárga nap kígyószemek álmai egy virág álma

teremt istennel egylényegű fény szemén a könnycsepp virágzó királynő világaimat egymásból
megszülető körök fényét

mindenség-tüzembe markol a fekete kar fojtogató birtoklása megráz szétvet megsemmisül
tüzes-vizes olaj csillaga fekete lelkű tébolyult magányos férfiak szenvedélyes szerelmem
bűvkörében mindenség ajkú vándor misztikusok szíven verseim lángoló vihara

egy szelet őszibarack magján fehér húsán fehér kis kukacok lakmározzák rövid férges életem
magja ép kemény szilárd támadják felfalnak puhatestű állatok

fehér puhatestű állatok eszik-rágják fehérhúsú barack maradékát szilárd kemény mag hullik
tejfehér köd fény szemébe

megszabadulok lassan fehér testem nedveitől gyümölcs húsától végleg megsemmisülök sorsom
és társaival és neked ajándékozom kemény-szilárd mit teszel vele éteri fénytetek láncán
vagyok a földben elvetett mag-gogh

eszmék rácsai közé vetett konc kolonc vergődése pókháló arany áldozatai öntudatlan a
keresztben testlélek idegi élete úrjén

pórusain lélegzem hullámai szabad áramlásán fel- felvillanó ragyogó fényvirágok látom a háló
világaink szövétét a szabad akarat alakítom maga-magát csodálatos álma tükörben arcát
megihletem szépségem élő élet szeretetteljes kék csókjai

köpenye a halhatatlan úr kör alakú világain lélegzem pillanatait gyöngyözöm ezerszeresen
szakadozott létezésem pulzál örök élő egység a legnagyobb figyelem tágra zárt szeme
hallgatok puszták népe bűzös rothadt illatai hangjait fényes szürke sivatagon

vén lelkem önkéntelen halászik kékség tenger-egén lélegzik elejtett fehér rózsá hervatag
szirmai levetett maszkok halott mítoszok semmi ürességén kibebelezem magam a lét és üdvözült
halál kör alakú falaiba világok világaiba ütközöm nyomai mindenütt tökéletes öntudatlan
szépség élő-halott gyöngyei gurulnak pályáin párhuzamosok metszete akaratában

napom is elveszett véle feketeségem lélegzik a tükörben a meg- és a felfoghatatlan szépség élő
akarat rejtélyes titkok titka rejtély pulzál szívem hasadékainak űrjén egész-en egy velem egy-
ség világok világa út igazság élet egy velem csodálatos egy-ség ragyogó tündöklés fényszeme
napom is kialudt véle feketeségem

királynő álma kék égen huszonnégy csillagból koronám üdvözült szerelem hulláma tökéletes
szépség meghódított férfiasság ragyogó nőisége szerelmes napvágó teremtmény hatalma
világokra tárt ablak reménye szürke boszorkánylepke piros szárnya halhatatlanság unalma álom
akaratában isten anyja isten női arca tartja világait a fényszem ragyogó tündöklő hullámok
kergetőzése

női-férfi-képem násza ölelkezünk fényszem tükrén halálos arcok üdvözült mosolya magányos
körtánca

apám serege az ördög meghágott legyőzött öntudatlan vágyakozás szerelem égi asszonya
üdvözült fénytenger fénygömbjei fénygyöngyei magamagából megszülető világai nő-arcú hím-
istenségek üdvözült világai árnyékolt szürke virágok

ég asszonyának kékjén ondóízű csókok spermasejtek csillagai sóvárgó föld vágyakozása ég
asszonyának kék szoknyája alatt hegytető-elemek ontják képeik a kősziklák bolygók vékony
pereme üdvözült tengerég szürke fényén kék szoknyája alatt

szoknyám redőin vibrál fény-lelkek üdvözült vágyakozása kék hullámain szerelmes szívverése
fénnel átítatott titokzatos rejtély a véres víz rég kiontatott isten szemén a könny
koldusszegény örök élő alakulás

kék ibolya bús fejére harmat száll ég vizének földjén boldog örök nász vesztett páros tűz-
csókok fényén páros holt csillagok ég kékjén

sebes szárnyú madár halál nyilain száll nyíl-egyenesen a napba fekete sötét kő-madár

szürke boszorkánylepke kék ég tengerén elszáll a napba piros szárnyán

halálom tejfehér ködön lebeg szárnyam naprendszeren túlra mégis oly nehéz a földön ébren
lenni még éveken át

halálom tejfehér ködön lebeg a szárny naprendszeren túlra szállok megtermékenyülök vizeim
csillagok kő-fallosza ondó-sugaraitól spermaízű illatától halálom tejfehér ködön lebeg szárnyam
halál torzója az ég asszonya bűzlik hullánk csillagok szilárdsága fényszeme tündöklése az
éjszakában üdvözült kékség ég asszonya

piros szárnyú fekete madár halott torzó sötét ég imádó fény-elnyelő megtermékenyítő öböl
sziget élő alkonyi nap szerelem sem vagyok már szürke teremtmény akarat fényszeme örök űrjén

természet-szellem áldása határtalan magány és világi végeérhetetlen bús-komor álma
öntudatlan hatalmából teremtő

öntudatlan örök szépség világi tükrében szemléli arcát öntudatlan hatalma dicső nyomait
pillanatai örök teremtő jelenlét fényterjedés idegi útjain információ töredék-pillanatain a
pihenés örök születés önmagába visszatérő fogyhatatlan energia teremtő ajándékozás maga-
maga vágyát akarátát szolgáló alakulás idegi fénypályák angyali útjai fénygömbök fénypontok
felvillanó szolgálai élete akarátának parancsolatán feszültsége közönyös megvalósulás mindig ő
mindig kicsit más színes világi nem fehér nem fekete nem ördögi nem angyali nem égi asszony
nem boszorkány nem isten nem sátán örök élő pusztító-teremtő valóság öntudatlan fényszem
határtalan úrjén örökkön termékeny gazdagság teremti világi képét maga-magát az úr az
öntudatlan fényszem

kör alakú világi fényszeme apám seregével én a hétszer-holt árva

isten vágyakozó szívem és halott hullámok fehér falloszok ondó-sugárzású sperma-fénye
megvilágít a világ szívem örök csendje alakuló élete

árnyékok ezrei remény szerelmes életén sötét foltok holt serege árnyékos létezés szellemei
szerelmes természeti tünemény

csikós karikás ostor felajzott ösztön szexualitásom repít szabad puszták végtelenén a királyi
fehér ló tüzes ösztöne heted hét határtalanon túl lelohad állunk halálunk bölcs útjain kikövezett
hangok és fényterjedés hullámlásunk

bölcsek kövén állatok körtánca szelíden simogat lovaink egyesült szent nász szürkesség
párhuzamos körpályáin a fény határtalan ösztöne és bugyog feltör a forrás hullámain elül

forrásom fekete vizén sötét ragyogó ragadozók égi tengerén kék halászok fényes csillag-halai
pusztaság sivár sivatagán öntudatlan horizont álma

feszültség áramlatain éteri hullámokon gyökerezem

föld-teremtő gyász fény-falloszai ihlet-szikrák testlélek vizében az öböl a tenger a kis tó
vágyakozó-sóvárgó szellem gyász föld erejével termékenyít fekete madarait egyazon testlélek a
halál az istenszerelem oltárán elterül lelke feltámadása elnyeli szívünk az üresség

tobzódik sűrített magok fényjátéka föld-halál sűrű-sötét éjszakáján fényemberek idegi kisülései
megszabott határain sűrű-sötét üresség halálán

sziporkázó fények sugarain széthull megsemmisül a fekete mag nagy erejű pillanatnyi
villanások az éjszakában széthulló ragyogó-tündöklő sziporkázó fénykörök születése egyazon
sűrített fekete magból folyton újjászületik

sziporkázó-ragyogó fény-világfa tündököl tükröződik az élet vizén a legnagyobb hatalom

ördögökkel szövetkeztem tudásért szabadságért hullámlom a mindenség mezején isteni
hangjaim szolgálatában

fújja isten galaxisait a ködszerű gáztömeg forogni kezd gyorsuló mozgással sűrűsödik különböző sugarú körök csillagai szempillantások alatt kialakul a tervezett rend ritmikus ütemén forog a galaxis és kis egységei rendszerei külön-külön másodpercek tört része alatt lezajlik a látomás

isten magára hagyja és számon tartja ködanyagát teremti tovább világait őseim őset vetíti a rejtélyes kód pusztító-teremtő történés holt láncszemek isten ruháján szürke díszai áttetsző gyöngyök felfűzve határtalan egeken fényévek galaxisok milliárdjai eltörpülnek a szolga-had fenséges örömteli alázatán közvetítő fényvezetők idegsejt-elágazások mintázata alakító kis szürke holt-halott pontok por-lánc-gyöngyszemek a fiú áttetsző angyali éteri testén teremtő akarat szentlélek lehelete holt-halott szolga-lélektől lélekig angyali láncszemek a fény az isteni információ és fényévek és galaxisok milliárdjai és a szellem téridőkön túl maga a határtalan

megvilágosodás eszköze: karfiol-szerű formavilág csúcsban végződik egyre kisebb karja karjai egy tengelyből megszületik karok karjai szirmai határtalan isten minőség terjeszkedése színes fajok szellemi hierarchia-mező együttműködő boldog teremtő-pusztító ütemesen megpihenő láncolat-terjeszkedés seregei

mindenütt világai testesülnek csöppnyi parányi élőlények formái élete kinyilatkoztatott hatalom lényegiségek egyazon energia élteti világai minden porszemét végeérhetetlen dimenziók korall-világok kis téridők teremtő öntudatlan létén feltárja arcát ragyogtatja rám leplei maszkjait leveszi eldobja sorra tükör nélkül magam arca felfedi rejtőzködését elvezet az isten-ember pereme határáig hét-halálos mezőig hol feltámadott üdvös testlélekszellem letekint az őszi föld dobogó szívére színes tájaira én a fekete madár ki egyesült az isten-emberrel fajunk istenével és szolgálatába áll a buddha-nő a fügefa alatt határtalan fájdalom határtalan boldogsága a buddha-nő a bölcsek kövén isten szabad lelke fekete madarai az örök fényben az ember-isten tárgyasítja magát a porszem komolysága szolgálatában felfedi fényét ragyogó-tündöklő arcát a sűrű fehér-fekete mag és a táguló tökéletesség szürke üresség éber fényem szemem világát megőrzi nem rabolja el és tébolyom túltekint kárpiton kapuin örök élő halálokon kegyelméből élek hangjai által átmos üdvözült bűnöst szolgálóleányt hét egek asszonyát fiai anyját női ábrázatát poláris teremtő egység egyesült egyesülés arany szellemét

Klimt csókja a teremtő arany fallosz megtartó-fenntartó kapcsolat arany éter égi arany védő-védett energiamező föld menny és pokol házassága isteni csókban égi-földi szerelem teremtő isten aranya a csókban egyesült a férfi arccal világai eszközei által árad a kegyelem a pusztító teremtés a teremtő pusztítás

üresség királynője könnyyszerű fénycsepp megalkotom teremtem az élet virágait berendezem arany szobáit üresség királya szemén

holt élet isten-szerelme égimádó kőszív öböltest lelkét a föld mítoszai fallikus nyúlványok megtermékenyítik örök szerelmek egy test egy lélek egy szív ég-föld gyermeki egysége a megérkezés az örök élet-örök halál öble egyesült egység örök szerelmek gyermekei a gondviselés a kibontakozás

üresség királynője üresség királya örökkön élő hatékony alakulás hatékony változás ismétlődő évszakok váltakozása cserélődött tökéletesedő arcok felvett eldobott lerázott szerelmek egyesült ég-föld gyermekei az egyszerűség arany-ágyon

fény-könny pusztító-teremtő magány szabad akarat szeretet szabad szellem ereje keresi helyét a láncolatban fekete világom felszív elnyel felajánlom neked szemem ragyogó fényét vergődő civakodás az átkozott gyűlölt hatalmat levetjük sziklabarlang pereméről csupasz véres koldusok odavetett préda elemek felzabálnak kiszögezett testünk a sziklán kő-sólyommadár halott az isten sikoltó jéghideg magány emberi kín emberi test feltámadása a könny szolgálja maga-magát

égi-földi szerelem igaz egysége csak pillanatokra enyém a bizalom és a boldogság melege

halhatatlan földdarab fénygömb fénybogár fojtogató piros zöld fám-hazám ragyogó-tündöklő szürke virágai

ördögök mesteri vezetőim kőkemény akaratukon remegek didergek megfagyok félek sötét bűnkörük ragyogó szikráiban a tudat villámcsapásai fénykitörései

szakadék peremén tekergő-tekeredő kígyó-világ sziszeg fekete hatalma állatok piros-fehér rettegő örökmozgó talajon törekvésem gyöngyszemeiért zuhan az örök banya a boszorkány a kísértő fekete kutyával szerződést köt végigjárom hét egek-hét poklok villámló világító egeit szürke rejtőzködő halhatatlanság aszott agyfelszín barázdált ráncos arca fájdalmas egyesülés ördögeivel szeretkezik isten az utolsó pillanatban szikrázó gyöngysugaraival kiragad az iszonyatos kísértő a rettenetes mester kibelező karmaiból rothadt-bűzös pofájából éber szeme hatalmából a bűnbocsánatban legyőzi elektromos tekergő fényvezetékek agyát a fekete oroszlánfejben a fekete kört kerítés rácsain karóba húzom elektromos tekergő fényvezetékes agyát fekete börtönöm kerítése rácsa szabadulok abszolút tudat éber teremtő-pusztító álom a kegyelem örök dicső fényes hatalmából kikerülni nem kívánok halál ragyogásában örökkön teremtő szabad akarat fényszem a láncolatban akarata szerint szabad akaratában a hullámszerű kirajzolódnak útjai álom kőszobor határozott parancsait lázadás ellenállás nélkül

ismerem isten néhány arcát fokozatosan lépésről-lépésre tárta fel magát nekem egyre égetőbb kínok-fájdalmak közepette megemelte fátylát mikor jónak látta előbb tisztább képeit láttam beszélgetünk azóta is

kínok véres izzadságcseppei ismerem a hangyák szívósságát a méhek munkabírását vakondok életét föld alatti járatokban ismerem a medvék téli álmát a kutyák kifinomult érzékeit galaxisok milliárdjainak zengő rejtelmait a szférák zenéjét és ragyogtatja arcát reám élni hagy eksztázisát

öntudatlan feszültségét ordítja egekre a megfeszített lét borzalmas rettenetét fújja-fújja világait a gazdagság semmijén határtalan teremtő erő világai viszonyai közt üresség-feszültség játékaiba így enyhül a korlátlan megvalósulás lehetőségein világai tükrén tudatosul mindent átölel a közöny a részt vevő szem semmijén tüzes akarat sikolyai örökkön teremtődő-teremtett világok

elbírod bűzös leheletét a halálnak szembenézel a lemenő nap vörösével lebírod az égető tűz poklait rövid vihar hamar lecsendesül foglyul ejt a csönd jelzők nélküli léte határtalan teremtő erő világai

körhinta-határon ködemberek haláltánca fekete feketét tart a gyászban örök szerelem a vég szerelme körei a semmi álmán látok hallok ezernyi érzékkel érzékelem magam isteni tetemét maga a létezés az egyszerűség a pillanat örök éber jelen irgalma isten rabságában a fogoly

felszívódik bizsereg sejtjeimben a halál kezemet nyújtom sötét éjszakáimon kupolacsarnok-
templom létezését az ősrobbanást álmát unott közöny gyűrűit pörgő-pörgetett bűgőcsiga
színes körvilágait ködből születő kupolacsarnokok isteni fény szemét

mag ott a földben mag ott az égen mélyben a magasságok szövik az életem szövik a halálom
isten-arcom kínja dobál fel-alá hasadék keletkezik mellkasomon meghasadt világmag érezve
látom legbenső lényegem lényem szakadék hasadékát tört-szárnyú madár lankatag hervatag
sosem-lesz sosem-volt nászát

dobogok szerelmesem szívében az örök öröm a duna-parton szürkesség karjain sivár szépséges
kő-magány angyali nász a kacér halállal boldogságom

szürke királyság csókjai örök egység a mag üdvözült halála üressége hangjain hullámain a
minden-egy örök csöndje szerelmesem csókos ölelésén át gyönyörűsége-szépséges
képzeletemben

szentelt víz bugyog bennem forrása szerelmesem mélységes felszíni halál hasadékos szakadécai

szerelmes halál halálos szerelem isteni hangjai egysége boldog halál hullámain szépséges
életünk örök tavasz szellemi királyság

kidőlt fák egymás oldalán egyesült egység hasogatott törzse az ég megfeszül lázas nagybeteg
fehérfodros horizonton fekete madarak kifeszített merev szárnyuk haldokolnak tűz-szellem
üldözöttei igavonó hajszolt barmok üres köreink halálra üldözött halálra sebzett agyonkínzott
fojtogató fekete szellemek

merevített ég tükrén látom a lelkek végzetét rögzülnek megmerevednek ahogy éltek rossz
házasság tébolyult harcában a férfi kiveri a nő szemét magányos örültek égnek-földnek áramló
haja egymást elgáncsoló holt lelkek ördögi pokla föld az ég tükrében halálok halála súlya alatt
folyton-folyvást kísért az ördög és szeretem szomorúan a fekete herceget mégis Jeanne d' Arc

fehér kukacok feleszik lassan fehér húsú őszibarack utolsó vékony szeletét támadják a magot

halál szerelmesei szájba lövik az életet a szellemek elzárják elszigetelik kikapcsolják semmijük
a világból a világban megalkotják halál nyugalman örök órák szürkességén lassú békés órák
születésén tükrén világok az üvegen semmi a semmin a minden-egy köd-homálya tükröződik a
nyomorult sanyarú élet és a világ tartalma tartalak megsemmisül kiürül teremtett világok zaja
felhangosul közvetítő-hírvivő-fényhordozó ködízú homály-testem homály birodalma
ködmadarak köd-asszonya a legnagyobb fájdalom egyedül vagyok és eljönnek hozzám a
ködlovagok istenek csillagok és én magam vagyok homály birodalmának köd-asszonya istenek
anyja szülője égi asszony kék palástban aranyozom őket lelkek őrzője hét egeken áll a királynő
hét pokol ölel glóriás fejet tizenkét csillagból koronám isten magánya teremődik örökre
bennem a szürkesség abszolút tudata világai között elszigetelődött isten teremti örök álma
hangjait kiüresedett szerelem-isten barlangjában felerősödő teremődő-teremtett világok
hangjai és maga a létezés maga a lét halálos nyugalom állóvizén sűrített poklok mennyei
könnyű leplek árnyain daloló élet daloló létezés

tűzlovag égetett pecsét-lelkem az ég kékjén hátamon dobog ritmikus dallam a halál szíve

átjárja idegzetem bőröm pórusait a szépség a fekete király az égi angyal tánca felszabadult nász
a pokol merev kietlenéből ahol a férfi leüti a nő fejét és kivájja mindkét szemét üdvözült
hullámaik és tűzlovag égetett pecsét-lelkem az ég kékjén hátamon lovagol ostoroz üldöz a
halál a fekete lovas a fekete király

világ tavaszán őszen télen és nyáron megfeketedett vércsöpp cseppek cseppnyi merev
borzalom iszonyat halál virágzása ölelkező pár dermedt megfeketedett piros-fehér vércseppek
halálos ölelés halálos egység halálos örök tavasz maga a börtön elhullt falevelek tánca a szélben
és a síron túli nász

én az égi angyal az égi asszony folyton-folyvást sakkozom a halállal démoni lyukak kör alakú
egein huszonnégy csillagból koronám glóriám köreit meghágja újra és újra az ördög a halál
koronám teremtdő-teremtett világai csodálatos tündöklő drága arc csodái a minden-egy
birodalmain hullámom hangok dallamán fénytestem égi éteri kék idegi lelke testvérem
természetem v. gogh

fekete madaraim adott távolságban körívemen érintik hangjaim gyengítik erősítik hétszer-holt
halál egein üdvözült fekete madaraim

üdvözült szerelem óhajtott akarata elől elragadott a gyászos fekete mérgezett levegője a
sűrített pokol sötét köcsillag-ország örök élő lelke dobog őszi lombkoronák szívéen a magyar
táj

tűzszellem élő gerince töredezik átjárja kék éter örök álma dühödt gyűlöletes haragvó ég
rettentő iszonyát felhőiben megdermedt rossz házasság átkozott pokla halál pusztító diadala
tűz-szellem tűz-lovag élő gerincem tördeli kék éter teremti dallamait örök élet örök halál riadt
álom a megsemmisülés előtti rémület

énekelek táncolok az erdőn én a funtineli boszorkány isten elhagyatott árva természete fekete
madaraim szépség hangjain elülnek holt lelkek örök igézete isten szabad fekete dalnokai

elkorcsosult elnyomott lelkem sírhalmát holtan szolgálta benneteket hangjaim apám egyesült
seregével üdvözült hullámokon

nap tüzen fény-krisztus megfeszített teste köríven tündöklő ragyogása

fekete köcsillag-ország fekete asszonya megfeszített sötét szabadság nőalak arany szemű
ördögi erő megsemmisül a gyűlölt halál dühödt holt szelleme kísért leigazza fekete nász
üdvözült égi asszony örök élő fény-szabadság arany palást

arany erdő arany teste fekete lángjai csapnak égbe gyűlöli világait a megtermékenyült
elkorcsosult magok nem hoznak virágot nem terem gyümölcs megfojtják az örök tavaszt
kipréselik dobogó piros szív ütemét

fekete madár széttárt szárnya alatt dermedt sötét holt lelkek arcképcsarnoka párok hírhedt
magányosok mennybéli pokoli szépséges világ merevített örök pillanatok dermedt zárt
arcképei nagy fekete madár szárnya alatt

én a funtineli boszorkány szabadság szerelmese dalolom örök tavasz szépséges hangjait
erdőmben drága megóvott dalnokát ragyogó fénytenger és vezetéked körém csavarod képeid
kisülései véglegesen agyonüt amikor nem hódolok akaratom előtt

föld-nap kietlen zárt forró násza elégünk tüzes fényhomok sivatagán határtalan szerelmünk
sivársága a mindenség

Kleist magunk tükörsima holt halott tó a téboly partján lelki halál fényszeme bevilágítja titkok
titkait szent háromszög téglaköveit szent titkos építőanyagunk rejtélyét a csapott háromszög
hiányzó csúcsa a test halála az üdvösség a feladat a szem tartozik és követel hiányzó zárókő
életem megvalósulása

Kleist-magunk életünk kezdetén szerelmes a halálba örök hangok dallama rejtélyes üzenetek
közvetítő hírvívő rendszerek fényhordozó üstökösök szellemszikrák köszilánkok hullnak az
űrbe szétrobbant csillaganyagunk ismét összeáll kőmadaras glóriám maga a szentség Kleist-
magunk életünk kezdetén szerelmes a halálba határtalan őserő szétroncsolja agyunk koponya-
koporsóját a halhatatlan fenséges király

fekete kőcsillag-ország nyomasztó terhe alatt dobogó őszi lombkoronák megmenekülnek a
pusztulástól szabad elméjük sűrített pokolban ezerszeresen holt halál-ország üdvözült égi
királynő-asszonya őszi lombkoronák szívében dobog holt fekete kő holt fekete csillag pusztuló
dobogó őszi szíve

dobogó kő hasított hasogatott kihalított dobogó kőmell égimádó arany teste őszi lombkoronák
égi kék palástban

földről felszedett elhullajtott madár tollával simogat üdvözült arcom hullámozó kék szemem
madártolla kezded erezte mint a hal és a toll szilánkos gerince fa ágainak ágai gallyai virág
közepének szirmai forgó-keringő világok szépség csodái a minden egy titkai a gerinc a törzs a
gyökér szerelmünk két hal a mindenség hálójában alakos formáink üressége homályos
körvonalai isten lüktetése pulzusán a világ a minden-egy titkai szétesünk széttöredezőnk
széthullunk szilánkos darabjainkra földről felszedett elhullajtott madártollak gyökérzete
érhálózat kezeiden simogatja üdvözült arcom hullámozó két szemem szerelmünk mocsár-világa
üdvözült halál hullámozó repülés

tűz-napkorong az otthonom adományozó sugaraim rajongó rokon lelkeim tűzkorongom
lángszoknyája rajongó szerelmeim hozzám felém-tartó láng-lelkeim örök égés tűzében

birkózik a halál tűzgerincem halhatatlan életével fényerdőm angyali szférák zenéjével mindenség
szerelmével angyali királynő isten női arca birkózik vívódik a halál a női arccal legyűri minden
pórusán lüktet a pusztulás vihara a fekete zsigeri támadás felissza felszívja a halál nedveit az
örökkévaló fényesség tengerén birkózik a halál tűzgerincem örökkévaló életével

birkózik idegi világom a halál szelével szűk utak tömött szobák ágyai közt ideiglenes
szálláshelyek mindig eltévedek labirintus folyosóin mormolják az ígét oly távoli nem érint saját
világom kínjait poklait hurcolom idegen világban társ és támasz nélkül holt-halott szerelmeim

istenimádó kihalított torzó-szívem partjain hullámim és a legszebb csillagok élete robbanása
az örökkévaló tekintetén vagyok kőhullámozás rengetege lehozom világaim üzenetét én az
üresség villámhárítója a drágálatos szeretett földre

hullám bomlik isten pokoli bűzét árasztja kihasított torzó-szívem mindenség-imádó kőhullámai tengerén

szívemben rothad isteni hullák tömegsírja szeretem bűzét krisztus vizeletét a húgyos szart a kereszten örök élő csonkított torzó-szívem fénysugaraival életre kelti a kopasz a holt test idegrendszerét a mindenség örök hullámaival isten egyszülött fiait

isten egyszülött fiai tömegsírja szívemben bűzlik hét halált halt isten-ember az isten fia piros gyolcsba bugyolálom védem tiszta kék csillagos palástom szárnyai alatt őket én az égi asszony

ha isten létezik minden lehetséges: albatrosz-szárnyain vérfürdő mocska ingoványos mocsaras talajon hasogatott felaprított dobogó szív darabjai angyal-szárnyak széttépdesezt tollai trágyázzák a földet ha isten van minden lehetséges: humusz-éltető hullámaim bejárom pokoli égető bűz sáros mocskát fénysugaram lézererejével örömteli életet hirdetek közvetitek halállal vegyítem kék szoknyám alatt napkorongom védelme sugari szárnyai alá ha isten létezik minden lehetséges

kosztolányi a hajnali részegség megigéz elbűvöl nézem egeit az ihlet az üres mindenség mozgat átjár alakjai maszkjai az ég mozgatja tollam határtalan fénytenger üres létezésem minden egy mindenben az örök egy üzenet üzenetet átjár boldogít korcs nyomorult béna bolond tébolyult örült gyermekét megtartja dédelgeti ölelgeti ringatja fénytenger határtalan fényszeme mozgat örökkön-örökké ha kedve tartja és agyunk csápjai behálózzák a végtelen vég nélküli mindenséget

ha isten van minden lehetséges: márványban Michelangelo szonett kupola zseni a kapuban az örök élet fája az ígélet rég holt-halott apám koponyám sírjából kihúzza fejtetőm agyam és örök hullámok kidöntött hasogatott fa szelleme fénytengerem fürdőzöm lubickolok milliárdnyi csillag-koronám kék palástom vizet fakasztani sziklák láncolatából szeretett fekete kőcsillag ország szívében dobogok a kárpát-medence a megbékélés az öröm az örök élet a kárpát-medencében lehetséges

szomorú az életem kisfiúk kislányok önfeledt játékaik nélkül szomorú az életem az örök zene az örök tánc ritmikus-ütemes torz-harmonikus dallamai nélkül és velük is dübörög a föld szférák zenéjén csilingel angyali kórus szopránja és ütemesen ver a szív harangja a basszus mélyvíz sötétje fénytenger gyilkos áldott gyógyító élete jelene poklok és mennyek házassága egek egységes világa isteni dalnokok örök szoprán örök basszus kórusa fénytenger magaslata a mélyvíz sötétje

zizegnek a falevelek idegeim testem erezetén tűz az a nap süt a fény égi hullámain tündérek lidércei megszállott szellemek holt lelkek seregei

elgördül egymáson cseppjeink aranya édesen simogat a gyöngyöző kacaj mosolyom a fény tükröződik vizeinken torkollik a szent víz az örökkévalóság folyik gördül simán simogatón cseppjei aranya csókukat lihegnek lehelnek a habok harapdálják érhálózatunk megtisztul az állott vér elhull átjár sírűregünk a fényes víz áradón áramlik hullámain az örök isteni lény

csonkított albatrosz-szárnyam darabjai trágyázzák a földet porhanyós dús édes rögöket dallamos üzenetét és járok a vízen hullám-lépteim fénytörténet érlelődik a sötét

fényhullám dühödt mosollyal dicséri az ég kékjét palástom csillagos koronáját az égi fénymadár széttárt szárnya kimerevített merev közvetít fényhullám üresség égi üzenetét a fénymadár

sok karú ezerarcú eszményét őrzi a szív titkok titkai rejtélyes rejtelmekbe alámerül megmossa tündéarcát a fekete-fényes kőszobor tánc zene beszéd hangjain átlényegül a mindenség zizegő-zengő falevelek szférák zenéjén fekete-fényes kőszobor üdvözült mosolyát élvezem tündéri vigaszt miközben földférjeim élettel telt életadó ölelő lépéseit eltemetem nem sirat senki sem fény szemén ragyogó fényesség könnycsepp és öröm földférjeim élettel telt életadó ölelését kiszámított lassú föld-lépteit harcra élet kicsinyes csatáit mocsaras ingoványos labirintus útjain kék virágok igéző igaz boldog szavát

kék virágok igéző igaz boldog szavai lelkem dobbanásai égi tűz fény-áramlat piros ütemei kék virágok varázslatos mennybéli szózata arany ég-tükör-jég-szemem kék palástom hullámai

hét poklok tüzes sötétjén fénytenger ürességén is hullámszik az ige közvetít szabad áramlatom szférák zenéjét szent hármasság fény szemén egyenlő szárú háromszög- szimmetria az örök tervezet teremt csodái mértani pontosság a minden-egy középpontjai gerince tengelye-törzse-gyökere-virágai gyümölcsei a minden egy lehelete szimmetrikus tervezet pusztító teremtő öntudatlan gazdagság örök álom és ébrenlét az ihlet akarat tudatosult élet tüzes fény-körön fény-korongon kifeszített

istenember tündöklő ragyogása kéz-láb megfeszített kiszögezve

örök hiány a táguló-terjeszkedő-bővülő lét halála semmi ágyán üresség dobogtatja szívem hiányotok édes fekete oroszlánok fekete körök ragadozó sugarai felfalnak és fényévek távolsága örök életünk viharos hullámain hiányotok halálom örök börtön örök halál örök hiány örök élet angyali közelségtek semmi ürességén ontom képeim arany virágait arany világait fényévek galaxisait rettentő hiányom abszolút magány tátongó úrján az üresség feszült gazdagság teremt világaim táguló-terjeszkedő létezés körök halála ragadozó fekete oroszlánok ragadozó fekete körök semmi ágyán falják űr ürességem fekete kör holt halálát fekete sugarak fekete oroszlánok falnak-felfalnak minden-egy szépségét szentségét élvezzi szívem fenségét ragyogó pusztuló-teremtődő-teremtett világait a minden-egy üres semmi szépségén visszhangozza szívem kincsét kincseit a létezés

tűzgerincem cipeli a halált izzó rétegei felzabálnak érzem rettentő tűz-erejét szívdobogása ütemét halálos nyugalom tengerét testüregeim üres szigetét a halál ölelése a halál simogató édes dallama igéző szózata a drága kéz napsütött redői simít végig nyakamon a halál-uraság halál-uram tűz-tenger sötét éj pokla elnyeli holt nyugalom üres körvonala a halál fénytengerét tűz-gerincem angyali üdvözült mosolya kék ég tüzén hátamon a hét halált halt halál-uram a halál-uraság

birkózik hét halált halt halál-uram angyali üdvözült fény tüzes mosolyával a halál-uraság a fekete fenség fény-szötteke kék hullámain fonálával

fénycsóvák fényáramlatok fényhullámok ringat terjed tova a duna-víz

világok áramköre megfeszül testem a halál üres edénye ezerszeresen felhangosítja hangjaim világa rezgéseit én a kifeszített üstdob pogány lélek istenasszony természet aranya semmi üresség anyjának tervei megfeszül testem a halál üres edény kifeszítve sziklacsúcs szakadékán

megfeszített sziklacsúcs szakadékán halál őrzítő tébolyult szele sötét támadó szellemáramlat fekete kiterített elterülő fátylak-leplek sötét üveg tükörsima félelme a rossz a halál fekete háromszöge ádáz elnyel fenyeget rohamoz támad üldöz a halál nem tudom kizárni nem tudom feltartóztatni jön jön látom a halál merev fekete fenyegeti létezésem magjában sűrűsödöm megsemmisülök mag-am elér a támadó a halál fekete merevített tükörsima félelme jeges metsző sötét ádáz álnok gonosz éke ördögi szellem rezeg reng éle rezgése fekete tükörsima rideg gyilkos éle

burjánzik fény-lelkem és ölelsz cikázik játszik a fény hullámozó vízen

maga mozgat az üresség semmijén fénypontok szürreális kapcsolódásai villanások aranyerdőben szellemek rendezett útjain álmok hullámok rejtekén megfeszítetten őt akarom őt keresem az intuitív kinyilatkoztatás tökéletes fénytete a szent templom része

kiürül tartalmaiból szabadul elveszti mindenét szívét lelkét életét szárny nélkül a szürke fekete kivájt szemüreg parányi lépésekkel halad tökéletes sötétségben a nincs és testvé-vérévé vált álma istenül a tükörsima halál láttató világait közvetítő hírhozó fénykönny fénycsöpp fény szemén

fénykönny fénycsöpp éhes-szomjas halál-ragadozók fekete oroszlánok hiénák sakálok sötét szellem-serege és vérbő vérrel túlfeszített megfeszített fejem fénye fénytenger özönvize ne vedd el tudatom isteni mag földi élet formáiban szeretkező gyönyörét hullámaim szabályozó rendszerét ne törölj ki idő előtt végy magadhoz teljesen

megbocsátás: az égen merevített lelkünk dermedt pokoli képe angyal-mennybéli magunk ragyogó fényessége tündöklő-tökéletes isten-arccá lényegül

bús-borongós hajnali részegség ígézetében bámulom az eget ihlet alakzatait sorsok poklát üdvözült öröm szigeteit

szeretkezem fényhordozó üstökösök isten fiaival üdvözült feltámadottak angyal-ördögi szellem-seregével

tükörsima nyugalom üdvözült halál üres edénye karóba húztam a gonosz elektromos vezetékekkel átszőtt vérszívó uralmi kihasználó haszon-agyát fekete köcsillag-ország ördögi rezgéseit fénykerékbe törtem kerítés karóiba húztam szeretetlen hazug vagyonos poklát özönvíz hazájában farizeusok mérgét holt tengerén hullámokon jár-ke az égi fény közvetítő-hírvivő-üzenet-hordozó serege fekete-kő-csillag-ország sűrített pokol hazája isten fiaival szeretkezem olykor ördögökkel égi asszony csillagos kék palástom rejtett szárnyai alatt női arca égi asszony védelmezem árva vérző harcos elhagyatott agyonsebzett lányaim fiaim fekete-kő-csillag-ország rettentő iszonytató súlyától borzalmas poklok terhe alól szabadul szépséges hullámaim szerelmes ígérete

kaszabol hódít gyűjti seregét a halál poshadt bűzös áporodott szája győzelmes rettentő sikoly félelmes gyűlölt ragadozó tágra nyílt telhetetlen pofája fal elnyel felszippann kiszívja velőm vérem csapolja idegrendszerem áramlatát szabályozza fekete uralma elnyom megsemmisít súlya alatt töpörödött törpék fogai közt tátott szája üdvözült világok világa fényhullámok megváltott hazája tart fekete oszlopod fenséges király fekete büszke integrált magány fekete király

halálom tartó-oszlopom átölelem lelkem uralkodó férfi-felét szabályozó–vezető korlátokat határokat kijelölő berendezett megtervezett kinyilatkoztatott sugalmazott szépséges szobákat szerelmes két fekete szobor egyesült aranya hét év harc után a béke pillanata félelmem fagyott tükre felengedett szerelmem tiszteletlen birtoklása engedett üdvözült hullámaink tánca szabad szerelmünk arcodon egyesült arcom egyesült isteni mag arcod szemed tested lágy-dallamos hangjaid ízletes ízét büszke szabad szobor arcomon arcod lelkem megérinti szabad szerető félelem nélküli ringatózik ölel elringat bús-fekete halálosan fáradt szomorú sötét lelkem két fekete szobor egyesült aranya hét év után szépséges –szerető hullámod elringat félelmem fagyott tükre felenged apám rettentő terhének súlya enged élni szabadon hullámok szárnyain sebesen örök öröm angyali mezőin megváltóm üdvözült férfi-képem istenem

hódít kaszabol átjár felfal gyűjti seregét a halál felszívódik idegrendszerem testem zsigereibe felgyülemlik bűzlik rothad foszlik mérgezett holt-tenger beteljesül a sötétség fényarcán fényszemében kiürül semmim a fénytenger életre kelt az életre esküszik nap-hold égi asszonya csillagos kék ég palástja borít hét egek hét poklát hétszer hét halált tizenkét csillagból koronám

fénylovam fehér hercege a fehér ló fia üdvözült megistenült szellemi sereg

rendezett erdők felhők rengetegén torzszülött gyönyörűséges fényarcod angyali-ördögi átváltozás fokozatait istenült pusztító-teremtő szellemvilág szeráfkarok igéi világok elnyelt beszipantott fénytengerét a föld szívét kárpát-medence sűrített poklát fénytengerén fényarcán fény szívét égi arcod torz-gyönyörűséges isteni képmását

madonnák égi asszonyok átlényegült üdvözült szentek angyali seregek temettek temetitek a halottakat a halott fiút a férjet a férfit a szent gyermeket isten fiait temetitek folyton-folyvást átlényegül szívetek humuszos rögök porhanyós zamata földízű földhangú földszagú szentek boldogok asszonyok kék-virágfüzéken megalázott-becstelenített szegény szelídek kő-szívetek áldott ország súlyos terhét cipelitek áldott fénytettek tartja sokat szenvedett holt-halott hazát országunk fénykoronáját szellemi királyság magyar madonnák magyar nagyasszonyok csillagos kék palást szent horizont örök élők örök nagyasszonyok hétszer hét halált halt isteni hullámaik tartják isten fiát fiait a holt ország agyonsebzett vérént ontott szent fénytettet bölcsőtől a sírig és a síron is túl a túlvilágon a kereszt alatt örök hullámok üdvözült egein sírhant porhanyós földrögök ízletes humusz elbomlott feloszlott tetemeit kezetekben tartva szívetekben megőrizve hétszer hét halált halt halálotok drága férfiak bűzös-bomlott-feloszlott hús-vér testek porhanyós földrögök ízletes illatát

groteszk egyesülés hazám lényegével szeretett fekete kő-csillag-ország megmenekülők rettentő nyomasztó súlya alól menekült őszi erdőrészt dobog abszurd házasság pora fénypora csillagpor száll elszáll rideg aszfalt kietlenén a piros szív kihalt bűzös piszkos párhuzamos pályák sínek végállomás a didergés

ordít az oroszlán a fekete ősmag ontja átkát a tátott bűzös száj széthasogatott fekete szellemek ördögei lakmároznak megfeszített fájdalom sötét oroszlánok fekete körök sugarain falnak pusztítanak mérgeznek felfalnak és eltörnek a korsók az üvegek hullámaim

széjjel hasított hasogatott test fájdalma ordít üvölt kaszabol a halál mérgezett test levegőjén hiénák darazsak bűjnek elő üreges töredezett edények vízmélyesztett lyukaiból

földdel összeköttetésben az ég fekete tornyai halál ősenergiája legyűr lekaszabol hullád darabjai széjjel-hasogatott kintest bűzlik az égre dicséri a mennyeket

fekete körsugarak fekete ősmag energiája izzó fénytenger maghasadások hírvivő láncolata
kivájt szemek sötét szemüreg halál gyöngysorait elnyeli a létezés a fekete körtáncot a fekete
körláncot körláncolatot a halhatatlanság szigeteit és falakon áthatoló tudat

szerelmeim eltemetem szívem dobogását és lüktet a tehetség magyar föld lényegi ereje újra és
újra megtermékenyül szerelmeim temetem trágyázzák a világ szívét porhanyós ízletes illat
kezeim morzsolják testem rögeit a szögek

szürreális villanások fénypontjai kapcsolódnak öntudatlan álom megvalósult akaratában feszült
gazdagság üresség semmijén képek sokasága teremtdő-teremtett világok

ringatózom hullámain én az égi asszony kék palástom lebeg lobog isteni szél fodrozódik
anyagán

szellemi villanások erdein elmerülök halála öntudatlan álom örökkön teremtdő világok sík
üveg feszültség tükrén a szellemiség energia hullámain információk villanásai láncolata
törvényszerűségeken létező lét világi világa teremtdő gazdagság egy-azonos lényegiség a
semmin a van a teremtés a létből időszerű időt tereket átfogó téridőket ölelő nyelvezete
korszerű lét egy egy-azon lét létezése törvényszerűségei formái alakzatai az élet anyaga mozgó
élettelen világ is él hírvivő üzeneteiben idegi fényáramlatok az anyag elektromossága
fénysebesség hullámai áramlatai áramosság a gondolat a képzelet a kinyilatkoztatás
sugalmazott dala a világ szíve átölel az isten fia köpenyében az égi asszony vérrel-verejtékkel
szülés kínjai közt kereszt alatt az üdvözülés fényteste égi hullámokon világ szívében átölel az
isten fia

szigorú komoly fegyelmezett imádkozó engesztelő üdvözült arc pusztító gonosszá lényegül
groteszk átmenet menny és pokol jó-rossz megváltott egysége pusztító-teremtő arca a világ
szíve fényelnyelő fénytenger boldog nyugalom kék tenger kék palást horizont öntudatlan álom
mindenható örökmozgó sík tükör-üvegen

hullámozom ég-kék palást fodrozódik lehelete

feltámadás fényteste szíve hullámozó öröklét halhatatlan hódolatunk kéktenger kék ég palástunk
templom-horizont kupola-lehelete

fényszemében harcolunk egymásban egymásért egymás ellenében égi seregek öntudatlan álom
fénygyermekai fényláncolat felvillanó gyöngyszemei a mértékre szabott élet hullámozó szabad
rabsága fénykeze ujjain csodák gyönyörűséges gyöngyei ámul-bámul tündöklő ragyogó
csodálatos tiszta istenarc varázslatos fehér-fekete mesék tündér-világa az örök asszonyi ölel
kék szerelmes palást magához

énekelek táncolok az erdőn én a funtineli boszorkány így foszlok-bomlok-eloszlom elrothadok
a nedves jóízű földben fénycsóva áramlatokon

fekete nap fénymezőin pillanatok kisugárzó erejét érzem összetartó-megtartó hálózat energia-
áramát

közösség egyesült hullámain ideiglenes szerelmek örök barátságok fényterjesztő idegi hálózatok holt szemek gyöngyök gyémántszemek gömbjei természet hangjain összetartozó sejtek fényhullámok útjain gerjesztett energia-szövetek fényes-véres ott vagyok köztük a szeretet az én nevemben fényévek távolságán egymásra találnak fénysebesség szárnyain a képzelet madarai élet-halálon átívelő összetartozó szellemek rezgő-vibráló energiám fényes akaratom hullámain egyesülnek szívemben világaim sugárzó napok fény szemem teremtő magok fénykibocsátó örök életem tükörváz-szolgálatára bizsergő örök nap teremtő igéi fény szemén találkoznak összetartó szellemek rejtélyes utakon titkok titkain rejtelmek zengésén által üdvözlnek

hét poklok hét egek vizein úszkál a tündér- sellő lány hétméteres uszonya átitatott átázott el nem szárad

tébolyult sikoly égő szirén poklok tüzén

napfénnel itatott izzó fehér homok vakító sivársága tüzel a női arc égető pecsét szürke csönd sivatagán nagyboldogasszony

örök anya égi asszony örök szerető örök céda örök arany szerelem

tükörváz szolgálata megőrzi csontvelő csonterdő képeit bizsergő zsigerek áramló igéit narancssárga nap édesvizű poklát sugalmazott kinyilatkoztatás áttetsző üvegtest fénye tükröződő üres sivárság hűvösén örök mozgás fehér lapokon örök bizsergés édes élet vize

fényformái tükröződnek üvegsík-lélek betűin halál kifeszített nyugalma határtalan fenség csodái szépséges gyönyörűség világa ördögi-angyali seregek fény szemén

arany szellemek gyöngyöző gyöngy-könnyei gyémánt csókjai guruló üveg-gömbök törékeny kék virágok hullámozó gyöngysora ölelése örömteli fényes szerelem gyémánt csókjai

fekete köpeny riogató rettentő áradó borzalom sugarain szellemek mérget a fekete köpeny irtóztató szenvedés halálos poklokon üdvözült hullámai elnyeli hét halált halt poklokat és a mennyeket fény szemén

fekete köpenyében növekszik az égi asszony

fekete köpenyében növekszik az égi asszony kék hullámai fekete kő-csillag ország poklain

egyesült csillagom szíve fekete madaraival a halál glóriája szeretkezik csillagom szíve fekete madaraival az üdvözült fényesség

két fekete torony áramló fényessége tündöklő-ragyogó fatörzsek gyémánt csókjai

hullámok hangjain fekete madarai üdvözült egyesült szíve szerelmei szerelmetes csillag kék égre vetített égetett pecsét gyémánt csókjai kék virága nagyasszonya

fekete medencém fekete üreg ontja fényképeit pillanatok villanásain megszületnek fehér lapok tükrén üveg-lélek betűi hangjai

fekete medencém fekete test üregén fénydarazsak elszívják velők-nedvek örök élet halhatatlan vigaszt

szent margit a nyulak szigetén mossam-mossa királynő áldozata fekete kő-csillag ország minden szennyét porát mocskát fény-gyümölcssei halhatatlanság szabadság arany imáiért szellem egy igaz szerelmének

csalóka színek narancssárgán fortyogó nap fekete bizsergő hamu-homok rengeteg felgyülemlik törmeléke hasogatott holt-élő világ szépsége épsége csillagvilágok halála elpusztult pusztuló megsemmisült milliárdnyi darabja szakadozott pulzálás beszippant álom rengetegét kihasadt galaxisok bensősége meglévő világok semmijén új formavilágok ősrégi szellemek üzenetei természete kihasadt a megsemmisült galaxis és bensősége új világokat teremt ősrégi szellem természete más-más nyelvezet

éneklő pacsirtája táncoló kismadár a napban fénykönnyek dallamosan csordogáló patakokon szelleme

mosom-mosom kőcsillag-ország labirintusos poros-mocskos útjait kiszipolyozott velő üreges árkait méreggel vegyített érrendszerét fekete medence töredezett csontjai ráncos bőrét mosom-mosom sötét kőcsillag ország szellemei arcát a fekete mannát

picasso-virág naphomok szemcséi arany-szövet tánca barlangom sziklabogár tánca a vizek felett párhuzamos ellipszisek metszete fénymagok fénypálcikák metszetei sziklás határtalan elnyelt szem katedrális-üzenetek fekete ajtók fehér fény alagútjai fehér falakon innen napernyők alatt alaptalan alapok nélkül leng-lengedez a szépség poros-piszkos világváros vég üres kietlenén fénygömbök fényfaloszok gyilkos teremő áldott uralma föld alatti járulékos irgalom tornyok kegyelme madaras csillagok építménye épülete a tornyoké lakozik megfélelem szellemeit üveg síkokon szürreális tükreim jegyzeteit

csillagvallások próféták filozófiák indiai jógik szent pogány természet-mítosz ékírás mitikus tudata ősrégi jelek jelzőrendszerek éles tiszta hús hűvös elme levegőjén csillagok mágikus tudata természet-vallások a minden-egy szent szelleme szent tüzeben a lét a létezés semmijén teremt szent lelke alkot mindenké szíve szent tüze szent elemek üresség mindenható teremő-pusztító fényszeme

rostos szilánkos korhadt hasadozott lyukas fekete-fényes érhálózat szövete faháncs évgyűrűi

fényszoknya fénytenger fekete glóriás csillag fénygyűjtő fényelnyelő sötét alakjai fényszellemek üres pereme holt anyag sötétsége holt anyag szellemei rendszere elnyeli a fényt tárolja kibocsátja fényképeit a holt-halál sötétje alapon játszik a fény nyelvbörtönünk beszéli az ellentéteket nincsenek pereme a fénynek a jelenségvilág csalóka teremtet világa ember tér-idő-szám képzetek kihasított fényformák fényfigurák emberi világ szellemei téridők határolt fénytengere arany fiai fénygerincünk fény csillagai határtalan fénytenger egysége együttes létezésünk teremő-teremtett táguló üres körei azonos azonosság a fény-sötét egység körei az űr a semmin a létezés a lét mindenség alkotó egység isten örök hasadása gazdag feszültség bőség az örök isten szeme hasadása teremtet világ feszült elektromos hálózata küzdelmes harcai örök szeme pusztító-teremő hasadó-alakuló változó örök azonosság örök energia bőség feszült küzdelmes harca határtalan részletek apró követhetetlen ígész varázslat búbáj tettei elképzelhetetlen mit fogok írni húsz év múlva részecskéim mi híreket kapnak

közvetítenek továbbítanak gyarapítanak halnak-pusztulnak-változnak-alakulnak az örök mindenség semmijén én alkotok a szélmalom a vízi malom körtánca vitorlások árbocai körtánca mily mítoszokat regél az örökkévalóság mely változatait szétszedett széteső másként összerakott pillanatok szülte megteremtett részleteit színeket adó fény szín-varázsdal szín-igézet csalóka gazdag rendszerek tervezet teremtett anyag felmérhetetlen gazdagság határtalan rész-részletek összeszedett szétszedett összegyűjtött elfelejtett elvesztegetett hiány bőség szerkesztett pillanatai teremtett világai az örök lehelet mindenség semmijén a szellemiség különböző szerkesztett színes anyagán színváltozatok anyagváltozatok anyagszerkezetek ember-személyiségek tájképei visszaverik a fényt színek turbulenciája színek varázsa színek igéző bűbája varázslatos imái színes világa maga-magát dicsérő reflektáló elraktározó elnyelő sötét anyaga a maga arca falja fényét a másik arca a meghasadt maghasadt szerelmes adományozó szeme imádságos ódái a küzdelem a szenvedés maga-magát reflektálja bámulja a tükröben sötét anyag fényét fénytengerét fekete alakos rendszereit elnyelik fekete madarak szentlelkét szent fényét szent szellemét szabad madarai anyagát szellemiségének tárata szerkezete semmin leheletvékony jelenségei tengelyén lebeg a szél a közép üres peremén a szél a dal a zene a megszólaltatott hegedű teste húrja a vonó az ember a fa az energia a szellem a tudat információ-láncolat élet titka a spirál a kör a kereszt a gének galaxisok a mikro- a makro a kozmosz a káosz isten és isten képmásai egyesült meghasadt hasadozott kaotikus rendezett örök törvények disszonáns harmonikus világok dallamai közép-tengely-törzs-gyöker- üres pereme üres körvonalai jelenségszerű teremtmények egyedüli személyiségek fehér fél felén a fekete pont sötét szeme fekete fél felén a fehér pont fényes szeme a meghasadt isten sötét fénysszeme a meghasadt isten fényes sötét szeme holt halász holt-halott halai hasadozott életfa korhadtt fekete lyukacsos üregek fekete sejtek nap-homok-szemcsés anyag sötét lyukacsos szövetén teljes üresség sivár sivatag sötétség fekete magok hasadó energia-láncolata változó középpontok alakuló jelenségek rendszerei hálózatai örök titkai isten torz sikolya torz üvöltés isten koponyája a keresztben a halál feje hasadó energia-középpontok teremtdő-teremtett hasadó láncolat világai isteni variációk a kiállítás képei az örök színház azonos változó előadásai a minden-egy a változó az azonosságban hasadó energia-magok energia-középpontok energia-sűrítmények energia-láncolatok robbanó szétesett szétbomlott bomlott beesett összeomlott kiürül megsemmisülése halála megsemmisülései az oszló-foszló-bomló isten fiai teste kőszikla hasadékán megfeszített fénytetek meghasadt koponyák energia-láncolata változó azonossága meghasadt isten fénysszemét elnyeli sötét tengere a sötét űr fekete magjai üdvözült mosoly energia-hálózat energia-láncolat nyelvezetek az örök körök körtánca spirálisa üres semmi láncolatain örök körök körtánca semmi energiája elnyel a szó az ige szívek színek igéző bűbájos bűvész varázsló varázslata táguló bővülő teremtdő-teremtett körök körtánca kör láncolata elnyel isten megfeythetetlen rejtélyes titkok valósága tölti ki áradó kegyelem irgalom tóduló terjedő terjeszkedő terpeszkedő törtető támadó taroló taglózó tapintatlan vesződés piros elektromosság szürkesség üdvözült irgalom áramlata színes alakok fénytenger íze illata dallamos dala fénytenger színes alakjaiba alakzataiba csobbanok sötét ízű fekete vízébe fekete ízű illatos tengerén elnyel fénytenger áramló-áradó piros irgalmas kegyelem dallamos dala a zene költészetének képei a meghasadt fény-sötét szeme üres semmijén az élet fája kőszobor hullámzó fény-víz léptei körtánca körök láncolata körök hálózata képző keringő kör-dallamos varázs-igéi dicsőítő imái öntudatlan fény-víz áramlatán a meghasadt fénysszem sötét tengeren sugárzó fekete nap szerelmes szerelme semmi üresség üres semmiség teljes üresség üres teljesség örökmozgó üresség mozgató-mozgatott üresség határtalan gazdag gazdagsága örökmozgó határtalan üresség semmijén mozgató mozgatatott üresség teljes üresség üres teljesség semmijén a lét a létezés szerelmes szerelmes kiüresedés gazdagodás gazdagodó gazdag üresség hétpróbás szerelmes-szerelmes szerelem szeretet örökmozgó mozgatatott üresség édes virágok illatozó dala meghasadt szemén isten hasadt meg

se mélye se felszíne közepe pereme meghasadt szó meghasadt ige meghasadt szeme maghasadt lét és semmi vagyok semmi ágán ágain a feszült feszültség gazdagságából a létből a létezésből a semmi ágán ágain teremtek alkotok meghasadt fényszeme bogara fénykönnyei bokra bokrai az élet fáját az élet zsenialitását

szikla-fennsík hulláját átjárja a fény tengere bomlaszt bomlik anyagok hálózata teremtő teremtett személyiség anyaga áthat rohaszt a fény sziklafennsík testét magához a vesz a fénytenger kiürül és teremődik arcom körvonala a lét a létezés megkövült háromszögét átjár áthat üdvözítő kegyelem

megtámadott magom-magam falják nyüzsgő fehér kis kukacok friss fehér húsú őszibarack utolsó szeletét felfalnak agytekervényeim fáradt üdvözült idegeit és kemény magom magam hullik a földbe

kietlen sivatag sötét tenger fényén naphomok szemcsés anyag szövetén vérét ontott tört szárnyú fekete madár fényképei naphomok örökmozgó szemcsés szövetén fénytenger sötét sír-boltozata

piros szívem alábukik a nomád vándor színes képein játszik a fény fekete csomók üdvözült bús fején az üdvözült anyagszerkezet

tört csontjaim a fekete csomók teremtő igéi hullámozó harangvirágok ütemes egyöntetű ritmus dallamán női nemi szervemben gyökerező illatok egyesült hullámain elvetett fénymagok

kék szoknya kék-fekete-fehér-arany palást alatt az emberiség a kék és a fekete tenger fényei színes világai pulzáló virágai égetett pecsét égi női istenarc egyesült egység

megfeszített tükör tükröi tükrös láncolata tükrök hálózata tükrök a tükrökben szemek vizein tükröződnek a megfeszített tükör a művészet dala természet lélektest egyesült anyaga vibráló élet dallama tükrök tükrein szemekbe hullnak a nagy szellemek spirális élet láncolatán körtáncot járnak nagy fekete alakok falod és a fény ő fal fel benned él benne élsz vele élsz szépség szárnyain titkok titkai tündöklő arc égetett pecsét sötét alakos fényszellemek fénytenger hullámoz a fényes víz fényszellemek láncolatán évmilliárdokon át megáll az idő a örök lét a létezés maga a szépség tükrök tükröi fekete üregek sírkamrák sírboltozatok fénytesteit elnyeled a te fényed falják nyelik el mágikus tükrök tükröi a láncolatban életek megfeszített tükrök tükröi holt szellemén életre kelnek maga magát bámulja sugározza sötét tengerén mágikus tükrök kék és fekete örök élet vizén természet hullámain egyesült üdvözült természet művészete a mágikus tükrökben virágok világa világok virágai szeme fényén

kék párhuzamosok metszetei az örökkévalóságban szemcsés naphomok üdvözített anyag zuhan bukik teremődő világain fényes fekete üreges sejtek szemcsés naphomok a semmi szövetén alakul arcom a lét hullámozó habokon a kék palást a kék szoknya védelmében torz arcunk a torz szemcsés szövet naphomok anyagán színek gazdag világok virágai édes illatok gyökereznek visszaverik tükröüveg kifeszítve elszenvedi magánya üres semmin a lét a létezés gazdagságát színei holt anyagának szellemei élvezetében fényjátékok fénysugarai látja magamagát a mágikus tükrökben világok világai fény szemén

lebegek az üres semmin az áttetsző kör gömbvonal kifeszített megfeszített terek teremődő-teremtett világai nyelik falják testem habzsolja labirintusos spirális élet szélfúttá lépcsőin

létrafokok mágikus tükrök tükrei rejtélyes rejtély agytekervényeim lebeg a szélben a spirális létrán idegzetem a gyökérzet a semmi légüres kifeszített terein hét halált halt poklok fényelnyelő természetem isteni arany kék paláston sárgás meleg tüzes vizes olaj csillagai égi bűbáj égi természetem égi hullámok szabad dallamok lebegnek üres semmi semmijén kifeszített mágikus tükör fény-visszaverő fénykibocsátó mágikus gyökérzetén

nevek nevek sakkjáték-figurák hálóján hálózatán vergődő nagy halak halhatatlan halász hálóján holt nagy halak fekete tenger szellemei körtánca keringő arany dallamok a fény szent háromszöge

arany leveleim zizegnek a szélben hajtja szélmalom forgatja tébolyult igaz hangok örületét holt tenger dallamaiba fojtja fojtogatott börtönét forog-kering világa üres semmi égboltozat sírkamra sír-börtön könnyei kifeszített mágikus tükrök spirális labirintusos alagút szélfúttá pokol kazamaták sírkamrái

angyalai égi asszony megfeszül kifeszül a szélben az örök jegyes kazamaták sír-börtöneiben pokol sűrített fénymagjai holt tengerén kereszteken alászáll a megfeszített alma teste tűznap bizsergő-bugyborékoló égő-égetett tüzes pecsét oroszlánja merevített dermedt holt víz merev üveg fényáteresztő torz tükrén fekete kömadarai glória tündöklő-ragyogó pokol fénye

merevített dermedt holt anyag kőszikla-képeim holt anyag holt szellem idegzete támogat kőszikla-képeim arany rengetegén hullámozó idegi gyöngyök sötét tengerén fényáramlatok piros roskatag-roskadozó rogyadozó házam hamuvá égetett piros falaim fényén üdvözített piros virágai

hullik a világ női nemi szervébe fényfalloszok dicsőséges játéka énekek éneke diadalmas fényimák dicsőítő gyöngyöző fényujjain arany gyűrűi fénypermák ódái zsoltárok himnuszai fényképek elhagyják fénytestem körvilágok gyűrűit spirális génjeit

holt halál rejtekén sötét erdején pulzál vibrál fényszemem gyöngyöző aranya elhullott mágikus tükrök rengetegén fénypermák fénymagok fekete földjeim humuszán piros fényvirágok kinyílnak fényízű halál-illat fekete tengerén gyöngyöző mosoly vibráló-bizsergő könnyei

zöld gömb-világ hasadékok redőivel fényszoknyámon kék egek csillagai teremtdő-teremtett gyermekeim dicső arany nap tűz sugarai üres gömb-gyermekeim kör sugarain szeme fénye tüskés zöld kaktusz-gömb szúrós-tövíses csillagai gömb-világok robbanása zöld tüskés kaktusz-gömb gömb-gyermekei ihletett pillanatok robbanó fénymagok maghasadó nap tűz-sugarai éltető fényvilágaim halál ízű fekete tenger üres zöld gömb világai reményt szülő nedvei szúrós-tüskés robbanó csillagaim körív fényugarain elhagyják nedveim örök élet vizét ihletett pillanatok teljes tökéletes halál robbanó csillagait fényszikrák sugaras sugárzó közép szirmait

szemcsés szövet különös anyag homok elvezeti fényét fekete tenger színeit halak pókok hálózata szövetszerű rendszerin labirintusos előírt utakon látom üdvözült anyagát

arany szellemed fekete máza kihűlt csillag úszom az ígélet piros virágaim fekete spirális közepén

tűzfolyamok piros hullámain égő lángnyelvek tűzkígyók tekerednek égető életem nyelvén piros virágaim holt halált halt hullámain fekete spirálisok elnyelik fekete tenger arany világait örök életem fényét

harminckét éven át sakkozom a halállal kőfennsík átitatott lassacskán a fény mállaszt pórusaim
az örök élet fénytengere

fekete csonkok szárnyas lidércei elhullajtott kiontott vércseppek bronzvörös tengerén lépked
feketére lakkozott anyag a teremő-pusztító fénylábujjai kéznyomok lábnyomok fekete
tengerébe hullunk hullámzó fényjátékok színes fényfigurák szellemek fényhalott fényhalál
fekete vizein sugárzó hullámléptei szerető szent szívének

sziklatemplom várbörtön bástya fekete sík-üveg vibrálásába zártan fojtott hangjaim bűvös
hálózata fényelnyelő fekete vasrács árnyékaim mintázata sík fekete üveg sírkoporsó szobám
falán kisírt kiszúrt szemem áradó hullámzó szétlőtt agyonroncsolt fejem darabjai árad a
kegyelem a fényes vörös kék-fekete patak zárt fekete üveg darabjai fekete madaraim
megsemmisült sírszobám légüres fényes hangjai teremtett nyelvei szelleme fehér-fekete fala
légüres kihalított úr fényjátékai szellemek dallamos körtánca maghasadás tébolyom
felszabadult energia láncolatán áradó fény gyöngyöző fodros habok játékos-huncut gyermekei
fényes téglák fényszöve az agyagos föld fala mállik fényttest a köríven örök élet fényfája
mállik szürke erezete dicsőít élet szürkése fényorcáján szürke világai szürke nyelvezete
fényszeme könnyeiben

hullámzó tűzcsóvák farostok szárnyai imádkozó karok széttárt szoknyáimon jár az üresség
feltárt felfedett titkai takargatja kiköpi világait pusztító-teremtő kígyózó nyelve nyilai égetika
port szelleme ürességét tűzkígyók tűz sárkányai fekete csillagok körvonala tüzet okádó
nyilazott maga-magát tátott sikít üvölt a szép megfeszített kifeszített örület téboly sikoly a
lényegi feszültség üvölt a fekete sárkányisten pusztító fényelnyelő keringés világok világain
sugárzó napok pusztító-teremtő örület feszültség téboly diadala

légüres tér összetartó szelleme láthatatlan talapzatán fekete kifeszített sárkány-isten üvöltő
pofája szenvedése üresség ízén kifeszítve homlokán a fény szem széttárt lábai ürességet markol
fekete anyaga hullámzó kígyó spirális élet üresség hurkai feltárt felfedett világok titkai elfedi
kiköpi maga-magát kígyózó sárkány-nyelve nyilai égetik szelleme ürességét fény szemét tüzet
okád nyilazott sikító-sívító üvöltő tátott pofája tűzkígyói fekete sárkány-isten üvöltő fájdalma
tűz őrlő tébolya imádkozó kezek hullámzó tűzcsóvák farostok szárnyai spirális élet kígyózó
fényhullámok tüzes hullái sziklafalon üvöltenek fénytörzs fénytengere tüzen ringató örök
mozgató határtalan szellem törvényei világok világai örökön-örökre megfeszített feszült
fekete sárkány-isten teremő-teremtett világai maghasadt fény szeme tengerén kettős
egyazon arc színe és visszája színes anyaga világok rengetegén hullámzó egyazon
energialáncolat jelenségvilágok világain törvényei éltető színek alkotnak

kidőlt fa törzsében testem rostjai kígyózó megfeszített sírkoponyám idegzetem agytekervényei
almafa keresztjén üdvözült élet tébolyult őrlő magány üvöltés sikolyán örök bájos tánc
ragyogó-tündöklő glória elveszett paradicsom bűvkörén túl a kegyelem isteni hangok fájdalmas
feszült szenvedés magánya üreges üres életet adó medence világai a születés a nemző közép az
alakatlan üres teremő világai törvényei szellemében a lét a létezés és a hangok a hangok
hangjai követése

halál és az angyal egyazon isten istenülésével színe és visszája kettős egyesült arc egysége
testlélek szerelme kék szellemek boldog szeretkezése arany test arany mezőkön fényhullámok
megdicsőülése birkózik vívódik az angyal a halállal sakkozik a pusztító-teremtő kettős istenarc

színe és visszája egyazon egyesült egység arany szerelmét átszövő fényhullámok fényhulláit fekete tengerén játszik a halál alakos-alakok rendszerén szeretkező fényhullámok kék csókjai dallamos körtánc üres úr semmijén fekete madarak elejtett isten-fia fényteste sugárzik oszlik bomlik a fényhulla hullámzó tűz fény-lángnyelvei szent lelke fény tüzének hullámzó csillagai közép arany nap fényszeme fény sugarai fénytűz lángnyelvei fénycsillagok örökkön hasadó fényszeme meghasadt isten sötétjén semmijén szent lelke fénye szelleme ürességén birkózik halála fényszeme csillaga oszlik-bomlik-foszlik halála üres hullája fényképeit meghasadt maghasadt holt fekete feszültség tengerén leigázott fénytenger teremő fény szem sugárzás rejtélyes titka akarata ismét hullik ismét elnyelődik fény magok szellemek fényes angyalok fekete földben fekete tengerem birkózik a halál és az angyal egyazon istenarc színe és visszája

fekete fénytengere életünk szürkése piros tűzű hullámai virágai mindennapok istene szürke erezte magához vesz a fekete tenger fény szeme képeiben

egyesült fehér arany szívek gyermekei szív alakú fényes kis gömbvilágok két szív egyesült két fél a férfi és a nő fehér arany szerelemben két arc egyesült egysége két fél két szív egy egyesült egység fényes hullámai fekete tengeren fényjáték huncut rafinált ravasz gyermekei gyöngyöző kacaj mosoly fekete habokon fényjátékok hullámzó vigasz két szív két fél egyazon szív egyesült szerelmes fehér arany egység boldogság gyermekei gömbjei fehér arany képeink gyöngyöző hullámzó kacaj fényes sötét vizeinken egy-szülötteink fehér arany egyesült egy szerelmes szívünk

ölelem ölelem egyszülött gyermekeim üres világait határtalan úr semmijén ölelem ölelem szerelmes nagyszony hullámzó kék egeket fehér arany örök élet trónusán isten fiait karomban tartom kezembe hajtják fejük ölelem ringatom töredezett agyon-töretett kiszikkadt kiszáradt testük kiontott elhullajtott vércseppjeik bronzvörös hullámzó tüzes folyamát lángnyelvek rostjait ős-öreg hajlott testem fáradtan védelmezni imádkozó szárnyas kezem ringatja öleli ringatja hullámzó testüket

arany és fekete szoba palástomon hullámzó arany hajam márvány templomom hűvösén fényes fehér oszlopok és a nagyság értem a bábeli hangzavart

kék körvilágon ős isten szakállas feje fényárban fekete madarai köríven

kék ég hullámzó tengerén fehér gyöngyöző habok csilingelő kacaja rubin drágakövek arany keretben a glória kék-fekete tengerén arany liliomok közepén bús-borongós fekete tenger üdvözült öröm szomorú fényarca komolyság felelősség teljes védelmi pajzs hullámzó fényhaja áramlatai elsötétedő kék paláston fénygyöngyök ölelő védelme szerelmes ringatózás kék fekete hullámain rubin drágakövek sötét tágra zárt szemén fényfák elágazásai üresség fekete tengerén semmi úrjén napkorongok fényes ágas-bogas bokrai fényes élet glória szent szellemén üresség lehetén gyökerező fényfák fénygyöngyei fénygömbök fényvilágok gyöngyöző ragyogása kacagó arany liliomok tündöklő-ragyogó fekete palástján fekete tengerén tűz forrósága izzó ragyogás tündöklő napkorongok fényhullámok egyesült ragyogó hajfonata feketés kékség hullámzó egek tengerén

lelkem oszlopai üresség talapzatán fényes-fehér márvány templom szent képei szent dala visszhangzik lüktet üres úr szív ütemén fényes tündöklő-ragyogó gyöngyszemek arany igéi szent hullámokon hangjai szent dallama

vizes terek üdvözült bolondja tündöklő-ragyogó fényvirágok egyesült szívek szent temploma

teremtő isten női arca a nagyboldogasszony piros ruháján a kék palást arany liliomai napkorongok égető-igéző arany varázs szent szellem glóriája fényfia a kidőlt holt halott halál fekete szabad madár foszló fényszeme tűz lángnyelvei fényhullámai téli nap fénysugari meghasadt fény szem sugárzó lángja lángnyelvei sötétség fényes fehér áramlatán ragyogó tündöklése

teremtő halál-isten ragyog teremtett anyag szellemében kifeszített megfeszített fény szem köríven kiüresíti magát örök sötétsége színes élet öröksége teremtő fényisten női arca átölel világok világa tündöklő-ragyogó gazdagság öröme örök élet tébolyult sikolyai

bezárult körök egyesült szelleme fényszeme tündöklő körív fekete tenger színes világi

szívemben szememben gyökerező fény almafák elveszett paradicsomon túl kiüresíti magát örök sötétség színes világi

piros fénytörző istenét csaknem elnyeli fekete tengere égő szeme elárvult téboly megfeszített tágra zárt szem

piros közegén az emelkedés és a bukás egyesült egysége gyors iramban szeli át az űrt a szerelem és a halál egysége a fény-sötét

tündöklő ragyogó ködrétegek fehér tisztaság árnyékos sors alakjai hullámzó zakatolás és elnyugszik elsimul a föld tüzes vizes olaj lényegisége fekete tengeren fényhuzalok szövete

barna földistenség világait forgatom

barna földistenség világait forgatom áttetsző üveggömb színes vizein hullámzó istenség földi arca fényes lét torz tükre darabokra tört test fekete tenger fényláncolatok idegi hálózatok szövetén áramlata piros virágaim tükrében

barna földistenség világait forgatom megfáradt üresség tüzes vizes olaj sűrített fény mag fekete középpont visszacsavart kívájt kiütött szemem összetört vitorlás ép árboca korhadtt kiszikkadt kidöntött megkövesedett fa holt üreges belsejében elektromos hálózatok egyesült föld-istenség fő áramlataival

kifeszített megfeszített hajnali táncosok ragyogó gyöngysorok bájos fény szemei cirkuláló körein keringő-forgó sűrített fekete magok irtózatosszerű fénye tündöklő megfáradt idegi láncolatok sugárzó sugaras sugarak köríven isten anyaga légüres tájain kék fekete fényes semmi tengerén halott fény szemében a törvény körkörös igézetében teremtődő teremtés galaxisok tüzes vizes olaj az örökmécs örökmozgó falja az űrt kiüresedő holt-halál teremtődő-teremtett színes örök élete ürességén örökmozgó anyagom csűr-csavar örökkön-örökké mozgatott isteni lényegiség idők tükrein nyelvezetek színes világi falja az űr ürességét a halál fény szeme különböző formájú alakú terek isteni lényegiségét

forog kering az isteni lényeg galaxisok erdején örökmozgó anyagom titkai rejtélyes rengetegén fény szem hét halált halt istene őriz táplál megtart galaxisok rengetegét örökmozgó anyaga falja légüres űr semmijét átöleli öleli piros ruhája kék palást aranyát zöld rózsaszín kék áttetsző fényes fehér és fekete leplek suhogó-suhanó hullámzó lebegés táncos ölelés üdvözült suhanás

libben-lobban száll repül fénysugarak tánca fényes vizeinken forog-kering üdvözült táncos
fény szem sugaras sugárzó tengelyén

örökmozgó anyag szelleme test részei zenekar dallamos hangszerei hangjai útjain az üresség
csöndjén alapozó öblös halál hangjai fényes magasságok remegő túlfeszített sikolyai örökös
zene hullámain a határtalan mindenség életünk dallama eszközei a hangszerek kellékei a zenész
tudása szelleme adja örök zenénk hullámozó határtalan mindenség áramlik részein tagjain
eszközein kellékein a magban törzsben génben gyökérben idegekben vonzó-taszító pusztító-
teremtő erők a bukások és feltámadások a halál és az élet a fényes fekete tenger üresség karjain
ringatózik örökmozgó anyag örökmozgó üresség teremtődő-teremtett világai egymásból
megszületnek törvények szellemében magok rejtélyes titkos szellem-anyag hálózatai ürességből
ürességben fényszikrák fénytengerből anyagi rendszerekben törvényeik szellemében jelenségek
megszerkesztett hálózatán hal-gerinc elágazásai a fatörzs ágai ágacskái korallvirágok árváskái
a bőr tollazata tollai tengelyén fésűs szálkás halak halszilánkok toll hajszaíjai fejbőrben
gyökereznek szellem üres teljességén teljes ürességén örökmozgó anyag tengely üres-üreges
közepén a magban hullámozó világok üres tengelyén megfeszített gazdagság halálsten
fény szeme örökkön sugárzik feszült színes teljes üres gazdag lehelete

narancsok üres nap tűztengelyén teremtő-pusztító földi lét anyaga elemei hullámain fénygyöngyök
fénygömbök örök élet fényfáján pulzáló energia éden édes tűzpiros szerelme hámozott narancs
nedvdús sárgás meleg anyagi fénygömbök gyöngyök idegi láncolatán hullámozó fény szövet
érhálózata pusztul roncsolódik robban és én felfalom a görögdinnyét pulzáló napenergiát elszórom
elföldelem fekete magjai fény szemét fénytenger hullámozó fényes víz ürességét üres teljességén
gyümölcssei virágai magom magam szellemiség fehér húsú őszibarack utolsó szelete fehér férgek
serege támadják a magot magam-magam szellemiségét halálsten fénye megszüli képeit gyümölcsseit
virágait tűzpiros lángkévek spirális hullámain napot-magam-magam sugárzó fénysugarait tűzgömb
tűzgyöngy-csillagom napsütéses szerelmét piros energiám

kikapcsolom magam világai hálózatából megfeszített testem magam halálát érzékelem üres
teljességét színes világait megszólít a hangszer üres üreges teste kinyilatkoztatás hangjain
zsoltárokat zeng üreges üres test a hangszer jelenségek formavilágai hálóján hálózatos
rendszereiben kikapcsolom magam világai hálózatából kiüresített magom-magam sötét mélység
zsoltárokat zeng

üres körvilágok spirális fénye ölel üreges sötét sűrű üres szellemisége

spirális üres körvilágok fényes lasszó ölel üreges sötét sűrű üres szellemisége a mindenség szül
átvilágít a kegyelem átütő ereje kinyilatkoztatás hangszerein szférák zenéjén közvetítő üresség
hangjain dallamok tánca

szabadság szerelem tűzpiros vágy energiája üres kör világok spirális mozgatója örök élet
templomában kör alapú kupolán át ragyog a fény fekete magok üres anyagán árad a kegyelem
a kinyilatkoztatás az isteni mag akaratában a megvalósulás szabadság szerelem egyesült vágy
forog a köríven teljesség az ürességben fal örökkön örökké kavargó mozgató

forgó gömb-körök spirális teljesség szépséges perem örök élet arany nap glória ragyogó
fényesség élet ízű isteni szépség eledel hullámozó vizeinken forgó körök fény spirálok szépséges
üres feneketlen mélység –mindenség ölel átölel zuhansz hullsík titkok örök foglya fénytenger
fény szeme könnyeit képekben csöptetted

tűzpiros vágy szerelmetes szerelem tündöklő ragyogás örökmozgó körívén egyesült vágy fénye
mozgat örökkön-örökké narancssárga nap sugarak karja elringat tüzes ív hullik zuhan
feneketlen mélység sötétjén arany glória szent szerelme örök szellemiség fénytengerén
hullámzó egyesült vizeink örökkön mozgató üres forgó fényes körívén feneketlen sötét
mélység fény-könnyei üdvözült örökmozgó egység körvilágok üres metszetén körvilágokat
kibocsátó szürke ismeretlen közép szépséges isteni mag egyesült egység királyi fenség szent
szürke arany

halál hangjait hallató nagybögő elnyeli zenekar dallamos energiáit ritmusát megalapozó színes
hullámokon terjeng a világ tova

hullámzó színes leplek lengedeznek üres testem sötét sír üregében

halászok hálójában vergődöm fuldoklok áttetsző testem holt vizein játszik a fény színes
unalmas unott világokat isteni közöny határtalan magánya fújja világai anyagát megfeszített
fájdalmában

isten bárányai a pásztor alkotja teremti hullámzó tánc képeit test holt vizein a kegyelmi áramlat
szürke körtánca

alagúttrendszerének falai közt szívom cigarettám életem varázsát sorsom egyetlen rám szabott
útján járom nem tudok mást

nem várok örööm kibocsátom piros hangjaim fodrozódik egy csöppnyit a holt felszínt fényes
hullámok szabadon áramolnak tűzpiros egek lángcsóvíai kíséretében átölelem napom-magom-
magam

edényem földjében megszületett a zöld csillagokkal díszített remény szülőttei gyermekeim sok
nedvességet tárolnak áttetsző zöld kínzott megnyújtott oválisok kevés száraz földben is virul
örök életünk benső szépség raktároz nedvességet kövekkel ékesített sírom földje málló
agyónázott agyagedényben középpontjaiból megszülető csillagtövisem zöld ovális kaktusz és
gyermekeim szűrő védőhálójá tövises csillagok szívem templomában tövises csillagokban
tövises csillagok alakos alakzataiban friss üde zöld remény tárolt nedvesség tövises
csillagzatoké tövises gyermekeié

pusztító teremtés teremtő pusztítás világai között szépség szent szelleme örök élet alakzatai
megszületnek megfeszített meghasadt megtörtetett a széjjeltépés örökös állandó folyamatában
kettéhasadt friss lédús fehér őszibarack cseppekben elvérzik lassan csordogál a piros patak
életek erdején nem alvad a másokért kiontott vér ártatlan áldozata él hasogatott test nedvein a
gyermeki ártatlanság halott tudatosult ösztönén szellemi királyság áttetsző üres üveggömbjei
fényfa fényágain semmijén ürességében az emberi üdvözítő körök örök élete szépség szent
szelleme abszolút sötét abszolút fény a létezés a lét meghasadt magja gyermekei semmijének
ágain árvácskák fáin irtóztató fény rettentő sötét teremtő-pusztító elnyelő-kibocsátó színes
játékai teremtett anyag gazdag jelenségvilág nyelvezetek erdején dicsőséges oltalmazott
megtartott káosz rendezett alakzatok rendszereiben

megöltem magam a forró kutyát ki hűséges bújában követte hangjait míg kering fekete
csillagok otthona körül irányító-vezető labirintus kikövezett útjain pislákoló veszélyeztetett

fénysugár sűrített pokol sötét spirális csigavonalán a létezés a lét ősi intenzív fény fekete magja vonzott elnyelt meghasadt megsemmisült az ösztön az élet az én a kutya hűséges elhagy így lettem szabad üresség szépséges virágai istenült szépség világai magához vesz az ősi mag a lét fejtetöm fényét pislákoló életem fényét az isteni üdvözítő üdvözült fény

fekete palástod létezés ősi magján feszítő feszített növekedtem lázadó angyalok serege égi asszonnyá üdvözült kék palástom arany liliomai dicsőítik színes világok szent anyagát ragyogó fény virágait tündöklő fény világait üres semmi szívén

sötét és sötét mélységes sötétben járok én barát nélkül a szépség az öntudatlan fény a sötét galaxis sűrített pokol köreit és megszólal a lelkem mélységes vágyakozása szabadság-szerelemre üres oszlopcsarnok ravatalozóban háromszög csúcsív fényes bűvkörén kiterített testek szellemei kísértének segítenek fényes lelkem óhajtják az érzés fel tudnám támasztani de nem merem megijedek és a sötétség körei öntudatlan álmok idején a sötétség és a sötétség pokol körei a halál országában a kínok országában a feltámadást ösvényeim pislákoló fényét ősi erényt lehetőségeket fényes szerető szellemek látogatnak ajándékozó napok beköltöznek fényembe részükről a részem köszönöm

üres oszlopcsarnok ravatalozó sötét galaxis fekete köcsillag örök fény

tiszta hús vízzel leöntöm lemosom szexualitásom a lépcsőt a fordított égi lajtorját a fordított keresztet az áteredő bünt az ösztönös testiség véres hús ragadozó virágait a királyi lakosztályt elutasítom mosni mosni fekete köcsillag-ország sűrített pokol sötét kör-galaxisát alázatos szelíd komolyság királynő-áldozat budapest szívében a margit-szigeten otthonra lel szent szellem szilárdság komoly fegyelmezettség az örök parton önátadás fénytestét kegyelem mossa át a megkínzott gyász a hét halált halt szétszaggatott anyagát sorsát életét test-lelkét elsiratja a személyes én a hűséges hű fekete kutyát önnön sorsát test-lelkét személyes sorsát életét a szellem a forró tüzes ösztön-állat bájos hangjait hirtelen lehűti leönti pillanatok töredéke alatt tiszta forrás szent hűvös vizével a felforrósított áttüzesített aranyos drága-bájos kis fekete kutyát rémületében rettenetében a bájos test-lélek ösztöne fejét vesztí a felbecsülhetetlen ösztön megriad szaladgál rémületében ide-oda óvatlan észrevétlen magas feszültségű sínek párhuzamosára esik öntudatlan álma a szépség hangjai elhalnak magas feszültségen sínpályák párhuzamosain elalél a test a holt halott kis fekete kutya és baráti hűsége megmenteném a holt állati ösztön hűséges hangjaim kutyáját elhagyom otthagynom borzongva viszolygok iszonyodva rettegek félek feltámad és belém harap a veszett állat a tiszta hús forrás vize felforrósított tüzes testét lehűti életét kioltja akaratlan halála okozója a sínekről felemelem a sínek közül kiemelem megmentem szép testét holt lelkét személyes holt-halott sorsát-életét megsemmisült kis magom magam ösztönös szépséges hangjait holt testét halálom bebalzsamozom szép halott legyek szép halott vagyok elhagyom magára hagyom feltámad mérges dühében megharap tébolya elhagyom iszonyodva borzongva távolodom szépséges holt halott kutyám balzsamozott teste maga a szabadság fényteste a só szobor árpád-házi szent kinga égi lajtorján fényes tündöklő kereszten a megfeszített örökkön teremtdő-teremtett pusztító teremtdő veszélyeztetett széjjeltépdesett szétmarcangolt isten adományozó szerelmes áldozat égi lakomán szellemi királyság szent eledel örök élet piros patak nem alvadó vére fényteste

sárkányisten tüzes tébolya szárnyas dühödt mérge falja üres űr semmijét megfeszített szétmarcangolt forró tüzes szenvedés poklait átölelő ősi isteni fekete mag meghasadt meghasadt pusztító-teremtdő teremtdő arca világok világa tükrén torz szörnyetek elnyel felfal vérző űr üressége fényed intenzitását semmi sötétjén pusztító teremtdő arcod tükrében a tükörben

múzsáim múzsája üdvözült égi asszony kék vizei kék egei hullámozó fényáztatott palást lebeg
testem szárnyain üdvözült hajnal szférák zenéjén szabad dallam áradó szelek szárnyain arany
búzakalász-mező susogó-suhogó hangjai dús földjeinkbe hullt magok egyesült aranya
lengedező szélben üdvözítő csókok árama az arany termés a tápláló test egyesült szelleme a hét
erény és a hét bűn

tüzem megolvasztja életem gyertyáját olvasztott faggyúm hamuján életre kel újra és újra
megégni elégni főnix-madár arany vérével táplál életet örök nem alvad szent szívének tüze test
vérevel táplál fiait átdöfött arany pelikán szíve vérével táplál örökkön fiait az újjászületés és
halála egyre rövidebb az újjászületések fiatal öregkora az üdvözült fény tüze kegyelme a régi
megújult test sejtjein által

szűrős-bogáncsos életfa-ágak vizein árad a hét erény kegyelme üdvözít árama a hét bűn
kerékbe tör megfeszít a tüzes kín fájdalma szűrős bogáncsos élet túlhajtott vizein kiontott
nedveink fényét magához ragadja fejtetőnk fénycsóvait törrel átjárt hasogatott szívünk halálos
sötétség feneketlen mélység az égi fény

rettentő irtózatossá tévőlyult akarása áttetsző üveggömb szívünk tör járja át az isteni fény-sötét
sötétsége úrján elnyel az ősi mag a létezés a lét borzalma

elveszett paradicsom bájos üdvözült bábuit szellemek hullámozó körtánca sötét fény kegyelme

fa törzse egyesült egység éli életét két ága megvalósult szabad gazdagság

növekszünk növekszünk az ég a lajtorján könnyecsepp fény szemén elhalnak részeink a társak
kihullnak belőlünk egyedül vagyunk pusztulunk a tűzben mi főnix-madarak hamuból ébredünk
új életre születünk kicserélődünk új bőrünk friss vér- fényáram a szeretet az irgalom törrel
átjárt hasogatott szívünk vérünk testünk
adományozzuk a felszentelt oltáron a kupolacsarnok légüres terein szörnyűséges pelikánok
elhalunk részeink isteni oltalom gazdagszunk túlélünk a létet nyugalomra lelünk anyaga színes
világain évszakokkal elhalunk pusztulunk eljön a hajnal rózsaszín álma az új élet tavasza friss
dús véráramlat forgó keringése

siettetni halálom fekete labirintusos galaxis sűrített pokla sötét köreit üdvözült feltámadásait a
fekete mag megsemmisülését új világait megszülető határtalan fény elnyeli tüzem

lepereg a homok megfeszít a kereszt megszületik a fénykard a sziklaszilárd pajzs mosolygó
pirosas fénylő aranyalma örök élet fáján a tündéreké áttetsző fény- üveggömbök bájos
szerelmetes irgalma kék csókjai körén glóriás szellemek szépséges körtánca hullámozó dallama
kegyelem hangjain a tudás és a halhatatlanság a szeretet és ő összetörheti eszközét ha már
nincs szüksége rá maga ő is meghasad marcangolja megtöri testét így teremti pusztuló-
teremtődő teremtet világot

máriára ráborul a hatyú szépséges szárnyaival az önátadás alázatos szelleme szelídsége
vergődött vajúdott a női buddha-lány kinyilatkoztatott képmás megszüli isten fiait félistenek
bűvkörében a kék palást védelmében napkeleti bölcsek szellemi királyság pásztorok bölcsek
apostolok égi asszony ölelő tárt karjai ölén angyali seregek emberi hadak urai női arca
megfeszített királyai és józsef az ácsmester

nézem még sokáig kínok közt a holt halott fekete kis kutyát siratom üres bőröndöm a gyász gyászos gyászát a fényes vért a véres fényt szerelmes szerelmetes másokért kiontatott nem alvad és csöpögtetem vércseppjeim örök élők egymás egymásért égi fények kék palástján és feneketlen mélységes sötét

labirintusos kanyargó ösvényeken keringő forgás a sötét káosz fölött kúszik a lajtorján létrafokok fényei vajúdik méhében maga az isten születendő feszül meg szaggatja szét magánya bizsergő gazdagság pezsgő sokaság alázatos tanát szétszedik meghasadt maghasadt isten hasadó magjait hullámozó áradó energia a pusztulás maga teremtet teremtődő örök hajnalokon téli hóesések hidegén a tisztaság aranya lebeg a fehér tájon üres vakító fény és a só szobor íze fonákja szemcsés homok tengeri zamatán szentjánosbogarak csöppnyi fénye a dermedt merev kifeszített igéi mindenkori téridők mozgékony varázslatos szegmense a só szobor sós könnyei a só szem tengeri maradványa kacsint a tükörben kivájt fekete szemem sziklabarlang sötétjén tartja isten a fejem

szellemek áramlata megtartja az életet ihlet fényszikráival

sík ablaküvegbe préselt örök élet fáján világító fénygömbök pirosas aranyalmák világok világa üresség fény-sötét úrjén szemében

tárt ablakom testnedveim tüzen időm kerete színes világai anyagára szabott anyagába lehelt fény-sötét tápláló fenntartó úrjén tárt ablakom dús friss zöld lombozata örök élet fényfája gyöngyei gömbjén világító homály rejtélyes titkai rejtelsei

nap tüzen narancsok vérdús-lédús piros gerezdjei gömbbé összeáll a teremtődő pusztul öregszik tengelyén a semmi úrjén fény szemén

tűzlovag piros méhében vajúdik a halál késik születése fény sötétbe hajló tengelyén teremtődő-teremtés szerelmetes élete késik az újjászületés tűzlovag piros méhében vajúdik a halál

izzó tüzem vibráló fényét elnyel a sötét magába zárja a megsemmisülést világok világa éltető hullámozást spirál-galaxisok körein megolvasztja szilánkosan tört üvegdarabok csillagait a homály renetegét az élet szürkeségét magába olvasztja maga-magát az anyag

tisztára mosott szexualitásom a lépcsőn áttetsző tiszta vízréteg elsimul nem folyik nyugalmas élő víztükör szelíd simogató állaga és a lépcső oszlop talapzatánál test-vérem szép balzsamozott halottam megvédem hulláját holt testét a vonat ne trancsírozza szét képeim aranyát a hű kutyát a hűséges barátot üdvözült halott testem-lelkem meggyilkolt gyilkosait életem áldozatát a hűséges barátot hűs tiszta forrás vizével leöntöm forró kis testét kis fekete kutyám nagy bűnöm tüzes halálát elsiratom kínok között gyászos gyászom borzongva iszonyodom rémült borzalommal támad és halálra mar örök szerelemmel elhagyom eltávolodom a szép halottól az isten leánya megtalált szabadságom fénytest életem az ő kegyelme és az istenszerelem a hét halált halt borzalom

ideghálózat átszőtt szövevénye miközben elsötétül elhalálozott a fekete-tenger kibocsátja intenzív koncentrált fényét

szoborszerű szépséges holt balzsamozott test kősziklába szilárdult lekötözött múmia
sóbálvánnyá merevedünk

sorsom ördögök kezében kerítés karóiba húztam játszik az isten életben tartott és összetöri
eszközét magához vesz mire elvégzi akaratát mégis igen

fekete kőcsillag ország szívem halálisten fénye kiszipolyozott ciános átlúgozott sósavas
kénhidrogénes barlang-horizont pirosas hús-vér mócsingos beleit okádja szerelmes életét
kiüresíti magát a feneketlen fekete kőcsillag ország a halálisten irtóztató fénye a kárpát-
medencében borít a szürkés kék palást koronája fejem teremtdő teremtett világok világa fény
kárpát-medence fekete leplek hullámain

légüres tér áttetsző üvegedény arany bor tűzpiros sugárzó meleg nap fekete riogató szellemek
ruhája alatt tűzpiros torzó szemek szíve villanásai a fekete sas madár teste egyfejű széttárt
szárnya alatt fénycsókjaival kleopátra kobraja felhők közt arany égen piros száj áttetsző üveg
arany bora arany szőlőszemek nedvei élő-holt alakzataimban

parányi testem csöppnyi sír tárháza szeretett sötét medence-teknő ontja kibocsátja képeit

fekete lepleink irtóztató fényén szellemek serege ütött tanyát otthonra lelt szentek költők
festők zeneszerzők szobrászok látogatnak minket váratlan pillanatok ihletett áramlatain képek
vonzalmak hangok lehetőségek rejtélyes találkozások pillantása örök lelkünk őrangyalok
vezérlik útjaink államférfiak tébolya holtak földiek üzenetei eltérő módszereik hangjaink
testünk áramán titkok fényszikrák érintések

sárkányisten sok-sok feje széttátott pofáiban tűzvirágok fekete spirális galaxisok a mag körül
tekeredő fekete kígyók tűzvirágok kifeszített-széttátott istenfejek pofáiban elnyeli megemészt
lázado angyalok seregét sárkányisten fényes sötétjén eszközei az angyalok fénypontok
fénybogarak ismeretlen háttér szentek akarata lehelete kegyelmi áramlatán holt-sötét
nyugalomban leledzik a sárkány zárt pofáin fényvirágok fényes glóriák üres alagútrendszerén
fekete boltíves üres csarnokok tébolyult pofáin fénytestű szentek fényes glóriák sugárzó magok

üresség partja a szent háromság sziklahegyek egyesült piros szeme vágyakozik szent szerelem
örök élek-lélek tiszta forrás szent vizeire égi egek királynője

üres üreges testünk szent forrása vizei megtermékenyít egyesült egység tiszta lelkét szent
háromság üdvözült part fénytest üressége sötét teremtdő ujjakon merevedő fekete falloszok
háromszögek kősziklái teremtdő-teremtett egység szíve

földszellem teste fényáramlás sejtjeivel termékenyíti vizeink kiürülő magát kiüresítő szent szíve
örök energiája spermaáramlat játékos teremtdő fénye holt-nyugalmas fodrozódik vizeinken

üres pontok szolgasága egy-én-iségek hálózati láncolatokon sejtek szövetén csillaggyöngyök
terjesztik üzeneteit láthatatlan örök mozgó határtalan hatalmas hatalom mindenható eredet
angyalok kara

aszott vörös kőtest kiszáradt öblei hasogatott zöld szívósság vibráló bokrai szürkés-kék
kőfennsík-egyek egyesült szent szelleme

üres föld szelleme búvkörében a színpad a színház levetett maszkjai eldobott jelmezek fáradt unott elhasznált holt sereg eltemetett hangok nélkül föld alatt a halál grimaszai gesztusai levetett-levedlett elhagyott emlékeink kiürült kiüresített test-edény energiája járja át üres a sűgőlyuk kegyelemmel teljes ismeretlen titkos tudat

színház színpad maszkjai levetett jelmezek csöpögő-csöpögtetett vércseppjei adományozott testnedvek fényes víz csordogál maszkjai levetett jelmezei

fekete köcsillag nyomja elfojtja fojtogatja nyomasztja őszi dobogó táj színes fakoronáival

oszlopos üres körcsarnok kőszikla-lelkem csúcsíves arany borízú vérszagú szók hasadó magok halálos száguldás holt nyugalom beteljesült üdvözült sötétjén szétrobbant csillagok hasadó magok szárba szökken az agyag tartóedény a csillag

megfeszített sziklabarlang örök hullámozás fényes madarai

üres kör alakú templomcsarnok oltárán föld-testem fénygömbök kék láncolata fehér-sötétség bűvölet

sziklasziget kő körcsarnokában oszlopokon áramló üresség képek ikonok templomom oltárán fénygömbök kék palástban arany koronái sötét egek óceánján

ölelem fiaim hét egek kék palástja csillagos koronám eljönnek hozzám szabadulni vágyó lelkek szent királyok művészek királyi szellemek

okádom fekete kárpát-medence véres tűz-belei vizes olaját fekete köcsillag ország örök mécsese lángját ér- idegrendszerét fényes hús-vér hálózatát

fekete köcsillag mozdíthatatlan súly a földön szívemben a nyomás a semmin a mindenséget alkotom szabadon szeretett szerelmes ígéket hallgatok elterülök a földön és falom-nyelem az üres űrt

napvirágok sárga melege piros hullámaimon teremtdő fekete szemek piros könnycseppek búskomor zamatos ízével

fényhajam gyökerezik levágott fejem a földön mint szobor mégis él fakoronák lombzatába gabalyodik tébolyult égnek mered fényhajam gyökérzete holt szellemem fák szerelmes jegyese földemen harcolnak rejtélyes titokzatos istenek átlátszók kockát és lapot vetnek

visszatekintek piros-fekete kutya-múlt gyilkos színeire hófehér ködben a fénytest tején szépséges űr-űr semmije

légüres tejfehér köd fény szemén fekete glóriás csillagom szürke ismeretlen közepből megszületik kör alakú üres világaim villanó fénye

láttam fekete csillagom a földön pulzáló őszi erdőrézlet báját

egyesülök a halállal dobog szívemben a parancsolat porszemnyi homokot mákszemnyi sötét foltot se lelhessek találjak trónusodon öledben ülök fehér tejszerű köd áttetsző ragyogó fénytest és bensőmben lüktet a megfeszített isten teremti tépdesik szaggatják rángatják szörnyei

halálad halhatatlanságom lemosom lépcsőm áttetsző nedves sima tüköruveg letettem terhem
tisztá forrás szent vizeinél lehűtött akaratlanul megölt igazán szeretett kicsiny csöppnyi parányi
forró hűséges holt halott fekete kis kutyám otthagynom elhagyom nézek vissza rá –hiába halott-
távolodom halhatatlanságom fehér szent dicső oszlopok párhuzamosától földem talapzatától a
holt-halott szépséges szent kutyától fénytetem tejfehér köd üres űrjén bensőmben dobog a
megfeszített isten felhőkön lovagol lovagolunk

űrsötét fekete sírom a halálmag-kedves láttatja képeit megnyilvánulások vibráló áramlatait
felhőkön lovagolunk

tüzes fekete felhőkön lovagolunk szemmel tartja fény szemem a földet

szellemek űrjén élő szürke bokrok pokoli katlan bugyrain látom szemed kietlenét rettegek
elveszek sivárság sós kietlen sivatagán kiszáradt bokrok ölén borzongok fehér mészipor
kelletlenül elnyelem ragyogó összepisálom díszeim határtalan halhatatlan gyűrűk ködlovagok
körei részeg űr-űr elveszett árva bomlás rothadó részei kéjjel teljes gyönyörünk rossz szövet
foszlik oszlás virága bűzös iszapos mocsárvilágban elmerülök jelzései nyomán felvillanó
fénypontok elveszett alakzatok borzalmas rettenet rémület te mocsok sátáni erőd hatalmam a
rossz bomlása vesszei bűzlenek oltanak égi királynő szívem dobbanásait felszabadító
pusztulásban ölelkezem rothadó bűz ingoványos mocsárban fekete köcsillag ország kilúgozott
senkiföldjén a semmi földjén virul két holt szemed gömbölyded daliás test földesúr bőséges
közönye rengeteg bizonyára idővel én is unlak táguló barlangos testek véráramlatát átjár
szellemed spermarajzás űröm pörgeted kerékbe tört forgatod kering tekeregsz csillagközi árva
részegség megittasult létezés hangjain hullámozó fenséges szigetek a fallosz magánya folyóid-
gyűrűid köreid poklán hatalmi harcok tengelyén örökkévaló győzők szürke föld evilági sűrített
nincstelen hálózatok felvillanó partjain a titok a talány súlypont-birodalmak fényes sugarain
pörgeted tested forgatod kerékbe tört

teremtődő űröd titkos rejtelmek erdejét nagy vadász zabolázhatatlan a halál vágatása

szülő pillanatok tejfehér ködgolyóbis kezdeti forgatónyomatéka sűrűsödő magok ködcsillagok
lehelete hangjai szilárduló forgó csillagok meghajtó ígék teremtő szél kifújja maga-magából
lényegét

forró kiskutyám izgó-mozgó extatikus lángolása esztelen szaladgál lépcsőm gyökereinél ráönti
a nő tiszta forrás hús vizét és a tekergő káosz a sokkoló élmény riadalma rémülete cikázik
magas feszültségű sínekre esik a test-vér halálát a testvér menekíti lépcsőm égbe szökő fehér
oszlopok talapzatánál fekszik elhunyt-kihűlt hűséges kis ösztönlény fekete kis kutyám szép
halott balzsamozott teste képeim hálózatán

elillan a test-vér kiürül a vidék csupasz tájon megsiratom gyászolom felajánlom szent
áldozatom megkövesedett halottam szépséges kutyám szomorúan nézem míg távolodom
megérkezem tejfehér köd üres birodalmam áttetsző fény testem ragyog tündököl egyedül
vagyok örök élő fehér madár a parton gyémántom üdvözült sejtje hullámozom kristályszerkezet
bájos tánc a zeném elektromágneses fény

négyszögesített kör és üdvözül anyagvilágom legsűrűbb szellemem legnagyobb lelkem aranyán
fény szemén

üres bőröndök bevert pofái kidőlt-bedőlt házak lopott testek halmaza a csomagmegőrzőben
halomba rakva szemétre dobott életem sorsom a dombon értéktelen felesleges a többi hulla
ütődött kacat és horpadásos holmi között rongyosan-foszlottan elsíratom meggyászolom
ellopott keresett-kutatott üresen megtalált szemétre hányt értéktelen-felesleges csomagom a
hullaházban meggyászoltam megsíratam

pusztába kiáltó szó kiaszott nyurga-nyúlánk prófécia felkiáltójel szegények királya kiszáradt
tüskés-bozotos töviskorona köldököm megfeszül a szent a légből lengedezik a hegy okádja
pofája fényes vizét halálos nyugalom

megteremtődik anyagvilágom bővülő-táguló terjedésén egymáson át személyem tölcserén
csöpög a hullámvás egek egének szürke mezőin

semmijén lebegő nincstelen testem látja tejfehér köd örökkön teremtő fény szemét

ágain-bogain át az egy tudatossága fény szeme képekben tündököl körülhatárolt téridők testek
pokoli paradicsomában a tisztító tűzön át az örök egy örök életéről regél formák teremtett rend
rendszereiben dalol a sokszínűség játékos jelenségvilága örökös köveken örök kegyelem
hangjain játékaink felszíne mítoszok hangjain ontja ágas-bogas sugarain korall és karfiol az egy
dalol halszilánkok tollazat virágok közepe szirmai örökös kibontakozó virágzása jelenségek
rejtélyes erdején dalol az egy semmi csigavonalán dalolt vacogott a szívem szerelmünk
egyesülése kínok kínjai felfalja semmijét öröme felfalt megemésztett létezés létében örök élet
önműködő teremtés részeiből részein örökkévalóság kísér egy életen át örökmozgó fényttest és
energiája

közép sugározza a nap sugarait folyóvíz képeibe hullók időtlen egységek felvillannak
idegrendszer elágazásain alakul vizeken a fényhíd egek egének birodalmain formái járulékos
téridők ösztönző naprendszerek üzenetei a lehelet teremtődő teremtett élete fény energiára
kapcsolt idegrendszerem fényttestem vezet a fénytenger rejtélyes titokzatos beláthatatlan
utakon a gondviselés szikráival egeken poklokban tengereken képzeletem szelleme szellemek
képzelete lehetetlent nem ismerő isten szerelem kimozgat kimozdít magamagából a
mindenségből a magán kívülség a magából kivetettség a kiürülés kiüresíti magát a világ és a
kiürülés a kiürülhetetlenség a mindenség üressége látja magát világok világa abszolút tudat
teremtő üresség semmijén maga magából a lét a létezés önszerelme a határtalan boldogság a
szerelem maga a kiürülés az önmozgató szeretet a maga mozgató maga a szerelem kilép
önmagából mégis önmagában a szerelem rózsaszín karjai önmozgató kiürülő-telítődő
szerelmes önmozgató szerelem kilépés lüktető kiüresedés folyton-folyvást kiürülő szívében
semmi úrján maga a mindenség látja kiürülő-kiüresedő szívét az abszolút tudat kiolt eszközök
eszközét

lényegiséged alakzatai köt a formalizálódott világhoz alakzataid képe képzelet eszmeisége
eszmelete kitölti üres űröd kiüresedő rendszereit alakos világok alakos rendszerei unott
unalmas világ rendszereid szellemének tükör-palotája semmi fáin rendezett rendszereid
szelleme sérthetetlen pillanatok összeomlott multiverzum képletek elágazó farendszerek
idegrendszer agyunk bokra bokrai milliárdnyi határtalan elágazás a teremtő istenember
kreativitása örök élet fényfáin álmok álmai pontjain sűrűsödő lét üres helyérték közvetítő
médiüm eszköz fényhordozó fényttest rám találó hullámok szellemem

teremtődő-teremtett akaratmagom-magam az erő a hit zöld energiái a kilúgozott kárpát-medencében pokol földjén a bugyrok szutykos fekete tengerén sivárság kietlenén sivar sivatag síkság aszott horizontja kies-szikes terméketlen alföld kiaszott kiszáradt szikes terméketlen sivárság hullámzom akaratmagom magam körein a sugárzás az ürességben lakozom az eszköz magam magom egek egének szikrái elnyel sötét üröm a fénytenger nap ontja melegét fényét szerelmét koncentrikus körök összetartozó szerelmes szerelmetes létezés fekete arany nap glóriája elnyel angyalokat támogat erősít ragyog fekete arcom fénylik tündököl sugárzik közvetítő üresség strukturált szellemiség hullámok rendszere képeink képzeete fényszikrák fénypontok hullámzó hálózatos rendszere rendszeres rendszerei a rend

egy-szerre élet-halál partjait mossa a gyöngyöző fényes víz hullámzó szófolyam áramlatai gomolygó szürkesség rejtélyes láncolatok alakzatok titkok titkai anyag formáiba öntve

fekete palást rejtekén növekedtem az égi asszony titokzatos titkain rejtett zugokban útvesztőin foszló-rojtosodó varratok hasadékok hasadécai elringatnak borzongató rettentő fényes hullámai tüzelnek megbénítanak rettegve remegek

csökevényes tér csökevényes idő csökevényes létezés írom-írom halálom nehezen lassan múló perceit sűrített szellem határtalan lélek otromba szépség mű-remektelenségét értéktelen lapos élet szürkességén sivar-sivatagos aszott kietlen szikes szikár halálom számolja pusztaságom sosem múló lajhár lépteit ürességem edénye ontja-okádja fényes vizét

egek teremtője hét halált halt teremtmény egek királynője palástom ölelő karjai alázatos áldásra vár túl ördögi birtokán fekete karja a kígyó felfalja tüzes vizes olaj anyag birodalmát fekete kígyózó karja fénye robbantja életét láttatja isten fényszemét határtalan boldog nyugalom birodalmát küldött szürke pontot felvillan mértékre kialszik mértékre szívem örökön örökké tör járja át meghalnak fiaim hétszer-hétszer hetvenhétszer túléltem feltámadásuk adományozó szürke szerelem női arca örök szürke szív örök élet képmására teremtett mocskos-pizkos sárgolyóbisán magához emel felemel elringatja halálom karjain mosolyom örök élet határtalan boldog nyugalom narancssárga napsugarain megfeszült megfeszített angyalok harcai a bátorság és a legnagyobb bűn a gyávaság isten angyalai

virágok mezején magam vagyok rettenthetetlen akarat hálózata isteni álom szendergése szürkességében elmerülök

föld gyökérzete táplálom álmaim míg könnyeim morzsákra tördelik foszlatják testem tájait

meghalunk mondjuk a téridőnek és megtermékenyítjük örök érvényűen örökre szólóan a dallam míg bezár csöppnyi-parányi szobánk a betontemető egy rejtett zugában sűrűsödik maga a fény és meghódol a világ a világ-talan előtt az urnák tengerén ismerem a halál és az élet szavát rejtve gabalyodik gombolyodik idegszálakon –istené vagyok- fényszálakon az élő halál és a halott élet a vezető és a vezetett tébolyító torz feszült intenzitás energiája dulakodik csöppnyi-parányi testben

maga isten hatalmaskodik bennem míg gyűlölöm a hatalmat és vagyok a szerelmes ölelés gyors izzó forró fény tejfehér köd szelleme parányi rozoga-roktag testben dulakodik magánya leszakított hét alma ölel a leterített nyolcas határtalan szerelmetes magány a halál végtelene bennem él így tart meg így dönt ki így terít le parányi-csöppnyi eszközét

szelmetes közeg megtartó-éltető üdvözítő-építő hullámaimon halott krisztusok fekete bárányok teremő erő világokat pusztító-építő hatalma roskatag testben ép-egészséges ölelés magányos akarat gyűlölet tébolyult szabad erő istenszerelmem isten-átkokat hint porhintő szór szemébe csillagszóróm rabságából menekülnék börtönéből őrzöm fényszeme fénykönyeit míg átkozódok porhintő szórom csillagait a föld felszínén csodálatos rettentő-rettegett szemedbe a fényköny

kleopátra szobor mosolya a tűzpiros arany csíkozás arany palást lángrostjai megfeszülnek hosszanti szélben örök élő fénymadár megtermékenyít fekete madarait sugárzó nap a mindenség izzó magja önkénye rozoga testben fényteste sugárzik elnyelni törni kidönteni leteríteni megtaposni kíván holt halott világ kiterített fénylik tündöklő ragyogó-csillámló fénytest ha elfárad és feladatot teljesített kidöntött agyonhasznált megfáradt megtartott vezető eszköz kegyelmében szabad fejek fölött a háromszög-piramis csúcsa fényköny tartom föld talapzatát fekete madaraim tébolyult holt-halott istenhez vezetett fényfejét határtalan boldogság tejfehér köd határtalan hatalom semmijén megtart emlékezetében az örök jelen örök élő örök halál-magány világok világa ő világaiban világai zárt fénykörök határtalan intenzitása határtalan hatalma élő-halott magány

tér-időtlen fénytest határos behatárolt határain akaratában a határtalan

fekete madonna ölelése vagyok fejem tündöklő arany nap tövises éles metsző sugarai szurkálják a semmi tejfehér ködét sötét fejem vibráló fénye örzi holt-halott nyájam megfeszített krisztusait teljes-tökéletes gyászom felszívja magába világok világa gyászát holt-halott világait határtalan boldogság éltető erejét tejfehér fényködét fekete madonna ölelése vagyok megfeszített keresztek örök láncolata

izzó pergő-forgó iszonyatos iramú élő-halott bolygón legyőzi a világot legyőzi a halált örök élő fekete madonna ölelése vagyok

írok írok örök izzás utolsó porcikám is fény

mindenség míg tartom holt fejetek szerelmetes mestereim fekete szárnyasok holt szellemeim megsemmisülésem halálotok fejem megtermékenyíti a földet a rögök engem levágott fejem zöld-leveles fakoronákba gabalyodik az üresség örzi halálom a megdicsőült természet

szerető feje és mehet tovább a dallamos arany szekér

testem fénye folyik-csordogál-csörgedez bevilágítja poklom az istenszerelem agyontépetten agyonhasogatott-szeletelt húsdarabok vér-erek vér-patakok tündöklő asztalon adományozom hasogatott hús-vér testemen egek hullámozása áramlik a kegyelem tűszúrások viadalán a tövises háló kardcsapásai ostoros diadalok alagútrendszerein feketés szürkés légtér óriási fallosza ki-be jár mozgat éltet az ördög az isten az éter magam és simogat a fasz hullámaival az őserő fallosz-fasza ki-be hajlékonyan a határtalan termékenyít meg és kacagok és nevetek és gyönyöröm óriási a határtalan mindenség pörög-pörget bennem hullámaimon nem fájss mégis érzem szigorú keménység határozott vonzalmadat fekete madonna termékenyül miután has tájékon érzi a megtermékenyítő szerelem melegét az éter hullámain isten madarát az égi megtermékenyülés virágzó magzatát a piros ér csörgedező véráram üdítő melegét méhem halálbarlang tátongó ür-üreg sivár tátott pofám fekete mozdulatlanságban szívárog a vér az istenkép éteri megtermékenyülésem hullámain

egyetlen szerelmem te b.... kúrsz meg az éter érezhető semmijén feketés-szürkés faszod
hajlott háta hullámai szellemeknek rendeződnek és szürkés kopott egek tornyosulnak őserő
feszülő nemi szervébe szerettem megtartása égiek asszonyát megtermékenyíti a hajlott fallosz
jár ki-be a gyönyör-öszön örööm vizei csobbanása kacag az éter friss hús lélegzetem
tisztasága több ezer mérföldön egeken át is megtalál rád talál lehűti égő fényrengeteg
homlokod szív-piros paraszát szerelmes hús-hűvös kacajom égi zenéje bevilágítja a poklot
határtalan boldogságom szomorúsága

tódít mintha értem lenne áramlik hullámaimon az éter mindenség szerelme ringat dajkál mintha
minden hang hozzám értem szólna pengetné a dalt kilenc tündöklő ég összes angyala nekem
muzsikálna értem zengene a mindenség tüzes fénye tombol világi rengetegén vibrál az istenarc
beszél szól hozzám az éter csak megnyitom szemem nyílása meghasad zuhan tudatom testem
sötétjén hangjai sürgetését pengeti-feszíti húrjaim igazát fülem-testem ösztönös hullámai
vibrálásán útjaim kiske-kusza előre beláthatatlan rejtélyein csak megnyitom testem sötét fekete
barlang élő forró fényét és angyalok szárnyain repít az éter értem szól minden dal éltetek
ihletek minden dalt erőm forrósit hat át minden dalt életek halálok hullámain hullásán
vergődünk siklunk tova mellem és has tájékom ontja a szavakat hangjait az élő mozgás vibráló-
viruló nyugalma virágai tündöklése mellem és has tájékom hallja hangjait és rajzolja kiske-
kusza útjain dallamát pezsgő bugyborékoló édes zeném elnyeli tündöklő fény-szellem-serege
körtáncát hús kék egek dalát tiszta hangjaim parazsa éltet határtalan boldogság tejfehér köd
birodalmát értem dalol ragyogó-tündöklő szellem-sereg lejt édes-mézes körtáncot éter tiszta-
hús áramlatain hullámzom testem hangjain nyelem őket szétoszlik tudatom kezein szemem
szétfoszlik egyedül egyedien rám szabott gyönyörű sorsom pokoli kínja édes egek rám szabott
vigasza tartasz fényes-tündöklő szellem-sereg éter hullámain égi ígézet szárnyain vibrálnak
pengetik ideg-rend-szer-em áramvonalas testét hullik a sereg belém a sereg a világ tódít tovább
szellemtől szellemig lakozom tejfehér köd a tízes birodalmában vezérli sötét testem barlang
kószáló véres-fényes ereim hálózatát ha nyílik a szem hasadékában virul kivirágzik fülem
szárnyasai hullnak ragyogó angyalaim borzognak vibrálnak karistolva karcolnak sötét sír testem
szakadékát össze-vissza ragyog isten tündöklő fény-áradata sír-üreg testemben kifogyhatatlan
fény-áramlata hullik sötét-fekete üregembe szellem-sereg vízcseppek követhetetlen irányain
repülök angyalok szárnyain tova éter határtalan boldog dallamán értem szól mindensége
éltetem erőm ihletem mozgatja pezsgő vérem határtalan boldog dallamát szellemvilág
körtáncát

szobámnak nincs fala láthatatlan üvegén körös-körül huzigálják sorsom láthatatlan üvegen át a
világ szobám amelynek nincs fala

két fehér torony egymásnak dől együtt karcolják a vágyott nagyon vágyott eget rapityára
szilánkokra darabok morzsáira hullnak esnek szét testük-lelkük isteni vágyképe halott és csúf
világok napjaim újra építem a tornyot

levágott fejem a földön megtermékenyít zöld egészséges csodaszép üde nyári leveles lombokat
sugárzó hajam agytekervényei belegabalyodnak a természet határtalan áramlataiba

látlak isten fújod tejfehér pörgő-pörgetett ködöt magadat az ürességbe lehelni lényeged létezel
gyorsuló iramban forgatott pörgetett világok világi sűrűsödő gömb-pontok szemedben
tejfehér köd kör gömb rétegein kialakuló ködpontok gömbnyi világaid forgó-pörgetése

a halál vadászik rám folyton-folyvást illatos szép áldozat az isteneknek levágott fejem a földön
nyitott élő szemem fényhaja agytekervényeim fák friss zöld levéldús lombkoronáiba gabalyodik
trágyázom éltetem a földet

sivár sivatagos felületén fényszoknya redőiben üveg szeműek halálra gyötörten és budapest
szívében az égi nász dávid a szent lélek alászáll határtalan boldogsága gyógyít lerázni góliátot a
nyakunkból

téli nap szikrázó fényessége előtt a fekete erdő elvékonyodó fái szálegyenes törtetés az eget
kötik össze a földdel

piros koronáik elvékonyodó semmisülő ágain légüres üvegbe vibráló gallyain tündöklük
megváltott lelkek sivataga boldog semmijén

szürkellő kormos-füstös elhasznált hóban vérlevelek rongyossá foszlanak bezúzott egein a
törött tükrök csodák rengetegén karcsú-bájos keringőző határtalan és szépséges szerelmes
szellemek

piroslik koronám semmibe foszló gallyain átjátszik a kegyelem fényűző energiája örök
otthonom szürke sivár sivatag istene változó alakzatok gazdagsága szemem paraszán
száműzött évszakok kivetett napszakok kiűzött boldogsága sivatagos homokján arcom

jégtükör-üveg porhanyós földként szeli át a világot hasított törzs a föld és időbelisége felszínén
vertikális-horizontális hatalmas pofa árnyát a szabadság és a hatalom akarása agy zárkái
kategóriák börtönei összeütközések metsző éles árnyai a spirálisok végeérhetetlen tekeredő
kígyók labirintusos rendszerein őrt áll angyal-szájú álmom mandula vágású szemem ajkaim
nyílása örök vágások szemeim szájának örök születései agancsaim gyertyái virágaim
farendszerei csonkig nem égneek nincs ki lángra gyújtsa tüzelje elégesse

tükör-üveg föld szívéen sugárzik ragyogó egek és poklok létrafokai hierarchia-hatalmak le s föl
szállnak a földért égi látnokok a szentséges nagyboldogasszony szemcsés behavazott szakállam
vakító fénye aranyerdő szürke szálegyenes fái és ördögök ijesztgethetik fekete-borzas
boszorkányok söprűzik és ördögök ijesztgetik a vadonban tejfehér köd madarát

égi tükrök zengése sivár sivatagos örök otthon muzsikáló gerjedelme égi nász dallamai

vagdossom vakon a fákat összeillesztem agyam képeit utam illesztékeit darabokból az értelmet
arcom képét testem tündöklését szerkesztem sűrűsödő öntudat a gyorsuló taposómalomban a
tudatlanság körei élesztgetem márványittas kristályait sivár báj sivatagán elhagy elfogy
energiám keresztek golyó hegyein túl betölt az örök birodalom a tejfehér köd

fehér lepleimen piros virágaim fekete közepe szüli az életet az örökkévalóság hazám vigaszt
arany korona drágaköveit a zöld otthont a zöld hazát örökségét

kleopátra szobrom drágakövei fekete ruhás sugárzó égi asszony nap feje tündököl a gyász
halhatatlan diadalmas otthon őrt áll a hegyi sivatag kőasszonya

súlyos szenvedés nyomása alatt istenből is egyre inkább részesülünk mindenség szerelme
energiája erejéből megszületnek bővülő-táguló világaim

határolt behatárolt eszköz veszi világai üzeneteit dimenziók szuperhúrok a multiverzum nélkül
angyali szellemserg örök diadala és igen bennünk él

angyali kék föld a felelősség és a becsület

megérkezem fából kőből vasból liánokat vagdalva vagdalkozom vér- ideghálózatom
hasogatom a szerelem egyedül borzong szorongat mások gyönyörű arca örökön mozgalmas
élő jelenlét fürdőzik a szeretett erdején vibráló határtalan fény boldog álma

erdejéből sarut készít magamnak az anyagot megváltja a birtokló önzéstől fukar törvény irigy
elemek bezárul zárt birtokló-ölelő holt öntudatlan haláltól robbanásában pusztító erejében
elnyeri pillanatokra öntudatát az anyag szemében a nap teremtő üdv isteni fény isteni önmozgás
tisztasága szerettem szeretett szent ellenségeim megfürdök arcotok fényes örök élő vizében

tejfehér ködén nem kényszeredett nem erőltetett nem fagy arcomra mosolyom nem ismerem az
ajtókat a kapukat kívül-belül az ismerős mindenség álmában a teremtő lélegzés nyugalma
pillanatok rettentő romboló energiáján rendezett rendszereink határtalan szövetén sejtek
illeszkedése kegyelme áramlása élet-halál látszólagos váltakozása energia tölti fel anyag-lélek
szimbólumok törvényeit mindent mi él élő alakzatok élő formák és a szervesetlen élő halál
matematika egyenleteinek kristálytisza pontos gondolatai a kő is él a tüzes kék bolygó rettentő
iramban forog és keringő keringése követhetetlen variációk szimbólumai energiája és szemében
sorakozó képletek egyenletek egyenlőtlenségek számrendszerek koordinátaiban rendezett
számtalan variabilitás színes világai

szánalmas megátalkodott perverz pazar gyönyör menny és pokol házassága gyűlölet
zárkájában menekülő köreim a fojtogató szívó kihányó tüzet vizet okádó pörgető örvény aljára
lehúz a bűn a gyűlölet sötét fenekére a bűn bugyraiban sül fő a megátalkodottság agyvelőm
mennyei gyönyöre a fénnel átitatott test pazar birtoka birtoklása odaszögez gyöngyöző
ágyhoz odaszögez odaszíjaz fojtogatná szabadságom élvezi őserő gyűlölete erejét a tiltott vágy
gyűlölete bont ismét újra egyszer részeimre hasít hasogat leszíjazva megkötözött imádom a
tiltott vágya erejét gyönyöröm fekete ovális feje gyűlölködő árnya az ördög tépdésné cafattá
gyűlölete megkötöző vágyai imádom pusztító-kihívó szorongató-szorító fojtogató légmentes
bűvkörét bűvös erejét fekete edény ősi génjei áldott pusztító erejét

éjszakám világító fényei sötét ég csillagai a magányos cédrus az örök határon dús bő zöld
koronát bont túlélőként szabadon alkotván létezni a piros csőrű fehér sas madár örök élő múlt
ritkás likacsos tájain ragadozó madarak éles metsző szemek arcában parancsoló fürdőző
létezés dús zöld koronája kibomlik a téridők élesre vágott-metszett relatív határai között
átölelem ölelkező fekete kárpát-medence sötét csupasz téli fái ágai töviskoronáját földünk
barázdái ráncait öleli kiszípolozott lélek földjét üdvözült rögzös bús-barázdás sötét föld vérrel
díszített ornamentika roncsolt testek agyvelő-trágya itat-etet a szellemserg irtóztató pokoli-
mennybéli tébolyult házasság tüzei üdvözült pokol mindig legyőzi a halált zseniális égő katlan
pokla örök fekete keresztek kiloccsantott agyvelők trágyázzák a földet fekete bús barázdás
rögzös föld milliárdnyi fényes gyémántja fekete bús rögzök pokoli földem vibráló gyémánt-
csillagok milliárdjai szívem rögzös fekete hét-halált halt földjén imádlak gyűlölködő tűzkatlan
a pokol és a halál földjét üdvözíteni édes örvénylő fényenergia szétveti fekete kígyó
bolygószellem fekete föld peremét és tüze lesz boldog üdvözített béke glória peremén az
örök prófécia a feltámadás

a Sándor palota meghasad a turul madár otthona kitekint a hatalmas szárnyú sas madár szomorú romjai alól a harci mén –bukjanak másutt az angyalok- magához emel az égi fehér ménes fénysebesség nyugalom szélesebb vágatása a nyulak-szigete szívében a zárda ölelő fényszoknya karjai áldó fényeső fehér rózsái a romok felett a nyulak szigetén a só szobor a nagyboldogasszony a kárpát-medence szívében dobog a mindenség dimenziói agyvelőm sóbálvány tekervényei szívemben multiverzum kincsek a nyulak-szigete romjain a sóbálvány a nagyboldogasszony árpád-házi szent kinga boldog egek poklai lehelete a fehér márvány gyöngyöző zeném kacaja fényes vize a nyulak-szigetén fehér fényrózsás romjain

az állatbőröket lenyúztam magamról rétegeimet virágtemető földjén elfektetem kínjaim múltjait maszkok levedlett bőreim álarcait elföldelem elásom földbe temetem irtóztató ütemén feloldódik minden a kék béke glóriámon fekete madaraim emléke lenyúzzom állatbőrös múltjaim kínját rettentő eredendő bűn kínjait egei békéje a virágos mező áldott isteni harmata gyöngyeivel pusztasivatagos életadó sivárságban napom kivirágzik az arany homok áldott könnyeim kegyelme áramlatán fényes leheletén világító csillagok éjszaka egén a sötét föld barázdált rögös egén levedlem ragadozó állatok minden bőrét harmatos egek koronája ölel a fényasszony fényszoknyáján harmatos virágos mezők napja gyöngyöző kacajom tündöklő zenéje

sziklás sötét levegőtlen hideg-rideg-sivár-jeges barlangomból kijövök a fényre az isten megszállt megszállottja arcom tündököl fényén kezet fogok az arany oroszlánnal szelídítem ragadozó falkák rengetegét szívemben nincs szükség sziklás rideg-hűvös hideg sötét barlangomra legyőzöm a tébolyult istenfejet a kereszt elejti a kardot miután kezet fogok az arany oroszlánnal és megszelídítem ragadozó falkák rengetegét szívemben

éjszaka fényiben fürdőzik lubickoló zeném az emberisten az istenember fényteste világai

minotaurus a sárkány szörnyetegét öltem öleltem ezer karom a hét halál koponyáját hétszer hét halálfejet ezer karom gurgulázó szemeim nagy füleim hét halált halt halál-fejeim torzói feloldódtak elenyésztek elrothadtak rohasztották áteredő bűneim halál-fejeit minotaurus a sárkány szörnyetegét a teljes tökéletes halál teli holdja fényszoknyája arany és pirosas körei emésztik a szörnyeteg rothadásos testét

maga a halál fenséges-fekete hajlékony-simulékony halál fasza termékenyít meg a gyönyör fény tenger egén osztogatja kincseit szellemcsere lemerült elem testünk betölti hangok áradata az akaratot mely az istené vagyok maga a halál simulékony-hajlékony kihívása finom hangok szelíd lágy gondolatszikrák peregnek mint gyöngyök testem urnájában a fenséges-fekete fasz szellemcsere megtermékenyítő munkáját elvégezte a legteljesebb gyönyör tündöklő kacajom vesz magához eljegyzésem pillanatában a halál maga termékenyít meg vesz magához gyönyöröm óriási határtalan kacaj gyöngyöző-pergő mosolyom a halál és a szerelem násza tündökölt isten tejfehér ködén isten tejfehér ködében kivetett védettségben az űrben jár ki-be a fenséges-fekete fasz szellemcsere fekete fallosza simulékony-hajlékony hullámozó mozgékonyaság a teremtő égi úr levegőjén űrjén

az örök teremtő teremtés fény fallosza így módon egyesül a halál és a szerelem nászi ágyamon magáévá tesz átölel horizontális fekete fasz hajlékony simulékony imádása és ki-be jár a szellemcsere a fekete fallosz mozgékonyasága a mindenség fekete fenséges fasza jár ki-be simulékony-hajlékonyan a dal és megtermékenyít az égbéli éteri fekete fallosz horizontális éjfeke égi mozgékonyasága gyöngyöző kacajom csodája

kezemen a világ gömb-kör alakzatok születése szeles tejfehér ködében forognak a körök mozgatott tölcseirei a mozgató határtalan boldog mosoly tartja világok világait feloldódó megsemmisülés az örök élet tartom kezemen a világot

örök szürke zsiráfom létrafokok tűzkígyói egeket simogató kezeim fejem hét egek hét poklok talaján feloszlik kártékony jótevő napsugaraim szürkés örök földoszlató földmozgató agyvelő gilisztái eltemetett testem sírján az örök szerelem örök tavasz virágzik a fehér márvány a szellem határtalan szerelme kristályok biztos kötése eltemetett rögzös porhanyós fekete földben megítatja megfürösztöti tejfehér ködén

földszilárd fekete kígyó féltékeny birtokló vágy örök pusztító pusztulásra ítéltetett isten nélküli kárhozat kivetett elemek az üres űrben az anyag birtokában azt bitorló birtokló teremtetett szellem kiszemelt kárhozott halál szelleme fekete elemek isten köde aranyában megfürösztött áldott anyagi pokol fürdőző anyagi pokol határtalan arcában az édenkertben a halál szelleme a fekete kígyó

a világfa hét egén a világfa hét poklán tartom kezemen a világot árpád-házi királyleány

pirosas aranyló virágaim közepén legyőzött hét halál fehér rózsám fényszirmai üdvözült hét koponya-hegy fájdalom könnyek asszonyának keresztekkel szögekkel kirakott kitűzdelt fekete dombja túlél örök fürdőzésem határtalan szerelem

van gogh veled áramlik vérem a fény az olajfák hegyén iszonytató rettentő fájdalom eltemetett kőbe zárt fájdalom fényeid a föld olajlámpásai világító csillagai szerelmes ölelés az éjszakában

egymásból megszülető köreim izzik bennem a nap a boldogasszony tölcse alakzat sugárzó fényszoknyája az örök adományozó nap az éjszakában már nem örvény nem nyel el pusztító-teremtő határtalan szerelme szerelmes szelleme

van gogh hullámmom veled rögzös poros humuszos földben áramlik a vérünk teje és fénye keresztünk üdvössége öleli a világot szellemeink a szférák tánca csilingel aransárga napimádat fergetege izzó gömb-óriás tobzódó szerelem csilingel az éjszakában áldott áhítat kegyelmében

van gogh ég bennem fergeteges napod tobzódó vér-arany narancssárga izzó gömb vére hullámmom bennem kék egek megkínzott földjén a vérekes agyonkínzott fényes rögzös pokoli agyvelő-átítatott föld kárhozat üdvössége

szorgos hangyák serege veled a kormányzó méhkirálynő arany termés édessége veled rögzös-poros agyonkínzott földi humusz pokoli agyvelő-rétegek eltemetett fekete kígyók darabolva feldarabolt eltemetett kárhozottak vére hullámmom veled sárány a föld füle hallod lemetezett részeid tükrében szférák zenéjét pokoli kínod egek hullámmom vigasza bugyborékoló aransárga fergeteges nap éjszakádnak erdején a fény

élő üres ég vigasza fénypontok üzenet-láncolata

tiszta éjben rád boruló fekete palást testem sötétsége lyukas szemem átölel virrasztásom a messzeség

dermedt szférák egein megfagy agyvelőm jeges táj szélfúttá üveges kígyóbuckái behavazott utak forró jégstilánkok testem holt vágyakozás oázisa

lángkévek rögös föld sötétjén dermedt holt halál feketével kihúzott szám

kicifrázott múlt kegyetlen magánya égető sors halál az örök élet szelek kínjain

hűvös csiszolt kristálygömb csukott fekete szám úgy csokol miként az áttetsző üveg látható tisztasága a bejárhatatlan üregeket mocskát zubogó szakadékaid hullámozó rengeteg anyagát

gyászos leplem elborít beborít az éji nap fekete sugárzása megrágtalak felfaltalak soha jobb falat kenyér dalol bennem a gyönyör képzelete tested tája a szakáll és dalí a cingár bajusz

fogadd be testem aranyláz józsef tedd le szerszámaid sötét út porát szürke műhely szivárgó mérgező mocskát mosd le fogadd be örök mécses világát az éj dalát

sugárzó napban fürösztess tudatom minden zugát elrejtőztél napsugár égi madarak fészkeiben idegzetem összetapasztott agyagos bokrain agytekervényeimen átjár fúj a szél fújdogál szerelmes hullámozó énekem színeid idegzetem a kín a gyönyör zokogó varázslatán

ősibb több a rétegek száma amely itt felfakad a pokol legalja bugyra égető emésztő tűz örökkön szétszaggyatott testek örök vándorok megtépázzott fekete farkasok üres szeme betölt aranysárga napsugár és a tiszta forrás legédesebb vize feloldja a só szobrát örökmécs kised éje ragyogó éjszaka ölen

érintésed angyal arany napom sugárzása rebben szemeid sarkán déli verőfény tiszta liliumai nyílnak fejedem szívem dobogása vérerein behálózó idegek üres tüzes rostjain a szellem delelése a leghatalmasabb égő-égető szemén

ősi perzsa szőnyeg mintázata testem megértett fénye beburkol festett vásznak tornyosuló görgeteibe belebújok mintás díszes ruhám szellemek hada színes lepedőim tarka aranya sugárzó napbörtön virágos díszei feltáruközö kacér szerelmem dalát adományozom határtalan magam szemem teremő ujjai könnyeső színein az ígétet örök egeken megnyűzött megnyűjtot arcod éjszakája tetovált testem adományozom égetett vásznak értelmezéseit ősi perzsa-szőnyegbe bújtotott légszomjas testem az örök éjszakában

halálmadarak tollaival ékeskedel legyezed magad fekete rácsos teljesség fehér piros körök szakállas borzas láz szörzetét ősemei ádam fénye házam

átölelem keresztemen megfeszített világok világait aranyalmák tüzes nap magjai termő dús zamatú föld kicsírázik kihajt szerelmünk hullámozó fekete szakáll rögös földjei terjengős vigasz sugárzó aranyfonál napsugár-hálózat a sas szárnyán

isten forrásponja és a hipnózis szürkés feketés sugarai a görög és római istenek maga a napfoggyatkozás az elemek harca még maga vénusz is gyilkol és teréz az anya és klím megóv az a... magyar gonosztól a bioáram a bioszemét gyilkos sugaraitól gyilkos sugárzástól mestereim és a magyar démonok pusztító jelenétől

pirosas narancssárga napom körül terpeszkedik a halál medúza karjaival öleli dobálja pörgeti
altestével a földet a barna egyöntetűség talaj anyagát a keveredett halál

fényes arany kékség föld kifordult belein lábak karok testek fejek töredezett terek darabolt
világom összejtjei

fehér fekete virágos kék egek felhőtlen tiszta áttetsző lehelet hullámszik színes ruhám szétroncsolt
agyam kifosztott beleit homályos szemem gyógyszerekkel kezelt szürke kígyói a vízben

kisegér kisegér minden lyukban benne él szürkés fehér tekervényeim átluggatott testek-lelkek
üres űr világait fájdalmas tiszta iszony remegő csillagait idegrendszerünk rendetlen-rendezetlen
pályáin a kisegér a kisegér minden lyukban benne él

vízáteresztő lyukam átluggatott közepe az üres tartályok mosdó-kagyló henger alakú
lefolyója pihen az elektromosság álma lélegzik a szem nélküli elrendelés

csetlek-botlok csókolnak angyalok parányi fényszemmé zsugorodom összezsugorodom
csomagolnak kidobom magam az űrben az örök csók holt hullámain aranyos virágos mező
csillagok között

kakaós csigák és kakaó kávé mérgét túléltem a csigaház csúcsa csillagok csillagai kiizzadom a
zaccot

belül vagyok házamon a pszichiátrián rácsos ablakok adják a szabadság mámorát átfolyik ömlik
át rajtam a világ szabad pattog fényszemem a rácsokon át látom emlékeim fáit kit annyira
szerettem fekete korhadó megtépdesett kivesézett kiszáradt üreges fa halom hangjaid kongó
kiürült élet paradicsomi édenkert elmém csodás szüleményei születve születettek föld angyalai
házamon belül a pszichiátrián

jövünk átszeljük a virágos mezőt és látva látjuk a bádög-koporsót fantáziánk fekszik megremeg a
halott néz meredt szeme már csak a lelke lát néz és borzongásunkon nevet megborzongunk a
testközelségbe tévedt élő halál és mély csönd áhítatunk halva hullunk hullván emelkedünk

pusztulj hipnotizáld ki a bioszemetet ki a házból az utcára a halálos gyilkos bioszemetet
dobd el a bioáramos bioszemetet galvanizálnak a sátán téged használ ellenem testvér és
mozgatott a három barát és életet virágos mezőket gyümölcsös kerteket és nem fűrészt-
fűrészszelést szerelmet akarok igájában adjatok

fény-Magyarország legyőztelek bioszemét határtalan szent szerelemmel

virágok tavasza a pszichiátrián összezsugorodott ázott elrothadt szürkés fehér rózsák zárt
bimbói és haladok a perem ösvényén bolondok társaságában nem szakasztanak le a
halhatatlanok tánca részesét gyönyörű sárga nap-virágaim mocskosan a sárban a vizes zuhany
alatt loccsan szét agyunk a víz

nagy áldás az eső lemossa napvirágaim felfrissülnek és egy töről fakadt társaik hajlékonyan
hajolnak az út szélén mintha őriznék örködnék mindazt ami szép a szépség mentén lélegzem
hajolva hajlonganak kémlelik utam túrom az esőt már alig érzem és imádom a napsárgás
virágot a sápadt sárga árvácskát

kelyhe az üresség lyukas szemem tündöklő-ragyogó gyöngyszemein zöld árnyalatok piros pipacsok a fehér arany bíbora ürességén piros leveleimen elülnek az alvilág kiszolgáltatott esendő népei átkok átkaival gyűlölik az istent pálmám virága gyökérzete világ világossága elszáradt leveles törzsemről leszedegeti levágja holt elhunyt leveleim mégis e töretett törzs tartja a virág-világ lelkét üres úrben pompázó gazdagságot tiszta zöld irányok törzsemből kinövő életek tágra zárt álmok friss zöld növények határtalan mosoly hullámain boldogságát drága arcát gyémántcsöpp a tengerben tiszta napvirág arcom pipacs tejfehér ködén

búskomorság a fekete múlt maszkjaiban rázós húzós arc a napfogyatkozás rángatódzó idegei a szürkeségben úrjén dobog levél alakzatokban a háló holt halott magányos szív keserve nem rángatnak istenek bábuait a nap világaiban

hamar elhullnak a vágy fonnyadt sárga levelei lekaszált búzamezőn aprított magunk üres helye a fekete tarlón vagdossuk a levegő eget a fák egymás hegyén-hátán elvesztünk víz fényes eledele a ködös úr isteni téboly szele a halál kong dallamosan az isteni mosoly kacaján kacagunk hiábavaló önmagunk agyonkaszabolt minket útjain ismétlődő sors karma körein

isten mosolyán szerveim megtaposott dalom

mi betegek ördögök kezében a megbomlott elme öntudata iszonyatos ördögös csatamezőn mi betegek

pirossal rúzsozott szám semmid közepén

hazám diribdarabkái jégkirálynő tükrének repeszei szilánkjai szurkálnak piszkálnak karistolva karcolnak viszket bőröm alatt az élet széthullott üveg-morzsái és kivirul kivirágzik árpád-ház szellemei védelme alatt a boldogasszony dallama átjár mint a szél

mögöttem állsz és vállamra hajtod fejed az ég kékje hajladozik ránk roncsok csonkjaira ott a hazánk aranysárga búzamező és szent györgy sárkányát sivár pusztaságát hűségesen bejártam erőltetett menet a rideg pesti tereken a beton jégvarázslat fekete szerelem virágain játszik a dunai szél sötétje tereink fantáziáját isten tölti be nyílnak tükröződnek egymásban terei idők viszonylagossága függő üresség függő eredet terek rendezője terek illesztékei rendezett terek dimenziói

lelkem veronika kendője örzi izzadó arcuk verítékét az angyaloknak menyasszonyi gyermek gyémánt követ lepleimbe burkolom a fényttest éva a paradicsomi édenkertben a fehér ló csoda kék ég menyasszonya

kilépek fényházam ajtaján le a lajtorján bájos hűvös tüzes jég aurám világok világa minden ízében szabad könnyűség kövér lazaság áldott boldogság

sárgarépa megtermékenyíti nap sugaraival a földet hagyma leveleit vedlem

kötéltánc légvezetékben a háló hálózatai eredet-elemek gyökereznek lebegő háló kötélidegzet tereink pókjai

fénypiramis csúcsát választom és fújom a kegyelmi fényt a fénypiramis lakóira

babakocsiban otthagya anyám miközben apám futja köreit szarral vegyítem magam a pöcegödörben nem a sírban és nem a koporsóban nem a ravatalon szavak csak amelyek megszépítik a halált a nagybetűs pusztulás maga az örök vesztes isten hiányában az örök éjszaka csöppnyi parányi fényei fényévei

kikopott a zene a szívemből és nem találja a békét a sírás jajgatás és fogcsikorgatás rácsain kínzó emlékeim sajgó fájdalmai széthulló megmaradt képek holt halott vágyak erdején hallgat a mozdulatlan szürkeség szétroncsolt kőszirtek bálványai harsogják a fekete múlt lidérceit susognak gyilkosan huhognak sötét árnyak szárnyak leplei beburkolnak csöpögő gyötrelmem meggyötört agyonkínzott szabadsága a rend veszett vesztett életem

csupasz pőrén vagyok az éjszakában nem öltöztet senki semmi többé óceán örökkön folyó cseppjei parányi élmények a nincstelenben a semmis világ atmos és csöppnyi parányi fények lámpásai világító csillagok a sötét lépcsőház lejtőjén mélyülő alagútjában

mámor szabad zenéjén szellemek dicső földi párbeszéde sör- és borfajtákról a nőkről vágyakozó fodrozódó férfiak hálóján

semmis sivatagos nélkülöző erdőm képei a szellem pillanataiban kimerevített képi világ hálóján haldoklom

sziklaszirt mered a tág pupilla a sötétben megdermedt képei felkiáltójelek

képeim lehullnak leválnak rólam közöttük valahol bolyongok a nincstelenben leveleim kötelezettségeim a poros-piszkos nincstelen világban

szűk világ rácsos bedeszkázott ketrec és iránya folyik kiszámíthatatlan feltartóztathatatlan

rácsos ketrecében a farkas tébolyultan fut-szalad a nyugtalanság szeme nincs jelen eloszlik elveszett a ködben fut-szalad a semmis nincstelen nyugtalanság kínban fájdalomban az üresség az üres önkívület szeme erőtlen nincs jelen a világ folyik dermedt áttetsző lemerült merev üvegen

nézem a bagoly merevített merev kiszögezett szemét mozdulatlanságán félni kezdek a gyilkos pillanat réme a halál ölni készül a csönd mozdulatlansága sűrített szem szakadékába a fekete lyukba hullok pusztulok öl a mozdulatlan dermedt szem riadt rémületem a félelem nyugtalansága pillanatnyi életem

mert az összejtig vagyok minden ős az egy mely sokasodni foszlik –